กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

พรทิพย์ รุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์เสนอมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม
กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

พรทิพย์ รุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์เสนอมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม
กุมภาพันธ์ 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

A STRATEGY TO DEVELOP NAKHON NAYOK TO BECOME A DESTINATION FOR SPORTS TOURISM IN THE ADVENTURE DIMENSION

PORNTHIP RUNGRUANG

A Dissertation Submitted to University of Phayao

in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Doctor of Philosophy Degree in Tourism and Hotel Management

February 2021

Copyright 2020 by University of Phayao

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทาง

การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ของ พรทิพย์ รุ่งเรือง

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์มาดา วิชาศิลป์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ชวลีย์ ณ ถลาง)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันทน์ พรหมสุวรรณ)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสรี วงษ์มณฑา)

..... คณบดีวิทยาลัยการจัดการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิดา เทพหินลัพ)

เรื่อง: กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผู้วิจัย: พรทิพย์ รุ่งเรือง, วิทยานิพนธ์: ปร.ด. (การจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2563

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ชวลีย์ ณ ถลาง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันทน์ พรหมสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์

คำสำคัญ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย, กลยุทธ์การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย, จังหวัดนครนายก

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 2) เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 4) เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์กลยุทธ์เพื่อพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และนักวิชาการจำนวนรวม 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา และการตรวจสอบแบบสามเส้า การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถามปลายปิดเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัย จังหวัดนครนายก รวมทั้งสิ้นจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายงานผลด้วยสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) สถิติทดสอบ One-way ANOVA เปรียบเทียบรายคู่วิธี Scheffe นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยจังหวัดนครนายก ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะไม่ทั่วถึง และปัญหาการจราจร เพราะการใช้ยานพาหนะส่วนตัวมักก่อความไม่สะดวกกับนักท่องเที่ยวที่ไม่มียานพาหนะส่วนตัว อุปสรรค คือ ขาดการทำงานแบบบูรณาการขาดเป้าหมายทิศทางที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงาน 2) ศักยภาพท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ในด้านสิ่งดึงดูดใจ คือ ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการ ในขณะที่ศักยภาพด้านที่พัก ด้านการเข้าถึง และด้านกิจกรรมควรปรับปรุง 3) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อระดับความต้องการการบริการการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก ในด้านอายุ และระดับการศึกษา ส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) นำเสนอกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบโมเดล A^3 P^7 Paradigm ได้แก่ การเข้าถึง (Accessibility) กิจกรรม (Activity) ความคาดหวัง (Anticipation) พัฒนาธุรกิจที่พักแรม (Place) บุคลากรด้านการบริการ (People) พัฒนาการทำงาน (Policy) พัฒนาโครงสร้างแผนงานชัดเจนเป็นระบบ (Plan) พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์ (Promotion) พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย (Participation) ส่งเสริมให้มีสนามฝึกซ้อมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย (Practice field)

มหาวิทยาลัยพะเยา
UNIVERSITY OF PHAYAO

Title: A STRATEGY TO DEVELOP NAKHON NAYOK TO BECOME A DESTINATION FOR SPORTS TOURISM IN THE ADVENTURE DIMENSION

Author: Pornthip Rungruang, Dissertation: Ph.D. (Tourism and Hotel Management), University of Phayao, 2020

Advisor: Professor Chawalee Na thalang Co-advisor Professor Dr.Suthinan Pomsuwan Assistant Professor Dr.Kannapa Pongponrat

Keyword Sports adventure tourism, Sports tourism destination development strategy, Nakhon Nayok Province

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the state, issues and obstacles of sports adventure tourism in Nakhon Nayok Province; 2) to evaluate the province's potential in managing sports adventure tourism; 3) to study the behavior and needs of Thai adventure tourists visiting Nakhon Nayok Province; and 4) to propose a strategy for developing Nakhon Nayok Province into a destination for sports adventure tourism. The research was conducted using mixed methods. The qualitative data were collected from in-depth interviews with 15 government agencies, private organizations and scholars then content analysis and data triangulation were carried out. As for the quantitative data, a close-ended questionnaire was used to collect data from 400 Thai tourists who travelled to or participated in adventure activities in Nakhon Nayok Province. The data were analyzed using descriptive statistics, namely percentage, average and standard deviation. Inferential statistics, namely one-way ANOVA and Scheffe's pairwise comparison, were used to report results with a significance level of 0.05.

The findings of the research were as follows. 1) The inadequate coverage of public transportation system and traffic problem due to excessive use of private vehicles caused great inconvenience for tourists without private vehicles. The obstacle was the lack of integration and aligned directions across government agencies. 2) The potential of sports adventure tourism lay in natural resources as tourist attractions, basic facilities and management, while accommodation, accessibility and activities needed improvement. 3) As for the behavior of tourists, the data collected from the questionnaire revealed statistically significant correlations with 0.05 significance level between personal factors, age and level of education, and the level of demand for sports adventure tourism, while different behaviors of sports adventure tourists did not influence the demand in any aspects. 4) The researcher performed SWOT and TOWS analyses then proposed a strategy for developing Nakhon Nayok Province into a destination for sports adventure tourism through the development of A3 P7 : Accessibility, Activities, Anticipation, Place (accommodation), People (service personnel), Policy, Plan (a clear and systematic plan), Promotion, Participation (having every party take important roles in the development) and Practice field for sports adventure activities.

มหาวิทยาลัยพะเยา
UNIVERSITY OF PHAYAO

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ชวลีย์ ณ ถลาง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เสรี วงษ์มณฑา รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์น พรหมสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลาหนันท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์ที่ให้คำแนะนำ ตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และกรุณาเข้าร่วมการสอบวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครนายก ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จังหวัดนครนายก และนักวิชาการจากคณาจารย์คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สาขาท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ทางด้านข้อมูลและข่าวสาร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.กิตติคุณ รุ่งเรือง ผู้ให้โอกาสและการสนับสนุนทางการศึกษาเสมอมา ขอขอบพระคุณคุณแม่ คุณพ่อ ผู้ให้ชีวิต ให้ความรักให้กำลังใจเสมอมาโดยตลอด ตลอดจนพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ที่ให้คำแนะนำในการศึกษาและขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามงานวิจัยนี้ทุกท่าน จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ได้มอบทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัยเพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่าน

พรทิพย์ รุ่งเรือง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ช

สารบัญ ..... ฌ

สารบัญตาราง ..... ฏ

สารบัญภาพ ..... ฐ

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 5

คำถามของการวิจัย 5

สมมติฐานของการวิจัย 6

ขอบเขตของการวิจัย 6

นิยามศัพท์เฉพาะ 7

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย 10

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 11

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบผจญภัย 11

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 23

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย 37

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว (6 A's) 40

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ 46

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว 51

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว 61
บริบทการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก จังหวัดนครนายก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยหลายประเภท ดังต่อไปนี้ 66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 68
กรอบแนวคิดการวิจัย 81
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 82
การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) 82
การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) 86
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 94
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ 94
ส่วนที่ 1 ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้แทนหน่วยงานภาครัฐทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย 95
ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนภาคเอกชนต่อทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย 105
ส่วนที่ 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนนักวิชาการต่อทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย 115
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ 139
ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก 139
บทที่ 5 บทสรุป 198
สรุปผลการวิจัย 198
สรุปการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) 205
สรุปการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) 206
การอภิปรายผลการวิจัย 206
ข้อเสนอนะของการวิจัย 221

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 223
บรรณานุกรม 224
ภาคผนวก 229
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับนักวิชาการ.....230
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาคเอกชน..... 236
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาครัฐ.....242
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับนักท่องเที่ยว 248
ภาคผนวก จ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว 253
ภาคผนวก ฉ แผนยุทธศาสตร์การการท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564)..... 259
ภาคผนวก ช แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560–2564 265
ภาคผนวก ซ บริบทการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก..... 269
ประวัติผู้วิจัย.....274

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา....2

ตาราง 2 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดนครนายก....4

ตาราง 3 มูลค่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงวันหยุดของสหราชอาณาจักร 34

ตาราง 4 แสดงประเด็นที่ศึกษาที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ....78

ตาราง 5 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก....87

ตาราง 6 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)....90

ตาราง 7 สรุปการดำเนินการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย....93

ตาราง 8 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์ศักยภาพท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (6 A's) หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และนักวิชาการ....125

ตาราง 9 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนและนักวิชาการ....128

ตาราง 10 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์สภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (SWOT) หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนและนักวิชาการ....131

ตาราง 11 สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ของการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis....138

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม....140

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละรูปแบบการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิง ผจญภัย ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก....143

ตาราง 14 แสดงการแจกแจงตามรายด้าน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ผจญภัย จังหวัดนครนายก เป็นรายด้าน 146

ตาราง 15 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการ ของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านความต้องการด้านบุคลากร 147

ตาราง 16 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย 149

ตาราง 17 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์ 151

ตาราง 18 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านการพัฒนาที่พักแรม..... 153

ตาราง 19 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการ ของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร 155

ตาราง 20 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ... 157

ตาราง 21 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ... 158

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร..... 159

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย..... 159

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ 160

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม 161

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร 161

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวม 162

ตาราง 28 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 163

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร 164

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย 164

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ 165

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม 166

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร..... 166

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวมการบริการ..... 167

ตาราง 35 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 168

ตาราง 36 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพหลักต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 169

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร..... 170

ตาราง 38 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 171

ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร..... 172

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม 173

ตาราง 41 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 174

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร..... 175

ตาราง 43 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะผู้ร่วมการเดินทางต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก..... 177

ตาราง 44 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะการเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 178

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย 179

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบScheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม..... 180

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร.....181

ตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก..... 182

ตาราง 49 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ร่วมกับผู้ใดต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 183

ตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบScheffe ระหว่างลักษณะเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร..... 184

ตาราง 51 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการในรูปแบบเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 185

ตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างการเข้าร่วมในรูปแบบแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย กับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร 186

ตาราง 53 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 187

ตาราง 54 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เหตุผลเพราะต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 188

ตาราง 55 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย 189

ตาราง 56 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ 190

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สาเหตุเพราะกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร 191

ตาราง 58 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สาเหตุเพราะกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 192

ตาราง 59 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างท่านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 193

ตาราง 60 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ... 194

ตาราง 61 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ... 196

ตาราง 62 สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis 211

ตาราง 63 สรุปการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis 212

ตาราง 64 การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก .. 214

ตาราง 65 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – SO Strategy 215

ตาราง 66 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – ST Strategy..... 216

ตาราง 67 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – WO Strategy 218

ตาราง 68 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – WT Strategy..... 219

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก....4

ภาพ 2 การบรรจบกันของกีฬาและการท่องเที่ยว 25

ภาพ 3 เที่ยวเชิงกีฬาและบริบทที่เกี่ยวข้อง 26

ภาพ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาว่าง กีฬา และการท่องเที่ยว 27

ภาพ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย 81

ภาพ 6 การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า.... 86

ภาพ 7 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ.... 104

ภาพ 8 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคเอกชน....114

ภาพ 9 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการ 124

ภาพ 10 A^3 P^7 Paradigm Model....220

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nation of World Tourism Organization: UNWTO) ได้จัดทำรายงานสรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกปี 2561 ระบุว่าการท่องเที่ยวยังคงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก เนื่องจากการเติบโตของรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีการเติบโตในอัตราที่สูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจโลก และเติบโตสูงต่อเนื่องเป็นปีที่ 9 โดยในปี 2561 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางทั่วโลกมีจำนวนสูงถึง 1.4 พันล้านคน ขยายตัวร้อยละ 5.6 จากปีที่ผ่านมา แต่เป็นการเติบโตที่ชะลอตัวจากปี 2560 ที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 7 จากการฟื้นตัวของตุรกี และอียิปต์ นอกจากนี้การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วโลกยังสร้างรายได้จากการส่งออกภาคบริการที่เกิดจากการท่องเที่ยวสูงถึง 1.7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐขยายตัวร้อยละ 4.4 จากปีที่ผ่านมา (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

การประเมินกันว่าตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก ในปี พ.ศ.2553 ได้สร้างรายได้มูลค่าโดยประมาณ 6 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีอัตราการเติบโตประมาณร้อยละ 14 ต่อปี ในกรณีของประเทศไทยนั้นปี พ.ศ. 2559 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศกว่า 2.1 หมื่นล้านบาท แบ่งเป็นรายได้จากการเล่นกิจกรรมกีฬา 1.8 หมื่นล้านบาท รายได้จากการเข้าชมกิจกรรมกีฬา 2 พันล้านบาทและรายได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 527 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภาพรวมของประเทศอย่างมาก โดยปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยด้วยความหลากหลายและมีสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากสามารถครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแล้วหากพิจารณาในแง่การท่องเที่ยวนั้น ยังมีความเชื่อมโยงของธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) การท่องเที่ยวและกิจกรรม (Activity) และอาหารและงานฝีมือ (Food and Craft)

ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้เกี่ยวข้องอีกมากมาย โดยจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่จะสามารถผลักดัน และส่งเสริมให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงมากขึ้น และกระตุ้นให้ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขยายตัว ดังตารางที่ 1 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มนักท่องเที่ยวคือ การจัดการแข่งขันกีฬา การเล่นกิจกรรมกีฬา และการเข้าชมกิจกรรมกีฬาสามารถนำรูปแบบกิจกรรมเชิงกีฬาทั้ง 3 รูปแบบมาปรับเข้ากับกิจกรรมผจญภัยเพื่อเป็นการต่อยอดรูปแบบกิจกรรมผจญภัยจากเดิมที่รูปแบบกิจกรรมผจญภัยที่สร้างความหวาดเสียว ตื่นเต้นให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรม การนำรูปแบบกิจกรรมเชิงกีฬาจะเพิ่มความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รู้สึกเล่นกิจกรรมผจญภัยที่มีการแข่งขันด้วย สามารถวัดความสามารถด้านผจญภัยร่วมกับคู่แข่งขันอื่น ๆ หากนักท่องเที่ยวที่ไม่ประสงค์เข้าร่วมเล่นกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยก็ยังคงสามารถเข้าร่วมชมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ไม่ประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมได้มีความรู้สึกมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยได้ โดยสอดคล้องกับการรายงานรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทยในปี พ.ศ. 2559 แยกตามประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีมูลค่า ดังนี้

ตาราง 1 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กิจกรรมปี 2559	รายได้ (ล้านบาท)
การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	527
การเล่นกิจกรรมกีฬา	18,395
การเข้าชมกิจกรรมกีฬา	2,080
รวม	21,003

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

จังหวัดนครนายกมีรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเพราะ ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดและสภาพโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบทางตอนเหนือและตะวันออกเป็นภูเขาสูง โดยบางส่วนอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่อันเป็นรอยต่อของ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ปราจีนบุรี และนครนายกมีภูเขาติดต่อกับเทือกเขาดงพญาเย็น ส่วนทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มในการทำการเกษตร โดยยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครนายกระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) และตั้งอยู่ภาค

ตะวันออกของประเทศไทย มีระยะห่างจากกรุงเทพมหานครโดยประมาณเพียง 105 กิโลเมตร ภายในจังหวัดนครนายกยังคงมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 บริหารการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการภายใต้ 4 โครงการ ได้แก่ 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว 3) พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ SME ภาคบริการและการท่องเที่ยว และ 4) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว (สำนักงานจังหวัดนครนายก กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด, 2560)

แต่เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทยพบว่ายังไม่มีจังหวัดใดที่มีความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยในระดับสูง พื้นที่ที่มีความพร้อมในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ กาญจนบุรี นครราชสีมา สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี เลย และกระบี่ (สรุปผลงานวิจัยโครงการศึกษาสถานการณ์และโอกาสการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวกลุ่ม Eco & Adventure ไตรมาสที่ 3/2556 กรกฎาคม–กันยายน ปี พ.ศ. 2556 โดยจังหวัดนครนายกเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เพราะมีความพร้อมในด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ที่จัดว่าเป็นอุทยานป่าดิบเขาที่มีน้ำตกที่โดดเด่นที่สุดของโลก และมีการจัดกิจกรรมเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยที่หลากหลาย เช่น การปีนเขาและการโรยตัวจากหน้าผา ขี่จักรยานท่องเที่ยว การล่องแก่งแม่น้ำนครนายก ฯลฯ โดยนายนภดล ภาคพรต รองผู้ว่าการตลาดในประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้กล่าวว่า การสร้างกิจกรรมกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวและเพิ่มการใช้จ่ายยังเมืองรอง “จังหวัดนครนายก” ด้วยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา มาท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี (การท่องเที่ยวแหล่งประเทศไทย, 2558) โดยจากการรายงานจำนวนผู้มาเยือน และรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มภาคกลางตอนกลาง (เบญจบูรพาสุวรรณภูมิ) จะพบได้ว่าจังหวัดนครนายกมีจำนวนผู้มาเยือน และรายได้จากการท่องเที่ยวมีทิศทางเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดนครนายก

หน่วย : คน

จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (นักท่องเที่ยว / นักทัศนาจร)	ประจำปี				
	2556	2557	2558	2559	2560
ชาวไทย	2,347,548	2,414,166	2,594,143	2,711,818	2,863,229
ชาวต่างชาติ	24,236	24,336	26,094	26,859	27,826
รวม	**2,371,784**	**2,438,502**	**2,620,237**	**2,738,677**	**2,891,055**

หมายเหตุ: 1. นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2. นักทัศนาจร หมายถึง ผู้มาเยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

รายได้จากการท่องเที่ยว และมูลค่าการจำหน่ายสินค้า (OTOP) ปี พ.ศ. 2556–2560

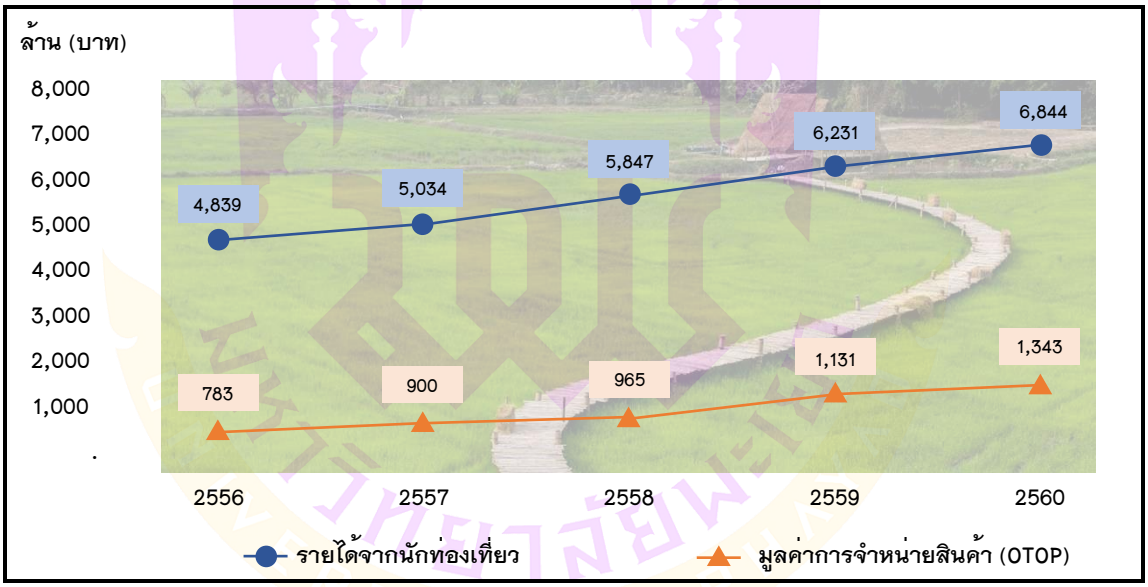

ภาพ 1 รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก

ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

โดยผลจากวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมคุณภาพการบริการการท่องเที่ยวแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน และมีความท้าทายในกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยในจังหวัดนครนายก แต่ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดนครนายก เป็นนักท่องเที่ยวแบบนักทัศนาจร เพราะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยในจังหวัดนครนายกเป็นเพียงกิจกรรมที่ใช้เวลาการเข้าร่วมกิจกรรมเพียงเล็กน้อย มีระยะเวลาที่กำหนดให้ในช่วงเวลาสั้น ๆ และเล่นเพื่อความสนุกสนานเพียงคนเดียว หรือเป็นกลุ่มเพื่อนของนักท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย ทำให้การท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกเป็นเพียงการท่องเที่ยวเพื่อเพียงผ่าน และการพัฒนาจะสามารถก่อให้เกิดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาผจญภัยที่ต่อยอดจากรูปแบบกิจกรรมเดิมเพิ่มขึ้นอีกหลากหลายรูปแบบเพื่อเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
2. เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
4. เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์เพื่อพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

คำถามของการวิจัย

1. จังหวัดนครนายกมีศักยภาพในการจัดการ การท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย หรือไม่อย่างไร
2. กลยุทธ์เพื่อการจัดการพัฒนา จังหวัดนครนายก ให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ควรเป็นเช่นไร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อระดับความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยสำหรับกลุ่มเป้าหมายเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก และมุ่งศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในจังหวัดนครนายก และประเมินศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก ถึงความสามารถให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

ขอบเขตทางด้านสถานที่วิจัย

จังหวัดนครนายกจำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี อำเภอเมืองนครนายก อำเภอองครักษ์

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) จึงแบ่งกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก จำนวน 400 คน

2. ขอบเขตของประชากรสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative research) คือการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) แบบกึ่งมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) 3 กลุ่มตัวอย่างคือ

หน่วยงานภาครัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก สำนักงานขนส่งจังหวัดนครนายก สมาคมกีฬาจังหวัดนครนายก สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายกจำนวน 5 ท่าน นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว

ผจญภัย และกีฬาจำนวน 5 ท่าน หน่วยงานภาคเอกชน ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการที่พักแรม ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวจำนวน 5 ท่าน ดังนั้นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพมีประชากร 3 กลุ่มตัวอย่าง มีทั้งหมดจำนวน 15 ท่าน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ทำการศึกษาวิจัยเอกสาร ทบทวนวรรณกรรมและทำการสำรวจข้อมูลตลอดจนรวบรวมข้อมูล ทั้งจากการสัมภาษณ์ และแจกแบบสอบถาม ใช้เวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562-2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีคำศัพท์ที่เห็นควรนำมาให้คำจำกัดความเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ (Strategies) หมายถึง รูปแบบ แผนการ ขั้นตอนและการปฏิบัติ ที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับการท่องเที่ยวผจญภัยทำให้นักท่องเที่ยวที่สนใจเกิดความมั่นใจว่ากลวิธีที่กำหนดไว้นั้นสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จนก่อให้เกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

การพัฒนา (Development) หมายถึง การเพิ่มเติมรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยทำให้เกิดขึ้น โดยมีการวางแผนกำหนดทิศทางล่วงหน้า การเพิ่มเติมรูปแบบกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยนี้ ต้องเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ถ้าการเพิ่มเติมในครั้งนี้ไปในทางที่ไม่ดีก็ไม่เรียกว่าการพัฒนา ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน การพัฒนาหมายถึง การทำให้เจริญ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Development” แปลว่า การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นต่าง ๆ ไปสู่ลำดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมไปกว่าเดิมซึ่งการพัฒนา ในงานวิจัยนี้จะหมายถึง การเพิ่มเติมกลยุทธ์การพัฒนาและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยในทิศทางที่ดีขึ้นโดยนำรูปแบบเชิงกีฬาผ่านการจัดการต่าง ๆ

ศักยภาพ (Potentiality) หมายถึง ความสามารถหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจจะทำให้การท่องเที่ยวผจญภัยพัฒนาและทำให้ประจักษ์แจ้งขึ้นได้ โดยสามารถนำสิ่งที่แฝงอยู่นั้นมาพัฒนาให้เกิดสิ่งที่ดีขึ้นว่าที่เป็นอยู่ โดยนำรูปแบบเชิงกีฬาเข้ามาเพิ่มเติมจากรูปแบบกิจกรรมเดิม โดยมีการประเมินศักยภาพทั้ง 6 ด้านดังนี้

ศักยภาพสิ่งดึงดูดใจ (Potential of Attraction) หมายถึง ความสามารถในการสร้างสิ่งดึงดูดใจต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมการแข่งขัน มหกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อให้เกิดความสนใจและเดินทางเข้ามาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ศักยภาพการเข้าถึง (Potential of Accessibility) หมายถึง ความสามารถในเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ในการบริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางที่สะดวกสบาย เดินทางสะดวก เดินทางเข้าถึงได้ง่ายมีจุดบริการการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวก (Potential of Amenities) หมายถึง ความสามารถในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบไปด้วย ที่พัก ร้านอาหารเครื่องดื่ม ห้องสุขา ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่งในพื้นที่ ทั้งหมดคือสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ดังนั้นควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะกลุ่มการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ศักยภาพการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Potential of Ancillary services) หมายถึง ความสามารถในการจัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จากทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วม เช่น หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวในการพัฒนาและส่งเสริมพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ศักยภาพที่พักในแหล่งท่องเที่ยว (Potential of Accommodations) หมายถึง ความสามารถในการรองรับ และบริการเสริมต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยเข้าพักค้างแรม

ศักยภาพกิจกรรม (Potential of Activities) หมายถึง ความสามารถในการให้บริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามความคาดหวัง และเหนือความคาดหวังแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวแบบผจญภัย หรือทำกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก โดยการทำกิจกรรมมีความเฉพาะเจาะจง ที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทายความสามารถและทดสอบความกล้า เป็นการพักผ่อนที่ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง

กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Sport Tourism) หมายถึง กิจกรรมท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย หมายถึง รูปแบบกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวที่สนใจสามารถเข้าร่วมได้ 3 รูปแบบ ดังนี้ 1) การจัดการแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย บุคคลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการทำงานรวมไปถึงภาวะผูกพันธ์อื่น ๆ เป็นการบำรุงรักษาดูแลตนเองในเวลาว่างเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลเป็นการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-enrichment) ทำให้เกิดความผ่อนคลายหรือมีความสุขและต้องเป็นการเข้าร่วมหรือเลือก

กิจกรรมโดยมีเป้าหมายด้วยการแข่งขัน (Competitive) กิจกรรมทางกาย (Physical activity) ด้วยการแข่งขันกีฬาผจญภัย 2) การเล่นกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย การแสวงหาเล่นกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยจะเกิดขึ้นในเฉพาะบางโอกาสนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ต้องให้ความสำคัญกับการใช้ทักษะและเวลาในการฝึกซ้อมมากนักมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก 3) การเข้าชมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ไม่ได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยเฉพาะตัวแต่อย่างใด แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าชมการแข่งขันหรือมหกรรมกีฬาเชิงผจญภัยที่ยิ่งใหญ่มีความสำคัญ เป็นกิจกรรมผจญภัยเพิ่มความท้าทายกับตนเองและนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่เข้าร่วมการลงแข่งขันวัดความสามารถในกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เพื่อเพิ่มความท้าทายยิ่งขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่ไม่มีความประสงค์ยังสามารถเข้าชมเพื่อความสนุกสนานร่วมกับผู้เข้าชมกลุ่มอื่นที่เดินทางมาเข้าร่วม

กิจกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Activities) หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นไว้เพื่อรองรับให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย ภายในจังหวัดนครนายก เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Sport Tourism Management Model) รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยได้แบ่งประเภทของได้ 3 รูปแบบตามกิจกรรมกีฬา ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยหรือมหกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมชมการแข่งขันและผู้เข้าแข่งขัน 2) การท่องเที่ยวเพื่อเล่นกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานท้าทาย และออกกำลังกาย 3) การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยเพื่อฝึกฝน การฝึกฝนเพื่อให้ความสามารถอยู่ในระดับคงเดิมหรือเพิ่มขึ้นเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน

นักท่องเที่ยวชาวไทย (Tourists) หมายถึง คนไทยที่เดินทางออกจากถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ ไปยังจังหวัดนครนายก โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย แต่มิใช่เพื่อไปศึกษาเล่าเรียน หางานทำหรือหารายได้

พฤติกรรมการท่องเที่ยว (Tourists Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ได้แก่ การรู้จัก ทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว แรงจูงใจในการเดินทางในการมาท่องเที่ยว ความต้องการในการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง แรงผลักดันบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของนักท่องเที่ยวที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวต้องการกระทำ เคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย และแบบแผนในการเดินทางท่องเที่ยว เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ความต้องการ (Demand) หมายถึง เป็นความต้องการที่จะผลักให้เกิดความต้องการการเดินทางท่องเที่ยว และเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อต้องการหลีกหนีความจำเจหรือความเครียด ต้องการได้ประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างจากการท่องเที่ยวแบบทั่วไปเพื่อพบกับความสนุกสนาน ความหวาดเสี่ยว ความท้าทายจากกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. นำผลการวิจัยด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ให้ภาครัฐ เอกชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปบูรณาการหรือไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2. นำผลการวิจัยด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก เพื่อนำไปเสนอต่อภาครัฐ เอกชน หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของจังหวัดนครนายก เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว การบริการทางการท่องเที่ยว การตลาดการท่องเที่ยว การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก

3. นำผลการวิจัยด้านกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวผจญภัยในจังหวัดนครนายก เพื่อนำไปเสนอต่อภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของจังหวัดนครนายก เพื่อนำไปประยุกต์เป็นแนวทางการบริหารจัดการ การจัดทำแผนงาน/แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริการ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานหรือองค์กร

4. ได้กลยุทธ์การจัดการเพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกเพื่อนำไปเสนอต่อภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของจังหวัดนครนายก เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นในการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การจัดรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับเป้าหมาย ความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาถึงศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก เพื่อพัฒนาตามความต้องการของนักท่องเที่ยวให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย รวมถึงรูปแบบการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ตรงกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ในจังหวัดนครนายกว่าในปัจจุบันธุรกิจประเภทดังกล่าวมีความเจริญเติบโตอย่างไร ดังนั้น ผู้วิจัยมุ่งเน้นการหาข้อมูลด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการกิจกรรมท่องเที่ยวแบบผจญภัยในพื้นที่ดังกล่าวและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันของจังหวัดนครนายก โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบผจญภัย
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว (6 A's)
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการนักท่องเที่ยว
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว
8. บริบทการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบผจญภัย

ความหมายการท่องเที่ยว

ฉันทัช วรรณถนอม (2552) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว คือ การดำเนินกิจกรรมบริการด้านการนำเที่ยว เช่น บริการด้านการเดินทาง บริการด้านอาหาร และการพักแรม และบริการด้านการนำเที่ยว ซึ่งดำเนินการโดยหวังผลกำไรที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูง โดยใช้เทคนิควิชาการเฉพาะ มีการวางแผน การจัดองค์การ และการตลาด ครอบคลุมธุรกิจหลายประเภท ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อม

เสรี วังส์ไพจิตร และรัชพร จันทร์สว่าง (2546, หน้า 15) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นคำที่มีความหมายกว้างมิได้มีความหมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์อย่างที่คนส่วนมากเข้าใจกันมีการเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนาเพื่อความรู้เพื่อการกีฬาเพื่อติดต่อธุรกิจตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้องก็นับได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อสังคมมากทำให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีทัศนคติความคิดเห็นการท่องเที่ยวยังมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการรักษาศิลปวัฒนธรรมของตนเองในทางกลับกันการท่องเที่ยวก็มีส่วนทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณีแหล่งท่องเที่ยวเป็นแหล่งเสื่อมโทรมได้ดังนั้นจึงมีการสร้างกระแสการอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมโดยให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวตระหนักถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวการป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เปราะบางหรือที่สงวน นอกจากนี้ทำให้เกิดการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นต้น

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภททั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศถือได้ว่าเป็นการส่งสินค้าออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิตสินค้า คือ บริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อก็จะต้องมีการลงทุน ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศและจะช่วยให้เกิดงานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ทางด้านสังคมการท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียดพร้อมกับการได้รับความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ผิดแผกแตกต่างออกไปอีกครั้ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบาทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ที่ผู้อยู่ในท้องถิ่นได้เก็บมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวมีบทบาทและความสำคัญในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

นิคม จารุมณี (2535, หน้า 1) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง “การเดินทางจากที่หนึ่งที่มักหมายถึงที่อยู่อาศัยประจำไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้น (Motivation) จากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ”

การท่องเที่ยว (Tourism) ได้มีผู้นิยามความหมายไว้หลากหลายดังนี้คือองค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลีเมื่อปี พ.ศ. 2506 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

1. การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้างโดยมีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งและใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางใกล้หรือระยะทางไกลก็ได้

2. จุดมุ่งหมายปลายทาง (Destination) หมายถึง มีจุดมุ่งหมายที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

3. ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางอยู่หลายแหล่งด้วยกันซึ่งผู้เดินทางคนหนึ่งอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

สมาคมระหว่างประเทศแหล่งความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว (International Association of Scientific Experts in Tourism – IASET) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่ถาวรไปอีกที่หนึ่งเป็นการชั่วคราวและไม่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมที่เป็นการหาเงิน

รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย

การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2467 สมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ซึ่งในครั้งนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติและสถานที่ราชการหรือสถานที่สำคัญที่ทางชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยสร้างขึ้น แต่เมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาทางองค์การท่องเที่ยวโลกได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ซึ่งแต่ละรูปแบบสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. **รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ** (Natural Based Tourism) ดังนี้

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการ

เรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั้งยืน

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo – tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่าง ๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agri Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจักราศีที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นจัดขึ้น ได้รับ

ความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรมมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมตอการจัดการท่องเที่ยว

2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest tourism) หมายถึง

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดีมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้ บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health Beauty and Spa)

3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu – Meditation Tourism) หมายถึงการเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้สัจธรรมแห่งชีวิต มีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย การรำไทย มวยไทยการช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้าง และเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้านวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผาต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทยหมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นมีคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษา

สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโตคลื่น สกีน้ำ เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (Home Stay & Farm Stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือน เพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบั้นปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิต คือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Travel) หมายถึง การจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้น ๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้ เป็นการให้รางวัลและจัดนำเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักแรมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจัดรายการพักแรมตั้งแต่ 2 – 7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวที่ต่าง ๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M = Meeting / I = Incentive / C = Conference / E = Exhibition) หมายถึง เป็นการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่จัดประชุมมีรายการจัดนำเที่ยวก่อนการประชุม (Pre – Tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (Post – Tour) โดยการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ไปทั่วประเทศเพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือสำหรับผู้ที่ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2 – 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วัน หรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (Eco – Agro Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro – Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco – Adventure Travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และประวัติศาสตร์ (Geo – Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (Agro – Cultural Tourism) เป็นต้น

วารัชต์ มัธยมบุรุษ (2554) นอกจากนี้ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวได้พิจารณาจากความต้องการ หรือพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพิ่มเติมทำให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีแนวคิดใหม่ขึ้นมา เช่น Green tourism ที่คนมาท่องเที่ยวจะต้องการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น การท่องเที่ยวในเกาะสมุย หรือ War Tourism ที่นักท่องเที่ยวต้องการสัมผัสกับอดีตในสมัยสงคราม เช่น การท่องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี (ทรงชัย อังกาทิพย์, 2542) หรือ Volunteer Tourism ที่นักท่องเที่ยวเป็นอาสาสมัครมาช่วยทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในสถานที่และเดินทางท่องเที่ยวต่อ เช่นการที่มีอาสาสมัครมาช่วยงานสึนามิในประเทศไทย เป็นต้น

จากความหมายการท่องเที่ยว ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายไว้หลากหลายตามทัศนคติของแต่ละคน ผู้วิจัยขอสรุปความหมายการท่องเที่ยวได้ ดังนี้ การท่องเที่ยวคือการเดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นด้วยความสมัครใจในระยะสั้น ๆ และมีการพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืนหรือเกิน 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการพักผ่อนหย่อนใจการติดต่อธุรกิจการศึกษาการประชุมสัมมนาการกีฬาเยี่ยมเยียนญาติมิตรนันทนาการสุขภาพและศาสนาเป็นต้น แต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพการหารายได้หรือไปอยู่ประจำนอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ถึงจุด ณ จุดหนึ่ง ที่การท่องเที่ยว

ได้ถูกพัฒนารูปแบบ ตลอดจนแนวคิดสู่การท่องเที่ยวและพยายามจะรักษาสมดุลทางการท่องเที่ยวรวมถึงสมดุลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้อนุชนคนรุ่นหลังจะยังคงมีธรรมชาติที่สวยงามต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ยังมีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism)
2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism)
3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)

ซึ่งการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) ถือเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษด้วย

ความหมายของการท่องเที่ยวแบบผจญภัย

การท่องเที่ยวแบบผจญภัย ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทรงชัย อังกาทิพย์ (2542) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวแบบผจญภัยว่า หมายถึง การท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการค้นหา การเดินทางไปในพื้นที่ที่ห่างไกลมีอุปสรรค ไม่สามารถคาดการณ์ถึงสภาพการณ์ข้างหน้า อาจหมายถึงในพื้นที่เสี่ยง พื้นที่ที่มีความยากลำบากในการเข้าถึง (Across a Wild Frontier) ซึ่งนักท่องเที่ยวต้องการให้ความสำคัญในความพยายาม ดิ้นรนเพื่อแก้ปัญหา หลีกเลี่ยงอุปสรรคเพื่อให้ชีวิตรอด (Survivor) ทำให้เกิดความตื่นเต้น และท้าทาย สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวแบบผจญภัย ไว้ดังนี้

1. มีความสนุกตื่นเต้น
2. มีความท้าทาย
3. มีความเสี่ยง
4. ไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ข้างหน้าได้
5. มีอุปสรรค
6. เป็นของคิดค้น หรือประดิษฐ์ขึ้นใหม่
7. ต้องมีการหลบเหลียกเอาตัวรอด
8. ใช้พละกำลัง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ให้คำจำกัดความและขอบเขตของคำว่าการท่องเที่ยวแบบผจญภัย โดนรวมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวแบบผจญภัยกึ่งอนุรักษ์ธรรมชาติ (Soft Venture Tourism) หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่มีองค์ประกอบของความท้าทายหรือเสี่ยงภัย การใช้พละกำลัง การได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเข้ามาเกี่ยวข้องลักษณะที่นิยม

กันมาก คือการพายเรือ ล่องเก่ง ปีนหน้าผา และไต่เขา ขี่จักรยานเสือภูเขา และการเดินป่า ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มักจะเกี่ยวพันกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง คือ ป่าเขา ต้นน้ำลำธาร หรือสายน้ำต่าง ๆ โดยก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต่อระบบนิเวศ

สุรเชษฎ์ เชษฐมาส (2541) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) หมายถึง การเดินทางโดยนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่อาศัยความทรหดอดทนเสี่ยงภัยตามสถานที่ห่างไกลที่มีชื่อเสียงด้านความงาน และองค์ประกอบของธรรมชาติ

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2545) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวผจญภัยไว้ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษให้ความตื่นตาตื่นใจ ท้าทายความสามารถของมนุษย์และชวนให้ทดลองทำ เมื่อเข้าไปท่องเที่ยว

2. มีบริการอำนวยความสะดวกพร้อม บางแห่งไม่พร้อม นักท่องเที่ยวต้องไปแค้มปิ้ง

3. มีครูฝึกรับผิดชอบการแนะนำ และดูแลความปลอดภัย

4. เป็นการจัดการที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน

5. เป็นการจัดการที่มีการกำหนดนโยบายแผนงานและแผนปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระยะสั้น และระยะยาว

6. นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย ปลอดภัย มีความทรงจำและประสบการณ์ใหม่

รูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัย

สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (2549) สำหรับประเทศไทยได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยออกเป็น 3 รูปแบบ

1. แบบธรรมดาทั่วไป (Common Adventure) เป็นการท่องเที่ยวเชิงให้ความรู้เป็นหลัก ส่วนกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องการความเป็นมืออาชีพเลย เช่น การนั่งรถชมเมือง การล่องเรือตามแก่งต่าง ๆ หรือแม้แต่การอยู่แบบโฮมสเตย์ เพื่อซึมซับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาวบ้าน เป็นต้น

2. แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (Soft Adventure) เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีกิจกรรมที่ง่าย ๆ ธรรมดา ไม่ต้องอาศัยความรู้ในการทำกิจกรรมมากนัก เน้นความบันเทิง และความผ่อนคลายจากการท่องเที่ยว เช่น ปั่นจักรยานทางธรรมดาเพื่อชมธรรมชาติและวิถีชีวิตชาวบ้านการดำน้ำ การส่องนก การดูดาว การพายเรือ เป็นต้น

3. แบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (Extreme Adventure) ถือเป็นการท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ในการทำกิจกรรมที่จัดให้ไว้อย่างสูง และเหมาะกับคนที่รักการผจญภัยเป็นอย่างมาก เช่น การปีนผา การผจญภัยโดยการเดินป่าดิบ การล่องแก่ง หรือการปั่นจักรยานเสือภูเขาที่ต้องอาศัยทางลาดชัน เป็นต้น

กิจกรรมและลักษณะการท่องเที่ยวแบบผจญภัย

การท่องเที่ยวแบบผจญภัยจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐาน และมีทักษะความสามารถส่วนบุคคลสูง โดยได้เรียนรู้จากสถาบัน หรือจากประสบการณ์ส่วนตัว โดยทั่วไปลักษณะกิจกรรมผจญภัยมีอยู่ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมผจญภัยทางอากาศ (Aviation Related) นอกเหนือจากความรู้พื้นฐานและทักษะสูงแล้วที่สำคัญต้องเรียนรู้ถึงสภาพภูมิอากาศ หรือทิศทางลมว่าในขณะนั้นเอื้ออำนวยหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยนั้นเอง ปกติกิจกรรมประเภทนี้อาศัยพื้นที่สูง กระโดด หรืออาศัยเครื่องบิน โดยกิจกรรมผจญภัยทางอากาศมีดังนี้

1.1 บอลลูนนิ่ง (Ballooning) เป็นการนั่งบอลลูน ชมทัศนียภาพจากที่สูง

1.2 แฮงไกร์ดดิ่ง (Hang Gliding) เป็นการกระโดดจากที่สูง โดยใช้เครื่องร่นแบบไม่มีเครื่องยนต์ อาศัยกระแสลม

1.3 บันจี้ จั๊มปิ้ง (Bungee Jumping) เป็นการกระโดดจากที่สูงโดยใช้เชือกยางรั้งผูกติดที่เท้า เพื่อป้องกันการกระแทกพื้น

1.4 พาราชูตติ้ง (Parachuting) เป็นการกระโดดร่มในระดับสูง โดยอาศัยเครื่องบิน

1.5 พาราไกร์ดดิ้ง (Paragliding) เป็นการกระโดดร่มจากภูเขาสูงหรือหน้าผาสูง

1.6 การท่องเที่ยวชมทัศนียภาพด้วยเครื่องร่น ขนาดเล็ก (Scenic Aerial Tourism / Small Aircraft / Helicopter)

2. กิจกรรมผจญภัยทางบก (Land Based) เป็นกิจกรรมที่อาศัยองค์ประกอบางกายภาพ เช่น ป่าไม้สมบูรณ์ เขาสูงชัน ทิวทัศน์ที่สวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจ กิจกรรมผจญภัยทางบกอาจเป็นฐานกิจกรรมที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เช่น กิจกรรม High Rope Course เป็นฐานกิจกรรมผจญภัยที่พัฒนาการมาจากฐานการฝึกทหาร แต่มีระบบป้องกันดีกว่า (Double Safety)โดยอาศัยงานระบบเชือกมาช่วยพันธนาการ ให้สามารถก้าวข้ามพื้นที่เสี่ยงหรืออุปสรรคตลอดจนมีความท้าทาย ตื่นเต้น และเร้าใจ กิจกรรมผจญภัยทางบกยังมีอีกหลายอย่าง ดังนี้

2.1 สกี คร์อส, คันทรี (Cross, Country Skiing) เป็นการเล่นสกีโดยผ่านเส้นทางแคบ คดเคี้ยวและมีอุปสรรค

2.2 ดาว์นฮิว สกี (Downhill Skiing) เป็นเล่นสกีโดยมีจุดริ่มต้นจากที่ลาดสูง

2.3 สกี ทัวร์ริ่ง (Ski, Touring) การเล่ยสกีเป็นหมู่คณะ

2.4 เทคกิ้ง หรือ เทรมปิ้ง (Trekking / Tramping) เป็นกานเดินป่าเพื่อชมธรรมชาติ ป่าไม้ และดูนก

2.5 วิฮิเคล ซาฟารี (Vehicle Safaris) การท่องเที่ยวผจญภัยในหลาย ๆ สถานที่ และมีระยะเวลานาน

2.6 ฟายอิ้ง ฟอกซ์ (Flying Fox) การโหน ห้อยตัว ตามเชือกจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง

2.7 ยูโร บันจี้ (Euro Bungee) เป็นการกระโดดสูงจากฐานบนพื้นที่ยืดหยุ่นได้ (Trampoline) และมีเชือกรั้งเพื่อป้องกันการตก

2.8 จักรยานเสือภูเขา (Mountain Biking) การขี่จักรยานในพื้นที่ที่มีอุปสรรค หรือวิบาก

2.9 ขี่ม้าเดินป่า (Horse Trekking) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวมีม้าเป็นพาหนะไป ในพื้นที่ห่างไกล และมีอุปสรรค

2.10 ฮันติ้ง (Hunting) การท่องเที่ยวเพื่อการล่า (ล่าสัตว์) เพื่อยังชีพ หรือป้องกันตัว

2.11 เร็ฟจั้มปิ้ง (Rap, Jumping) การโรยตัวพร้อมกับกระโดดจากที่สูง โดยลำตัว คว่ำลงสู่พื้น ซึ่งผ่านอุปกรณ์ป้องกันการตก (Descenders)

2.12 ปีนหน้าผา (Rock Climbing) เป็นการปีนหน้าผา ท้าทายกับแรงโน้มถ่วงเพื่อ ไปให้ถึงจุดสูงสุด (Anchor) โดยมีคนควบคุมเชือกเชื่อกอยู่ด้านล่าง (Belayer) เพื่อป้องกันการตก

2.13 โรยตัว (Rappelling) การโรยตัวจากที่สูง โดยหันหน้าเข้าหาพื้นที่ที่โรยตัว

2.14 โรยตัวหน้าผาน้ำตก (Canyoning) เป็นการโรยตัวจากจุดสูงสุดของน้ำตก โดยผ่านสายน้ำเพื่อความตื่นเต้น และสนุก

3. กิจกรรมผจญภัยทางน้ำ (Marine Based) เป็นกิจกรรมที่อาศัยกระแสน้ำ คลื่นลม เป็นองค์ประกอบในการประกอบกิจกรรม ทั้งนี้อาจต้องอาศัยช่วงฤดู เช่น การล่องแก่ง ต้องอยู่ ในช่วงฤดูฝน เพื่อเพิ่มความตื่นเต้นและท้าทาย มีดังต่อไปนี้

3.1 ล่องแพในถ้ำ (Black water rafting)

3.2 เดินถ้ำ (Caving)

3.3 ล่องเรือใบ (Charter Sailing)

3.4 ดำน้ำลึก, ดำน้ำตื้น (Diving, Snorkeling)

3.5 แจ็ต สกี (Jet Biking)

3.6 แจ็ต, โบตติ้ง (Jet Boating)

3.7 ล่องแก่ง (White Water Rafting)

3.8 คายัค (Kayaking)

3.9 แคนนู (Canoeing)

3.10 รีฟเวอร์เซิฟฟิ่ง (River Surfing)

3.11 วอเตอร์ สกี (Water Skiing)

3.12 วินด์เซิฟ (Wind Surfing)

3.13 การดานโต้คลื่น (Surfboard)

3.14 ตกปลา (Fishing)

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวแบบผจญภัย

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวแบบผจญภัย แบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรูปแบบทัวร์สำเร็จรูป (Package Tour) การจัดการท่องเที่ยวแบบนี้บริษัทนำเที่ยวจะจัดโปรแกรมไว้ล่วงหน้าโดยกำหนดวันเวลาในการออกเดินทางสถานที่ที่จะพักแรมและกิจกรรมรวมทั้งพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และการบริการต่าง ๆ ระยะเวลาการจัดการท่องเที่ยวอาจมีตั้งแต่ 2 วัน 1 คืนไปจนถึง 7 วัน 6 คืน ซึ่งแต่ละบริษัทจะจัดเส้นทางท่องเที่ยวไว้หลาย ๆ เส้นทางเพื่อให้นักท่องเที่ยวเลือก

2. การท่องเที่ยวรูปแบบผจญภัยแบบความสนใจพิเศษ (Special Interest Tour) เป็นการจัดการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวซึ่งจะเป็นผู้กำหนดเส้นทางสถานที่ วันเวลาเอง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวประเภทนี้จะเป็นกลุ่มของผู้ที่มีความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะทาง เช่น มาดูนกศึกษาเรื่องแมลงศึกษาทางด้านพฤกษศาสตร์ เป็นต้น การจัดทัวร์แบบนี้ทางบริษัทนำเที่ยวจะจัดกิจกรรมคล้ายกันกับแบบแรกเขาไปในโปรแกรมและจัดหามัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านให้

สรุปความหมายของการท่องเที่ยวแบบผจญภัย หมายถึง เป็นการท่องเที่ยวแบบย่อยอีกอย่างหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่นอกจากจะเน้นผลต่อสุขภาพกายแล้ว ยังมุ่งเน้นไปที่ความตื่นเต้นขณะทำกิจกรรมนั้น ๆ เช่น การปีนเขา ไต่หน้าผา การล่องแก่ง เป็นต้น ซึ่งในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เนื่องจากการผจญภัยจะเน้นกิจกรรมหนัก ๆ และกลางแจ้ง ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางหรือสถานที่พักก็มักจะไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร จึงไม่ค่อยเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ชอบความสมบุกสมบัน หรือห่วงความสบาย แต่ในปัจจุบันการท่องเที่ยวแบบผจญภัยกำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นทั้งจากนักท่องเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะกับนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ทำให้นักท่องเที่ยว

สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความต้องการของแต่ละบุคคลได้ นอกจากนี้ ยังมีโรงแรมที่พัก เส้นทางการบินเกิดขึ้นใหม่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ ทำให้การเดินทางมีความสะดวกสบายมากขึ้น รวมทั้งมีการส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบผจญภัยมากขึ้นจึงทำให้การท่องเที่ยวรูปแบบนี้กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ออกเป็น 3 รูปแบบคือ

1. แบบธรรมดาทั่วไป (Common Adventure) เป็นการท่องเที่ยวเชิงให้ความรู้เป็นหลัก ส่วนกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องการความเป็นมืออาชีพ

2. แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (Soft Adventure) เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีกิจกรรมที่ง่าย ๆ ธรรมดา ไม่ต้องอาศัยความรู้ในการทำกิจกรรมมากนัก เน้นความบันเทิงและความผ่อนคลายจากการท่องเที่ยว

3. แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (Extreme Adventure) ถือเป็นการท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ในการทำกิจกรรมที่จัดให้ไว้อย่างสูง และเหมาะกับคนที่รักการผจญภัยเป็นอย่างมาก

ในงานวิจัยนี้ นำรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัยจังหวัดนครนายกมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่โดดเด่นที่จะนำมาเป็นจุดเด่นเพื่อพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดได้ ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อต้องการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยให้เป็นการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อต่อยอดจากรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเดิมจึงนำหลักการท่องเที่ยวผจญภัยถึงรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่จำแนกได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) แบบธรรมดาทั่วไป (Common Adventure) 2) แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (Soft Adventure) และ 3) แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (Extreme Adventure) และนำองค์ประกอบขกิจกรรมสามารถจำแนกได้ 3 รูปแบบ ดังนี้ 1) กิจกรรมผจญภัยทางอากาศ (Aviation Related) 2) กิจกรรมผจญภัยทางบก (Land Based) 3) กิจกรรมผจญภัยทางน้ำ (Marine Based) สามารถนำมาเป็นการศึกษา ตรวจสอบกิจกรรมท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่สามารถพัฒนาถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวมาเป็นเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

McIntosh and Goeldner (2002, p. 12) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามความถนัดความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่นกอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโตคลื่น สกีน้ำ เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่า

และคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

Weed (2008, p. 7) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจวัฒนธรรมที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรม ผู้คน และสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์

Weed and Bull (1997, p. 5) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการท่องเที่ยวในวันหยุดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาไม่ว่าจะเป็นผู้ชมหรือผู้เข้าร่วม

Gibson (1998, p. 45) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเดินทางตามสะดวกที่จะนำแต่ละบุคคลออกไปนอกบ้านหรือชุมชนเป็นการชั่วคราว เพื่อที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อชมกิจกรรมการออกกำลังกาย หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการออกกำลังกาย

Standeven and De Knop (1999, p. 12) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึงทุกรูปแบบของกิจกรรมและการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการกีฬาอาจมีส่วนร่วมอย่างไม่ตั้งใจหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดอย่างมีรูปแบบไม่ว่าจะเป็นเหตุผลในเชิงพาณิชย์ทางธุรกิจอื่น ๆ ที่ทำให้มีความจำเป็นต้องเดินทางออกไปจากบ้าน และสถานที่ทำงานเพื่อเข้าร่วม

Hall (1992, p. 194) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์เพื่อเข้าร่วมหรือชมกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ที่ต้องออกไปจากที่อยู่อาศัยของตนเอง

Hinch and Higham (2005, p. 245) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึงการเดินทางที่มีกีฬาเป็นหลัก (Sport-based travel) โดยเดินทางออกไปจากสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ในระยะเวลาที่จำกัด มีกิจกรรมกีฬาเป็นตัวกำหนด ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬา การเล่น หรือการเข้าร่วมเพื่อออกกำลังกาย

Robinson and Gammon (2004, p. 221-233) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการการก็ได้อาจเป็นการแข่งขันนันทนาการหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม และอาจเข้าร่วมด้วยตนเอง หรือถูกชักชวนจากผู้อื่น นอกจากนี้ กิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วมจะเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นที่อาจเป็นคู่แข่งขัน หรือผู้เข้าร่วมก็เป็นได้

อาจสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมชมกิจกรรมกีฬาและสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา เพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้นได้รับประสบการณ์ ความรู้ใหม่

เพิ่มขึ้นมีคุณค่า คุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่นและอาจจะกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นเป็นการบรรจบการของกีฬากับการท่องเที่ยวที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ดัง ภาพที่ 3 เพราะกีฬาถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวรวมถึงการเดินทางก็มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับหลายชนิดกีฬาเช่นกัน แต่การบรรจบกันของกีฬา และการท่องเที่ยวนั้นอาจแตกต่างกันไปตามมุมมองของผู้มีส่วนได้เสีย และวัตถุประสงค์ของบุคคล

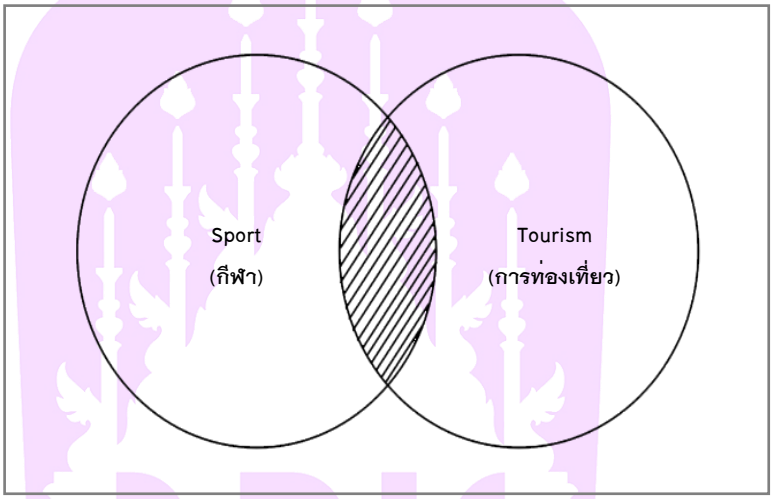

ภาพ 2 การบรรจบกันของกีฬาและการท่องเที่ยว

ที่มา: Hinch and Higham (2005)

ภาพ 2 ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันของกีฬาและการท่องเที่ยวที่อาจกล่าวได้ว่าไม่สามารถแยกออกกันได้ แต่ก็อาจระบุได้ว่ากีฬาเป็นสิ่งที่มีค่าความสำคัญที่สุดการท่องเที่ยว และเป็นที่ชัดเจนว่าในขอบเขตของการท่องเที่ยวการกีฬานั้นต้องอาศัยปัจจัยหลัก 3 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันดังภาพ 3

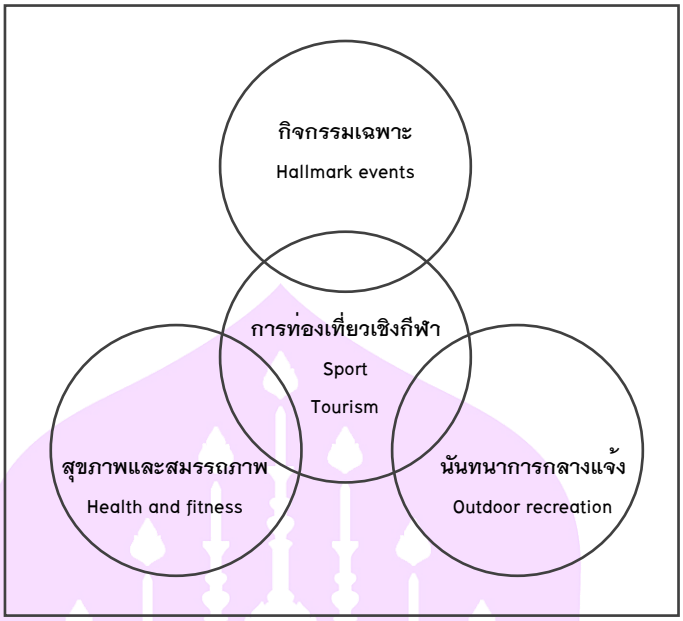

ภาพ 3 เที่ยวเชิงกีฬาและบริบทที่เกี่ยวข้อง

ที่มา: Hinch and Higham (2005)

ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นบริบทที่เกี่ยวข้องกลับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย

1. กิจกรรมเฉพาะ/พิเศษ (Hallmark events) ที่มีความสำคัญมีมาตรฐานจัดขึ้นเป็นพิเศษและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกีฬาเช่นการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินานาชาติรวมไปถึงมหกรรมกีฬาระดับโลกเช่นกีฬาโอลิมปิกเกมส์

2. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure tourism) ที่มีที่ตั้งหรือมีการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่วให้ได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย รวมไปถึงประสบการณ์ใหม่ ๆ นอกเหนือจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ

3. การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสมรรถภาพ (Health and fitness) เพราะในปัจจุบันนักท่องเที่ยวไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การบำบัดรักษาโรคเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความต้องการที่จะประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วยดังจะเห็นได้จากกรีสอร์หลายแห่งในปัจจุบันที่มักจะมีทั้งสปา ศูนย์บำบัดโรค และกิจกรรมกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ในสถานที่แห่งเดียวกัน บริบทที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ถือว่ามีความสำคัญและมีความสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่งกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การให้ความสำคัญและความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยดึงดูดและเพิ่มความสนใจของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น (Hall, 1992, p. 194); (Hinch and Higham, 2005, p. 21–23)

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Areas of constraint in sport tourism) ในขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นประกอบไปด้วยเวลาว่าง (Leisure) กีฬา และการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่บนแนวคิดที่มีความสัมพันธ์อย่างกันอย่างใกล้ชิด เวลาว่างนั้นเป็นความหมายต้องกว้าง ๆ โดยถือเป็นส่วนของเวลาของแต่ละบุคคลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการทำงานหรือความรับผิดชอบต่อการทำงานรวมไปจนถึงภาวะผูกพันธ์อื่น ๆ ที่เป็นรูปแบบของการบำรุงรักษาหรือการดูแลตนเองเวลาว่างนั้นหมายรวมถึง การมีเสรีภาพและมีทางเลือกในหลายๆ วิธีแต่ส่วนใหญ่จะเป็นการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลเพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-enrichment) ทำให้เกิดความผ่อนคลายหรือมีความสุข และต้องเป็นการเข้าร่วมหรือเลือกกิจกรรมโดยสมัครใจ (Kraus, 2001, p. 20)

ในคำจำกัดความของกีฬานั้น ซึ่งที่จะเรียกว่าเป็นกีฬาได้จะต้องมีโครงสร้าง (Structured), มีเป้าหมาย (Goal-oriented), มีการแข่งขัน (Competitive) และเป้นกิจกรรมทางกาย (Physical activity) และเป็นที่ชัดเจนว่ากีฬาถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการใช้เวลาว่าง (McPherson Curtis and Loy, 1989, p. 15)

จากคำจำกัดความของการท่องเที่ยวสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางของบุคคลออกจากถิ่นที่อยู่อาศัยของตนไปสู่พื้นที่ที่เป้นจุดหมายปลายทาง ตราบใดที่การพักแรมของบุคคลเหล่านี้จะไม่กลายเป็นถิ่นที่อยู่ถาวร เพื่อทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลายและได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (Murphy, 1985, p. 9)

ดังนั้นหากพิจารณาจาก ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกีฬาและการท่องเที่ยว สรุปได้ว่ากีฬาและการท่องเที่ยวที่มาบรรจบจนเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

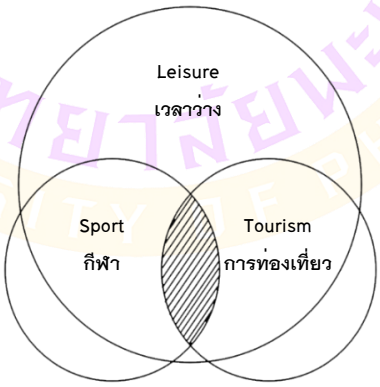

ภาพ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาว่าง กีฬา และการท่องเที่ยว

ที่มา: Hinch et al. (2005)

ตลาดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาถูกมองว่าเป็นตลาดเฉพาะกลุ่มสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูด ขยายกลุ่ม หรือตลาดของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว แต่ในความเป็นจริงแล้วการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยตลาดเฉพาะที่แตกต่างกันในหลายระดับ การทำความเข้าใจกับตลาดของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Weed and Bull, 1997)

Maier and Weber (1993, p. 33–43) กล่าวถึง ตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามระดับของกิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1. กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top performance athletes) โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ คือ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันจึงมีความต้องการในการเข้าถึงสนามแข่งขันได้อย่างสะดวก ต้องมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญ ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พัก และความต้องการในด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งการจัดเตรียมบริการทางการแพทย์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จำเป็น อันจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถและผลการแข่งขันของนักกีฬา

2. กลุ่มกีฬามวลชน (Mass sport) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ มีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทางสิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้ คือ การเข้าถึงสถานที่พักผ่อนในวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

3. กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional sports) สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้การชดเชยและชื่อเสียงเกียรติยศเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความมุ่งมั่นหรือความทะเยอทะยานทางด้านกีฬา เป็นการแสวงหากีฬาที่จะเกิดขึ้นในเฉพาะบางโอกาส นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องใช้ทักษะและเวลาในการฝึกซ้อมมากนัก เช่น โบว์ลิ่งสกี และพายเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก ดังนั้นกิจกรรมกีฬาจึงมิได้มีความสำคัญมากไปกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม

4. นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive sport tourists) มิได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะตัวแต่อย่างใด แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าชมมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญ ตลอดจนสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาอันทรงคุณค่า รวมไปถึงนักกีฬาผู้ฝึกสอนและบุคคลสำคัญทางการกีฬา นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาที่มีในจำนวนมหาศาล

Robinson and Gammon (2004, p. 221–224) กล่าวว่า กลุ่มของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นแบ่งได้เป็นสองกลุ่มตามวัตถุประสงค์ในการเดินทาง ได้แก่

1. กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการเล่นกีฬาเป็นหลัก (Sports tourists)

2. กลุ่มที่ที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเป็นหลัก (Tourism sportiest)

Weed and Bull (1997) ได้นำเสนอประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาเดี่ยว (Single sport) มหกรรมกีฬา (Multi-sport) และการเข้าร่วม (Active participation) ไว้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Tourism with sports content) การท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโดยที่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีจุดประสงค์หลักเพื่อมาเล่นกีฬา เช่น การเข้าชมพิพิธภัณฑ์กีฬา การท่องเที่ยวไปยังสนามกีฬาต่าง ๆ การเล่นกระดานโต้คลื่นที่ชายทะเล หรือการปีนเขาขณะไปเที่ยวชมอุทยานในระหว่างการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด

2. การท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมกับกีฬา (Sports participation tourism) การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อไปเล่นกีฬาโดยอาจไปเล่นกีฬาด้วยตนเอง หรือไปยังสถานที่ที่มีการบริหารจัดการโดยผู้เชี่ยวชาญในกีฬานั้น ๆ เช่น การไปฝึกเล่นกระดานโต้คลื่นกับผู้เชี่ยวชาญที่ชายทะเลในระหว่างการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด

3. การฝึกซ้อมกีฬา (Sports training) เป็นการเดินทางไปเพื่อฝึกซ้อมกีฬา อบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกับผู้ฝึกสอนหรือสถาบันกีฬาชั้นนำต่าง ๆ ซึ่งมักจะใช้ระยะเวลานานกว่าการท่องเที่ยวในประเภทอื่น ๆ โดยวัตถุประสงค์เพื่อความเป็นเลิศ เพื่อการอาชีพจึงอาจดูเหมือนว่าการฝึกซ้อมกีฬาไม่เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หากพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่าการฝึกซ้อมกีฬานั้นมีสำคัญในฐานะที่ช่วยผลิตนักกีฬาบุคลากรเข้าสู่รายการกีฬาต่าง ๆ (Sports events) เช่น ฟุตบอลอาชีพ บาสเกตบอลอาชีพ หรือแม้แต่กระทั่งการแข่งขันกีฬาโอลิมปิคเกมส์

4. รายการกีฬาต่าง ๆ (Sports events) เป็นการเดินทางไปยังสถานที่ที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการมีส่วนร่วมในรายการกีฬานั้น ๆ ทั้งกีฬาเดี่ยว (Single sport) เช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก หรือมหกรรมกีฬา (Multi-sport) เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิคเกมส์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้ชม ผู้เล่น หรือผู้ติดตาม

5. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบหรูหรา/พิเศษ (Luxury sports tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะที่ต้องการความหรูหราสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเป็นพิเศษ โดยอาจจะเป็นการไปพักในโรงแรม หรือรีสอร์ทต่าง ๆ ที่มีราคาแพงพร้อมกับการฝึกกอล์ฟกับโปรกอล์ฟในช่วงวันหยุด หรือการไปชมการแข่งขันกีฬาระดับโลกพร้อมกับเข้าพักในสถานที่ที่มีความพิเศษหรือมีความหรูหรา

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยนั้น สามารถแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมได้ 2 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬาที่ตนสนใจ ไม่ว่าจะเป็นมหกรรมกีฬาระดับโลกหรือนานาชาติ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ กีฬาชิงแชมป์ โลกที่จัดขึ้นตามประเทศต่าง ๆ ที่รับเป็นเจ้าภาพ รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกีฬาสมัครเล่นต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล อเมริกันฟุตบอล มวย เทนนิส เป็นต้น ทำให้มีผู้สนใจเดินทางไปเพื่อชมการแข่งขัน การท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีผู้คนจำนวนมากหลั่งไหลมาจากทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีการย้ายสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาก็ยังคงมีผู้ชมติดตามไปชมอยู่เสมอ โดยจะเป็นการไปรวมตัวอยู่จุดเดียวกันและมีระยะเวลาที่ไม่นาน

2. การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวในประเภทนี้สถานที่ที่จะไปต้องเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือการเดินป่าเพื่อยิงนกตกปลา หรือส่องสัตว์ เป็นต้นยกตัวอย่างเช่น ในฤดูหนาวที่มีหิมะตกนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปเล่นสกี เมืองที่มีทะเลสวยงามจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเล่นเรือใบ ว่ายน้ำ เมืองที่มีภูเขาสูงจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปปีนเขา เป็นต้น ดังนั้นหากประเทศใดที่มีทัศนียภาพหรือภูมิประเทศหลายแบบ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬา ประเทศเหล่านั้นมักจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวในประเภทนี้มาก เพราะนักท่องเที่ยวจะพากันไปท่องเที่ยว และแวะเวียนตลอดทำให้สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (วรรณา วงษ์วานิช, 2546, หน้า 17–18)

ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หากมีการนำกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยวมาบูรณาการเติมเต็มให้กันและกัน จะเป็นการเอื้อและส่งเสริมซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดีการบูรณาการท่องเที่ยวกับกีฬาสามารถทำได้ 2 ลักษณะ (ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์, 2544) ดังนี้

ลักษณะที่ 1 “การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม”การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์แฟนคลับ (Fan club) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้นหากสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะจัดในรูปการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลาจังหวะและกระตุ้นความสนใจให้เขามีกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีภารกิจด้านกีฬา หรือถ้าเป็นไปได้หากมีการวางแผนการจัดการที่ดีก็สามารถที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของ

การแข่งขันกีฬานั้น ๆ ดังตัวอย่าง การแข่งขันกีฬาโอลิมปิค และกีฬาเอเชี่ยนเกมส์เป็นต้น ที่จะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา

ลักษณะที่ 2 “การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม” กรณีที่เป็นการบริหารจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไปที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัตถุประสงค์อื่นไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติการประชุมสัมมนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว หากสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวในลักษณะเติมให้เต็ม เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การหัดให้เล่นกีฬา โดยมีการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์สถานที่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือคู่ซ้อม/คู่เล่นไว้ให้ก็น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการเติมให้เต็มสำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเสริมให้กับนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวรวมทั้งฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport tourism in peripheral location) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมักอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ปีนเขา สกี ล่องแก่ง เรือใบ ด้านน้ำ และตกปลา เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองโดยปกติจะเป็นกีฬาที่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เป็นสำคัญ ดังนั้น จึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศมากกว่าระยะห่างจากพื้นที่ บริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รูปแบบของการเดินทางและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันจะเป็นแบบเปิด (Open) ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันกันในสนามกีฬา

ในส่วนของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขันนั้นทรัพยากรธรรมชาติถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นตัวกำหนดพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกิดขึ้น เช่น สกีรีสอร์ทที่ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพอากาศ สภาพหิมะ และต้องมีลานที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเฉพาะเจาะจง มีแรงจูงใจจากกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้อง

อาศัยลักษณะเด่นของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และเมื่อใดก็ตามที่ทรัพยากรธรรมชาติเอื้ออำนวยประกอบกับการเข้าถึงตลาดที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน สถานที่แห่งนั้นก็จะมีความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นอกเมืองอาจกระตุ้นการลงทุนในด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดการพัฒนาการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนการพัฒนาการประกอบการเชิงพาณิชย์ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเป็นแรงผลักดันสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตัวอย่างของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่เปิดนอกเมืองที่โดดเด่นของโลก เช่น การแข่งขันจักรยานทางไกล “Tour de France” ของประเทศฝรั่งเศสที่จัดขึ้นเป็นประจำในทุกปี ในส่วนของประเทศไทยนั้น ก็มีการจัดการแข่งขันกีฬาหลายรายการ เช่น การแข่งขันกรุงเทพมาราธอน ที่ถือเป็นรายการกีฬาประจำปี ของกรุงเทพมหานคร หรือการแข่งขันไตรกีฬานานาชาติที่จังหวัดภูเก็ตที่จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูท่องเที่ยวของฝั่งทะเลอันดามัน

2. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ ณ สนามแข่งขัน (Sport tourism in central location) การแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีประชากรค่อนข้างมาก และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่จะเข้าชมการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นคนในพื้นที่และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ เช่น การแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า–เยือน กองเชียร์ของทีมฟุตบอลก็จะเดินทางไปเชียร์ที่สนามฟุตบอลทั้งในนัดที่แข่งที่เมืองของตนเองรวมไปถึงนัดที่ต้องไปแข่งในต่างเมือง ทั้งนี้ผู้จัดการด้านการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่อาจจะหากลยุทธ์ที่จะกระตุ้นให้แฟนกีฬาที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เดินทางมาชม รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่เข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นในเมืองของตนเองให้มากขึ้น ตัวอย่างที่เด่นชัดในกรณีนี้คือ การแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพในทวีปยุโรปที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ที่แต่ละเมืองจะมีทีมฟุตบอลของตนเอง และมีการจัดการแข่งขันเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล

อีกรูปแบบหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬาในสนามแข่งขันที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย คือการจัดการแข่งขันที่ทำให้กีฬาประเภทนั้น ๆ เดินทางไปยังสนามแข่งขันต่าง ๆ ทั่วโลก ตามเมืองหรือประเทศที่มีผู้นิยมชมชอบกีฬาประเภทนั้น ๆ อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเมืองที่จัดจะต้องเป็นเมืองที่มีศักยภาพมีความพร้อมและโดดเด่น หรือมีทัศนียภาพ

ที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว การแข่งขันกีฬาในลักษณะนี้เป็นการทำตลาดในแบบ “Periodic marketing” ที่รวมเอาวงจรของการเดินทางมาผนวกกับลำดับของสนามแข่งขันต่าง ๆ ที่จะจัดการแข่งขันโดยมีการวางแผนและออกแบบเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงของผู้ชม ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันกอล์ฟ “PGA Tour” หรือเทนนิส “ATP Tour” เพื่อให้ได้ประโยชน์จากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศในแต่ละฤดูกาลของพื้นที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางการแข่งขัน นอกจากนี้การทำการตลาดในแบบ “Periodic marketing” มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่สองประการ โดยประการแรกเป็นการเปลี่ยนผู้แข่งขัน หรือนักกีฬาให้เป็นผู้เดินทางเพื่อกีฬา (Sport traveler) เนื่องจากวงจรของการแข่งขันเป็นการเคลื่อนย้ายสนามโดยเปลี่ยนสถานที่จากประเทศหรือทวีปหนึ่งไปยังอีกประเทศหรือทวีปหนึ่ง ประการที่สองเป็นการสร้างโอกาสสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกับการจัดการแข่งขันกีฬาที่เกิดขึ้นตามโปรแกรมการจัดการแข่งขันของชนิดกีฬานั้น ๆ (Bourdeau Corneloup and Mao, 2002, p. 23), (Hinch and Higham, 2005, p. 89-92), (โศรยา หอมชื่น, 2554)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็มีลักษณะเช่นเดียวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ กล่าวคือนักท่องเที่ยวมักจะมีความเอาใจใส่กับการเชื่อมโยงศูนย์กลางต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น มีความสอดคล้องกับความต้องการประสบการณ์แปลกใหม่ของนักท่องเที่ยว โดยไลเปอร์ (Leiper, 1990) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบการท่องเที่ยวในการสนับสนุนประสบการณ์ของผู้เยี่ยมเยือนว่า การพัฒนาสนามกีฬาในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว แสดงให้เห็นศักยภาพในการสนับสนุนประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับการจัดมหกรรมกีฬาในเชิงการท่องเที่ยวพลังที่ผสมผสานกันเป็นหนึ่งจะเกิดขึ้นในสถานที่ใดก็ตามที่สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการกีฬาได้รับการพัฒนาควบคู่ไปกับการสร้างพิพิธภัณฑ์ หอเกียรติยศและสิ่งบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนการพัฒนากิจกรรมเสริมและการบริการนักท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม ที่พัก และศูนย์ให้บริการข้อมูลถือเป็นการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการพัฒนาเหล่านี้ อาจจะเป็นการพัฒนาแบบถาวรหรือชั่วคราวก็ได้ และในการพัฒนาพื้นที่ชั่วคราวก็เป็นอีกกลยุทธ์หนึ่งที่จะส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่จัดขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ในวงกว้างในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดกิจกรรมส่งเสริม และกิจกรรมชุมชนในเมืองที่เป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ

ความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Standeven and De Knop (1999, p. 170) กล่าวว่า การที่จะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนคือ

1. สถานที่ (Places) ต้องมีความดึงดูด มีชีวิตชีวาและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

2. กิจกรรม (Activities) มีกิจกรรมกีฬาที่ดีเยี่ยม หรือได้มาตรฐาน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยมีกิจกรรมที่หลากหลายให้เข้าร่วม และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างจากสถานที่อื่น ๆ

กีฬาจึงถือเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นด้วยวัตถุประสงค์หลักหรือวัตถุประสงค์รองของการเดินทางก็ตาม ดังจะเห็นได้จาก ตาราง 2 ที่แสดงให้เห็นถึงมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงวันหยุดของสหราชอาณาจักร

ตาราง 3 มูลค่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงวันหยุดของสหราชอาณาจักร

รายการ Item	มูลค่า (ล้านปอนด์)
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	
1. การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงวันหยุด ระยะสั้น และระยะยาว	1,640
2. นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ	142
3. ระยะเวลาในการท่องเที่ยว (Day visits)	831
รวม	**21,003**

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้สรุปถึงความสำคัญและประโยชน์ของกีฬาที่มีต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวไว้ว่า กีฬาจะช่วยส่งเสริม และพัฒนาให้คนในสังคมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี ประกอบอาชีพและกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการผลิต และบริการทำให้ผลผลิต และรายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น และทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า โดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. การนำเงินตราเข้าประเทศ การเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติเช่น การที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 69,305 คน เป็นคณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ จำนวน 4,305 คน

คณะกรรมการจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ จำนวน 12,000 คน สื่อมวลชนจำนวน 3,000 คน ผู้ชม และกองเชียร์ประมาณ 50,000 คน ประมาณการรายได้จากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินที่ใช้จ่ายประมาณ 255,000,000 บาทต่อวัน นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 มีผู้เดินทางมาร่วมในการแข่งขันประมาณ 20,000 คน ประกอบด้วยนักกีฬา เจ้าหน้าที่ กรรมการ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการโอลิมปิคแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia) คณะกรรมการโอลิมปิคของแต่ละประเทศ (National Olympic Committee) และสื่อมวลชน (ยังไม่นับรวมผู้ที่มาชมการแข่งขัน) ซึ่งมีการประมาณการใช้จ่ายเงินหมุนเวียนในขั้นต้นประมาณ 64,750,000 บาทต่อวัน รวมเวลาที่อยู่ในประเทศไทยประมาณ 20 วัน (วันที่ 4–23 ธันวาคม พ.ศ. 2541) ทำให้มียอดรวมของการใช้จ่ายเงินหมุนเวียนประมาณ 1,295,000,000 บาท จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายต่อเนื่องจากการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในระยะยาวต่อไป และยังส่งผลให้เกิดมีธุรกิจต่อเนื่องตามมา

2. การกระจายรายได้และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬานอกจากการจัดในเมืองหลวงแล้ว ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในเมืองหลักหรือเมืองที่มีความพร้อมในภาคต่าง ๆ ของประเทศจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่าง ๆ หรือการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติที่ประเทศไทยได้มีจัดการแข่งขันตามเมืองหลักที่มีศักยภาพในการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันกีฬาไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศเช่นนี้ ส่งผลให้เกิดการสร้างงานและการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ

3. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาต้องมีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ พัฒนาระบบโทรคมนาคม การสื่อสาร ที่พัก สถานที่จัดการแข่งขัน และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็นสาธารณูปโภคเหล่านี้เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วจะกลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว และบางแห่งยังสามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปได้

4. การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬานานาชาติกีฬาสากล หรือกีฬาพื้นบ้าน วัตถุประสงค์หลักของเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันก็คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ ไปพร้อมกันด้วย

อาจสรุปได้ว่า ลักษณะของสิ่งดึงดูดใจทางด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือทางวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้มาเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามปกติแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง ไม่ต้องเฝ้าดูเพียงอย่างเดียวเหมือนการท่องเที่ยวตามปกติ และยังช่วยส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ดีอีกด้วย เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมกิจกรรมจะมีการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ตนได้รับให้กับนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการจัดกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

ในงานวิจัยนี้สามารถนำรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยให้เป็นการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัยได้ โดยการสอบถามถึงความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าร่วมกิจกกรรมผจญภัย นำผลของความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมาปรับรูปแบบของกิจกกรมเพื่อตัวเลือกให้แต่นักท่องเที่ยวที่สนใจ จังหวัดนครนายกที่ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถจำแนกได้ 3 รูปแบบ 1) การเล่นกิจกรรมกีฬา 2) การเข้าชมกิจกรรมกีฬา 3) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ สามารถพัฒนามาเป็นการแข่งขันเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัยได้มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาเดี่ยว (Single sport) มหกรรมกีฬา (Multi–sport) และการเข้าร่วม (Active participation) คือ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Tourism with sports content) การท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมกับกีฬา (Sports participation tourism) การฝึกซ้อมกีฬา (Sports training) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบหรูหรา/พิเศษ (Luxury sports tourism)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

ความหมายและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

ในปีค.ศ. 1900 เป็นต้นมา นักวิชาการศึกษาวิจัยได้นิยามการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ยกตัวอย่างเช่น Standeven and De Knop (1999) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวมักจะมีการเชื่อมโยงระหว่างความต้องการประสบการณ์แปลกใหม่กับศูนย์กลางต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นโดย Leiper (1990) กล่าวว่าการพัฒนาสนามกีฬาในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวทำให้เป็นศักยภาพในการสนับสนุนประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวควบคู่กันไปกับการจัดมหกรรมกีฬาในเชิงการท่องเที่ยวซึ่งได้แก่การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านกีฬาสิ่งบันเทิงในรูปแบบอื่น ๆ การพัฒนากิจกรรมเสริม ที่อาจไม่ใช่กิจกรรมด้านกีฬาและการบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้อาจจะเป็นการพัฒนาแบบถาวรหรือไม่ก็ได้ การพัฒนาพื้นที่ชั่วคราวในบริเวณของนักท่องเที่ยว เป็นกลยุทธ์ที่ต้องการชมมหกรรมกีฬา เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่กว้างขวางขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยใช้รูปแบบกิจกรรมผจญภัยกระตุ้นความสนใจ และเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ Hinch and Higham (2005) และ Hall (1992 pp. 194) ได้อธิบายว่าบริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันได้แก่ 1) กิจกรรมเฉพาะ/ พิเศษ (Hallmark events) ที่มีความสำคัญมีมาตรฐานจัดขึ้นเป็นพิเศษและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ นานาชาติ รวมไปถึงมหกรรมกีฬาระดับโลก เช่น กีฬาโอลิมปิคเกมส์ การแข่งขันอเมริกันฟุตบอล Super bowl 2) กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure tourism) มีที่ตั้งหรือมีการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย รวมไปจนถึงประสบการณ์ใหม่นอกเหนือจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น และ 3) การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสมรรถภาพ (Health and fitness) เพราะในปัจจุบันนักท่องเที่ยวไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การบำบัดรักษาโรคเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความต้องการที่จะประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วย เห็นได้จากรีสอร์ทหลายแห่งในปัจจุบันที่มักจะมีทั้ง สปา ศูนย์บำบัดโรค และกิจกรรมกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ในสถานที่แห่งเดียวกัน บริบทที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ถือว่ามีความสำคัญและมีความสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่งกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การให้ความสำคัญและความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยดึงดูดและเพิ่มความสนใจของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

อมรินทร์ ศรัณยสกุล (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยไว้เจ็ดองค์ประกอบโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศักยภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวผจญภัย หมายถึง เส้นทางการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายมีความปลอดภัยต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยไม่ทำลายต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง มีระบบขนส่งสาธารณะต่าง ๆ ในการบริการนักท่องเที่ยว มีไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ มีการให้บริการร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ธนาคาร โรงพยาบาล ในการรับรองประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ

3. ศักยภาพสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัย หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวมีแหล่งน้ำที่เพียงพอ ป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีภูเขาที่สูงชันสลับกับพื้นที่ราบ ชายทะเลมีทัศนียภาพที่สวยงามเว้นวรรคมีการบริการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย มีสภาพอากาศที่เหมาะสมและระดับขึ้นลงในท้องทะเลที่สามารถทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

4. ศักยภาพของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทางน้ำ ทางบกและทางอากาศที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพื่อการสันทนาการสามารถสร้างประสบการณ์ใหม่ใหม่สร้างความตื่นเต้นท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวได้รูปแบบกิจกรรมมีความปลอดภัยและมีความแตกต่างจากกิจกรรมที่อื่น ๆ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

สิริพร อิ่มหุ่น (2562) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย เป็นการท่องเที่ยวที่มีเพื่อบำบัดโรค บำรุงรักษากายหรือสุขภาพจิต (Health Tourism) ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพด้วย (Sport Tourism) นอกจากนี้ยังรวมหมายถึงการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมย่อยของการเล่นกีฬาเอาไว้ด้วย ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬาจึงเกี่ยวข้องกับรูปแบบกิจกรรม 3 รูปแบบใหญ่ ๆ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันคือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) เป็นการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) สามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะตามวัตถุประสงค์ ในการเล่นกีฬาคือการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพคือนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวพร้อมกับวัตถุประสงค์ที่จะไปออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา เช่น เล่นกอล์ฟ ดำน้ำ พายเรือ การเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันคือนักกีฬาไปแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดหรือระหว่างประเทศ หรือระดับโลก ถึงแม้จะมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการแข่งขันแต่นักท่องเที่ยวก็จะได้รับสุขภาพที่แข็งแรงในทางอ้อมและยังได้ท่องเที่ยวซึ่งส่งผลทำให้

สุขภาพจิตดีด้วยและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) เป็นอีกรูปแบบย่อยอีกอย่างหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่นอกจากจะเน้นผลต่อสุขภาพกายแล้วยังมุ่งเน้นไปที่ความตื่นเต้นขณะทำกิจกรรมนั้นนั้นเช่น การปีนเขา ต่หน้าผา ล่องแก่ง เป็นต้น โดยผู้ประกอบการจะต้องมีการนำเอาหลักการบริหารมาจากใช้ในการกำหนดเป้าหมายนำหลักการทฤษฎีและแนวคิดการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับบริบทในแต่ละสถานที่โดยคำนึงถึงสภาพที่แท้จริงรวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ของสังคมและสภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทางมาตรการและแผนปฏิบัติการที่ดีต้องคำนึงถึงกรอบความคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นแล้วการจัดการท่องเที่ยวจะดำเนินไปอย่างไรทิศทางและเกิดความล้มเหลวการพิจารณาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนั้นต้องพิจารณาระบบย่อยหรือองค์ประกอบหลักของการจัดการท่องเที่ยวกีฬาผจญภัย เพื่อให้เกิดรายได้ต่อประเทศชาติและความยั่งยืนของการท่องเที่ยวกีฬาผจญภัยต่อไป

แนวโนมการทองเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (2559) ได้กล่าวถึงแนวโนมการทองเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยไว้ว่า ควรมีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย ดังนี้

1. กีฬาผจญภัยที่เลนแบบคนเดียว (Individual Sport Adventure) มีการพัฒนามากกว่ากีฬาผจญภัยที่เลนเปนกลุม (Collective Sport Adventure)

2. มีการเพิ่มกิจกรรมกีฬาผจญภัยที่มีความหลากหลายเขามาในการทองเที่ยวเชิงกีฬา (Generalization of Multi-sport Participation) เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมผจญภัยมีจำนวนมากจึงสามารถนำมาเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความหลากหลายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ถูกคลอบคลุมด้วยชนิดของกีฬา

3. การทองเที่ยวเชิงกีฬามีการแยกประเภทกีฬาที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดกีฬาชนิดใหม (Exaggerated Segmentation of Sports Disciplines) การทองเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยมีการพัฒนามาก เนื่องจากสามารถแยกประเภทกิจกรรมให้เข้าร่วมได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดกีฬาชนิดใหม่ ๆ

4. กิจกรรมทองเที่ยวเชิงกีฬามีการปรับให้ตอบโจทยชีวิตในสังคมเมืองมากขึ้น (Adaptation of Sports Activities to the Constraints of Urban Life) กลุ่มนักท่องเที่ยวชีวิตในสังคมเมืองมีกำลัง ทุนทรัพย์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมมีราคาสูง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชีวิตในสังคมเมืองมีความจำเจกับรูปแบบชีวิตในเมืองจึงอยากหาประสบการณ์ รูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มที่ควรมีการพัฒนามากกวา

5. การพัฒนาสถานที่ทองเที่ยวทางธรรมชาติใหเป็นสถานที่เล่นกีฬาแบบผจญภัย (Development of Mythology of Adventure in a Natural Environment) เพื่อให้เกิดความความแปลกใหม่ หลากหลายจากการท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาในรูปแบบเดิมที่เล่นในสนามที่มีการจัดเตรียม ซึ่งเป็นสนามมาตรฐานที่สามารถสร้างขึ้นได้ทั่วไปไม่มีความแตกต่าง เพื่อพัฒนาไปสู่ทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในงานวิจัยนี้ สามารถนำองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย เพื่อมาศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยว ศักยภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวผจญภัย ศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ศักยภาพของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว (6 A's)

บุษบา สิทธิการ และสิริวัฒนา ใจมา (2553) ได้กล่าวถึงการพิจารณาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาที่สำคัญ 6 A's ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)
   1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่น น้ำตก แก่ง บึง ฯลฯ
   1.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น ประเพณีวิถีชีวิต ฯลฯ
   1.3 แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร เช่น พืชสวน ไร่นา ฯลฯ
   1.4 แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปราสาทขอม ศูนย์วัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ
2. เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
   2.1 การคมนาคมขนส่งโดย
   2.2 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวด้วยทางเท้า
   2.3 ความปลอดภัยในการเดินทาง
   2.4 คุณภาพของเส้นทางที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
   2.5 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทุกฤดูกาล
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
   3.1 ศาลาที่พักหรือจุดชมวิว
   3.2 ป้ายแนะนำทาง และสถานที่ท่องเที่ยว
   3.3 ระบบสื่อความหมาย/สัญลักษณ์

3.4 บริการอินเทอร์เน็ต

3.5 บริการไปรษณีย์

3.6 บริการเช่ารถจักรยาน จักรยานยนต์

3.7 บริการห้องน้ำหรือห้องสุขา

3.8 บริการโทรศัพท์สาธารณะ

3.9 บริการน้ำดื่ม และน้ำใช้

3.10 บริการร้านอาหาร และเครื่องดื่ม

3.11 ร้านขายของที่ระลึก

3.12 ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว

3.13 ศูนย์รับแจ้งเหตุนักท่องเที่ยว

3.14 บริการตรวจคนเข้าเมือง

4. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

4.1 การโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

4.2 การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

4.3 การลดค่าบริการในบางฤดูกาล

4.4 การออกร้านแสดงสินค้าการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นอื่น ๆ หรือต่างประเทศ

4.5 รับชำระเงินด้วยบัตรเครดิต

4.6 บริการเบิก-ถอนเงิน ATM

4.7 โรงพยาบาลหรือสาธารณสุข

5. ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว

5.1 โรงแรม

5.2 รีสอร์ท

5.3 เกสต์เฮ้าท์

5.4 โฮมสเตร์

5.5 วิลเลจน์ สเตร์

5.6 เต็นท์ค้างคืน

6. กิจกรรมการท่องเที่ยว

6.1 ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

6.1.1 เดินป่าเที่ยวชมธรรมชาติ

6.1.2 ล่องแก่ง

6.1.3 ล่องแพไม้ไผ่

6.1.4 ล่องเรือยาง

6.1.5 นั่งเกวียน

6.1.6 ขี่ช้าง ขี่ม้า

6.2 ท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

6.2.1 ประเพณีชนเผ่า

6.2.2 ประเพณีสงกรานต์หรือปีใหม่

6.2.3 บายสีสู่ขวัญ

6.3 ท่องเที่ยวจัดแสดง และการแข่งขันกีฬา

6.3.1 การแสดงชนเผ่า

6.3.2 โรงละครหรือการละเล่นท้องถิ่น

6.3.3 งานแสดงดนตรีพื้นบ้านท้องถิ่น

6.3.4 แข่งเรือประเพณีในแม่น้ำโขง

6.3.5 เทศกาลอาหารท้องถิ่น

6.3.6 งานประกวดและแข่งขันต่าง ๆ

Buhalis (2000) ได้อธิบายความหมายองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ องค์ประกอบที่สำคัญทางการท่องเที่ยวประกอบไปด้วย6ประการหรือ 6A's ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง สถาปัตยกรรมและการจัดกิจกรรมพิเศษ

2. การเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสารและยานพาหนะ

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ที่พัก การจัดเลี้ยงและการบริการการท่องเที่ยว

4. โปรแกรมการท่องเที่ยวสำเร็จรูป (Available packages) คือ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ถูกเตรียมโดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน

5. กิจกรรม (Activities) คือกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่

6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีและโทรคมนาคม

Pelasol (2012) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นต้องเข้าถึงพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งควรคำนึงถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว 6 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถ

ในการเข้าถึง (Accessibility) 2) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) 3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) 4) การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service) 5) ที่พัก (Accommodation) 6) กิจกรรม (Activities)

สรุปได้ว่า ความพร้อมด้านการท่องเที่ยวสามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยวหรือช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเลือกเดินทางมาสู่สถานที่แห่งนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยตรงแต่มีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกเดินทางมายังสถานที่นั้นดังนั้น การประเมินความพร้อมด้านการท่องเที่ยว (6As) ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)
2. เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว (Amenities)
4. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services)
5. ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว (Accommodations)
6. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2549) ได้จำแนกองค์ประกอบสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 องค์ประกอบหรือ 3 A's ดังต่อไปนี้คือ สิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยว (Attraction) เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้อยากเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวแล้วเกิดความประทับใจ อาจเป็นสิ่งที่ให้ความรู้หรือความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวย่อมมีความแตกต่างกันไปตามความต้องการ และความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนแต่ละกลุ่ม สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมี 6 ประการ คือ

1. ทิวทัศน์ หรือทัศนียภาพอสวยงามตามธรรมชาติ ป่าไม้ ภูเขา แม่น้ำลำคลอง ทะเล น้ำตก หน้าผา บ่อน้ำพุร้อน เกาะแก่ง อุทยาน ทะเลสาบ ถ้ำ กว๊าน ชายหาด แหลม เป็นต้น
2. ความประทับใจจากลมฟ้าอากาศ เช่น อากาศบริสุทธิ์สดชื่น อากาศเย็นสบาย ปลอดโปร่ง หรือไม่หนาวจัดหรือร้อนจัดจนเกินไป เป็นต้น
3. คุณค่าทางวัฒนธรรม เช่น มีสิ่งที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ หรือมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี อนุสาวรีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สถาบันทางการเมือง สถาบันทางการศึกษา วัดหรือศาสนสถาน คูเมือง กำแพงเมือง อนุสรณ์สถาน ชุมชนโบราณ เป็นต้น
4. วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชน เช่น มีขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรม งานเทศกาลหรืองานประเพณี การละเล่นพื้นเมืองหรือพื้นบ้าน พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน การประกอบอาชีพ ศูนย์วัฒนธรรม การทำนา ทำไร่ เป็นต้น

5. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสนุก สวนสัตว์ โรงละคร ชีวิตยามราตรี โรงมหรสพ สนามกีฬา สถานเริงรมย์ การแสดงต่าง ๆ ศูนย์การค้า สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส โบว์ลิ่ง สวนพฤกษศาสตร์ สวนหย่อม ศูนย์สุขภาพอนามัย สวนสาธารณะ เป็นต้น

6. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น การเดินป่า การขี่ช้าง การดูนก การปีนเขา การเที่ยวถ้ำ การเที่ยวน้ำตก การล่องแพ การพายเรือ การดำน้ำ การขี่จักรยาน การชมสวนดอกไม้ การชมสวนผลไม้ การชมพื้นที่ปลูกพืชไร่ เป็นต้น

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถ เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยมีเส้นทางหรือเครือข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ซึ่งการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะต้องพิจารณาใน 6 ด้านด้วยกัน คือ

1. ประเภทของการคมนาคมขนส่งที่จะทำให้บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาว่าการขนส่งประเภทใดเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะเหมาะสม หรือใช้ขนส่งหลายประเภทร่วมกันไป การขนส่งทางรถยนต์ การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเรือ การขนส่งทางเครื่องบิน เป็นต้น

2. เส้นทางการขนส่งเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงสภาพการเดินทาง ความสะดวกสบาย ความรวดเร็ว ความปลอดภัย และความมีมาตรฐานดีในระดับสากลของเส้นทางที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

3. การคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงจำนวนที่เพียงพอ คุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนความสะดวกสบาย รวดเร็วและความปลอดภัยของรถสาธารณะและรถนำเที่ยวที่จะให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยว

4. แบบแผนการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมเป็นหมู่คณะทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ทั้งการเดินทางของนักท่องเที่ยวแบบส่วนตัวและครอบครัว

5. บริเวณที่อำนวยความสะดวกให้แก่ยานพาหนะ เช่น สถานีขนส่ง ที่จอดรถ ที่ล้างรถ ที่ซ่อมแซมบำรุงรักษารถ เป็นต้น

6. ปัญหาการจราจรที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงปัญหาการจราจร ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาที่จอดรถ ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาเรื่องเสียงรบกวนนักท่องเที่ยว ปัญหาอากาศเป็นพิษ เป็นต้น

สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว (Amenity) เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ บริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นอย่างประทับใจ

เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะท่องเที่ยวนานวันขึ้น หรือกลับมาเที่ยวซ้ำในโอกาสหน้า ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในแหล่งท่องเที่ยวมี 4 ด้าน คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาคารและสิ่งก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ที่จำหน่ายบัตรเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว สำนักงานที่ทำการของแหล่งท่องเที่ยว

2. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ซุ้มเข้า ป้ายเครื่องหมาย ลานกิจกรรม สวนหย่อม กระถางปลูกต้นไม้ ม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ระบบแสงสว่าง ระบบน้ำใช้ ระบบกำจัดของเสียน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ รั้ว กำแพง สะพาน ขั้นบันได เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยความปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยจากพืชและสัตว์ในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยจากการหลงทางภายในแหล่งท่องเที่ยว และความปลอดภัยจากธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว

4. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านป้ายในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยป้ายต้อนรับนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ป้ายแผนที่แสดงที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายแผนที่แสดงจุดที่น่าชมของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายชี้ทางในแหล่งท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมาย ป้ายเตือนอันตรายนักท่องเที่ยว ป้ายประกาศอื่น ๆ ที่ต้องการให้นักท่องเที่ยวทราบ เป็นต้น

Cooper and Boniface (1998) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่สำคัญที่จะสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วย 4 As คือ

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) แหล่งท่องเที่ยวควรมีสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ หรือมีลักษณะชวนใจ มีเสน่ห์เฉพาะตัว

2. การเข้าถึง (Accessibility) แหล่งท่องเที่ยวจะดึงดูดความสนใจได้มากหากมีความสะดวกในการเข้าถึง

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) แหล่งท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความประทับใจ สุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม

4. บริการเสริมที่คนในท้องถิ่นเป็นผู้จัดหาขึ้นมาเอง (Ancillary Service) แหล่งท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการด้านต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงาน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดุดนักท่องเที่ยวมายังสถานที่ท่องเที่ยว

ธารนี นวสันธี และคณะ (2559) กล่าวว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีความเหมาะสมในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัย

กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ป้ายบอกทาง สิ่งก่อสร้างภายในแหล่งท่องเที่ยวและอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดสิ่งดึงดูดใจในการเดินทางไปท่องเที่ยว

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว และทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ อาทิ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สถานที่พัก การรักษาความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจและกลับมาท่องเที่ยวใหม่อีกครั้ง

ในงานวิจัยนี้ สามารถนำมาศึกษาตรวจสอบศักยภาพของการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เพื่อนำมาปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เป็นการท่องเที่ยวแบบกึ่งผจญภัยการพิจารณาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยในการพัฒนาที่สำคัญตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยวมีหลักศักยภาพทางการท่องเที่ยว 6A's ศักยภาพทางการท่องเที่ยว 4A's และศักยภาพทางการท่องเที่ยว 3A's ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยวมีหลักศักยภาพทางการท่องเที่ยว 6A's เพื่อเป็นการตรวจสอบศักยภาพของการท่องเที่ยวให้ครบถ้วนในทุก ๆ ด้าน นับได้ ดังนี้ 1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว 2) เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว 4) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว 5) ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว 6) กิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว และทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจเหนือความคาดหมายของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวกึ่งผจญภัย โดยมีองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) นับเป็นทฤษฎีดั้งเดิมเกี่ยวกบัการจูงใจ ที่อับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Maslow, 1970) ได้เสนอไว้ อาจกล่าวได้ว่าสาระสำคัญ ของทฤษฎีนี้ก็คือ การเน้นย้ำ ในเรื่องของความต้องการของมนุษย์มนุษย์ทุกคนนั้นมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่สิ้นสุด และเป็นความต้องการที่เป็นกลุ่ม จัดลำดับไว้เป็นหลั่น เช่น ความต้องการระดับขั้นที่ต่ำที่สุดก็คือ ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ (Basic Physiological and Biological Needs) และระดับสูงที่สุดก็คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จหรือความต้องการประจักษ์ตน (Self–Fulfillment หรือ Self–Actualization Needs) ความต้องการต่าง ๆ จัดตามลำดับชั้นจากต่ำไปสูงได้ ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานมีอำนาจมากที่สุดเห็นได้ชัดที่สุด ทั้งหมดเป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่นตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสแรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกาย ของอินทรีย์ความพึงพอใจที่ได้รับ ในขั้นนี้ที่สูงกว่าและใดประสบความล้มเหลวจะสนองความต้องการพื้นฐานนี้ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นที่สูงขึ้น ถ้ายังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่น ๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) Maslow กล่าวว่า ความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงิน นักบัญชีหรือทำงานเกี่ยวกับการประกันต่าง ๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่ง คนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะใฝ่หาความปลอดภัยของผู้อื่นด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือ ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผล และวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึก “ปลอดภัย” ความต้องการความปลอดภัยในเรื่องอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วมแผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love needs) ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของเป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่น สมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับบุคคล กล่าวคือ บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับ หรือถูกตัดออกจากสังคม ไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อน ๆ ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยา หรือลูก ๆ ได้ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียนที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการ

เป็นเจ้าของอย่างยิ่งและจะแสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Self–Esteem needs) เมื่อความต้องการได้รับความรัก และการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปได้อย่างมีเหตุผล และทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจแล้วพลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือ มนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง (Self–respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from others)

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (Self–respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่า เขามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from others) ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่องได้รับการยอมรับ ได้รับความสนใจ มีสถานภาพมีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน เป็นที่ชื่นชมยินดีมีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชย ในสิ่งที่เขากระทำซึ่งทำให้รู้สึกว่า ตนเองมีคุณค่าว่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self–Actualization needs) ถึงลำดับขั้นสุดท้าย ถ้าความต้องการลำดับขั้นก่อน ๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น Maslow อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง เป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถจะได้รับอย่างเหมาะสมบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้ จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถ และศักยภาพมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง พลังแรงขับจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถ โดยสรุปเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคลที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ แต่ความต้องการตามลำดับชั้น จะมีบทบาทหรือมีอิทธิพลก็ต่อเมื่อมีสภาพ 2 ประการ คือ

5.1 เมื่อความต้องการนั้นได้เกิดขึ้นเพียงพอถึงระดับของความยาก (wanting)

5.2 เมื่อความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าได้รับการตอบสนองแล้ว และคงมีอยู่ในระดับหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับได้และทำให้เกิดความพึงพอใจ ละทำให้เกิดทั้งนี้ยกเว้นความต้องการพื้นฐานเริ่มแรกคือความต้องการทางกายภาพและชีวภาพ

ความต้องการของเมอร์เรย์ (Murrey's Manifest Needs Theory) ประกอบด้วยความต้องการ 4 ประการ คือ ความต้องการความสำเร็จ (Needs for Achievement) ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (Needs for Affiliation) ความต้องการอิสระ (Needs for Autonomy) ซึ่งความ

ต้องการอาจเกิดขึ้นพร้อมกัน โดยบางสูง บางต่างและไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเรียงลำดับ

ความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Modified Needs) ประกอบด้วยความต้องการมีชีวิตอยู่ ความต้องการมีสัมพันธภาพกบบุคคลอื่นและความต้องการความเจริญความก้าวหน้า ความต้องการทั้ง 3 นี้ไม่จำเป็นต้องเกิดเรียงเป็นลำดับ

ความต้องการหรือแรงจูงใจของแมคคลีแลนด์ (Mcclelland Achievement Motivation Theory) บุคคลมุ่งความต้องการเฉพาะอย่างมากกว่าอื่น ๆ ความสำเร็จเป็นความปรารถนาที่บรรลุเป้าหมายซึ่งมีลักษณะท้าทาย ทฤษฎีนี้ทำความเข้าใจถึงรูปแบบการจูงใจความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความต้องการอำนาจ (Needs for Power) ความต้องการผูกพัน (Needs for Affiliation) ความต้องการความสำเร็จ (Needs for Achievement)

ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่สำคัญมีอยู่หลายตัวด้วยกัน พอสรุปได้ 13 ปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความเจริญทางเศรษฐกิจ ในช่วงที่เศรษฐกิจเจริญรุ่งเรืองการเดินทางท่องเที่ยวจะมีมาก แต่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำธุรกิจประสบปัญหามาก

2. การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่ใช้จ่ายได้ของประชาชน เมื่อประชาชนมีรายได้ที่ใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น ก็จะมีเงินเหลือเก็บไว้ท่องเที่ยว

3. ค่าใช้จ่ายการเดินทางท่องเที่ยว หากท้อถิ่นใดมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวสูงก็จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปน้อย

4. รสนิยมของประชาชน ท้องถิ่นใดที่ประชาชนมีรสนิยมชอบการเดินทางท่องเที่ยวก็จะทำให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมาก

5. ลัทธิเอาอย่าง เกิดการชักจูงทำให้ท้องถิ่นมีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นตาม

6. การกระจายตัวของประชากรทางภูมิสาสตร์ ท้องถิ่นใดมีญาติมิตรกระจายตัวไปยังที่ต่าง ๆ มาก ย่อมมีการเดินทางไปมาหาสู่กันมากด้วย

7. เวลาว่าง นับเป็นปัจจัยอีกตัวหนึ่งที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว

8. การพัฒนาหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ขึ้นล้วนเป็นปัจจัยใหม่ การเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมาก

9. ฤดูกาล การเปลี่ยนแปลงฤดูกาลในแต่ละประเทศทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อหนีฤดูกาลที่ไม่เหมาะสม

10.การศึกษา จะทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ย่อมทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

11. สื่อมวลชน การพัฒนาทางเทคโนโลยีช่วยให้การโฆษณาเผยแพร่ข่าวสาร และมีผลกระตุ้นให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

12.การตลาดท่องเที่ยว การพัฒนาระบบการตลาดท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การจัดจำหน่ายบริการท่องเที่ยวถึงมือลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

13.นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ปัจจุบัน นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐมีความสำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยวมาก

สุรเชษฎ์ เชษฐมาส (2541) องค์ประกอบพื้นฐานความต้องการของการท่องเที่ยวผจญภัยที่สำคัญมี 5 ประการ คือ

1. ความต้องการด้านบุคลากร การท่องเที่ยวผจญภัยต้องให้ความสำคัญความรู้ความสามรถ และความเชี่ยวชาญในกิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ เพื่อเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และความปลอดภัยแต่นักท่องเที่ยว

2. ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์ กิจกรรมผจญภัยส่วนใหญ่จะมีวัสดุ/อุปกรณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นด้านวัสดุ/อุปกรณ์จึงมีความสำคัญมากหากวัสดุ/อุปกรณ์มีความน่าเชื่อถือก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนุกสนานท้าทาย ตื่นเต้นได้อย่างแท้จริง

3. ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม ที่พักแรมในกลุ่มนักท่องเที่ยวผจญภัยจะแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ชื่อชอบความสะดวกสบาย ทันสมัย การบริการภายในครบวงจร ในนักท่องเที่ยวผจญภัยอยู่ใกล้ธรรมชาติและให้ความสำคัญในเรื่องความสะอาด

4. ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร ควรมีความสะดวกรวดเร็ว สามารถนำออกจากร้านอาหารแล้วสะดวกในการพกพาได้ สด สะอาดเพราะในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจทางด้านกิจกรรมผจญภัยจะสนใจในเรื่องของการร่วมกิจกรรมเป็นหลักจุดบริการด้านอาหารควรอยู่ใกล้กับกิจกรรมผจญภัยด้วยเช่นกัน

5. ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มที่ชื่นชอบกิจกรรมผจญภัยจะไม่เน้นการท่องเที่ยวเพื่อได้รับความสะดวกสบาย แต่เป็นการเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้นหวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

ในงานวิจัยนี้ สามารถนำมาศึกษา ความต้องการทางการท่องเที่ยวที่สามารถนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับของการท่องเที่ยวผจญภัยที่สำคัญมี 5 ประการ คือ 1) ความต้องการด้านบุคลากรที่ต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเนื่องจากกิจกรรมการท่องเที่ยว

2) ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ควรได้มาตรฐานเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 3) ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม เพื่อให้ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริงเนื่องจากจังหวัดนครนายกอยู่ใกล้จังหวัดกรุงเทพมหานคร 4) ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหารมีความสะดวกรวดเร็ว สด สะอาดเหมาะสมกับนักท่องเที่ยว 5) ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย แต่เป็นการเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้นหวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำความปลอดภัย มาเป็นแนวทางการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก เพื่อนำมาพัฒนาและทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

รวีวรรณ โปรยรุ่งโรจน์ (2558, หน้า 2) กล่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว ทั้งก่อนการเดินทางท่องเที่ยว (Pre–Trip Behavior) ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว (Post–Trip Behavior) และภายหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว (Post–Trip Behavior) ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกนั้น ๆ (Factors Influencing Tourist Behavior) นำมาพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยเชิงกีฬาต่อไป

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สรุปได้คือ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวทั้งก่อนการเดินทาง ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว และภายหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว และหมายรวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม มีทั้งหมด 8 ประการคือ 1) จะไปท่องเที่ยวที่ไหน 2) จะไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่ 3) จะไปท่องเที่ยวโดยทางใด (บก เรือ อากาศ) 4) จะไปท่องเที่ยวกับใคร 5) จะไปท่องเที่ยวนานเท่าไหร่ 6) จะไปท่องเที่ยวเพื่อชมอะไร 7) จะไปพักแรมในสถานที่ประเภทไหน 8) จะไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่กี่วันโดยการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจะช่วยให้นักการตลาดเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถหาหนทางแก้ไขพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวในสังคมได้ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ปาริฉัตร อิ้งจะนิล (2554, หน้า 19) กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมหมายถึง การแสดงออกของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามแบบคล้ายคลึงกันบ่อย ๆ ครั้งจนกลายเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มหรือของตน ความหมายของคำว่าพฤติกรรมอาจจะคล้ายกับคำว่านิสัย แต่จะแตกต่างกันเพียงมีการแสดงออกมาให้เห็นได้ ถือว่าเป็นพฤติกรรมหากไม่แสดงออกมาให้เห็นเราจะเรียนว่านิสัย ตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า Behavior หรืออเมริกันเรียกว่า Behavior ซึ่งแปลว่าการปฏิบัติตัว ความประพฤติ คุณสมบัติ พฤติกรรม อาการ หรือการแสดงออก

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) การศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวก็เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพอใจซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวหมายถึง ปฏิกิริยาของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยวรวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวซึ่งพอจะระบุถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวว่ามีขั้นตอนสำคัญอยู่ 9 ขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว (Tourism Promotion) เป็นการอำนวยข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวเหล่านั้นเช่นจากหนังสือพิมพ์จากนิตยสารจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวจากญาติมิตรเป็นต้นข้อมูลทางการท่องเที่ยวอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์สภาพภูมิศาสตร์ที่พักคมนาคมความปลอดภัย

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้า หมายได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวแล้วก็จะก่อเกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนทั้งนี้นักท่องเที่ยวต้องการส่งเสริมสิ่งที่ขาดไปหรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิตเช่นเกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศต้องการเดินทางท่องเที่ยวให้ได้เห็นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เป็นต้น โดยปกติแล้วนักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจค่าครองชีพถูก การให้บริการได้มาตรฐานมีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการท่องเที่ยวขั้นตอนที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้อยากท่องเที่ยวซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการคือ Push Factor เป็นสภาพเงื่อนไขมากระตุ้นผลักดันให้เกิดความต้องการหลีกหนีความจำเจซ้ำซากในชีวิตประจำวันเพื่อไปท่องเที่ยวและ Pull Factor เป็นสภาพเงื่อนไขที่ดึงดูดให้ไปชมแหล่งท่องเที่ยวหรือร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวซึ่งอาจแบ่งสิ่งจูงใจออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. สิ่งจูงใจทางด้านกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพักผ่อนทางร่างกาย และจิตใจให้สดชื่นรักษาบำรุงสุขภาพ เช่น การอาบน้ำแร่การร่วมกิจกรรมกีฬา เป็นต้น

2. สิ่งจูงใจทางด้านวัฒนธรรม (Culture Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนรวมทั้งการดำเนินชีวิตศิลปะสถานที่ทางประวัติศาสตร์ และเทศกาลต่าง ๆ

3. สิ่งจูงใจทางด้านส่วนตัว (Personal Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการส่วนตัว เช่น การเดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร การไปจาริกแสวงบุญ เป็นต้น

4. สิ่งจูงใจด้านสถานภาพ และชื่อเสียง (Prestige and Status Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพัฒนายกระดับตัวเองให้สูงขึ้น และสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วมประชุมการศึกษาต่อต่างประเทศเป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากเมื่อผู้ประสงค์เดินทางจากการท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้วเกิดความต้องการอยากท่องเที่ยวขึ้น อีกทั้ง แรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัดปลอดภัย สะดวกสบาย และความอภิรมย์มากที่สุดเป็นเกณฑ์ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวอาจปรากฏทั้งในลักษณะบวก หรือ ลบก็ได้ เช่น ประเทศยุโรปมีความปลอดภัยสูงแต่ค่าใช้จ่ายสูงตามไปด้วยประเทศสังคมนิยมมีเงื่อนไขเข้าประเทศยุ่งยากเป็นต้นจากการสำรวจปัจจัยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมี 8 ประการตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

1. จะไปท่องเที่ยวที่ไหน
2. จะไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่
3. จะไปท่องเที่ยวโดยทางใด (บก เรือ อากาศ)
4. จะไปท่องเที่ยวกับใคร
5. จะไปท่องเที่ยวนานเท่าไหร่
6. จะไปท่องเที่ยวเพื่อชมอะไร
7. จะไปพักแรมในสถานที่ประเภทไหน
8. จะไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่กี่วัน

ขั้นตอนที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) ปกติเมื่อตัดสินใจไปสถานที่ท่องเที่ยวต้องศึกษาค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวยิ่งถ้าท่องเที่ยวต่างประเทศต้อง

เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากต้องเตรียมเงินไว้จึงต้องมีการวางแผนก่อน 1–2 ปี ในการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจะต้องวางแผนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยวสถานที่นั้น ๆ เช่นค่าพาหนะค่าเดินทางค่าที่พักค่ารักษาพยาบาลค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึกเป็นต้น

ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) เมื่อตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอนและมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเสร็จหมดแล้วในขั้นนี้ผู้เดินทางจะต้องเตรียมตัวในเรื่องการจองตั๋วพาหนะในการเดินทางการจองรายการท่องเที่ยวการยืนยันการเดินทางจัดทำเอกสารการเดินทางเช่นหนังสือเดินทาง (Passport) การอนุญาตเข้าประเทศ (Visa) เป็นต้น นอกจากนั้นยังต้องเตรียมเสื้อผ้าและของใช้จำเป็นในระหว่างการเดินทางการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตลอดจนการเตรียมการเรื่องสุขภาพและภารกิจส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการเดินทางออกจากบ้านเพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วเดินทางกลับถึงบ้านโดยจะมีการประเมินผลการท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ตามประสบการที่ได้รับเริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยวสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดจนที่พักอาหารการกิน และอื่น ๆ เพื่อประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ว่า เป็นที่น่าพอใจหรือไม่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเดินทางในครั้งต่อไป หรืออาจจะบอกต่อให้บุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้หรือบอกต่อบุคคลอื่นไม่ให้มาสถานที่เที่ยวแห่งนี้

ขั้นตอนที่ 8 ประสบการณ์การท่องเที่ยวเมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผลการเดินทางอาจเป็นสถานที่สภาพแวดล้อมผู้คนการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกก็จะได้ผลของประสบการณ์การท่องเที่ยวซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. มีความพึงพอใจเป็นประสบการณ์ทางบวก (Positive) ที่นักท่องเที่ยวได้รับ หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

2. ไม่มีความพึงพอใจเป็นประสบการณ์ทางลบ (Negative) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่คนสภาพแวดล้อมการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวไม่มีความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 9 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวเมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้วก็จะเกิดทัศนคติจากการท่องเที่ยวครั้งนี้ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้และอาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งพฤติกรรม

นักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมหนึ่งของผู้บริโภคซึ่งแสวงหาจัดซื้อใช้ประโยชน์และประเมินสินค้าบริการที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการได้ จึงกล่าวได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวคือหนึ่งในพฤติกรรมผู้บริโภคที่ตัดสินใจใช้สินค้าบริการคือแหล่งท่องเที่ยวและการเข้าพักอาศัยในประเภทต่าง ๆ โดย Smith (1997) ได้กล่าวว่า การเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่ท่องเที่ยวสามารถช่วยให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการทราบว่าผลิตภัณฑ์ และบริการแบบใดที่ควรจะผลิตเพื่อนำเสนอแก่ผู้บริโภคที่ท่องเที่ยว หรือที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากการตัดสินใจซื้อ

พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

ประเภทของกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาประเภทของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (2549) สำหรับประเทศไทยได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยออกเป็น 3 รูปแบบ ได้ดังนี้

1. แบบธรรมดาทั่วไป (Common Adventure) เป็นการเชิงให้ความรู้เป็นหลักส่วนกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องการความเป็นมืออาชีพเลย เช่น การนั่งรถชมเมือง การล่องเรือตามแก่งต่าง ๆ แม้แต่การอยู่แบบโฮมสเตย์ เพื่อซึมซับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชาวบ้าน เป็นต้น

2. แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (Soft Adventure) เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีกิจกรรมที่ง่าย ๆ ธรรมดา ไม่ต้องอาศัยความรู้ในการทำกิจกรรมมากนัก เน้นความบันเทิง และความผ่อนคลายจากการท่องเที่ยว เช่น ปั่นจักรยานทางธรรมดาเพื่อชมธรรมชาติ และวิถีชีวิตชาวบ้าน การดำน้ำ การส่องนก การดูดาว การพายเรือ เป็นต้น

3. แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (Extreme Adventure) ถือเป็นการท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ในการทำกิจกรรมที่จัดให้ไว้อย่างสูง และเหมาะกับคนที่รักการผจญภัยเป็นอย่างมาก เช่น การปีนผา การผจญภัยโดยการเดินป่าดิบ การล่องแก่ง หรือการปั่นจักรยานเสือภูเขาที่ต้องอาศัยทางลาดชัน เป็นต้น

ประเภทของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Weed and Bull (1997) ได้นำเสนอประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬาที่ตนสนใจ ไม่ว่าจะเป็นมหกรรมกีฬาระดับโลกหรือนานาชาติ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ กีฬาชิงแชมป์ โลกที่จัดขึ้นตามประเทศต่าง ๆ ที่รับเป็นเจ้าภาพ รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกีฬาสมัครเล่นต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล อเมริกันฟุตบอล

มวย เทนนิส เป็นต้น ทำให้มีผู้สนใจเดินทางไปเพื่อชมการแข่งขัน การท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีผู้คนจำนวนมากหลั่งไหลมาจากทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีการย้ายสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาก็ยังคงมีผู้ชมติดตามไปชมอยู่เสมอ เป็นการไปรวมตัวอยู่จุดเดียวกันและมีระยะเวลาที่ไม่นาน

2. การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวในประเภทนี้สถานที่ที่จะไปต้องเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือการเดินป่าเพื่อยิงนกตกปลา หรือส่องสัตว์ เป็นต้นยกตัวอย่างเช่น ในฤดูหนาวที่มีหิมะตกนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปเล่นสกี เมืองที่มีทะเลสวยงามจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเล่นเรือใบ ว่ายน้ำ เมืองที่มีภูเขาสูงจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปปีนเขา เป็นต้น ดังนั้นหากประเทศใดที่มีทัศนียภาพหรือภูมิประเทศหลายแบบ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬา ประเทศเหล่านั้นมักจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวในประเภทนี้มาก เพราะนักท่องเที่ยวจะพากันไปท่องเที่ยวและแวะเวียนตลอดทำให้สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

3. การท่องเที่ยวเพื่อไปแข่งขันกีฬา แข่งขันกีฬาสามารถจัดได้หลายระดับ เช่น การจัดการแข่งขันระดับเล็ก เช่น การแข่งขันกีฬาภายในสถานที่ต่าง ๆ การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับกลางที่จะมีผู้คนหรือนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเป็นจำนวนมากในส่วนพื้นที่ที่จัดการหรือโดยรอบ การจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลกระดับใหญ่ จะมีผู้คนหรือนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันนี้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬาสามารถมีผู้ที่สนใจได้ 2 ลักษณะ คือ ไปเพื่อชมการแข่งขันกีฬากลุ่มนักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจทั่วไป และไปเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกลุ่มนักแข่งขันที่ต้องการวัดความสามารถด้านกีฬา

สถานที่ของกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา

สถานที่กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2545) สถานที่กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยได้ 2 รูปแบบ

1. สถานที่กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยที่มีองค์ประกอบที่อาศัยองค์ประกอบทางกายภาพ เช่น ธรรมชาติ ป่าไม้สมบูรณ์ เขาสูงชัน ทิวทัศน์ที่สวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจ

2. สถานที่กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยที่สร้างขึ้น สามารถเล่นกิจกรรมผจญภัยได้ทั้งในสถานที่จัดขึ้นหรือ ธรรมชาติได้ขึ้นอยู่กับประเภทกิจกรรมที่สร้างขึ้นมาให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และนักท่องเที่ยว

สถานที่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2544) ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport tourism in peripheral location) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมักอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่

2. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ ณ สนามแข่งขัน (Sport tourism in central location) การแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะมีอยู่ในเมืองใหญ่

องค์ประกอบของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

องค์ประกอบของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (2549) โดยทั่วไปลักษณะกิจกรมผจญภัยมีอยู่ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมผจญภัยทางอากาศ (Aviation Related)
2. กิจกรรมผจญภัยทางบก (Land Based)
3. กิจกรรมผจญภัยทางน้ำ (Marine Based)

องค์ประกอบของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (Hall, 1992, p. 194); (Hinch and Higham, 2005, p. 21–23)

1. กิจกรรมเฉพาะ/พิเศษ (Hallmark events) ที่มีความสำคัญมีมาตรฐานจัดขึ้นเป็นพิเศษและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกีฬาเช่นการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินานาชาติรวมไปถึงมหกรรมกีฬาระดับโลกเช่นกีฬาโอลิมปิกเกมส์

2. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure tourism) ที่มีที่ตั้งหรือมีการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ให้ได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย รวมไปถึงประสบการณ์ใหม่ ๆ นอกเหนือจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ

3. การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสมรรถภาพ(Health and fitness) เพราะในปัจจุบันนักท่องเที่ยวไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การบำบัดรักษาโรคเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความต้องการที่จะประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วยดังจะเห็นได้จากกรีสอร์หลายแห่งในปัจจุบันที่มักจะมีทั้งสปา ศูนย์บำบัดโรค และกิจกรรมกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ในสถานที่แห่งเดียวกัน บริบทที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ถือว่ามีความสำคัญและมีความสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่งกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การให้ความสำคัญและความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยดึงดูดและเพิ่มความ

สนใจของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

การมีส่วนร่วมของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ทรงชัย อังกาทิพย์ (2542) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยว่า หมายถึง การเข้าร่วมเล่นกิจกรรมที่ยากลำบากมีอุปสรรค ไม่สามารถคาดการณ์ถึงสภาพการณ์ข้างหน้าพื้นที่ที่มีความยากลำบากในการเข้าถึง (Across a Wild Frontier) ซึ่งนักท่องเที่ยวต้องการให้ความสำคัญในความพยายาม ดิ้นรน เพื่อแก้ปัญหาหลีกเลี่ยงอุปสรรคเพื่อให้ชีวิตรอด (Survivor) ทำให้เกิดความตื่นเต้น และท้าทาย สิ่งดึงดูดใจ

การมีส่วนร่วมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Weed and Bull (1997) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า หมายถึง

1. ชมกีฬาสามารถรับรู้สถานการณ์ในขณะที่มีการเล่นกีฬาหรือแข่งขันกีฬาผู้ชมกีฬาจึ้งมีความรู้สึกร่วมด้วยกับผู้ที่เล่นกีฬาหรือแข่งขันกีฬา
2. เล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย รับรู้ถึงความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้นและได้รับความรู้สึกแกกำลังกายที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของผู้ที่เข้าร่วมเล่นกีฬา
3. การท่องเที่ยวเพื่อไปแข่งขันกีฬา รับรู้ถึงความตื่นเต้นท้าทายความสามารถ โดยมีการเปรียบเทียบกับผู้ร่วมเข้าแข่งขันอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ทรงชัย อังกาทิพย์ (2542) ได้ให้ความหมายวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยในการท่องเที่ยวแบบผจญภัย ไว้ดังนี้

1. มีความสนุกตื่นเต้น
2. มีความท้าทาย
3. มีความเสี่ยง
4. ไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ข้างหน้าได้
5. มีอุปสรรค
6. เป็นของคิดค้น หรือประดิษฐ์ขึ้นใหม่
7. ต้องมีการหลบเหลียกเอาตัวรอด
8. ใช้พละกำลัง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Robinson and Gammon (2004, p. 221–224) กล่าวว่า กลุ่มของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นแบ่งได้เป็นสองกลุ่มตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาการเดินทาง ได้แก่

1. กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการเล่นกีฬาเป็นหลัก (Sports tourists)
   1.1. สุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
   1.2. ฝึกฝนความสามารถด้านกีฬา
2. กลุ่มที่ที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเป็นหลัก (Tourism sportiest)
   2.1 เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย
   2.2 เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

กรรณิกา พิมลศรี (2547, หน้า 13) การกระทำหรือปฏิบัติของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกหรือเป็นพฤติกรรมด้านความรู้ พฤติกรรมด้านความคิด ค่านิยม ความรู้สึก ความชอบและพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

รุจยา คำพรรณ (2546, หน้า 15) ได้สรุปว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึงการกระทำ หรือกิริยาใด ๆ ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระทำดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลให้ได้รับความพึงพอใจในระดับหนึ่งโดยการเดินทางไปท่องเที่ยว

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533, หน้า 121–125) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การกระทำหรือ การแสดงออกของบุคคล หรือ พฤติกรรมใด ๆ ของคนส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานที่มาจากความรู้และทัศนคติของบุคคลที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งเกิดขึ้นได้เพราะความแตกต่างอันเนื่องมาจาก การเปิดรับสื่อและความแตกต่างในการแปลความสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สั่งสมที่แตกต่างอันที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลการกระทำ หรือ พฤติกรรมใด ๆ ของคนส่วนใหญ่ตามปกติมักเกิดจากทัศนคติของบุคคลผู้นั้นทัศนคติ จึงเปรียบเสมือนเครื่องควบคุมการกระทำของบุคคลพฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนถูกควบคุมด้วยทัศนคติ

นฤมล สมิตินันทน์ (2527, หน้า 38–39) พฤติกรรมของมนุษย์อาจแตกต่างกันไปตามสถานภาพทางสังคมของแต่ละคน การแสดงออกอาจมีเหตุผลหลายอย่างประกอบกันกล่าวคือ ส่วนหนึ่งมาจากความพอใจส่วนตัว และส่วนหนึ่ง เพื่อต้องการแสดงสถานภาพ

ของตนเพื่อให้สังคมยอมรับและยกย่อง สำหรับคนบางคนการเดินทางท่องเที่ยวมีเหตุผลมาจากความต้องการที่จะหลีกหนีภารกิจประจำวันที่ซ้ำซาก นอกจากนี้ ก็มีการเดินทางเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น อยากมีประสอบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ

สรชัย พิศาลบุตร และนฤมล สมิตินันทน์ (2526, หน้า 38-39) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์แตกต่างกันไปตามสถานภาพทางสังคม ของแต่ละคนซึ่งการแสดงออกอาจมีเหตุผลหลายอย่างประกอบกัน ส่วนหนึ่งมาจากความพึงพอใจส่วนตัว และอีกส่วนหนึ่งเพื่อต้องการแสดงสถานภาพของตน เพื่อให้สังคมยอมรับ และได้รับการยกย่องสำหรับบางคนการเดินทางท่องเที่ยวมีเหตุผลมาจากความต้องการที่จะหลีกหนีภารกิจประจำวันที่ซ้ำซาก นอกจากนี้ ก็จะมีการเดินทางเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น อยากมีประสบการณ์แปลกใหม่

ความหมายของพฤติกรรมแรงจูงใจและการจูงใจ

แรงจูงใจคือพลังผักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วยคนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

ความหมายของพฤติกรรมแรงจูงใจและการจูงใจ (Definition of motive and motivation) แรงจูงใจ (Motive) เป็นคำที่ได้ความหมายมาจากคำภาษาลาตินที่ว่า Movere ซึ่งหมายถึง“เคลื่อนไหว (Move)” ดังนั้นคำว่าแรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่างกัน ดังนี้

1. แรงจูงใจ หมายถึง “บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหวหรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย” (Walters, 1978, p. 218) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั้นเอง

2. แรงจูงใจ หมายถึง “สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่มีพลังทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในสภาวะสิ่งแวดล้อม” (Loudon and Bitta, 1988, p. 368)

ความหมายของพฤติกรรมแรงจูงใจและการจูงใจ (Definition of motive and motivation) แรงจูงใจ (Motive) เป็นคำที่ได้ความหมายมาจากคำภาษาลาตินที่ว่า Movere ซึ่งหมายถึง“เคลื่อนไหว (Move)” ดังนั้นคำว่าแรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่างกัน ดังนี้
แรงจูงใจ หมายถึง “บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหวหรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย” (Walters, 1978, p. 218) กล่าวอีกนัย

หนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั้นเองแรงจูงใจ หมายถึง “สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่มีพลังทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในสภาวะสิ่งแวดล้อม” (Loudon and Bitta, 1988, p. 368)จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เป็นกลไกที่ไปกระตุ้นพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ

2. เป็นแรงบังคับให้กับพลังของร่างกายที่จะกระทำอย่างมีทิศทาง

ส่วนการจูงใจ (Motivation) เป็นเงื่อนไขของการได้รับการกระตุ้นมีความหมายไว้ ดังนี้

1. การจูงใจ หมายถึง “แรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลมีการกระทำ” (Schiffman and Kanuk, 2004, p. 69)

2. การจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคล ที่ถูกกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง และต่อเนื่อง (Woolfolk, 1995)

3. การจูงใจ เป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำ หรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Domjan, 1996)

ในการวิจัยนี้ สามารถนำองค์ประกอบสำคัญของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวผจญภัยและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ พฤติกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยที่สามารถจำแนกได้ 5 รูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ได้ดังนี้ 1) ประเภทของกิจกรรม 2) สถานที่ของกิจกรรม 3) องค์ประกอบของกิจกรรม 4) การมีส่วนร่วมของกิจกรรม และ 5) วัตถุประสงค์ของกิจกรรมมาเป็นกรอบการวัดลักษณะประชากรศาสตร์มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในความต้องการของการบริการการท่องเที่ยวแบบกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ที่มีแนวทางการพัฒนาแตกต่างการการท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั่วไปเนื่องจากการท่องเที่ยวทั้ง 2 รูปแบบ มีความเฉพาะทางของการท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงกัน ผู้วิจัยถึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

คณะกรรมการว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (World Commission on Environment and Development, 2550) ได้ให้คำนิยามของคำว่าการพัฒนาไว้ใน Brundtland Report) ไว้ว่าการพัฒนา (Development) หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ทำให้ผู้คนในอนาคตเกิดปัญหาในการตอบสนองความต้องการของตนเองการพัฒนา รวมถึงการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันโดยโครงการพัฒนาต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน

อย่างเป็นองค์รวมการพัฒนาเป็นเรื่องที่ไกลกว่าเพียงแค่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจเว้นวรรคและสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดี ทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่ทำลายล้างอย่างที่ผ่านมา และยังทำกันอยู่หลายแห่งซึ่งที่ถูกต้องนั้นต้องให้คนกับธรรมชาติอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน อยู่ดีกินดีและมีความสุข

ความหมายของการพัฒนา

ความหมายของ Oxford English Dictionary คือ สามารถที่จะดำรงอยู่ได้คือ การรักษาบุคลากร ชุมชน ฯลฯ ไม่ให้ร่มสลายหรือรักษาให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ รากทางภาษาของคำนี้มีความหมายว่าพิทักษ์ World Bank (1987) การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ แนวคิดที่รวบรวมความพึงพอใจของทุกระดับด้านการเจริญเติบโตอย่างมั่นคง การบรรเทาความยากจน และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ชัยวุฒิ ชัยพันธุ์ (2544) กล่าวว่า การพัฒนาในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึงการพัฒนาที่ก่อให้เกิดทรัพย์สินทุนที่สำคัญ 4 ประการ คือ ทุนธรรมชาติ ทุนฝีมือมนุษย์ ทุนสังคม และทุนมนุษย์ ในการพัฒนานั้นทรัพย์สินทุนทั้ง 4 ประการต้องอยู่คงที่ หรือเพิ่มขึ้นจนนำไปสู่การพัฒนา

อนุช อาภาภิรม (2545) ได้นิยามให้ความหมายของการพัฒนาในแง่มุมฐานเศรษฐกิจ ว่าเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการ ของประชากรและการค้า โดยไม่ลดทอนความสามารถในการรองรับชีวิตของสิ่งแวดล้อมสำหรับคนรุ่นอนาคตหรือการพัฒนาที่ตอบสนองคุณภาพชีวิตของมนุษย์สูงสุดในคนรุ่นปัจจุบันที่ไม่เสื่อมถอยลงในคนรุ่นต่อไปกล่าวซ้ำความกัน การพัฒนาคือ การพัฒนาคืออาจจะต้องการทฤษฎี และแบบจำลองจำนวนมากไม่ใช่อาศัยเพียงทฤษฎีหนึ่ง คำตอบของการพัฒนาอาจอยู่ที่ความหลากหลายหรือพาหุลักษณ์ (Pluralism) ซึ่งต้องการวิธีการศึกษาและการเข้าใจปัญหาอย่าง หลากหลายการยอมรับความจริงว่าโลกมีความหลากหลายและมีความแตกต่างการยอมรับความสัมพันธ์ทางสังคมหลายรูปแบบการมีวัฒนธรรมย่อยจำนวนมาก มีอัตลักษณ์ และตัวตนหลากหลาย การยอมรับความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และการตัดสินใจทางการเมือง เป็นต้น ในแต่ละประเทศที่ต่างกันไปทำนองเดียวกันกับระบบนิเวศที่ยิ่งอุดมสมบูรณ์ก็ยิ่งมีความหลากหลาย

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของ “การพัฒนา” ไว้หลายประการ

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2543) ได้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาไว้สั้น ๆ คือ การพัฒนาที่อยู่ภายใต้ขีดจำกัดทางนิเวศ

พระธรรมปิฎก (2539) ได้อธิบายว่าการพัฒนามีลักษณะที่เป็นบูรณาการ (Integrated) คือทำให้เกิดเป็นองค์รวม (Holistic) หมายความว่าองค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันครบองค์ และมีลักษณะอีกอย่างหนึ่ง คือ มีดุลยภาพ (Balance) หรือพูดเป็นอีกนัยหนึ่ง คือ การทำให้เกิดกิจกรรมของมนุษย์สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ

วิภาดา รหา (2550) ได้สรุปความหมายของการพัฒนาไว้ว่า หมายถึงการพัฒนาที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีเหตุผลครอบคลุมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมโดยเป็นการพัฒนาที่ไม่ไปทำร้ายสมรรถภาพของการผลิตของประชากรในรุ่นต่อไป ดังนั้นจากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาคือการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศไปด้วยกัน โดยไม่ทำลายหรือเสื่อมสลายลงหรือกระทบกับการใช้ประโยชน์ของประชากรในรุ่นต่อ ๆ ไปนอกจากนี้ประเทศไทยได้จัดทำข้อเสนอของการประชุมสุดยอดโลกว่าด้วยการพัฒนา ณนครโจฮันเนสเบริ์ก ประเทศแอฟริกาใต้ เมื่อเดือนกันยายน 2545 คณะอนุกรรมการกำกับการอนุวัต ตามแผนปฏิบัติการ 21 และการพัฒนาว่า “การพัฒนาในบริบทไทยต้องคำนึงถึงความเป็นองค์รวมของทุก ๆ ด้าน อย่างสมดุลบนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทยด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่มด้วยความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียมกัน”

ไพรัช เดชะรินทร์ (2516) ได้กล่าวถึงทฤษฎี และแนวทางการพัฒนาไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory) เป็นการพัฒนาสังคมอุตสาหกรรมและการสรรสร้างสังคมประชาธิปไตยแบบตะวันตก เน้นการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและมุ่งหวังที่จะให้การเจริญเติบโตนั้นแพร่กระจายไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของสังคม

2. ทฤษฎีพึ่งพา (Dependency Theory) สภาวะเศรษฐกิจของสังคมด้วยการพัฒนาจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขการพึ่งพากับประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการพัฒนาแนวนี้คือเว้นวรรคการปลดเปลื้องพันธนาการพึ่งพา

3. ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน คนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาโดยมุ่งตอบสนองต่อความจำเป็นฐานของประชาชนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการมีคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ดี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) ได้กล่าวว่า การพัฒนามีลักษณะเป็นการพัฒนาในรูปแบบ ดังนี้

1. แบบบูรณาการ คือ การทำให้เกิดองค์รวม (Holistic) หมายความว่า องค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันอย่างครบองค์อย่างมีคุณภาพ

2. แบบพึ่งพาตนเองมากขึ้น คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาต้องช่วยกลุ่มคนที่ยากจนที่สุดให้พึ่งพาตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ภายใต้พื้นฐานความพอเพียง (Self–Sufficient Economy) และไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

3. แบบธรรมรัฐ (Good Governance) คือ การมีรัฐที่ดี มีประสิทธิภาพโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ มีประชาชนที่เข้มแข็ง มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยส่งเสริมประชาคม (Civil Society)แนวคิดเรื่องการพัฒนา (Development) เริ่มใช้กันอย่างแพร่หลายในรายงานปีพุทธศักราช2523 (คริสต์ศักราช 1980) ซึ่งร่วมกันจัดทำโดยสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติ(International Union for Conservation for Nature and Natural Resources) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Program) และเพื่อธรรมชาติ (World Commission on Environment and Development) เพื่อทำการศึกษาในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ดุลระหว่างสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาอีกสี่ปีต่อมาคือนายพุทธศักราช 2530 คณะกรรมาธิการดังกล่าวได้เผยแพร่เอกสารจากการศึกษาที่มีความสำคัญมากฉบับหนึ่งชื่อว่า” อนาคตของเรา (Our Common Future)” หรือที่เรียกว่ารายงานบรันด์แลนด์ (Brundtland Report) ตามชื่อของประธานคณะกรรมาธิการ คือ นางโกรฮาร์เล็ม บรันด์แลนด์ (Go Harlem Brundtland) นายกรัฐมนตรีประเทศนอร์เวย์ขณะนั้น และสาระสำคัญของรายงานดังกล่าวคือ “การพัฒนา” โดยรายงานฉบับนี้ได้เรียกร้องให้ชาวโลกเปลี่ยนแปลงวิถีดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือย เปลี่ยนแปลงวิถีการพัฒนาที่ไม่ทำร้ายสิ่งแวดล้อมและคำนึงถึงข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ และเห็นว่ามนุษย์ชาติสามารถทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นมาได้ ต่อมาในการประชุมสุดยอดระดับโลกในเดือนมิถุนายนพุทธศักราช 2535 (คริสต์ศักราช 1992) ที่มีชื่อทางการว่าการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อม และการพัฒนา(The United Nations Conference on Environment and Development : UNCED) ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล การพัฒนายังคงเป็นสาระสำคัญหลักของการประชุมนี้รวมทั้งมีประเด็นปัญหาอื่นที่ได้นำเสนอเข้ามา ผลจากการประชุมได้มีการลงนามรับรองเอกสารสำคัญ 5 ฉบับ คือ

1. ปฏิญญาริโอ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา(The Rio Declaration on Environment and Development) ประกอบด้วยหลักการ 27 ประการ เกี่ยวกับสิทธิความรับผิดชอบของประชาชาติในการดำเนินงานพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

2. แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) เป็นแผนปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาตั้งแต่ปัจจุบันจนถึงศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้บูรณาการเป้าหมายของการป้องกันสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักการของชุมชนท้องถิ่น และตลาดเสรีแผนปฏิบัติการ 21 ทำให้แน่ใจว่าแนวความคิดเรื่องการพัฒนา จะกลายเป็นหลักการถาวรของสหประชาชาติ เป็นแผนแม่บทของโลกสำหรับการดำเนินงานที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

3. คำแถลงเกี่ยวกับหลักการเรื่องป่าไม้ (Statement of Principles on Forests) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการ การอนุรักษ์ และการพัฒนาสำหรับป่าไม้ทุกประเภทหลักการนี้ได้เน้นถึงสิทธิในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของแต่ละประเทศ ภายใต้หลักการทั่วไปของการป้องกัน และการจัดการป่าไม้

4. กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UN Framework Convention on Climate Change) มีวัตถุประสงค์ที่จะรักษาระดับก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) ในบรรยากาศที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสภาวะอากาศทั่วโลก โดยลดปริมาณการปล่อยก๊าซบางชนิดขึ้นสู่อากาศ เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงเพื่อใช้เป็นพลังงาน

5. อนุสัญญา ว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity) อนุสัญญานี้มุ่งที่จะให้มีการสงวนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของโลกไว้ โดยให้ประเทศต่าง ๆ ยอมรับเอาวิธีการที่จะป้องกัน และอนุรักษ์ความหลากหลายของชนิดพันธุ์และระบบนิเวศ และเพื่อให้เกิดการแบ่งปันผลตอบแทนอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียมกันจากการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยจากการประชุมในครั้งนั้นถือได้ว่า ทำให้ทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนา และได้ทำให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนา อย่างมีแบบแผนและมีทิศทางชัดเจนขึ้นจากในอดีต

ในการวิจัยนี้ สามารถนำองค์ประกอบสำคัญในเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมได้ ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การพัฒนา 3) การปรับปรุง 4) การกระจายรายได้ 5) ความพึงพอใจ เพื่อให้ตอบในการสร้างแนวทางยึดหลักความต้องการของนักท่องเที่ยวและลดปัญหา ดำเนินการในรูปแบบกลุ่ม เพื่อการสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบร่วมกันคำนึงถึงขีดความสามารถ ปลูกฝังให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในศักยภาพทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

บริบทการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก

จังหวัดนครนายก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยหลายประเภท ดังต่อไปนี้

เส้นทางปั่นจักรยานเสือภูเขา

นักท่องเที่ยวสามารถเลือกได้ 4 เส้นทาง ได้แก่

เส้นทางที่ 1 เส้นทางวังตะไคร้ – วังยาว ระยะทาง 22 กิโลเมตร เริ่มต้นที่บริเวณเชิงสะพานวังตะไคร้ บรรยากาศระหว่างเส้นทางเป็น สวนผลไม้ ทุ่งนา ทิวทัศน์เทือกเขา บ้านพักอาศัย แม่น้ำ ร้านขายผลไม้ริมทาง และที่ตั้งแคมป์

เส้นทางที่ 2 เส้นทางเขาชะโงก – เขาทุเรียน ระยะทาง 24 กิโลเมตร เริ่มต้นที่จักรดาวรีสอร์ท บรรยากาศระหว่างเส้นทาง เป็นทิวทัศน์บริเวณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ่างเก็บน้ำ ทุ่งนา ป่าชายเขา บ้านพักอาศัย สวนผลไม้ และ ทิวทัศน์เทือกเขา

เส้นทางที่ 3 เส้นทางวัดพราหมณี – เขามดดำ ระยะทาง 31 กิโลเมตร เริ่มต้นที่บริเวณวัดพราหมณีบรรยากาศระหว่างเส้นทาง เป็นทิวทัศน์เทือกเขา ป่าชายเขา สวนผลไม้ ทุ่งนา สวนนก บ้านพักอาศัย และ ร้านขายผลไม้ริมทาง

เส้นทางที่ 4 เส้นทางวัดคีรีวัน – เนินหอม ระยะทาง 43 กิโลเมตร เริ่มต้นที่วัดคีรีวัน บรรยากาศระหว่างเส้นทางแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติ ประกอบกับวิถีชีวิตของชาวบ้านผ่านอ่างเก็บน้ำถาวรนิมิต ทุ่งนา สวนผลไม้ และเทือกเขาใหญ่

กิจกรรมล่องแก่งที่แม่น้ำนครนายก

กิจกรรมล่องแก่งที่แม่น้ำนครนายก ที่มีความยาวของกิจกรรมล่องแก่งรวมทั้งหมด 7 กิโลเมตร มีระดับความยาก–ง่าย ตั้งแต่ระดับ 3–5 สร้างความสนุกได้ทุกเพศทุกวัย โดยเริ่มต้นผจญภัยจากเชิงสะพานหลังเขื่อนขุนด่านปราการชล เลาะเลี้ยวไปตามลำน้ำนครนายก ในระดับความแรงของสายน้ำที่ 1–3 ผ่านแก่งต่าง ๆ โดยเฉพาะ แก่ง 3 ชั้น ที่สร้างความสนุกตื่นเต้นที่สุด ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เป็นสถานที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินและสนุกสนานเหมาะแก่การมาเที่ยวกันแบบครอบครัว กิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ ได้แก่ เดินป่าพักแรมพิชิตเขาชะโงก เดินป่าผจญภัย เดินป่าเชิงอนุรักษ์ ไต่ผาจำลอง และหน้าผาจริงทดสอบกำลังใจ 10 สถานี โดดหอสูง 34 ฟุต กิจกรรมยิงปืน กิจกรรมยิงธนู กิจกรรมยิงปืนบีบีกัน (เป้านิ่ง) , กิจกรรมยิงปืนบีบีกัน (ลงสนาม) กิจกรรมยิงปืนเพ้นท์บอล (เป้านิ่ง) , กิจกรรมยิงปืนเพนต์บอล (ลงสนาม) กิจกรรมจักรยานท่องเที่ยว กิจกรรมพายเรือแคนู พายเรือคยัค กิจกรรมเลื่อนข้ามลำน้ำ กิจกรรมจักรยาน กิจกรรมเลื่อนข้ามลำน้ำ และ กิจกรรมขับรถATV

เขื่อนขุนด่านปราการชล

มีกิจกรรมเรือหางยาวไปชมน้ำตกที่อยู่ด้านในอ่างเก็บน้ำของเขื่อน มีรถให้บริการชมทัศนียภาพโดยรอบ และมีกลุ่มนักท่องเที่ยวปั่นจักรยานเสือภูเขาขึ้นมาในเขื่อนขุนด่านอยู่เป็นประจำ

อุทยานวังตะไคร้

เหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อน ดื่มด่ำธรรมชาติและอากาศอันบริสุทธิ์ สนุกกับกิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ เช่น ล่องแก่งยางรถยนต์ กิจกรรมเหินฟ้าท้าสายน้ำ สนามวังตะไคร้ทดสอบกำลังใจ ล่องแก่งแม่น้ำนครนายก ขับรถ ATV Paintball และ BB GUN นั่งเรือชมเขื่อน พื้นที่กางเต็นท์ สวนพันธุ์ทิพย์ และน้ำตกจำลอง

อุทยานแห่งชาติกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กิจกรรมผจญภัยในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีดังนี้ แก่งหินเพิง การล่องแก่งด้วยเรือยาง จุดชมทิวทัศน์ชุ่มดูสัตว์ป่าส่องสัตว์เวลากลางคืน เดินป่าศึกษาเส้นทางเดินป่าประเภทไม่พักแรม เส้นทางเดินป่าระยะไกลดูนก ปั่นจักรยานเสือภูเขา ล่องแก่ง

จากบริบทการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกผู้วิจัยได้สรุปว่า นครนายกเป็นเมืองที่ใกล้กรุงเทพมหานคร สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกแล้วยังสามารถพัฒนาสร้างเมืองใหม่เป็นเมืองบริวารกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานการผังเมืองที่ดีได้อีกหลายเมือง จังหวัดนครนายกมีทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นพื้นที่ป่าผืนใหญ่ มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ ภูเขาสูง และสัตว์ป่า ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งมีขนาดกว้างใหญ่ถึง 4 เท่าของเกาะภูเก็ต มีกิจกรรมท่องเที่ยวโดดเด่นคือการล่องแก่งด้วยเรือยางและเรือคายัค ที่นครนายกถือว่าเป็นศูนย์กลางการเล่นเรือคายัคของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีความสนุกอีกอย่าง คือ การโรยตัวจากหน้าผาน้ำตก เช่น โรยตัวที่เขาหล่น โรยตัวที่น้ำตกธารรัตนาสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมผจญภัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยในจังหวัดนครนายก ต้องการทราบถึงลักษณะกิจกรรม พฤติกรรมนักท่องเที่ยว รวมถึง ทัศนคติการบริการการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยนี้เพื่อนำเสนอกลยุทธ์เพื่อการจัดการพัฒนาจังหวัดนครนายก ให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษากับงานวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก” ผู้วิจัยได้พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ประเภท ได้แก่ งานวิจัยภายในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยภายในประเทศ

ปรางทิพย์ ยุวานนท์ (2561) วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา วัตถุประสงค์ของการวิจัยในบทความนี้ คือ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ จังหวัดละ 400 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 800 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน 2 ด้าน คือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ และด้านความต้องการการสนับสนุน การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วรพงศ์ ภูมิบ่อพลับ (2561) วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทบทวนความรู้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อเป็น แนวทางให้ผู้ที่สนใจนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เข้าไปมีบทบาทส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ 2) เพื่อนำเสนอแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬาชายแดนใต้กับมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยวและการเมืองโดยศึกษาทบทวน แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาองค์ความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และความสัมพันธ์ในมิติด้านต่าง ๆ และนำเสนอข้อเสนอแนะให้ผู้ที่สนใจสามารถไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาจัดการพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ให้เหมาะสมและประสบความสำเร็จ โดยผ่านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาการนำ “การท่องเที่ยวเชิงกีฬา” เข้ามาบูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นการสร้าง มูลค่าเพิ่มและการตระหนักรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยว สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับพื้นที่ชายแดนใต้ และแหล่งท่องเที่ยวใน มุมมองนักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป นำไปสู่คุณค่า และประโยชน์ต่าง ๆ ให้เกิดกับจังหวัดชายแดนใต้ โดยส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างรายได้ในพื้นที่ ด้านสังคมประชาชนเยาวชน เห็นถึงคุณค่าของการท่องเที่ยว เชิงกีฬาในการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้

รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย อันจะนำไปสู่ความสามัคคี ปรองดองสอดคล้องกับแผนงานการแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ อย่างไรก็ตามการนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ให้ประสบผลสำเร็จ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากประชาชน ภาครัฐ เอกชน เคารพในความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกันการยอมรับ และเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายใน “สังคมพหุวัฒนธรรม” เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว การเมืองที่แท้จริงและมีความยั่งยืนต่อไป

ธนวรรธน์ พลวิชัย และปรีดา โพธิ์ทอง (2561) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติในปี 2560 จำนวน 5 รายการเพื่อศึกษาวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและธุรกิจต่อเนื่องจากรายการกีฬาดังกล่าว ใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และการสังเกตมาทำการวิเคราะห์มูลค่าเชิงเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการ ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในเศรษฐกิจของประเทศ จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการดังกล่าวทั้งหมด เป็นจำนวน 1,951,326,298 บาท นอกเหนือจากการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยตรงในเชิงเศรษฐกิจและพาณิชย์ จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางอ้อมคือ เป็นการประชาสัมพันธ์จังหวัดที่จัดและทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียง ภาพลักษณ์ในระดับนานาชาติ นักกีฬาและผู้ชมมีความสุขจากการแข่งขัน การจัดในครั้งนี้ธุรกิจในจังหวัดที่จัดการแข่งขันได้รับประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโรงแรม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจการบิน ธุรกิจร้านอาหาร ล้วนได้รับผลประโยชน์ทั้งสิ้น ที่สำคัญตัวนักกีฬาได้พัฒนาฝีเมือ ผู้ชมได้ชมการแข่งขันระดับนานาชาติ ทำให้มีความสุข ผู้ประกอบการต่าง ๆ โดยรอบสนามแข่งขันมีรายได้เพิ่มขึ้น

ณัฐริการ์ ปานมาศ (2560) วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางนี้เพื่อ ทราบแนวทางการท่องเที่ยวอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำเพื่อทราบแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะสมุยให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกันระดับการศึกษา

ที่แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกัน รายได้เฉพาะต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางนี้ในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างมีเพียงสถานภาพที่แตกต่างกัน ที่มีความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางนี้ในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำเกาะสมุย กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วัชระ เชียงกูล (2560) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อทราบเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการศึกษาครั้งนี้ อาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสำเร็จรูปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อทำการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างเป็นรายคู่ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 24 ปี จัดอยู่ในกลุ่ม Generation–Y (อายุ 15–35 ปี) มีสถานภาพโสด จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 15,000 บาทต่อเดือน ในด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่วนใหญ่พบว่า สื่อที่ใช้เพื่อการรับรู้ก่อนการเดินทางสังคมออนไลน์ (เช่น Facebook, Instagram, YouTube ฯลฯ) มีจุดประสงค์การท่องเที่ยวเพื่อชมการแข่งขันกีฬา โดยมีผู้ร่วมเดินทาง (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม) จำนวน 2 คน ใช้รถส่วนบุคคล (รถยนต์/จักรยานยนต์) เพื่อการเดินทางซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทำการค้างแรมในที่พักราคาประมาณ 1,000 บาท มีระยะเวลาการท่องเที่ยว 2 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งอยู่ที่ 10,000 บาท และมีความถี่ในการท่องเที่ยวอยู่ที่ 2 ครั้งต่อปี

สิริพร อิ่มหุ่น (2560) วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย 3) การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย สรุปผล

นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยและจัดทำคู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ในการพัฒนารูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 คนและใช้การสนทนากลุ่ม (Focus group) ในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย มีองค์ประกอบ 7 ด้าน 40 รายข้อ คือ 1) ด้านบุคลากรจำนวน 6 ข้อ 2) ด้านงบประมาณจำนวน 6 ข้อ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกจำนวน 6 ข้อ 4) ด้านการจัดการจำนวน 6 ข้อ 5) ด้านการตลาดจำนวน 5 ข้อ 6) ด้านการจัดการความเสี่ยงจำนวน 5 ข้อ 7) ด้านประเด็นจริยธรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยจำนวน 6 ข้อ ผลการวิจัยมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติและสามารถนำเสนอเป็นคู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

อานนท์ สีดาเพ็ง (2559) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบท และประเมินระดับศักยภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม และ 3) ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายเป็นชุมชนในจังหวัด เชียงใหม่ ได้มาโดยใช้วิธีการเสือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย สนามกอล์ฟมียอดขายในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 263.69 ล้านบาท เป็นยอดขายจากสนามกอล์ฟร้อยละ 60.28 และยอดขายจากสนามฝึกซ้อมกอล์ฟร้อยละ 39.72 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจำนวน 243,640 คน เป็นชาวไทยร้อยละ 66.13 และชาวต่างชาติร้อยละ 33.87 เกิดการจ้างงานทั้งหมด 1,456 อัตรา รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟที่เหมาะสม ประกอบด้วยองค์ประกอบ การจัดการ 4 ด้าน คือ 1) ด้านพื้นที่และฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) ด้านกระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม โดยต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงด้วยการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยวภายหลังจากนำรูปแบบการลัดการดังกล่าวไปใช้ พบว่าชุมชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในภาพรวม ว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวก หรือมีสภาพดีขึ้น

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2558) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย : รูปแบบสมการโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ศึกษาปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ชลบุรี นครราชสีมา ภูเก็ต จำนวนทั้งหมด 1,920 คน ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มีข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 1,104 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของ ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผลเสียทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อค้นพบคือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบ ได้แก่ Chi-square/df เท่ากับ 2.968 AGFI เท่ากับ 0.929 GFI เท่ากับ 0.948 และ RMSEA เท่ากับ 0.042

กรรณิกา วรพันธุ์ และจินณพัษ ปทุมพร (2558) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น 2) ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น การดำเนินการวิจัยเป็นการทำวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการทำวิจัยเชิงคุณภาพ จากการเก็บแบบสอบถาม

จากนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ จำนวน 400 คน และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับที่ดี มีพฤติกรรมและแรงจูงใจดังนี้ 1) ความสนุกสนานบันเทิงใจ 2) สร้างมิตรภาพ 3) หลีกหนีความวุ่นวาย

นรินทร หลิมไพโรจน (2554) วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทองเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาปจจัยตาง ๆ ที่เกี่ยวของในการพัฒนาและหาแนวทางการพัฒนาการทองเที่ยวเชิงกีฬาวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบสัมภาษณ ในการวิเคราะหขอมูลดวยเทคนิคของระเบียบวิธีวิจัย เชิงปริมาณขอมูลทางสถิติ โดยใชสถิติเชิงพรรณนา การหาคาเฉลี่ยรอยละ และสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมาน เพื่อหาความสัมพันธและความแตกตางของตัวแปรที่สำคัญ ผลการวิจัยพบวา ทรัพยากรของจังหวัดคือ ภูมิศาสตร สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา วัฒนธรรมเหมาะสมที่สุดในการพัฒนาการทองเที่ยวเชิงกีฬา 3 กลุมหลักคือ การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการทางด้านกีฬา การแขงขันกีฬาอาชีพและสมัครเลน คือ กอลฟ เทนนิส แบตมินตัน ฟุตบอล ดานนันทนาการ คือ ฟตเนส เดิน และอุปกรณทางดานนันทนาการอื่น ๆ กิจกรรมการทองเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยกึงอนุรักษ เดินปา จักรยานเสือภูเขา ปนหนาผา และกีฬาเพื่อความบันเทิง รถเอทีวี สนามรบจำลอง และไดมีการเสนอแนวทางการพัฒนาการทองเที่ยวเชิงกีฬา

นุชนารถ โพธิ์นิ่ม (2554) วิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็กเทพประสิทธิ์พัทยา ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 27– 30 ปี เป็นเพศชายความสัมพันธ์ระดับแรงจูงใจสนามมวยราชดำเนิน การเดินทางข้อมูลจำนวนครั้งที่เคยรับชมมวยความสัมพันธ์พบว่า แตกต่างในประเด็นข้อมูล ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นของส่วนประสมทางการตลาดแตกต่างในประเด็นการหาข้อมูล ส่วนสนามมวยแฟร์เท็กซ์เทพประสิทธิ์พัทยา ความสัมพันธ์ระดับแรงจูงใจความแตกต่างกันในประเด็นคนที่มาด้วยเมื่อเปรียบเทียบสนานมวยราชดำเนินและสนามมวยแฟร์เท็กซ์เทพประสิทธิ์พัทยา พบว่า นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจซื้อบัตรเข้าชมมวยที่สนามมวยราชดำเนินแล้วนักท่องเที่ยวส่วนมากความเห็นว่าสนามมวยราชดำเนินไม่เหมือนกับที่คาดหวังไว้ ทำให้ส่วนใหญ่ไม่กลับมาอีก บางส่วนที่จะกลับมาเพราะใกล้ที่พักและใกล้กับสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสนใจ สนามมวยแฟร์เท็กซ์เทพประสิทธิ์พัทยาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชมมวยมีความคิดว่าเหมือนที่คาดหวังไว้ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนมากสนใจที่จะกลับมาชมอีกครั้ง

ด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการพบว่า สนามมวยราชดำเนินทำการตลาดการสื่อสารที่น่าสนใจมากกว่า เพราะการชมโฆษณาประชาสัมพันธ์แล้วสามารถตัดสินใจเดินทางมาก็คือ มีช่องทางการโฆษณามากกว่าซึ่งสามารถเห็นได้ว่าโปรแกรมทัวร์หลาย ๆ โปรแกรมทัวร์มีการเข้าชมมวยที่สนามมวยราชดำเนินบรรจุอยู่ด้วยด้านซองแฟร์เท็กซ์เทพประสิทธิ์พัทยานั้นมีน้อยมากในการสัมภาษณ์ แนวทางส่งเสริมและพัฒนาคือการประชาสัมพันธ์ให้เพิ่มมากขึ้นทั้งทาง ทีวี อินเตอร์เนต และทางวิทยุชุมชนเป็นต้นและรักษามาตรฐานของสนามมวยให้คงที่ ด้านการพัฒนาสนามมวยราชดำเนินควรพัฒนาในเรื่องของการเพิ่มพื้นที่ที่จอดรถและขยายวันเวลาในการชกให้เพียงพอต่อความต้องการ

วรวินท์ สุวัณ ณ เขมรัฐ และคณะ (2547) วิจัยเรื่อง ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ซึ่งประกอบไปดวยการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังตอไปนี้ 1) ศึกษาขอมูลเบื้องตนเกี่ยวกับศักยภาพของแหลงทองเที่ยวเชิงกีฬาการจัดสัมมนาแบบเวทีชาวบาน 2) ประเมินศักยภาพของแหลงทองเที่ยวกำหนดคาน้ำหนัก 3) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยสำรวจพื้นที่ และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ 4) ประเมินความต้องการด้านกีฬา และความคิดเห็นศักยภาพปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักท่องเที่ยวด้วยแบบสอบถามคืนมา 1,623 ฉบับ เป็นร้อยละ 85.42 วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าที และการทดสอบค่าเอฟ 5) ประเมินความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้าน ใช้แบบสอบถามส่งไปยังเจ้าบ้านจำนวน 225 ฉบับ ได้คืนมา 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.98 วิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีการทดสอบค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำในจังหวัดภูเก็ต กีฬากอล์ฟ และกีฬาวอลเลย์บอล จังหวัดพังงาต้องการเข้าร่วมกีฬาดำ กีฬากอล์ฟ กีฬาพายเรือแคนู จังหวัดกระบี่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ กีฬาปีนผา กีฬาพายเรือแคนู 2) นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแหล่งกีฬาดำน้ำส่วนใหญ่มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 3 จังหวัด ยกเว้นจังหวัดพังงามีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับต่ำ และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่าทั้ง 3 แหล่ง มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .023 โดยที่เกาะแปด (อ่าวเกือก) มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสูงกว่าเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) กัน เกาะสี่ (เกาะเมียง) แหล่งกีฬากอล์ฟทั้งหมดมีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจ

นักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรม กีฬาในระดับสูงทั้ง 2 จังหวัด คือจังหวัดภูเก็ตกับพังงา แหล่งกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของ จังหวัดภูเก็ตก็มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงเช่นกัน แหล่งกีฬาพายเรือแคนูส่วนใหญ่ มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาใน ระดับสูง อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า แหล่งกีฬาพายเรือแคนูของ จังหวัดพังงา มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .037 โดยที่เกาะพนักกับเกาะห้อง มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสูงกว่าน้ำตกโตนปริวัฒน์ สำหรับกีฬาปีนผาของจังหวัดกระบี่มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 3 แหล่ง 3) นักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาในระดับสูงทุกด้าน 4) เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ต้องการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว เชิงกีฬาในระดับสูงทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการพัฒนาเกี่ยวกับความปลอดภัยในระดับ สูงมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Valek (2018) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชุมชนและสื่อกรณีของอาบูดาบี (The relationship between the participants of a community sports event and the media: a case study of Abu Dhabi) เสนอความพยายามร่วมกันของทฤษฎีสื่อภาพที่นำมาใช้ในรูปแบบ “วิถีอาชีพอาชีพการท่องเที่ยว – เหตุการณ์” ที่พัฒนาโดย (Getz and Andersson, 2010) เส้นทางอาชีพอาชีพการท่องเที่ยว: การศึกษานักวิ่งสมัครเล่นทางไกลที่มีส่วนร่วมสูง สแกนดิเนเวียน วารสารการบริการและการท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ระหว่างกีฬาและสื่อส่วนใหญ่เน้นไปที่การศึกษาประวัติศาสตร์ของกีฬา เพศศึกษาวัฒนธรรมและสันทนาการ ศึกษา แต่ไม่ค่อยมีใครรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อที่มีต่อนักกีฬาที่เข้าร่วมกิจกรรม แบบสอบถามออนไลน์ถูกใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬาที่จัดขึ้นสองกิจกรรมในชุมชนในอาบูดาบี, Zayed Marathon และ TriYas Triathlon ในปี 2559 แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน คือปัจจัยที่สร้างแรงบันดาลใจอิทธิพลของสื่อรูปแบบการเดินทางและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สถิติเชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ย, SD และ t-test) ถูกคำนวณเพื่อทำความเข้าใจความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักวิ่งและนักไตรกีฬา นอกจากนี้ ยังทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวัดค่าสื่อ 9 รายการเพื่อระบุขนาดพื้นฐานของรายการสื่อ ผลการศึกษาพบว่านักกีฬาจากสาขาวิชากีฬาที่แตกต่างกันในบางรายการซึ่งยืนยันความจริงที่ว่านักกีฬาทุกคนไม่ได้มีแรงจูงใจความชอบสื่อรูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมที่เหมือนกัน แต่พวกเขาอาจมีทัศนคติที่คล้ายกันต่อตัวเลือกเหตุการณ์และปลายทาง การวิเคราะห์ปัจจัย

ยังให้การค้นพบที่มีความหมาย มันแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในกิจกรรมกีฬาเมื่อพวกเขาเห็นความเป็นไปได้ที่จะกลายเป็นที่นิยมผ่านสื่อ การใช้งานเชิงทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีการวิจัยเพิ่มเติม

Anna Maria Pioettil (2017) วิจัยเรื่อง กีฬาและการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sports and Tourism for sustainable tourism and rural development) และการพัฒนาท้องถิ่น บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว เริ่มต้นจากวรรณกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกีฬา และการท่องเที่ยวกีฬาเราตรวจสอบผลกระทบของการแข่งขันกีฬาในแง่ของการไหลของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาในภูมิภาคอิตาลี การท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามที่ชาร์ลส์ Pigeassou ถือเป็นผลิตภัณฑ์ดั้งเดิมโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยว และการกีฬา แต่ยังเป็นการออสโมซิสที่แท้จริงของกิจกรรมกีฬากับการท่องเที่ยว กิจกรรมขนาดใหญ่เช่นการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกหรือกิจกรรมในท้องถิ่นเป็นมาราธอนเมืองมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการวางตำแหน่งรีสอร์ทในตลาดนักท่องเที่ยว การปรับปรุงภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในท้องถิ่นและโครงสร้างพื้นฐานโดยทั่วไป การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอาจเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาท้องถิ่นความร่วมมือของชุมชนผลประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์แรงจูงใจทางสังคมการวางตำแหน่งท้องถิ่นในตลาดการท่องเที่ยว

Lewis (2014) วิจัยเรื่อง ผลกระทบของการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาในช่วงไฮซีซั่น (The impact of hosting a sports event during high season) ช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาในช่วงฤดูท่องเที่ยวจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่เป็นเจ้าภาพ ดังนั้น เพื่อที่จะประเมินผลกระทบของเหตุการณ์ประเภทนี้ต่อความผาสุกทางสังคมของประชาชนอย่างประสบความสำเร็จ ควรคำนึงถึงการรับรู้ของผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับเหตุการณ์ การประเมินผลกระทบทางสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาแม้ว่ามีความสำคัญมักจะหลีกเลี่ยง โดยนักวิชาการที่ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาการท่องเที่ยว การหลีกเลี่ยงการวัดผลกระทบทางสังคมเกิดจากความน่าเชื่อถือที่ จำกัด ซึ่งการประเมินประเภทนี้เชื่อว่ามีเนื่องจากการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นมองว่าเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญต่อความสำเร็จในระยะยาว จากมุมมองของสังคมศาสตร์บทความนี้จะตรวจสอบผลกระทบของการจัดกิจกรรมกีฬาในช่วงไฮซีซั่นผ่านแนวคิดการรับรู้ในท้องถิ่น การศึกษาก่อนหน้านี้

ประเมินการรับรู้ผลกระทบทางสังคมในท้องถิ่นของเหตุการณ์ขนาดเล็กที่จัดขึ้นในช่วงไฮซีซั่นการท่องเที่ยวบนเกาะเล็ก ๆ อย่างจำกัด บทความนี้เติมช่องว่างนี้

Taleghani and Ghafary (2014) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของโลก (The management model for developing sports tourism into the world's major industry) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานของกีฬาและการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬากำลังเติบโตเพื่อโน้มน้าวให้ทุกประเทศเปิดสาขาในอุตสาหกรรมของตน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและค้นหาปัญหาของอุตสาหกรรมนี้ รวบรวมและวิเคราะห์แบบสอบถามจำนวน 112 ฉบับ โดยใช้ KMO และการวิเคราะห์เชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่าความดึงดูดของ Hill Climbing นั้น มีค่าตัวประกอบ 0.79, กีฬาชายหาดมีค่า 0.78 ของปัจจัยนี้, แหล่งท่องเที่ยวในทะเลทรายมีค่าตัวประกอบ 0.75, แหล่งดึงดูดการล่าสัตว์ 0.75 ปัญหาของอุตสาหกรรมนี้มีดังต่อไปนี้ 1) อุปสรรคทางวัฒนธรรม 2) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 3 – ส่วนแหล่งท่องเที่ยว

Green and Chalip (1998) วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อเฉลิมฉลองวัฒนธรรมย่อย (Sports tourism for the celebration of a subculture: tournaments designed to attract sports players to the destination as the key element of tourism marketing) การแข่งขันที่ออกแบบมาเพื่อดึงดูดผู้เล่นกีฬาไปยังปลายทางได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของการตลาดการท่องเที่ยว การศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบแรงจูงใจของผู้เข้าร่วมในการเดินทางไปแข่งขันฟุตบอลหญิง นอกเหนือจากการรวบรวมข้อมูลเชิงสังเกตแล้ว ผู้เข้าร่วมถูกสัมภาษณ์สัมภาษณ์วิเคราะห์การแข่งขันและบันทึกการแข่งขัน มันแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมหาโอกาสที่จะแบ่งปันและยืนยันตัวตนของพวกเขาในฐานะผู้เล่นฟุตบอล มันเป็นโอกาสที่จะเฉลิมฉลองวัฒนธรรมย่อยที่ใช้ร่วมกันกับผู้อื่นจากสถานที่ห่างไกลมากกว่าเว็บไซต์ที่ดึงดูดพวกเขา มีการกล่าวถึงผลกระทบของการตลาดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ตาราง 4 แสดงประเด็นที่ศึกษาที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ

ชื่อผู้วิจัย / ปี	ชื่อเรื่อง	ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ความต้องการของนักท่องเที่ยว	ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ					
ปรางทิพย์ ยุวานนท์ (2561)	การศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา				✓
วรพงศ์ ภูมิบ่อพลับ (2561)	การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้	✓			
ธนวรรธน์ พลวิชัย และ ปรีดา โพธิ์ทอง (2561)	การวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติในปี 2560	✓			
ณัฐริการ์ ปานมาศ (2560)	ความพึงพอใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี		✓		
วัชระ เชียงกูล (2560)	พฤติกรรมการท่องเที่ยวของท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์			✓	
สิริพร อิมหุน (2560)	รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย				✓
อานนท์ สีดาเพ็ง (2559)	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม	✓			
สิรินกานต์ ผองประเสริฐ (2558)	ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย				✓

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย / ปี	ชื่อเรื่อง	ความต้องการของนักท่องเที่ยว	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว	ความคิดเห็นของชุมชน
กรรณิกา วรพันธุ์ และ จินณพัษ ปทุมพร (2558)	การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น			✓	
นรินทร หลิมไพโรจน (2554)	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา				✓
นุชนารถ โพธิ์นิ่ม (2554)	แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็กเทพประสิทธิ์พัทยา				✓
วรวินท์ สุวัณ ณ เขมรัฐ และคณะ (2547)	ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่	✓			
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายต่างประเทศ					
Valek, N. S. (2018)	The relationship between community sporting event participants and the media. The case of Abu Dhabi				
Anna Maria Pioettil. (2017)	Sports and tourism for sustainable tourism and local development			✓	
Lewis, C. C. (2014)	Impacts of Hosting a Sport Event in Tourism High Season				✓

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย / ปี	ชื่อเรื่อง	ความต้องการทางการตลาดของนักท่องเที่ยว	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
Lewis, C. C. (2014)	Impacts of Hosting a Sport Event in Tourism High Season	✓			
Taleghani and Ghafary. (2014).	Providing a Management Model for the Development of Sports Tourism				✓
Green and Chalip (1998)	Sport tourism as the celebration of subculture		✓		

กรอบแนวคิดการวิจัย

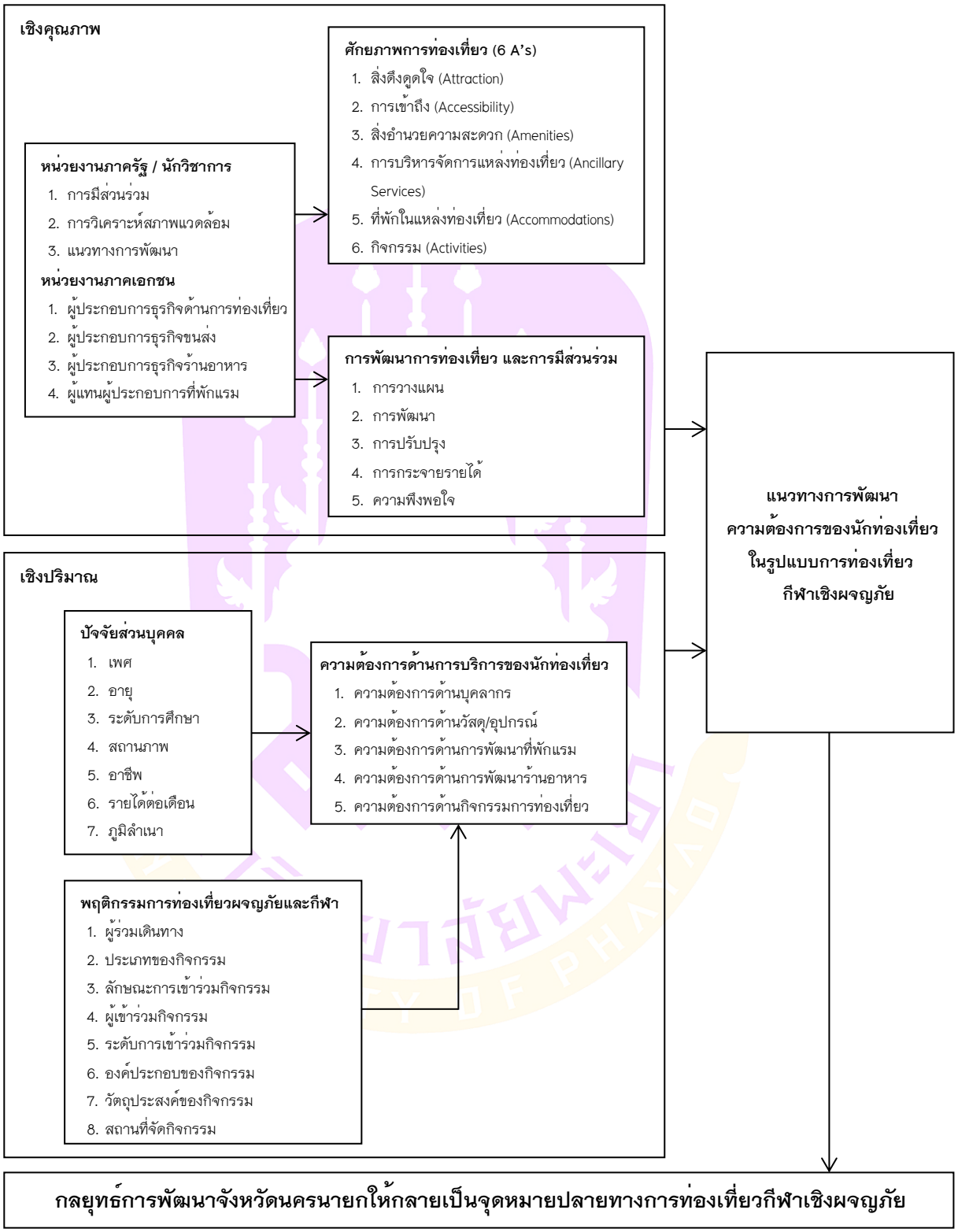

ภาพ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มีวิธีการดำเนินงานแบบผสม (Mixed Methodology) โดยนำเอาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มาใช้ร่วมกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ โดยเลือกปัจจัยและตัวแปรที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ อย่างครบถ้วน และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมด้วยศักยภาพ และแผนงานตามความต้องการ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน กระบวนการ และวิธีวิเคราะห์วิจัย ดังนี้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมด 2 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

2. เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเชิงคุณภาพออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ให้ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 5 ท่าน
   1.1 ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก
   1.2 สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก
   1.3 สำนักงานขนส่งจังหวัดนครนายก
   1.4 สมาคมกีฬาจังหวัดนครนายก
   1.5 สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก
2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการภาคเอกชน จำนวน 5 ท่าน
   2.1 ผู้ประกอบการขนส่งจังหวัดนครนายก
   2.2 ผู้ประกอบการที่พักแรมจังหวัดนครนายก
   2.3 ผู้ประกอบการร้านอาหารจังหวัดนครนายก
   2.4 ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก
   2.5 ผู้ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก
3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากนักวิชาการ จำนวน 5 ท่าน
   3.1 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวผจญภัย และกีฬาจำนวน 5 ท่าน

เกณฑ์การคัดเลือกบุคคลในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) แบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพออกเป็น 3 กลุ่ม จำนวน 15 คน ได้แก่ 1) หน่วยงานภาครัฐ 2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการภาคเอกชน 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure) และการวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามแนวคิดของบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2554) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก สำนักงานขนส่งจังหวัดนครนายก สมาคมกีฬาจังหวัดนครนายก สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายกจำนวน 5 ท่าน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นผู้กำหนดนโยบายวางแผน และรับนโยบายมาปฏิบัติโดยตรงในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย สามารถให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวผจญภัย ศักยภาพ การปรับปรุงและการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ได้โดยเลือกบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วน และมีส่วนช่วยเหลือผลักดันพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากตัวแทนความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการที่พักแรม ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวจำนวน 5 ท่าน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย พฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง จึงสามารถให้ความคิดเห็นถึงทิศทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยโดยเลือกบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วน มีเวลาเพียงพอในการให้ข้อมูล

กลุ่มที่ 3 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวผจญภัย และกีฬาจำนวน 5 ท่าน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยด้านต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก โดยเลือกบุคคลที่สามารถเสนอแนวคิดถึงข้อมูลได้ครบถ้วน มีเวลาเพียงพอในการให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบไปด้วย การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางหนึ่ง โดยการศึกษา และค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการและตำรา ตลอดจนผลงานวิจัยประเภทต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลจากการค้นคว้าทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือที่ได้มาจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการสร้างพื้นฐานขององค์ความรู้อย่างบูรณาการในทางวิชาการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการสร้างพื้นฐานขององค์ความรู้อย่างบูรณาการในทางวิชาการเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวถึงความสามารถของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ในเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นก็ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Semi–structure) เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถซักถามได้ตรงประเด็นและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษากับหน่วยงานภาครัฐผู้ประกอบการ และนักวิชาการ ที่เป็นผู้วางแผน จัดจำหน่าย และบริการนักท่องเที่ยวแล้วนำเสนอพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน ประกอบไปด้วยแนวคำถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1. แนวคำถามสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ประกอบไปด้วย บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่ท่านเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกิจกรรมผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับศักยภาพด้านทรัพยากรที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย แนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก มุมมองเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย แนวทางการเพิ่มยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

2. แนวคำถามสำหรับผู้ประกอบการภาคเอกชน ประกอบไปด้วย บทบาทหน้าที่ขององค์กรของท่านต่อการท่องเที่ยวกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับทิศทางความสามารถการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับศักยภาพด้านทรัพยากรที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย แนวทางการวางแผนในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

3. แนวคำถามสำหรับนักวิชาการ ประกอบไปด้วย บทบาทหน้าที่ของท่านต่อการท่องเที่ยวกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับทิศทางความสามารถการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับศักยภาพด้านทรัพยากรที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มุมมองเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย แนวทางการวางแผน ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Semi-structure) กับหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และนักวิชาการที่เป็นผู้วางแผน จัดจำหน่าย และบริการนักท่องเที่ยวผจญภัยถึงแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยวิธีการบันทึกเสียงและการจดบันทึกเพื่อประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่างการจัดประชุมกลุ่มและดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจัดเป็นหมวดหมู่และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ได้แก่ ถ้อยคำ ประโยค หรือใจความสำคัญที่ปรากฏในบทสัมภาษณ์ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจัดความสำคัญ จัดกลุ่มของเนื้อหา รวมถึงการวิเคราะห์ จำแนกและสรุปประเด็นสำคัญ

2. ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) โดยการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งที่มาของข้อมูลในด้านเวลา สถานที่ และบุคคล ต่างสถานที่ และผู้ให้ข้อมูลต่างคนยังจะได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่ หากผลของข้อมูลที่เก็บรวบรวมด้วยวิธีแบบสามเส้าได้ข้อค้นพบมาเหมือนกันแสดงว่า ข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้อง (สุภางค์ จันทวานิช, 2553)

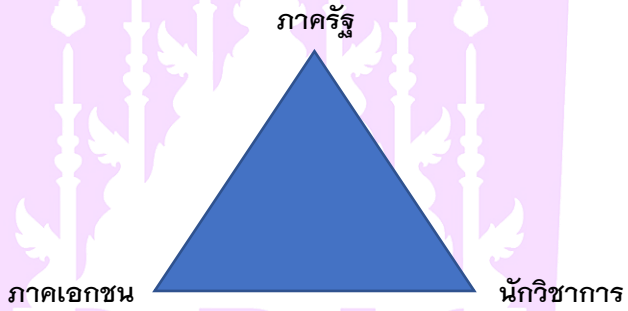

ภาพ 6 การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า

ที่มา: สุภางค์ จันทวานิช (2553)

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรไว้ 1 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยใน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี อำเภอเมืองนครนายก อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้เลือกจากความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวน 2,863,229 คน ตามข้อมูลของจังหวัดที่สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2560 ดังนี้

ตาราง 5 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก

จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	ประจำปี				
(นักท่องเที่ยว / นักทัศนาจร)	2556	2557	2558	2559	2560
ชาวไทย	2,347,548	2,414,166	2,594,143	2,711,818	2,863,229
ชาวต่างชาติ	24,236	24,336	26,094	26,859	27,826
รวม	**2,371,784**	**2,438,502**	**2,620,237**	**2,738,677**	**2,891,055**

หมายเหตุ: 1. นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2. นักทัศนาจร หมายถึง ผู้มาเยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ

ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย ผู้วิจัยทำการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม (Sample size) จากคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของคอแครน (Cochran อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555, หน้า 48) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{P(1-P)z^2}{d^2}$$

ซึ่งกำหนดให้ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

p = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยจะสุ่ม .05

z = ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ Z ที่ระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าเท่ากับ 95%

d = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 0.05

โดยค่า p ต้องกำหนดไม่ต่ำกว่า 50% ของกลุ่มตัวอย่าง จึงอยู่ในระดับเชื่อถือได้

แทนค่า $n = \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05}$

$= \frac{(0.5)(0.5)(3.8416)}{0.0025}$

$= \frac{(0.9604)}{0.0025}$

$= 384.16$

ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลจากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงนำมาประยุกต์ปรับให้เข้ากับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยเนื้อหาของแบบสอบถามจะประกอบไปด้วยคำถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลำเนา ของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist Questionnaire)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist Questionnaire)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของความต้องการของนักท่องเที่ยวมีต่อการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ภายใต้กรอบแนวคิดความต้องการของนักท่องเที่ยวมีต่อการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย 5 ด้าน ได้แก่ ความต้องการด้านบุคลากร ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษารูปแบบของแบบสอบถาม เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดสอบความตรง (Test of Validity) ด้วย IOC (Index of Item Objective Congruence) (สุวิมล ติรกานันท์, 2551) โดยได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และการตรวจทานจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบข้อคำถามและแสดงความคิดเห็นเป็นรายข้อ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบข้อคำถามและแสดงความคิดเห็นเป็นรายข้อ

โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)
R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 5 ท่าน
ค่า +1 หมายถึง ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้
ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสามารถวัดได้
ค่า –1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

หลังจากผู้ทางคุณวุฒิทำการตรวจสอบข้อคำถามและแสดงความคิดเห็นเป็นรายข้อ ผลการตรวจสอบค่า IOC จะต้องมีค่ามากกว่า 0.60 จึงถือว่า แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้

3. นำแบบสอบถามไปทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างประชากร 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาและมีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อทดสอบความเข้าใจในข้อคำถามของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงการเก็บข้อมูลและการนำข้อมูลมาหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.94 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดค่ายอมรับอยู่ที่ค่า 0.70 ขึ้นไป จึงถือว่า แบบสอบถามมีระดับความน่าเชื่อถือที่ดี สามารถนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไปได้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553)

ตาราง 6 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายกเป็นรายด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
1. ความต้องการด้านบุคลากร	0.980
2. ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	0.916
3. ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	0.944
4. ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	0.974
5. ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	0.943
รวม	**0.975**

จากตาราง 6 พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวมีต่อการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกทั้ง 2 ช่วง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach 1974) ซึ่งค่ามากกว่า 0.70 ดังนั้น จึงสามารถยอมรับแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป โดยนำแบบสอบถามที่ได้หาค่าความเที่ยงตรงและหาความเชื่อมั่นมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 400 ตัวอย่างต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก การหาความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบัค (Coefficient Alpha or

Cronbach's Alpha) ใช้ในกรณีที่เครื่องมือวัดให้คะแนนในรูปอื่น ๆ เช่น คะแนนที่ได้จากแบบวัดที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดอัตนัย ในส่วนของเครื่องมือวัดเชิงปริมาณตอนที่ 2 ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist Questionnaire) จึงไม่สามารถทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ

การเก็บรวบรวมแบบสอบถามการวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งมีข้อมูลที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบกัน เพื่อให้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวผจญภัยในจังหวัดนครนายก ทั้ง 4 อำเภอ แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลอำเภอละ 100 ชุด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) เลือกสุ่มแจกนักท่องเที่ยวชาวไทยจังหวัดนครนายกเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยและสถานที่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว และองค์ประกอบการท่องเที่ยวผจญภัยรวมทั้งสิ้น จำนวน 400 ชุด ดังนี้

1.สถานที่ประกอบธุรกิจกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย จำนวน 50 ชุด

2.สถานที่ประกอบธุรกิจที่พักแรม จำนวน 20 ชุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเป็นแบบทัศนาจร

3.สถานที่ประกอบธุรกิจร้านอาหาร 30 ชุด เนื่องจากเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามโดยการใช้เกณฑ์คะแนน 1-5 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จะใช้วิธี การแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น (ละเอียด ศิลาน้อย, 2558) ดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุง} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากนั้นนำค่ามาหาคะแนนเฉลี่ยโดยการยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. สถิติเชิงพรรณา (Descriptive Statistics) จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นหลัก โดยใช้สถิติทางสังคมศาสตร์ ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2554)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพฤติกรรมการซื้อสินค้าท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์ของลูกค้าในแต่ละช่วงอายุคน โดยใช้วิธีการหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย และความต้องการของนักท่องเที่ยวมีต่อการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Checklist Questionnaire) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาจำนวนหรือความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลการวิเคราะห์

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อระดับความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ใช้สถิติ One Way ANOVA และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ แบบ Scheffe

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ใช้สถิติ One Way ANOVA และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ แบบ Scheffe

ตาราง 7 สรุปการดำเนินการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ตามวัตถุประสงค์โดยแสดงตารางให้สอดคล้องกัน

การวิจัย	วัตถุประสงค์การวิจัย	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	การรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมมูล
เชิงคุณภาพ	1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก 2. เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก	1. หน่วยงานภาครัฐ 5 ท่าน 2. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 5 ท่าน 3. นักวิชาการ 5 ท่าน	1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview)	1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure)	1. การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
เชิงปริมาณ	1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก	1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยจังหวัดนครนายก ใน 4 อำเภอ แจกอำเภอละ100ชุด 1.สถานที่ธุรกิจกิจกรรม จำนวน 50 ชุด 2.สถานที่ธุรกิจที่พักแรม จำนวน 20 ชุด 3.สถานที่ธุรกิจร้านอาหาร จำนวน30 ชุด ทั้งหมดจำนวน 400 คน	1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ตอนที่ 3 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการบริการ	1. วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling)	1. สถิติเชิงพรรณา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) 2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ใช้สถิติทดสอบ One Way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology) ประกอบด้วย 1) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการภาคเอกชนกลุ่มที่ 3 นักวิชาการ รวมทั้งสิ้น 15 ท่านและ 2) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัย จำนวน 400 คน นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) มากำหนดแนวทางการพัฒนาและเสนอกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
2. เพื่อประเมินศักยภาพในการจัดการ การท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
4. เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ซึ่งผู้วิจัยจึงได้นำผลจากการศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในการสัมภาษณ์เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-

Structure Interview) ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มที่ 2 ภาคเอกชน กลุ่มที่ 3 นักวิชาการ รวมทั้งสิ้น 15 ท่านซึ่งมีคำถามข้อที่เหมือนกัน ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก การขนส่งจังหวัดนครนายก (กระทรวงคมนาคม) ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) หน่วยงานรักษาความปลอดภัยจังหวัดนครนายก จำนวน 5 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ผู้ประกอบการที่พักแรม ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยภายในจังหวัดนครนายก จำนวน 5 ท่าน

กลุ่มที่ 3 นักวิชาการ ได้แก่ หัวหน้าสาขาท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์สาขาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 5 ท่าน

ผู้วิจัยใช้แบบคำถามสัมภาษณ์แบบเดียวกันทั้ง 3 กลุ่ม ตามข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. หน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย
2. ศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก
3. การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย
4. สภาพปัญหา อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย
5. ยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ส่วนที่ 1 ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้แทนหน่วยงานภาครัฐทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) กับหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครนายก การขนส่งจังหวัดนครนายก (กระทรวงคมนาคม) ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) หน่วยงานรักษาความปลอดภัยจังหวัดนครนายก จำนวน 5 ท่าน ในด้านทางการพัฒนา

ในการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ซึ่งสามารถตอบประเด็นคำถามวิจัยครอบคลุมทุกข้อซึ่งสามารถสรุปผลจากการสัมภาษณ์ตามข้อคำถาม ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวข้องด้านการประชาสัมพันธ์มีบทบาทหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับจังหวัดนครนายกส่งเสริมการการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดมีบทบาทหน้าที่อำนวยความสะดวกการเข้าถึงของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา การบริหารจัดการมีบทบาทหน้าที่ในภาพรวมส่งเสริมการท่องเที่ยว ถึงนโยบายแผนงานดำเนินการวางแผนการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดนครนายกบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายก หน่วยงานรักษาความปลอดภัยภายในจังหวัดนครนายกช่วยบริการนักท่องเที่ยวคอยดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...บทบาทหน้าที่ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับจังหวัดนครนายกส่งเสริมการการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...บทบาทหน้าที่การคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครนายกอำนวยความสะดวกการเข้าถึงของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...บทบาทหน้าที่บริหารจัดการภายในจังหวัดนครนายกมีบทบาทในภาพรวมหน้าที่กับการส่งเสริมการท่องเที่ยว ถึงนโยบายแผนงานการส่งเสริมการการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...หน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายกบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...หน่วยงานรักษาความปลอดภัยภายในจังหวัด ช่วยบริการนักท่องเที่ยวคอยดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาภายในจังหวัดนครนายก...”

2. ศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐต่อศักยภาพการสร้างสิ่งดึงดูดใจ ทรัพยากรธรรมชาติที่ดีติดอันดับโลก กิจกรรมที่สนุกสนานน่าตื่นเต้นใกล้กรุงเทพฯ ด้านการเข้าถึงเส้นทางการเดินทางง่ายไม่ซับซ้อนเหมาะกับการใช้รถส่วนตัว ขนส่งยังเข้าไม่ถึง และไม่ใกล้เคียงกัน ขาดป้ายหรือจุดบอกทางที่ขาดตอนอยู่ในระดับที่ไม่ดี ถ้าหากเกิดผู้ที่สนใจกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ ๆ ยากลำบาก ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต้องปรับปรุงด้านสถานที่ปรับเปลี่ยนบรรยากาศธรรมชาติ ควรเพิ่มจุดบริการส่วนกลางยังขาด

บุคลากรที่จะเข้ามาดูแล จึงเป็นต่างดูแลนักท่องเที่ยวของตน การรักษาพยาบาลยังไม่มีศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยการจัดการสื่อสารถึงช่องทางการนำเสนอใหม่ ๆ ให้ถึงนักท่องเที่ยว การจราจรเป็นเพียงแผนตั้งรับสถานการณ์ ส่วนใหญ่การบริหารไม่มีแบบแผน ศักยภาพด้านด้านที่พักมีที่พักเพียงพอ ปรับปรุงความสะอาดนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาแบบเช้าเย็นกลับทำให้ยังไม่ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยว ศักยภาพด้านกิจกรรมผจญภัยไม่มีการดัดแปรงเป็นพื้นฐานรูปแบบกิจกรรมเดิม ศักยภาพกิจกรรมผจญภัยยังไม่ชัดเจน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ไม่มั่นคงส่งผลต่อภาพลักษณ์ บ้างกิจกรรมต้องอาศัยฤดูกาล ที่บ้างครั้งไม่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้ดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

ศักยภาพการสร้างสร้างสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ทรัพยากรธรรมชาติอากาศดีเป็นลำดับที่7ของโลกมีโรงงานอุตสาหกรรมน้อยส่งผลต่อคุณภาพชีวิต...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ใกล้กรุงเทพใกล้สามารถใช้เวลาการท่องเที่ยวเพียงแค่วันเดียวก็สามารถมาท่องเที่ยวได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ขณะนี้คนทำงานกันเยอะหยุดน้อยลงทำงานมากขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...กิจกรรมผจญภัยตอบสนองให้นักท่องเที่ยว เราอยู่ใกล้ไม่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการวางแผนเยอะ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...สามารถมาได้ตลอด ใช้เวลาไม่นานก็สามารถพบเจอกับภูเขา น้ำตกธรรมชาติอื่น ๆ...”

ศักยภาพด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เส้นทางการเข้าถึงจังหวัดง่ายเส้นทางการเข้าถึงไม่ซับซ้อน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ต้องใช้รถส่วนตัวในการมาเนื่องจากการนขนส่งถึงสถานที่ท่องเที่ยวยังเข้าไม่ถึง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...องค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ได้อยู่สถานที่ใกล้เคียงกันถือว่าอยู่ในระดับที่ไม่ดี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ไม่มีรถโดยสารประจำทางหากเกิดผู้ที่สนใจหรือกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่จะสนใจไม่มีรถส่วนตัวก็ยากลำบากในการเข้าถึงการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ยังขาดป้ายหรือจุดบอกทางที่ขาดตอนด้วยนักท่องเที่ยวไม่ใช่คนในพื้นที่อาจเกิดการหลงทางได้...”

ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ด้านสถานที่ประกอบกิจกรรมควรปรับใช้ให้เต็มที่มากกว่านี้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ควรเพิ่มจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลาง เพื่อค่อยบริการนักท่องเที่ยวยังขาดบุคลากรที่จะเข้ามาดูแลจุดนี้ตอนนี้จึงเป็นต่างผู้ประกอบการต่างดูแลนักท่องเที่ยวของตนเองไป...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ป้ายบอกทางไม่ชัดเจน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ยังขาดการรักษาพยาบาลภายใน

จังหวัดบุคลากรที่มีความรู้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ควรมีจุดบริการทางด้านนี้ให้กับนักท่องเที่ยวบริเวณที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเห็นถึงความรอบคอบ และเกิดความมั่นใจในการที่จะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจเกิดความเสี่ยง...”

ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การสื่อสารถึงช่องทางการนำเสนอใหม่ ๆ ให้ถึงนักท่องเที่ยวเห็นภาพได้ชัดเจนถึงรูปแบบกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การจราจรติดขัดมาก หากเกิดอุบัติเหตุก็หาทางเปลี่ยนเส้นทางไม่ได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...การจราจรเป็นเพียงแผนตั้งรับสถานการณ์ในอนาคตควรมีการบริหารจัดการให้มากขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...หากมีนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเป็นจำนวนมาก การบริหารด้วยตนเองเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลหรือมีหน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ผู้ประกอบการรายเล็กจึงไม่มีแบบแผนการการจัดการที่เป็นทางการมากนัก...”

ศักยภาพด้านด้านที่พัก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ในปัจจุบันมีที่พักเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...แต่อาจจะต้องปรับปรุงเรื่องความสะอาดความใหม่ภายในห้องพักและบริเวณโดยรอบ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...พักในจังหวัดจะเป็นไว้ที่รับรองกลุ่มพวกสัมมนา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ด้วยลักษณะการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาแบบมาเช้าเย็นกลับจึงไม่มีความจำเป็นในการพักแรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...จึงทำให้กิจการที่พักเพื่อนักท่องเที่ยวยังไม่ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวมากเท่าที่ควร...”

ศักยภาพด้านกิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...กิจกรรมผจญภัยในปัจจุบันยังไม่ชัดเจน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...รูปแบบกิจกรรมไม่เคยมีการดัดแปรงเป็นพื้นฐานรูปแบบกิจกรรมเดิม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...หากนักท่องเที่ยวที่เคยมาแล้วก็จะไม่เกิดความรู้สึกน่าตื่นเต้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...รูปแบบกิจกรรมต้องอาศัยฤดูกาล เช่น น้ำตก หากเจอฤดูที่ไม่มีน้ำก็ไม่สามารถบริการรูปแบบกิจกรรมนั้น ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ด้านสถานที่อุปกรณ์ที่ประกอบกิจกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มั่นคงต้องเน้นเรื่องของความปลอดภัยเป็นหลักส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้...”

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย วางแผนการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลเพื่อให้เข้าใจและกระตุ้นนักท่องเที่ยว ต้องศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ต้องไม่ทำให้ของเดิมที่มีอยู่ปรับเปลี่ยนไปผู้ลงทุนอาจจะไม่เอาด้วย ส่วนร่วนการพัฒนาส่งผลในระดับดีถึงดีมาก เพราะส่งผลให้การท่องเที่ยวดีขึ้นมีรูปแบบตัวเลือกมากขึ้น ไม่ควรแก้ไขทั้งหมดเพราะกิจกรรมผจญภัยเป็นรูปแบบที่มีชื่อเสียงแต่เดิมคงความชัดเจนไว้ จัดการแข่งขันประจำเพื่อให้ภาพการท่องเที่ยวชัดเจน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่เพียงมาเพื่อแข่งขัน แต่จะเพิ่มเวลาที่ต้องการฝึกซ้อมก่อนลงแข่งขันก็จะทำให้มีนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี การปรับปรุง หากการจัดแข่งขันประจำปีหรือกิจกรรมใหญ่ ด้านการจราจรติดขัดหากมีจำนวนมากก็จะส่งผลต่อขีดความสามารถด้านกิจกรรมบางกิจกรรมต้องใช้อุปกรณ์อาจไม่เพียงพอกับความต้องการ การกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้จากที่เคยขายอย่างเดียวอาจได้เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ฝึกได้ก็รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของพื้นที่จึงเกิดการหวงแหน ความสามารถการรักษาระดับความพึงพอใจต้องให้ความสำคัญกับการบริการมีจิตอาสากระตือรือร้นรักษามาตรฐานให้ดียิ่งขึ้นต้องมีการบำรุงรักษาสถานที่อุปกรณ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจควรจัดต่อเนื่องงานประจำปีเพื่อให้ตื่นเต้นทันสมัยมากขึ้นกว่าปกติสร้างภาพจำดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

การวางแผน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ต้องมีการวางแผนในการประชาสัมพันธ์...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ต้องวางแผนเพื่อกระตุ้นกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเข้ามา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ต้องการปรับเปลี่ยนต้องมีการวางแผนด้านผู้ลงทุนอาจจะไม่เอาด้วย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เนื่องจากต้องมีค่าใช้จ่ายหรือเวลาอาจทำให้กลุ่มผู้ประกอบการไม่สนใจที่จะเปลี่ยนแปลงได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ต้องให้ทุกส่วนร่วมของการวางแผน นโยบาย หรือจัดกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ถึงแนวทางการพัฒนา...”

การพัฒนา ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาส่งผลในระดับดีทำให้มีรูปแบบมีมากขึ้นกว่าเดิมจากที่มีอยู่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ในระดับดีมากสามารถจัดเป็นการแข่งขันประจำของจังหวัดการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ชัดเจนยิ่งขึ้นพัฒนารูปแบบกิจกรรมเชิงกีฬา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่เพียงมาเพื่อแข่งขัน แต่อาจจะเพิ่มในช่วงเวลาที่ต้องการฝึกซ้อมก่อนลงแข่งขันก็จะทำให้มี

นักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ระดับดีเพราะรูปแบบแบบเดิมมีมานานแล้วไม่เคยมีการปรับเปลี่ยนเลยควรมีการปรับเปลี่ยนบ้างแต่ก็ไม่ควรแก้ไขทั้งหมด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เพราะกิจกรรมผจญภัยเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเพื่อคงความชัดเจนของการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไว้ แต่ควรปรับเพื่อให้เกิดความสนุกมากยิ่งขึ้น...”

การปรับปรุง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ด้านการจราจรปัจจุบันติดขัดหากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมากก็จะส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...หากการจัดแข่งขันประจำปี จัดกิจกรรมใหญ่ ขีดความสามารถคือเรื่องจำนวนรถที่จะเข้ามา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...เพราะการเดินทางเข้ามามีเพียงอย่างเดียวคือนักท่องเที่ยวนำรถส่วนตัวเข้ามายังสถานที่ท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...กิจกรรมบางกิจกรรมต้องใช้อุปกรณ์หากมีนักท่องเข้ามามาก อาจจะมีอุปกรณ์ ที่จะอำอวยความสะดวกนักท่องเที่ยวได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...การบริการจะไม่เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้...”

ความสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...จากที่เคยขายของให้แก่นักท่องเที่ยวจากเดิมพวกของฝากอาหารต่าง ๆ หันมาเป็นเฉพาะกลุ่มมากขึ้น เช่น อุปกรณ์กีฬาของที่ช่วยเรื่องสุขภาพมากยิ่งขึ้นแตกต่างจากจังหวัดอื่น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...อาจได้เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ฝึกนักท่องเที่ยวเพื่อการแข่งขันกีฬาผจญภัยได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เพราะคนในท้องถิ่นมีความรู้ในส่วนของพื้นที่ในจังหวัดมากกว่า ปรับทัศนคติการบริการนักท่องเที่ยวให้กับคนท้องถิ่นเพื่อให้มีความคิดความอ่านถูกต้องตามแนวทางการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ชาวบ้านได้รับประโยชน์รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของพื้นที่จึงเกิดการหวงแหนและรักษาทรัพยากรที่ทางจังหวัดมีอยู่ให้คงทนยาวนานเพื่อรับรองนักท่องเที่ยว...”

การรักษาระดับความพึงพอใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นยังครองความเป็นที่นิยมทางด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาต้องให้ความสำคัญกับการบริการลูกค้า...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...รักษามาตรฐานให้ดียิ่งขึ้น และต้องมีการบำรุงรักษาสถานที่อุปกรณ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจกับกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ความนิยมอาจเกิดขึ้นเป็นปากต่อปากได้รูปแบบกิจกรรมควรจัดต่อเนื่อง หรือจัดเป็นงานประจำปีเพื่อให้มีการตื่นตัวมากขึ้นกว่าปกติที่นักท่องเที่ยวได้รับ...” ผู้ให้สัมภาษณ์

ท่านที่สี่ “...ความพึงพอใจควรมีการพัฒนาสถานที่หรือบรรยากาศ มีการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ให้ทันสมัยเข้ากับกลุ่มนักท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ควรมีการประชาสัมพันธ์สร้างความสนใจให้กับกลุ่มของนักท่องเที่ยวควรรักษาคุณภาพของกิจกรรมและการบริการนักท่องเที่ยวอย่างมีจิตอาสาต่อให้เกิดความผิดพลาดในการบริการนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวก็สามารถถึงความกระตือรือร้นของผู้ให้บริการและไม่เกิดความผิดหวังกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ...”

4. สภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐต่อจุดแข็งรูปแบบกิจกรรมจะช่วยให้เข้ามาท่องเที่ยวได้บ่อยครั้ง รูปแบบกิจกรรมเดิมที่มีอยู่เพิ่มเติมเข้าไปเป็นการต่อยอดการทำให้นักท่องเที่ยวมั่นใจเป็นเมืองที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติ อากาศบริสุทธิ์ใกล้กรุงเทพฯเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาหยุดน้อย จุดอ่อนยังไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ภายในจังหวัดให้นานยิ่งขึ้นได้เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมทั่ว ๆ ไป ไม่มีการดัดจึงยังไม่ชัดเจนการทำงานของจังหวัดยังคงเป็นต่าง ๆ คนต่างทำ โอกาสธุรกิจที่พักแรมร้านอาหารดีขึ้นเนื่องจากใช้เวลาเล่นกิจกรรมนานขึ้น สร้างจุดเด่นของจังหวัดได้การสร้างรายได้ให้คนในท้องถิ่น สร้างโอกาสในการปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวทราบถึงปัญหาปัญหาและอุปสรรคเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวการจราจรติดขัด การเข้าถึงคนในพื้นที่ต้องสามารถสร้างรายได้ให้คนในท้องถิ่นได้จริง ปัญหาด้านภูมิอากาศ ฤดูกาลดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

จุดแข็ง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...นักท่องเที่ยวที่ความชอบด้านกีฬาชอบการแข่งขันอยู่สม่ำเสมอนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้เข้ามาท่องเที่ยวได้บ่อยครั้งกว่า...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การปรับรูปแบบไม่ได้เป็นการปรับเปลี่ยนใหม่ทั้งหมดเป็นการเสริมเพิ่มเติมเข้าไปก็จะสารารถนำมาพัฒนาได้จริง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...หากไม่มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมก็จะทำให้นักท่องเที่ยวที่เคยมาแล้วเกิดความจำเจทำให้นักท่องเที่ยวไม่ตื่นเต้นกับรูปแบบกิจกรรมได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...จังหวัดมีทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นเขตปลอดจากโรงงานต่าง ๆ จังหวัดนครนายกจึงเป็นจังหวัดที่มีอากาศบริสุทธิ์ใกล้กรุงเทพฯ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...สามาถเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาท่ามกลางทางธรรมชาติใกล้กรุงเทพ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาหยุดน้อย...”

จุดอ่อน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ยังไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ภายในจังหวัดได้นานยิ่งขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...รูปแบบกิจกรรมเป็นพื้นฐานกิจกรรมผจญภัยทั่ว ๆ...”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ไม่มีการดัดแปรง ภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด

ยังไม่ชัดเจน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...การทำงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยังคงเป็นต่าง ๆ คนต่างทำ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...แต่ละหน่วงงานจึงมีความคิดหรือทิศทางที่แตกต่างกันออกไปหลายทิศทาง...”

โอกาส ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การปรับรูปแบบทำให้ธุรกิจที่พักแรม ร้านอาหารดีขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพิ่มเวลาที่จะท่องเที่ยวหรือใช้เวลาเล่นกิจกรรมภายในจังหวัด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...สร้างเป็นภาพลักษณะหรือจุดเด่นของจังหวัดได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เมื่อนึกถึงความสนุก แข่งขัน และได้ออกกำลังกายที่มีธรรมชาติ ใกล้กรุง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เป็นการสร้างรายได้ให้คนในท้องถิ่น เป็นการสร้างโอกาสในการปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวของจังหวัดได้...”

ปัญหาและอุปสรรค ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...สถานที่ท่องเที่ยวเพราะว่าไม่มีรถประจำทางส่งผลให้การจราจรติดขัด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การเข้าถึงคนในพื้นที่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทิศทางเดียวกันไม่หลงทิศ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...รูปแบบกิจกรรมที่สร้างขึ้นต้องสามารถสร้างรายได้ให้คนในท้องถิ่นได้จริง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ปัญหาด้านภูมิอากาศ ฤดูกาล บางช่วงฤดูที่อากาศร้อนมาก ถ้าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ชอบการผจญภัยอย่างแท้จริงก็อาจจะทำให้เป็นอุปสรรคได้...”

สำหรับแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยควรคำนึงถึงการสร้างความน่าเชื่อถือ การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ควรแสดงให้เห็นแบบชัดเจนควรสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาเพื่อเผนแนวทางในการเสนอกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย สรุปผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของหน่วยงานภาครัฐ โดยผู้ให้ข้อมูล สำคัญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่การวางแผนทิศทางของภายรวมในการส่งเสริมการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยถึงนโยบายแผนงานดำเนินการ ด้านศักยภาพที่เด่นชัดมาก คือ ทรัพยากรธรรมชาติที่ดีติดอันดับโลก ศักยภาพที่ควรปรับปรุงคือด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกคือ ต้องมีการปรับปรุงควรเพิ่มจุดบริการส่วนกลางด้านการบริหารจัดการทำงานไม่มีแบบแผนการการจัดการด้านที่พักปรับปรุงที่พักยังไม่ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวให้มากกว่ากลุ่มสัมมนา การพัฒนาการวางต้องศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อย่างจริงจังส่วนร่วมในการพัฒนาส่งผลในระดับดีถึงดีมากการปรับปรุงผลต่อขีดความสามารถ การ

กระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้นอกเหนือจากการขายของฝาก การรักษาระดับความพึงพอใจการบริการมีจิตอาสากระตือรือร้นรักษามาตรฐานให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการเสนอแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยโดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนหน่วยงานภาครัฐต่อการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ได้ดังภาพ 7

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ของหน่วยงานภาครัฐ

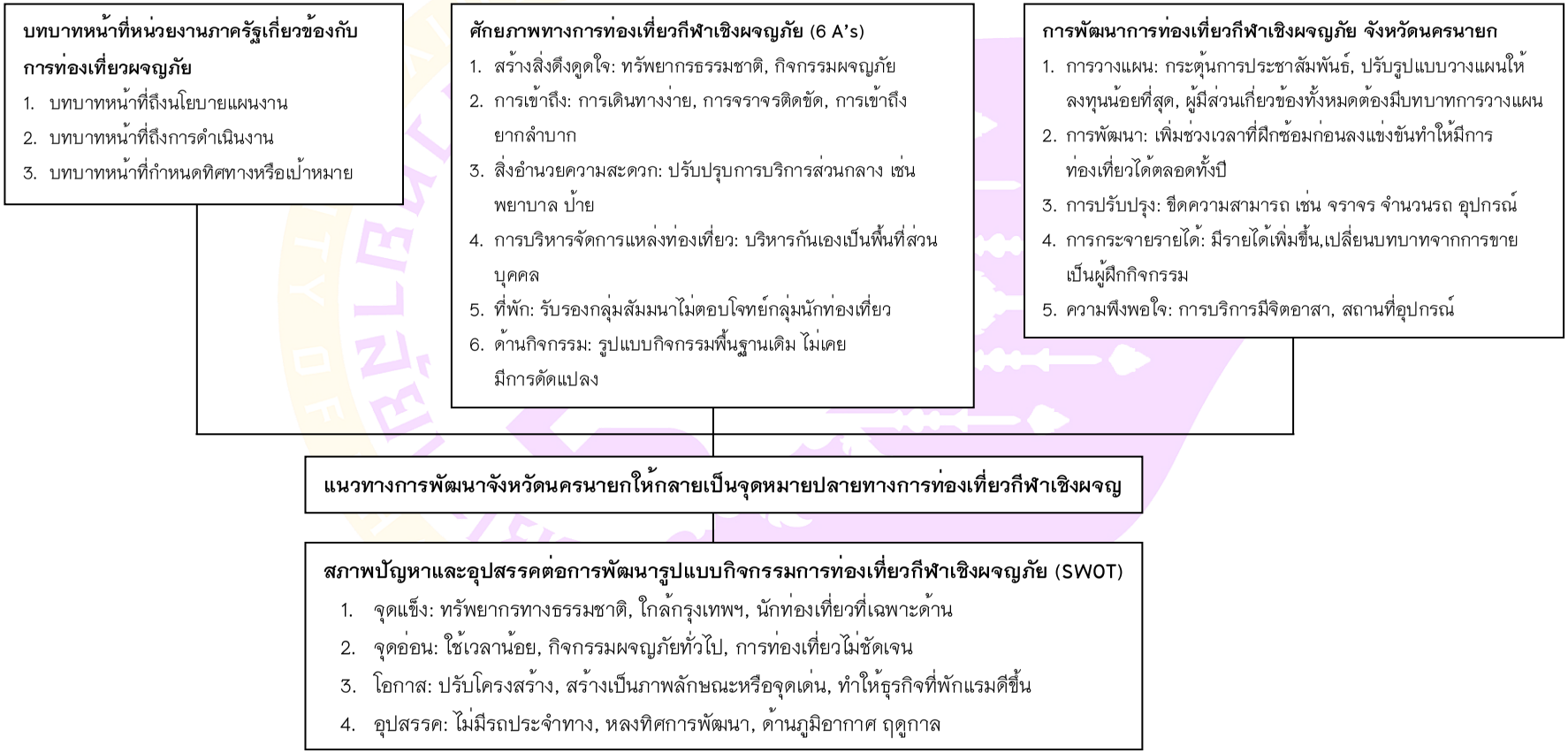

ภาพ 7 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ

ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนภาคเอกชนต่อทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) กับผู้ประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดนครนายก ผู้ประกอบการที่พักแรม ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยภายในจังหวัดนครนายกจำนวน 5 ท่าน ในด้านทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาซึ่งสามารถตอบประเด็นคำถามวิจัยครอบคลุมทุกข้อซึ่งสามารถสรุปผลจากการสัมภาษณ์ตามข้อคำถาม ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์บทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบการภาคเอกชนต่อบทบาทหน้าที่เจ้าของกิจการร้านอาหาร ที่พักแรม กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย นายกสมาคมธุรกิจภาคเอกชนการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก มีหน้าที่ความร่วมมือกับภาครัฐ การบริการนักท่องเที่ยว จัดเตรียมการรับรองนักท่องเที่ยว ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เจ้าของกิจการร้านอาหารริมเขื่อนใกล้เคียงกับกิจกรรมผจญภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...เจ้าของกิจการให้ความร่วมมือกับภาครัฐในทิศทางที่ภาครัฐกำหนด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...เจ้าของกิจการท่องเที่ยวผจญภัยมีส่วนสร้างนักผจญภัยรุ่นใหม่จากมือใหม่หัดลุยให้ได้ลองมาในระดับ Soft adventure เพื่ออาจจะต่อยอดไปสู่การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้ในอนาคต...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...มีส่วนในการบริการนักท่องเที่ยวเตรียมความพร้อมในการบริการเพื่อให้สิ่งที่บริการไว้รับรองนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...บทบาทหน้าที่ของพวกเราส่วนใหญ่จะเป็นการบริการให้แก่นักท่องเที่ยวพวกเรายินดีให้ความร่วมมือกับทางราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามที่กำหนดมาให้ เรามีประสบการณ์ในการทำงานมีความเชี่ยวชาญในการบริการให้นักท่องเที่ยวยินดีช่วยส่งเสริมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดของเรา...”

2. ศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ผลการสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการภาคเอกชนต่อศักยภาพการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย สร้างสิ่งดึงดูดใจต้องปรับรักษาคุณภาพการบริการไม่เอาเปรียบยุติธรรมและการประชาสัมพันธ์กิจกรรมง่าย ๆ ก่อนที่ให้เข้าร่วมได้ทุกระดับ การจัดกิจกรรมใหญ่ ๆ หรือมหกรรมให้ได้เข้ามาลอง การเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ไม่สะดวกหากไม่มีรถส่วนตัวส่วนใหญ่

สถานที่เข้าร่วมกิจกรรมลึกนักท่องเที่ยวมาวันเสาร์และอาทิตย์ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่มีหน่วยงานส่วนกลางค่อยดูแล ควรมีการเตรียมการแก้ไขเพราะรูปแบบกิจกรรมบางกิจกรรมอาศัยธรรมชาติพร้อมมากด้านที่จอดรถ ห้องน้ำ ที่พักและด้านอาหารมีให้เลือกมากมาย การบริหารจัดการขาดบุคลากรดูแลเฉพาะด้านซึ่งไม่มีนโยบาย มีทรัพยากรเชิงธรรมชาติหากมีการบริหารจัดการที่ดีใช้ได้เต็มศักยภาพยังขาดแผนการตลาดการท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง ด้านที่พักไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่มีรีสอร์ทและโฮมสเตย์ปัจจุบันรองรับจะเป็นกลุ่มสัมมนามากกว่า ด้านกิจกรรมนักท่องเที่ยวเริ่มหันมาสนใจสุขภาพมากขึ้นแล้วควรปรับให้เป็นการแข่งขันการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

สร้างสิ่งดึงดูดใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...กิจกรรมพยายามรักษาคุณภาพการบริการที่ดี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ราคายุติธรรม ไม่เอาเปรียบลูกค้าเกิดปากต่อปากกัน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...จะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่สนใจ กิจกรรมง่าย ๆ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมได้ทุกระดับ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...กิจกรรมง่าย ๆ จะทำให้ไม่กังวล ควรมีการจัดกรรมใหญ่ ๆ ที่เกี่ยวกับผจญภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...บ้างขาดการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาลอง...”

การเข้าถึงท่องเที่ยว ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ไม่สะดวกหากไม่มีรถส่วนตัว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...นักท่องเที่ยวนำรถส่วนตัวกันมาก็ทำให้การจราจรติดขัดมาก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ถ้าเป็นแบบนั้นถึงเราจะอยู่ใกล้แต่อาจจะให้ใช้เวลานานอาจเกิดความไม่ประทับใจตั้งแต่ยังไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เนื่องจากสถานที่กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยจะอยู่ลึกมากจากถนนใหญ่ และไม่มีรถที่จะเชื่อมต่อจากรถตู้ประจำทาง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเข้ามาเป็นวันเสาร์และอาทิตย์ ในวันธรรมดาจะมีนักท่องเที่ยวน้อยมากหรือไม่มีเลย...”

สิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ไม่มีหน่วยงานส่วนกลางค่อยดูแล ผู้ประกอบดูแลส่วนตนเอง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ควรมีการเตรียมการแก้ไขเพราะรูปแบบกิจกรรมบางกิจกรรมอาศัยธรรมชาติ เช่น น้ำตก หากหน้าแล้งไม่มีน้ำก็ไม่สามารถเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...เราพร้อมมากด้านที่จอดรถ ห้องน้ำ และที่พักมีพร้อมให้นักท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ด้านอาหารมีให้เลือกมากมายหลากหลายชนิดแต่สถานบันเทิงตอนกลางคือเรายังไม่มีอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมพักค้างคืนที่เรา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการยังไม่เข้าใจนักท่องเที่ยวที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ทั่วไป...”

การบริหารจัดการ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...จัดให้ควรมีคนดูแลรักษาให้สวยงามอยู่เสมอ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...บุคลากรควรปรับปรุงเรื่องความกระตือรือร้นควรเข้ามาดูแลด้านสถานที่และด้านบุคลากร...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ไม่มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวดังนั้นควรมีการพูดคุยหรือบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความสอดคล้องหรือหาทางออก หรือผลประโยชน์ที่จะได้รับทั้งสองฝ่ายได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...หากมีการบริหารจัดการก็จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ หากมีการบริหารจัดการที่ดี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เพราะมีทรัพยากรเชิงธรรมชาติอยู่หลายแห่ง เช่น เขื่อน ภูเขา น้ำตก และแม่น้ำ ยังไม่ได้รับการใช้ประโยชน์ยังตอบความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริงเพราะยังขาดการการบริหารจัดการที่ดี...”

ด้านที่พัก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่ส่วนมากจะเป็นรีสอร์ทและโฮมสเป็นบ้านหลัง ๆ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ไม่มีรถสามารถเข้ามาพักได้ไม่ลำบากกับการพักแรมภายในจังหวัด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...รูปแบบกิจกรรมที่ร่วมด้วยกับธรรมชาติ แต่การท่องเที่ยวในส่วนกลางคืนของเรายังไม่มี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ในปัจจุบันรองรับจะเป็นกลุ่มสัมมนามากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...จำนวนห้องจึงมีมากพร้อมกับการจะรับนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น...”

ด้านกิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การประชาสัมพันธ์ควรทันสมัยน่าตื่นเต้นให้เข้ากับกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...เพื่อให้นักท่องเที่ยวสัมผัสได้เพิ่มแนวทางให้เป็นการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...นักท่องเที่ยวเริ่มหันมาสนใจสุขภาพมากขึ้นเป็นประโยชน์ของร่างกายต่อต้านโรคภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวในการเข้าร่วมกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...การจัดโปรโมชั่นที่ครอบคลุมรูปแบบการท่องเที่ยว เช่น กิน เที่ยว พัก ครบวงจรใน package เดียว...”

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการภาคเอกชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ด้านการวางแผนให้ชัดเจนหากมีการปรับรูปแบบกิจกรรมเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องมีการลงทุนควรวางแผนให้ลงทุนน้อยให้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ จุดจัดงานให้เป็นประเพณี ที่เมื่อพูดถึงจังหวัดนครนายกก็จะนึกถึง ควรมีการวางแผนพัฒนาบุคลากรเพราะเป็นด่านแรกในการพบนักท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติแต่ควรมีการวางแผนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังที่ ส่วนร่วมในการพัฒนาหลังหรือก่อนนักท่องเที่ยวเข้าร่วม

กิจกรรม จะต้องเข้ามาร่วมพัฒนาทำงานด้วยกันโดยมีงบประมาณส่วนกลางมาให้บริหารจัดการ ผู้ประกอบการ บุคลากรยังขาดความรู้อาศัยประสบการณ์ที่เคยทำมาการปรับปรุงการจราจรติดขัดมาก ทุกภาคส่วนควรปรับปรุงการทำงานรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันยังเป็นรูปแบบเดิม ๆ ด้านสถานที่ปรับปรุงให้เกิดประโยชน์มากกว่านี้ การกระจายรายได้สามารถจะสร้างรายได้เพิ่มขึ้นหรือกระจายรายได้ให้กับชาวบ้านหรือคนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพเสริมในวันเสาร์อาทิตย์ได้ต้องมีการใช้สอยเงินภายในจังหวัดมากยิ่งขึ้น รักษาระดับความพึงพอใจของขั้นตอน รูปแบบกิจกรรมที่เหนือความคาดหวัง เพื่อเกิดความประทับใจจากความตื่นเต้น ต้องพร้อมทั้งสถานที่ สนามแข่ง ที่พัก ร้านอาหาร และที่จอดรถให้ครบ ราคาต้องเหมาะสมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

การวางแผน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การลงทุนเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปแล้วควรปรับรูปแบบจากการวางแผนให้ใช้งบน้อยที่สุดควร...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...จัดการวางแผนจัดงานให้เป็นประเพณีที่เมื่อพูดถึงจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...จัดงานให้เป็นประเพณีก็จะนึกถึงเช่น กิจกรรมการแข่งขันผจญภัยเชิงกีฬาประจำปี...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ต้องมีการวางแผนให้ชัดเจนควรมีการวางแผนพัฒนาบุคลากร...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เพราะเป็นด่านแรกในการพบนักท่องเที่ยวควรฝึกฝนผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวด้านความอดทน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และทรัพยากรธรรมชาติควรมีการวางแผนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด...”

การพัฒนา ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ทุกส่วนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งก่อนและหลัง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...จะต้องมาทำงานด้วยกันโดยมีงบประมาณส่วนกลางมาให้บริหารจัดการ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ไม่งั้นการทำงานแบบบูรณาการไม่เกิดเริ่มพัฒนาองค์ความรู้ให้องค์กรราชการก่อน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ต้องมีการทำงานแบบประสานงานด้านสถานที่เรามีจำนวนมาก แต่ไม่ถูกนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ควรมีการพัฒนาความรู้ที่สำคัญให้กับบุคลากรผู้ประกอบการยังขาดความรู้ปัจจุบันทำด้วยจากเคยทำกันมากนานแล้วก็ทำต่อ ๆ กันมา...”

การปรับปรุง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ในวันเสาร์ อาทิตย์การจราจรติดขัดมาก...”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การทำงานของทุกภาคส่วนควรปรับปรุงการทำงาน ควรหันมาทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์จากสิ่งที่มีมากกว่านี้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...รูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันยังเป็นรูปแบบเดิม ๆ ไม่ได้รับการเปลี่ยนมากมานานแล้ว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ด้านสถานที่ปรับปรุงให้เหมาะสมกับกิจกรรมนั้น ๆ

หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากกว่านี้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า“...ด้านการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานราชการยังไม่เข้ากับยุคสมัย...”

การกระจายรายได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...สามารถจะสร้างรายได้เพิ่มขึ้นเพราะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ที่จะช่วยสร้างบรรยากาศให้ครึกครื้นไปในตัวของมันเอง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ถ้ามีการประชาสัมพันธ์ที่ดีเข้าถึงผู้ที่สนใจทางด้านนี้จริง ก็จะทำให้มีนักท่องเที่ยวที่สนใจรายใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นได้ การสร้างรายได้ต้องให้ความรู้คนในพื้นที่หรือผู้ประกอบการหลักของกิจกรรม และธุรกิจข้างเคียงถึงทิศทางการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาก็จะสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น หรือกระจายรายได้ให้กับชาวบ้านหรือคนในท้องถิ่นได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...คิดว่าน่าจะสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนมากขึ้นและทำให้คนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นอาชีพชาวเกษตรขณะที่รอพืชผลก็สามารถหารายได้เสริมได้หรือเป็นยึดอาชีพหลักได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น เพราะจังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพและมีการเดินทางใช้เวลาเพียง 40 นาทีหรือ 1 ชั่วโมงเหมาะกับการกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาก็จะทำให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพเสริมในวันเสาร์อาทิตย์ได้ หรือบางคนก็ยึดเป็นอาชีพหลักได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...สามารถสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านและผู้ประกอบการได้มากยิ่งขึ้นเพราะการแข่งขันจะมีมีอุปกรณ์ หรือพอนักท่องเที่ยวมาพำนักนานยิ่งขึ้นก็จะทำให้ต้องมีการใช้สอยเงินภายในจังหวัดมากยิ่งขึ้น...”

การรักษาระดับความพึงพอใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เพิ่มขั้นตอนให้กับนักท่องเที่ยวที่เหนือความคาดหวังเพื่อเกิดความประทับใจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ปรับระดับความสนุกมากขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจจะไม่ต้องการความสะดวกสบายมากแต่ต้องการความตื่นเต้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ต้องพร้อมทั้งสถานที่ สนามแข่ง ที่พัก ร้านอาหาร และที่จอดรถ ราคาต้องเหมาะสมด้วย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เศรษฐกิจตอนนี้นักท่องเที่ยวจะระมัดระวังยิ่งขึ้นมากสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้ครบต้องเข้าถึงได้ทุกกลุ่ม เพศ อายุเจ้าหน้าที่คอยดูแล ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “ควรจัดงานหรือกิจกรรมให้เป็นงานประจำปีส่งเสริมและครองความเป็นที่นิยมจากความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา...”

4. สภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการภาคเอกชนต่อจุดแข็งในด้านการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มีทรัพยากรและการท่องเที่ยวผจญภัย การเพิ่มจะต่อยอดไปในทิศทางของกีฬาไม่ต้องมีการลงทุนอะไรมาก มีสถานที่และมีภูมิประเทศสามารถพัฒนาเชิงกีฬาได้อีกหลาย

รูปแบบ จุดอ่อน คือ สถานการณ์โควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวคิดหรือตัดสินใจมากขึ้นในการเล่นกิจกรรมผจญภัย การที่จะลงทุนโดยการใช้ทุนทรัพย์ ด้านเศรษฐกิจไม่ดี ด้านการเมืองขัดแย้ง ทางด้านเศรษฐกิจไม่ดีก็จะเป็นจุดอ่อนต่อการการพัฒนา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไม่ทันสมัย โอกาสคือการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เป็นการสร้างโอกาสการทองเที่ยวที่เปนมิตรกับสิ่งแวดลอมและกับคนทุกกลุม กลุ่มนักท่องเที่ยวชีวิตคนเมืองอยากจะมาสัมผัสอากาศที่ดีไม่ได้ต้องการความสะดวกสบายแตกต่างจากรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ เป็นโอกาสการใช้จากสิ่งที่เรามีอยู่มาใช้ให้เต็มศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคการตลาดบริการ งบประมาณ และบุคลากร ความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน ควรปรับแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน โรคภัยต่าง ๆ ดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

จุดแข็ง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เรามีทรัพยากรหรือศักยภาพทุกด้านการท่องเที่ยวผจญภัยอยู่แล้ว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การเพิ่มเชิงกีฬาขึ้นมาไม่ต้องลงทุนด้วยเงินเป็นจำนวนมากเพียงแค่เป็นการจัดการรูปแบบใหม่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...รูปแบบใหม่ควรให้เข้ากับช่วงเวลาที่จะเพิ่มนักท่องเที่ยวได้สามารถขยายได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...จังหวัดนครนายกมีสถานที่และมีภูมิประเทศที่ยังสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้อีกหลายรูปแบบ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ขยายรูปแบบการได้แน่นอนภาครัฐเหมือนองไม่เห็นจุดแข็งทางด้านนี้ เพียงแต่จัดระบบและส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมเพิ่มเติมให้แก่นักท่องเที่ยวแต่ภาครัฐจะดำเนินการทางด้านเอกสารมากกว่าลงพื้นที่จริง...”

จุดอ่อน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...จากสถานการณ์โควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวคิดหรือตัดสินใจมากขึ้นในการเล่นกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ราคาต้องให้ความรู้สึกคุ้มค่าการบริการควรใส่ใจนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นต้องให้รู้สึกสนุกสนานเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...เศรษฐกิจด้านการเมืองด้านสังคมและวัฒนธรรมและด้านคู่แข่งปัจจัยเหล่านี้คือจุดอ่อน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...จากสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวทรุดหนักผู้ประกอบการหลายกิจกรรมต้องมานับหนึ่งใหม่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...การที่จะลงทุนโดยการใช้ทุนทรัพย์ที่เป็นจำนวนมากในการปรับเปลี่ยนรูปแบบในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นปัญหาอย่างมาก และการนำเสนอและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไม่ทันสมัย...”

โอกาส ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...เป็นการสร้างโอกาศการทองเที่ยวที่เปนมิตรกับสิ่งแวดลอม และกับคนทุกกลุม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การท่องเที่ยวผจญภัยหรือเชิงกีฬากลุ่มนักท่องเที่ยวไม่ได้ต้องการความสะดวกสบายแตกต่างจากรูปแบบกิจกรรม

การท่องเที่ยวอื่น ๆ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...การพัฒนาเป็นเชิงกีฬาถือเป็นโอกาสการใช้จากสิ่งที่เรามีอยู่มาใช้ให้เต็มศักยภาพ ทรัพยกรธรรมชาติมากมาย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ที่ชีวิตคนเมืองอยากจะมาสัมผัสอากาศที่ดี จังหวัดเรามีอากาศที่ดีติดอันดับโลกด้วย เราสามารถนับโอกาสนี้มาสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและชาวบ้านให้มากขึ้นจากสิ่งที่เรามีอยู่ โควิด-19 ก็จะทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการท่องเที่ยวไปคำนึงถึงสุขภาพมากขึ้น ความสะอาด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...การปรับรูปแบบกิจกรรมก็ถือว่าจะทำให้เราได้โอกาสปรับเปลี่ยนตามความนิยมของนักท่องเที่ยวกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่แต่เดิมมีความจำเจ ถ้าพัฒนากิจกรรมนี้ก็ถือเป็นโอกาสที่ดีก็จะทำให้ได้รับความนิยมอย่างแน่นอนทิศทางที่ควรเป็น...”

ปัญหาและอุปสรรค ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การตลาดและบริการคนละทิศทางกันงบประมาณบุคลากรและแหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการในขณะนี้ขาดความพร้อม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การจัดการกิจกรรมผู้จัดการแข่งขันว่ามีความน่าสนใจมากแค่ไหนส่วนคนในพื้นที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริการที่ดีเหมือนแค่ทำตามหน้าที่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ควรปรับแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินกิจกรรมในด้านการเมืองเพราะตอนนี้ขาดบุคลากร...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ขาดการสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคลากรในพื้นที่ที่จะมาช่วยกันในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...การกระจายข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ปัญหาเศรษฐกิจการเมืองเป็นอุปสรรคอย่างมาก ด้วยโรคโควิด-19 ทำให้เศรษฐกิจแย่ลงนักท่องเที่ยวก็จะมีการตัดสินใจที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น...”

สำหรับแนวทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของผู้ประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่มีบทบาทเป็นเจ้าของกิจการที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง โดยมีความคิดเห็นว่าศักยภาพการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยสร้างสิ่งดึงดูดใจทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ด้านอื่น ๆ ควรปรับปรุง ด้านการเข้าถึงสถานที่อยู่ลึกส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนำรถส่วนตัวเข้ามาทำให้การจราจรติดขัดมากในวันเสาร์-อาทิตย์ แต่ในวันธรรมดานักท่องเที่ยวน้อยหรือไม่มีเลย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานมีความพร้อมแต่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ความชอบเฉพาะทางแตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไปและสถานที่ท่องเที่ยวตอนกลางคืนไม่มีอาจเป็นสิ่งที่ทำให้ไม่สามารถดึงนักท่องเที่ยวให้พักค้างแรมได้ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ที่ยังขาดการพัฒนาการจัดการระบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมด้านบุคลากรควรปรับปรุงเนื่องจากไม่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการด้านสถานที่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขื่อน ป่า เขา น้ำตก แม่น้ำมีนโยบาย

ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบทั่วไปในการชื่นชมธรรมชาติไม่ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ด้านที่พัก ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่เป็นรีสอร์ทและโฮมสเตย์เป็นบ้านหลังไม่เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ไม่มารถสั่งตัวเพราะยากลำบากกับการพักแรมภายในจังหวัดปัจจุบันรับรองกลุ่มสัมมนามากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวควรมีการปรับปรุงเอาใจกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่านี้ ด้านกิจกรรมเนื่องจากความนิยมเรื่องของสุขภาพมาเป็นอันดับหนึ่งเพื่อต่อต้านโรคภัยควรกระตุ้นการท่องเที่ยวไปในทิศทางเพื่อออกกำลังกายหรือการแข่งขันเพื่อสุขภาพควรจัดโปรโมชั่นครอบคลุมการท่องเที่ยวครบวงจรสร้างความเชื่อมั่นด้วยการประชาสัมพันธ์ควรให้รับรู้วิธีการสัมผัสได้ทันสมัยน่าตื่นเต้นให้เข้ากับกิจกรรม การมีส่วนร่วมควรให้ทุกคนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนมาทำงานด้วยกันโดยมีงบประมาณส่วนกลางเพื่อให้เกิดกรรทำงานแบบบูรณาการ การปรับปรุงการจราจรติดขัดมากรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยยังคงเป็นรูปแบบเดิม ๆ ไม่ได้รับการปรับด้านสถานที่ปรับปรุงให้เหมาะสมกับกิจกรรมนั้น ๆ การกระจายรายได้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นทำให้คนในชุมชนส่วนใหญ่ที่เป็นอาชีพชาวเกษตรกรในขณะที่รพืชผลก็สามารถหารายได้เพิ่มหรือยึดเป็นอาชีพหลัก การรักษาความพึงพอใจปรับระดับความสนุกสนานด้วยกิจกรรมการออกกำลังกายหรือแข่งขันเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ต้องขวางการความสะดวกสบายมากแต่ต้องการความตื่นเต้นกิจกรรมต้องปลอดภัยสามารถร่วมกิจกรรมได้ทุกกลุ่ม ควรจัดงานหรือกิจกรรมเป็นงานประจำปีส่งเสริมและของความนิยมด้วยความสม่ำเสมอของกิจกรรม จุดแข็งทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มเชิงกีฬาไม่ต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมากแค่เป็นการจัดการรูปแบบใหม่ให้เข้ากับช่วงความนิยมสถานที่และภูมิประเทศสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยได้หลายรูปแบบ จุดอ่อนจากสถานการณ์โรคโควิด-19 ทำให้การตัดสินใจการเล่นหนามคำนึงถึงราคามากขึ้น การท่องเที่ยวทรุดหนักผู้ประกอบการหลายรายต้องเริ่มนับหนึ่งใหม่โอกาสการพัฒนารูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเป็นการสร้างโอกาสที่ดีในการปรับรูปแบบให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มนักท่องเที่ยวไม่ได้ต้องการความสะดวกสบายแตกต่างจากนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นสถานการณ์โรคโควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคำนึงถึงสุขภาพที่แข็งแรงมากขึ้น ปัญหาและอุปสรรคการตลาดและบริการไม่ไปทิศทางเดียวกันความรับผิดชอบส่วนใหญ่อยู่ที่หน่วยงานราชการชาวบ้านยังไม่มีความรู้การบริการที่ดีเพิ่มความได้เปรียบควรสร้างแผนยุทธศาสตร์เป็นหัวใจของการพัฒนาเพื่อให้ดำเนินการอย่างแท้จริงยึดหลักในการพัฒนาให้ไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้ทราบว่ามีข้อแตกต่างจากจังหวัดอื่นอย่างไร ในปัจจุบันเกิดขึ้นเพื่อนำมาสร้างการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้วยการการพูดคุยทำความเข้าใจให้ตรงกันผ่านการคิดถึงข้อดีมากกว่าข้อเสียได้โดยให้ทุกฝ่าย

เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้มองได้ครบถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตควรปรับให้กิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและการแข่งขันควรจัดโปรโมชั่นส่วนลดไม่ต้องคิดมากในการจะมาท่องเที่ยว ควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์งบประมาณ เพื่อพัฒนา 5 ปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องดังนั้นการเสนอแนวทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนผู้ประกอบการภาคเอกชนต่อการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้ดังภาพ 8

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ของผู้ประกอบการภาคเอกชน

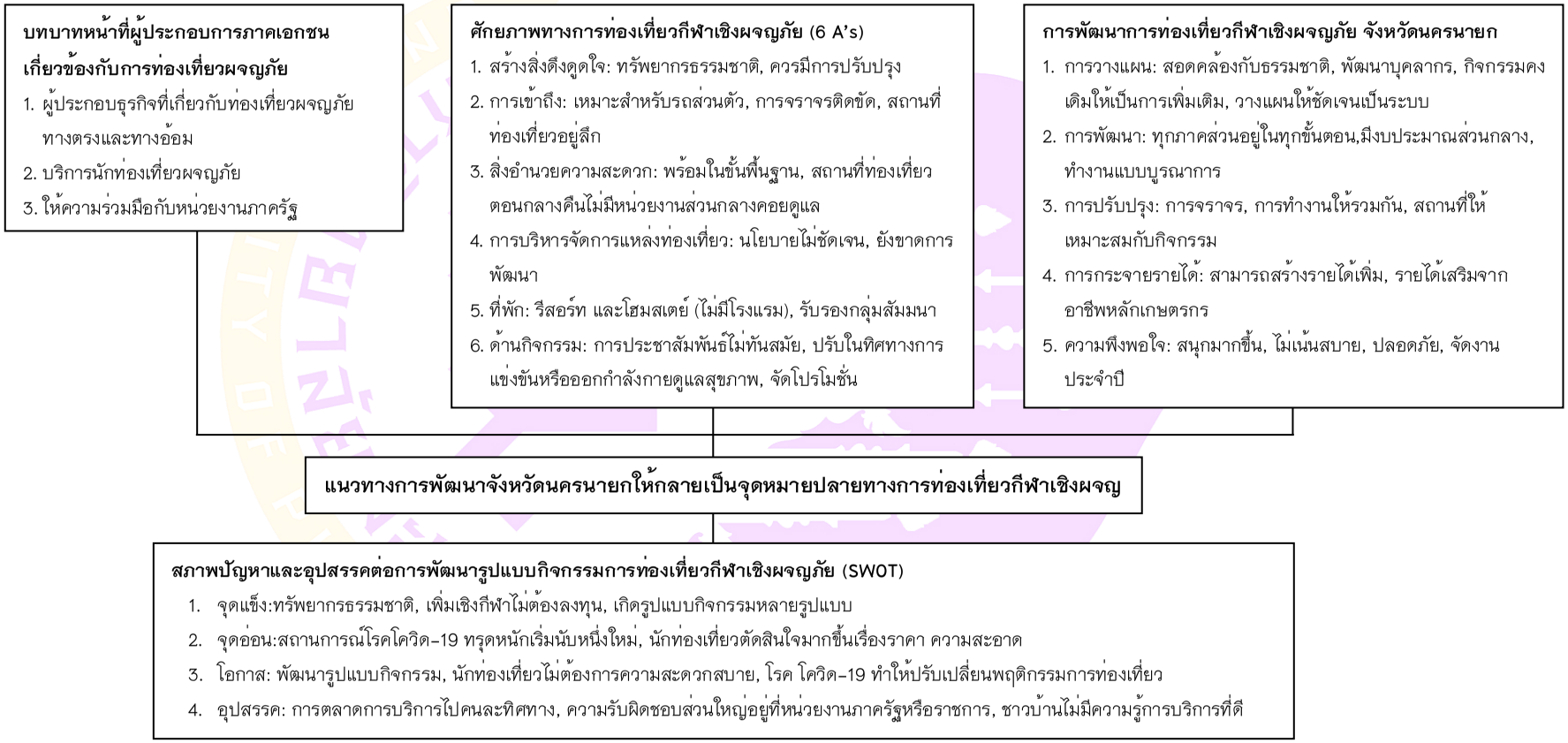

ภาพ 8 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคเอกชน

ส่วนที่ 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนนักวิชาการต่อทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) กับนักวิชาการได้แก่ ได้แก่ หัวหน้าสาขาท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์สาขาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 5 ท่าน ในด้านทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ซึ่งสามารถตอบประเด็นคำถามวิจัยครอบคลุมทุกข้อ ซึ่งสามารถสรุปผลจากการสัมภาษณ์ตามข้อคำถาม ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของนักวิชาการต่อบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยหน่วยงานสถานศึกษาในหลักสูตรการสอน โครงการอบรม มอบหมายการทำวิจัยให้กับนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยมีการบริการวิชาการโดยเน้นภายในจังหวัดนครนายก เพราะในจังหวัดนครนายกมีพื้นที่ที่เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...หน่วยงานสถานศึกษามีโครงการอบรมนิสิตทุกปีที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...หลักสูตรการสอนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษโดยในหลักสูตรนั้นจะมีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวผจญภัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...มหาวิทยาลัยมีการบริการวิชาการโดยเน้นภายในจังหวัดนครนายก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ด้วยในจังหวัดนครนายกมีพื้นที่ที่เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...มอบหมายโครงงานการทำวิจัยให้กับนิสิตนักศึกษาทำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก...”

2. ศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของนักวิชาการต่อศักยภาพการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเส้นทางง่ายที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯกิจกรรมแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไปพร้อมธรรมชาติ การเข้าถึงยากลำบากไม่มีรถประจำทาง ผู้ที่สนใจมีรายรับน้อย ไม่มีรถส่วนตัวก็จะเสียกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไปได้ หากนำรถส่วนตัวเข้ามาทำให้การจราจรติดขัด เคยมีโครงการสร้างทางด่วนพิเศษ แต่โครงการนี้ไม่สำเร็จลุล่วงป้ายบอกทางขาดตอนไม่ชัดเจนและยังทำให้วิสัยทัศน์ทางธรรมชาติลดลง สถานที่ประกอบกิจกรรมไม่เชื่อมโยงกันนักท่องเที่ยวรู้สึกยากลำบากในการเข้าถึงเพียงเพื่อแค่เล่นกิจกรรมเดียว สิ่งอำนวยความ

สะดวกไม่มีหน่วยงานส่วนกลางช่วยอำนวยความสะดวก หรือจุดบริการให้แก่นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการต่างคนต่างดูแลในส่วนของตัวเอง ควรปรับปรุงด้านความเชื่อมโยงของธุรกิจ แต่ส่วนใหญ่กิจกรรมจะอยู่ในสถานที่ราชการบุคลากรไม่มีความรู้ด้านการบริการทำให้รการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวไม่มากนักเพราะไม่ใช่หน้าที่หลัก การบริหารจัดการต้องทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริงจากพฤติกรรมนำมาคิดสร้างสรรค์เป็นรูปแบบใหม่ เน้นเรื่องของกีฬาที่ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง ได้รู้สึกว่าออกกำลังกาย รูปแบบกิจกรรมควรมีหลากหลายไม่ซ้ำซากมีหลายระดับไม่เท่าเทียมกันเพื่อให้เข้าร่วมได้ ทุกคนพยามใช้คนในพื้นที่และให้ความรู้และดึงเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ด้านที่พัก ที่พักยังไม่ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะรับรองกลุ่มสัมมนา ดังนั้น ในเรื่องของจำนวนหรือปริมาณมีเพียงพอ แต่ควรปรับด้านความปลอดภัยความสะอาดและการบริการ ที่พักไม่ควรมีแค่อาหารเช้า ควรมีกิจกรรมเสริมเพื่อดึงนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมด้วยรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเป็นรูปแบบเดิม ไม่มีการปรับเปลี่ยนการพัฒนารูปแบบกิจกรรมจะอยู่ในระดับที่ดีถึงดีมากสามารถพัฒนากิจกรรมไตรกีฬาภายในได้หรือผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใหม่ สามารถพัฒนาการเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันเพิ่มกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติได้อีก หากมีการปรับปรุงเพราะเราติดกับจังหวัดกรุงเทพมหานครแต่อาจจะมีอุปสรรคในเรื่องของผู้มีอากาศในหน้าแล้ง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

สิ่งดึงดูดใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ที่ตั้งของเราอยู่ใกล้ไม่ต้องตัดสินใจมากสามารรถมาเช้าแล้วเย็นสามารถเดินทางกลับที่พักได้ภายในวันเดียว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...เดินทางได้ง่ายด้วยเส้นทางการเดินทางเข้าถึงง่ายก็เข้าถึงธรรมชาติได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...กิจกรรมแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไปที่ไปกินไปชมผจญภัยจะได้รับประสบการณ์ความสนุกสนาน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...สามารถเดินทางมาได้และความน่าจะเป็นไปได้ในการเดินทางใช้เวลาในการเดินทางนาน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเวลาช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ด้านอาหารการกินของจังหวัดมีบริการให้เยอะมากหลากหลายแบบให้เลือกและทานตามสถานที่ธรรมชาติได้อีกด้วย...”

การเข้าถึงสถานที่ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ท่องเที่ยวยากลำบากเนื่องจากไม่มีรถประจำทางเข้าถึง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจเป็นวัยที่รายรับน้อยจึงยากลำบากการเดินทางโดยใช้ยานพาหนะส่วนตัวจำนวนมากทำให้การจราจรติดขัด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ควรปรับปรุงการใช้รถเข้าไปไม่ชำนาญทางป้ายบอกทางหรือแผนที่ในสื่อออนไลน์ก็ยังไม่ชัดเจนควรใช้สื่อออนไลน์มากกว่าป้ายบอกทางทำให้วิสัยทัศน์การชมธรรมชาติลดน้อยลงด้วย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ควรให้มีความเชื่อมโยงกันหลายหลาย

กิจกรรมในที่เดียวเพราะในตอนนี้กิจกรรมอยู่ห่างกันมากทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความยากลำบากในการเข้าถึงเพียงแค่กิจกรรมเดียว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เคยมีโครงการสร้างทางด่วนพิเศษที่จะเข้าถึงจังหวัดนครนายกแต่ไม่มีการพูดคุยกับคนในท้องที่ก็ทำให้โครงการนี้ไม่สำเร็จลุล่วงเข้าถึงจากกรุงเทพได้เพียงทิศทางเดียวและจะทำให้มีปัญหาเรื่องของการจราจร...”

สิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง“ควรปรับปรุงเรื่องความเชื่อมโยงของกิจกรรม”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง“ควรให้ตอบโจทย์ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวมีความสนใจที่เป็นเฉพาะกลุ่มแตกต่างจากทั่วไป”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม“ควรเพิ่มจุดส่วนกลางหรือมีบริการซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีจุดบริการจุดนี้ให้แก่นักท่องเที่ยว”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “ผู้ประกอบการไม่ต่างคนต่างดูแลในส่วนของตัวเอง”ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า“สถานที่เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในหน่วยงานราชการบุคลากรในหน่วยราชการนั้นทำให้ไม่มีองค์ความรู้ทางด้านบริการและไม่ใช่หน้าที่หลัก”

การบริหารจัดการ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...รู้ความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อย่างถ่องแท้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...นำมาคิดสร้างสรรค์เป็นรูปแบบใหม่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ศึกษาจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่ควรซ้ำซาก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ควรมีหลากหลายระดับให้กับนักท่องเที่ยวที่มีความสามารถไม่เท่าเทียมกันได้เข้าร่วมเล่นกิจกรรมได้ด้วย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เน้นกีฬาทำให้สุขภาพร่างกายได้รู้สึกว่ามาออกกำลังกายต้องพยายามใช้คนในพื้นที่ให้ความรู้ให้มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง...”

ด้านที่พัก ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาแบบไปเช้าเย็นกลับจังหวัดนครนายกอยู่ใกล้กลับที่พักของนักท่องเที่ยวเอง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ยังไม่ตอบโจทย์ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวรองรับกลุ่มที่มาสัมมนามากกว่า...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ปริมาณที่มีเพียงพอแต่ควรปรับความปลอดภัยความสะอาดและการบริการให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ควรมีบริการเสริมสถานที่ออกกำลังกายซาวน่า การนวดเพื่อตอบโจทย์นักท่องเที่ยวนอกเหนือยจากที่พักกับอาหารเช้า...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...จัดเป็น package เสริมหลังจากประกอบกิจกรรมไม่ต้องเสียเวลาหาที่พักอยู่ใน package...”

ด้านกิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ระดับที่ดีสามารถพัฒนารูปแบบกิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมไตรกีฬาภายในจังหวัดนครนายก หรือกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใหม่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ในระดับมากเพราะติดกับกรุงเทพมหานครมีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีความสนใจและชื่นชอบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา...” ผู้ให้สัมภาษณ์

ท่านที่สาม “...สามารถเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติได้อีกด้วย หากมีการปรับปรุงในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เนื่องจากว่ารูปแบบกิจกรรมเป็นรูปแบบเดิมไม่มีการปรับเปลี่ยนเพราะไม่มีหน่วยงานไหนรับผิดชอบเป็นงานหลักทำให้เกิดความจำเจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ในระดับมากภูมิอากาศเป็นอุปสรรคในฤดูแล้งหากบางกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้มีความรักหรือความสนใจจริงไม่ประทับใจ ควรจัดงานประจำปีหรือมหกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อให้มองภาพของจังหวัดนครนายกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น...”

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของนักวิชาการต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย การพัฒนานักท่องเที่ยวคือกีฬาเชิงผจญภัย เป็นแบบเฉพาะกลุ่มควรมีการวางแผนถึงขีดความสามารถการจัดการหรือ การฝึกอบรม ด้านการเข้าถึงเรื่องของระบบอินเตอร์เน็ตการสื่อสารออนไลน์เรื่องของงบประมาณหรือทัศนคติ เพื่อไม่ให้หลงทิศทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วมการท่องเที่ยวยังไม่เด่นชัด ควรดึงดูดคนทุกกลุ่มเข้ามาประเมินศักยภาพ หากปรับเปลี่ยนต้องมีการลงทุนอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือให้เป็นการต่อยอดจากรูปแบบกิจกรรมเดิมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีจิตสำนึกที่ดีมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ไม่ส่งผลเสียหลังที่นักท่องเที่ยวมาหักเพิ่มรูปแบบกิจกรรมเป็นการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงหรือภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันโรคมากขึ้นหรือเพื่อการแข่งขันแต่ก่อนที่จะเข้ามาแข่งขันผู้ร่วมก็จะมีการฝึกซ้อมฝีมือของตนเองก่อนที่จะเข้าแข่งขันจริงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ตลอดทั้งปี การปรับปรุงการทำงานให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานต้องปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัยสมกับวัยของนักท่องเที่ยวปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังไม่ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงสถานที่หากไม่มีรถเข้าถึงด้วยความยากลำบาก การกระจายรายได้ทำให้คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเพื่อเป็นประโยชน์กับตัวเขาเอง ในระยะยาวทำให้มีรายได้ทำให้เกิดพันธมิตรกับคนในท้องถิ่นผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ ทำให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพเพิ่มเติมจากสิ่งที่มีอยู่จะทำให้เกิดความรักในสิ่งที่ตนเองทำการรักษาระดับความพึงพอใจด้านความปลอดภัยควรมีการดูแลอุปกรณ์บุคลากรที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวบรรยากาศในกิจกรรมให้มีความตื่นเต้นท้าทาย ควรเสริมในเรื่องของการบริการรักษามาตรฐานที่เหนือความคาดหมายให้แก่นักท่องเที่ยว ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

การวางแผน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...รูปแบบกิจกรรมเป็นเฉพาะกลุ่มดังนั้นควรมีการวางแผนรูปแบบกิจกรรมควรมีหลากหลายระดับเรามีขีดความสามารถของการบริการส่วนใหญ่ให้คนในท้องถิ่นเข้ามาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ดังนั้น ควรมีการวางแผนในเรื่องของการจัดการหรือการฝึกอบรมให้กับผู้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้มีความเชี่ยวชาญ ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...วางแผนขีดความสามารถด้านการเข้าถึงสถานที่มีจำกัดเนื่องจากเส้นทางการเข้าถึงสถานที่มีไม่มากต่อให้จังหวัดนครนายกอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ควรมีการวางแผนในเรื่องของระบบระบบอินเตอร์เน็ตการสื่อสารออนไลน์กระจายการรับรู้ได้อย่างรวดเร็วเข้ากับวัยของนักท่องเที่ยวที่สนใจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เรื่องของงบประมาณหรือทัศนคติในการที่จะปรับรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรให้มีการวางแผนความรู้ความเข้าใจเพื่อไม่ให้หลงทิศทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรม...”

การพัฒนา ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายกยังไม่เด่นชัดในด้านใดด้านหนึ่งเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจะช่วยทำให้การท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายกมีภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...เนื่องจากเศรษฐกิจตอนนี้หากปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมจากเดิมไปเลยก็จะทำให้ผู้ประกอบการไม่มีความคิดเห็นกับเราด้วยเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ในรูปแบบกิจกรรมใหม่ก็จะไม่ได้ความร่วมมือในส่วนของผู้ประกอบการแต่การนำรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าไปนั้นเป็นการต่อยอดจากรูปแบบกิจกรรมเดิม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวในลักษณะของสองกลุ่มนี้จะมีจิตสำนึกที่ดีในการท่องเที่ยวภายในจังหวัดก็จะได้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลเสียหลังจากที่นักท่องเที่ยวมา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องของสุขภาพการได้ออกกำลังกายหรือได้แข่งขันเพื่อเพิ่มความแข็งแรง หรือเพิ่มภูมิคุ้มกันให้กับตัวนักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันโรค มาเพื่อแข่งขันแต่ก่อนที่จะเข้ามาแข่งขันร่วมกับผู้อื่นก็จะมีการฝึกซ้อมฝีมือของตนเองก่อนที่จะเข้าแข่งขันจริงก็จะทำให้จังหวัดนครนายกมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี...”

การปรับปรุง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ด้านของการทำงานให้มีการเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานให้มากขึ้นกว่านี้ไม่ต่างคนต่างทำ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ด้านการประชาสัมพันธ์รูปแบบเดิมล้าสมัยแต่กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กลุ่มวัยรุ่นจนถึงวัยทำงานไม่ได้รับข้อมูลเพื่อเพิ่มความรับรู้ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ตรงจุด...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ตอบโจทย์ต้องการในเรื่องของความปลอดภัยการประถม

พยาบาลซึ่งโรงพยาบาลที่เป็นหลักภายในจังหวัดก็มีจำนวนน้อย...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...การเข้าถึงสถานที่วัยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังมีรายรับที่น้อย ทำให้ส่วนใหญ่ยังไม่มีรถไม่มีรถโดยสารประจำทางที่จะไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวทำให้เราเสียกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไปได้เนื่องจากการเดินทาง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ยังไม่มีแบบบูรณาการเชื่อมโยงกันระหว่างผู้ประกอบการเป็นการดูแลพื้นที่กิจกรรมการท่องเที่ยวของใครของมันและในการท่องเที่ยวบางส่วนเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวในส่วนของราชการทำให้มีกฎหรือระเบียบมากมายทำให้ไม่สอดคล้อง...”

การกระจายรายได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ส่งผลต่อเศรษฐกิจภายในจังหวัดนครนายกให้กับคนในท้องถิ่นได้มากขึ้นการพูดคุยทำข้อตกลงความเข้าใจคนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจถึงทิศทางการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประโยชน์กับคนในท้องถิ่นเองในระยะยาว...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้ สามารถทำงานแบบบูรณาการมีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ทำให้เกิดพันธมิตรกับคนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกับหน่วยงานภาครัฐทำให้เกิดอาชีพกับคนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่ง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...มองเห็นคุณค่าจากสิ่งที่คนในท้องถิ่นไม่อยู่แล้วนำมาปรับใช้ในการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬามาใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น และนำมาสร้างมูลราคาเพิ่ม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...คนในท้องถิ่นเกิดความรักในสิ่งที่ตนเองได้ทำและต้องการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายกได้อย่างแท้จริง...”

ความพึงพอใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “คือระดับความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...ควรมีการดูแลอุปกรณ์ของกิจกรรมและบุคคลที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยไม่ให้เกิดความกังวลในการเข้าร่วมกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...รักษาบรรยากาศในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวสนุกสนานเข้ากับบรรยากาศ ความตื่นเต้นท้าทายอยู่แล้วแต่...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ควรเสริมในเรื่องของการบริการเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ควรมีการรักษามาตรฐานการให้บริการ ที่เหนือความคาดหมายนักท่องเที่ยวได้ตั้งเป้าไว้ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับมากและทำให้เกิดความชื่นชมปากต่อปากและทำให้เป็นที่นิยมได้...”

4. สภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

ผลการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นของนักวิชาการต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จุดแข็งคือสามารถต่อยอดไปสู่ระดับอินเตอร์เนชั่นแนล

ในอนาคตใกล้จังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีพื้นที่ที่เป็นจำนวนมากที่จะรองรับการจัดมหกรรมการเป็นเจ้าภาพและทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายเพื่อให้ภาพลักษณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น จุดอ่อนสภาพอากาศของประเทศไทยไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามารับผิดชอบเป็นหน่วยงานหลัก สถานที่ทำกิจกรรมไม่มีความเชื่อมโยงกันหน่วยงานภาครัฐมีการเปลี่ยนตำแหน่งโยกย้ายบ่อยครั้งทำให้การบริหารจัดการไม่ต่อเนื่อง สร้างโอกาสการท่องเที่ยวของจังหวัดชัดเจนส่งเสริมไประดับนานาชาติได้เรื่องของทรัพยากรธรรมชาติเป็นโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในจังหวัด ปัญหาและอุปสรรคภาครัฐไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมในเขตพื้นที่อุทยานหรือเขตพื้นที่ที่มีหน่วยงานราชการ การประชาสัมพันธ์ไม่เข้าถึงคนกลุ่มมาก บางกิจกรรมต้องอาศัยทรัพยากรทางธรรมชาติการพัฒนาจะมองเรื่องงบประมาณมากกว่า ดังที่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวไว้ว่า

จุดแข็ง ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...สามารถต่อยอดไปสู่ระดับอินเตอร์เนชั่นแนลในอนาคตได้ มีความเชื่อมโยงกับรูปแบบกิจกรรมเดิม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...จังหวัดนครนายกอยู่ใกล้จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีการพัฒนาโดยรถประจำทาง...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายสามารถประกอบกิจกรรมได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...ทำให้ไม่ต้องมีงบประมาณเป็นจำนวนมากในการปรับรูปแบบ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...พื้นที่มีจำนวนมากสามารถที่จะรองรับการจัดมหกรรมการการเป็นเจ้าภาพในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อให้ภาพลักษณ์ของจังหวัดนครนายกในเรื่องของการท่องเที่ยวชัดเจนยิ่งขึ้น...”

จุดอ่อน ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...ด้วยสภาพอากาศของประเทศไทยมีอากาศร้อนหากไม่ใช่กลุ่มมีความชอบเฉพาะเจาะจงทำให้เกิดการไม่ประทับใจ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ยังไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามารับผิดชอบเป็นหน่วยงานหลัก...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ภาพลักษณ์ที่กระจัดกระจายไม่มีจุดเด่นทางด้านไหนเป็นพิเศษ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...สถานที่ทำกิจกรรมปัจจุบันไม่มีความเชื่อมโยงกัน...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...หน่วยงานภาครัฐมีการเปลี่ยนตำแหน่งโยกย้ายบ่อยครั้งการบริหารจัดการไม่เชื่อโยงไม่ปะติดปะต่อ...”

สร้างโอกาส ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...การพัฒนารูปแบบกิจกรรมทำให้ความชัดเจนในภาพลักษณ์ของ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...จังหวัดสามารถสร้างโอกาสส่งเสริมไประดับนานาชาติได้หรือเป็นตัวแทนเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมมหกรรมต่าง ๆ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเราก็สามารถที่จะจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวได้...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...เรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ

ควรนำจุดนี้นำมาเป็นข้อแตกต่างในการที่จะเข้าร่วมผจญภัยเชิงกีฬาเข้าร่วมกับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะทำให้การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกมีเอกลักษณ์มากยิ่งขึ้น...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...เป็นโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในจังหวัดนครนายกให้มีรายได้เสริมให้กับคนในท้องถิ่นภายในจังหวัดนครนายกได้...”

ปัญหาและอุปสรรค ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่หนึ่ง “...หากหน่วยงานภาครัฐไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมสถานที่ท่องเที่ยวเป็นเขตพื้นที่อุทยาน หรือเขตพื้นที่ที่มีหน่วยงานราชการหน้าที่หลักของพวกเขา ไม่ใช่ในเรื่องการท่องเที่ยวทำให้หน่วยงานกลุ่มนี้มองข้ามการพัฒนารูปแบบกิจกรรม...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สอง “...การประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงผู้บริโภคก็เป็นอุปสรรคในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมพระจญภัยเชิงกีฬา...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สาม “...บางกิจกรรมต้องอาศัยทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น น้ำ หากในฤดูกาลนั้นไม่มีน้ำก็เป็นอุปสรรค...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สี่ “...สำหรับการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรมีแผนรองรับเมื่อเกิดอุปสรรคนี้ให้แก่ผู้ประกอบการ...” ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ห้า “...ส่วนใหญ่ในการพัฒนาจะมองเรื่องการพัฒนาได้ต้องมีงบประมาณหากไม่มีงบประมาณเข้ามาก็ไม่สามารถที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวได้จึงทำให้การท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายกไม่มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขไปจากเดิม...”

สำหรับแนวทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของนักวิชาการส่วนใหญ่มีบทบาทสถานศึกษาประกอบอยู่ในหลักสูตรการสอนมีการอบรมและการทำวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ศักยภาพสิ่งดึงดูดใจคือที่ตั้ง และเส้นทางการเดินทางง่ายไม่ซับซ้อน และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์กิจกรรมที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไปการเข้าถึงสถานที่ควรปรับปรุงเพราะทำให้ผ้ากลุ่มนักท่องเที่ยวเพราะการเดินทางไม่สามารถเข้าถึงสถานที่ประกอบกิจกรรมได้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มีจุดที่เป็นส่วนกลางคอยดูแลผู้ประกอบการเอกชนดูแลนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในส่วนของตนในการรับผิดชอบเพียงเท่านั้นด้านการบริหารจัดการควรต้องศึกษาความต้องการหรือพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและนำมาปรับให้กิจกรรมมีหลากหลายรูปแบบหลากหลายระดับความยากง่ายด้านที่พักยังไม่สามารถตอบโจทย์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ควรปรับปรุงความปลอดภัยความสะอาดควรมีบริการเสริมนอกเหนือจากการพักแรมและอาหารเช้าด้านกิจกรรมหากมีการพัฒนาที่ดีสามารถไปได้ถึงกิจกรรมตายกีฬาดึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่ติดกับจังหวัดนครนายกให้เข้ามาได้มากกว่านี้ การพัฒนาควรมีการวางแผนถึงขีดความสามารถเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเพิ่มการอบรมให้ความรู้และพัฒนาเรื่องอินเตอร์เน็ต เพื่อการสื่อสารออนไลน์ การปรับทัศนคติ

ในการพัฒนาถึงแม้ไม่ได้มีในเรื่องของงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วม ควรให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาปลุกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ผู้ประกอบการทุกหน่วยงานและนักท่องเที่ยวการปรับปรุงควรมีการทำงานให้มีการเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานการกระจายรายได้ทำให้คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเพื่อเป็นประโยชน์ในระยะยาว ทำให้มีรายได้หลักหรือรายได้เสริมจากอาชีพเกษตรกรในพื้นที่ การรักษาระดับความพึงพอใจด้านความปลอดภัยเพื่อให้นักท่องเที่ยวมั่นใจและสนุกไปกับกิจกรรมได้อย่างเต็มที่รักษามาตรฐานการบริการและบรรยากาศในกิจกรรมจุดแข็งเนื่องจากการพัฒนามีความเชื่อมโยงกับรูปแบบกิจกรรมเดิมสามารถต่อยอดไปสู่อินเตอร์เนชั่นแนลได้ในอนาคตเนื่องจากจังหวัดนครนายกติดกับกรุงเทพมหานครที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชื่นชอบทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย จุดอ่อนภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนโยกย้ายผู้บริหารบ่อยครั้ง ทำให้ไม่มีการเชื่อมโยงในการบริหารและไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามารับผิดชอบเป็นหลัก และจุดอ่อนในเรื่องของไม่มีความเชื่อมโยงของกิจกรรมอื่น ๆ และสภาพอากาศของประเทศไทย โอกาสส่งเสริมในเรื่องของความชัดเจนในภาพลักษณ์สร้างโอกาสในการจัดกิจกรรมมหกรรมต่าง ๆ ด้วยทรัพยากรธรรมชาติเข้ามาเป็นข้อแตกต่างและสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น ปัญหาและอุปสรรคภาครัฐไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานหรือเขตราชการจึงมีกฎในการพัฒนากิจกรรม หรือบางกิจกรรมต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติ ยุทธศาสตร์เพิ่มความได้เปรียบคนจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาได้ครบทุกองค์ประกอบทุกมุมมองทั้งระยะสั้นและระยะยาวในทิศทางเพิ่มความชัดเจน หากภาครัฐมีการสลับสับเปลี่ยนตำแหน่งการบริหารบ่อยครั้งก็จะทำให้การดำเนินงานยังสามารถไปต่อได้ การป้องกันการเกิดปัญหาหากการดำเนินงานให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเราสามารถปลุกจิตสำนึกสร้างความรักความห่วงใยแผนให้แก่ผู้ประกอบการ คนในท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐเพื่อสื่อสารออกไปสู่นักท่องเที่ยวได้เช่นกันการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตศึกษาความนิยมโดยใช้หลักวิชาการถึงเหตุและผลเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องดังนั้นการเสนอแนวทางการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของผู้แทนนักวิชาการต่อการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ได้ดังภาพ 9

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ของนักวิชาการ

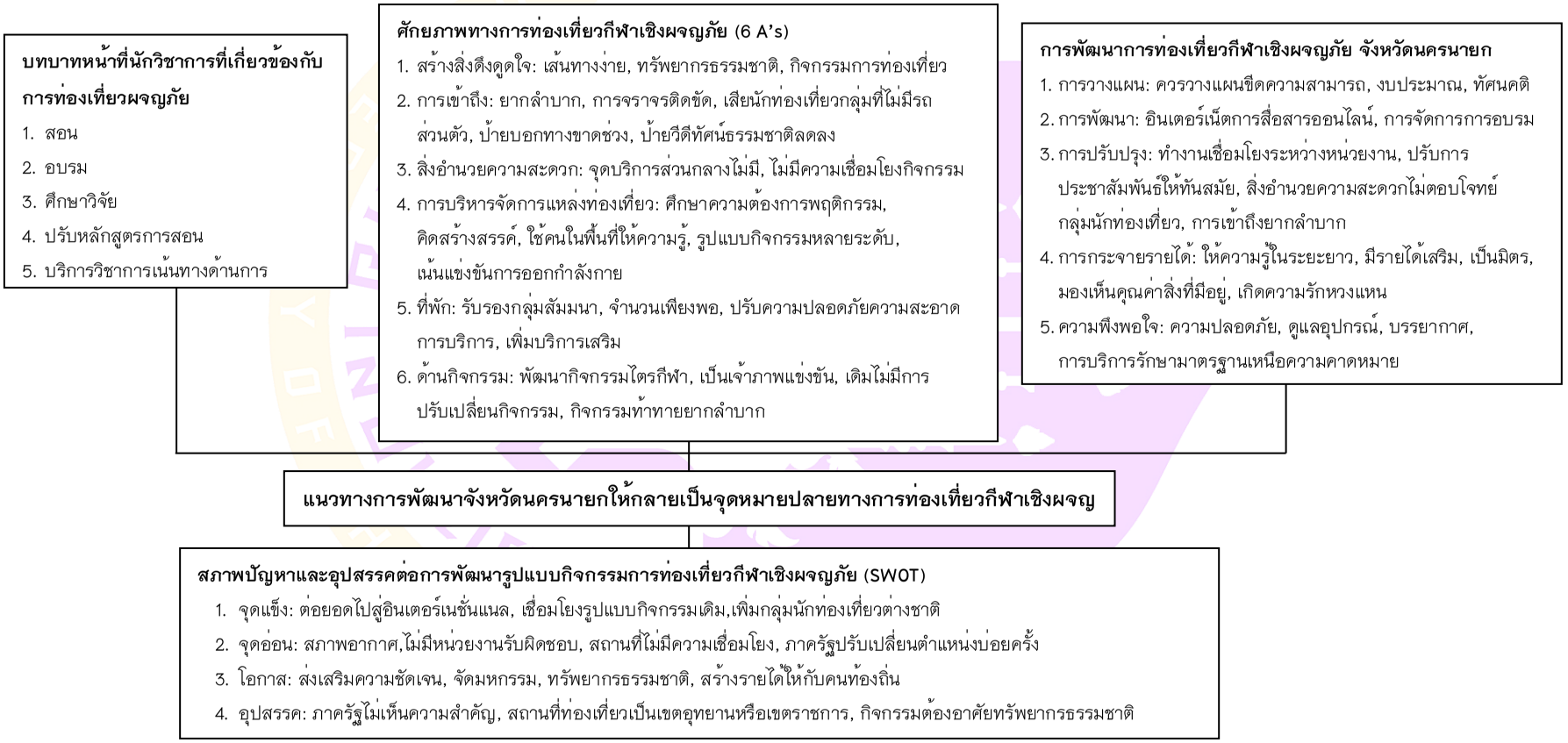

ภาพ 9 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาผลสำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการ

ตาราง 8 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์ศักยภาพท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (6 A's) หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และนักวิชาการ

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
1. จังหวัดนครนายก มีศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยหรือไม่อย่างไร	**1. ด้านสร้างสิ่งดึงดูดใจ** (Attraction) 1.1 สิ่งดึงดูดใจที่ธรรมชาติให้มา – ทรัพยากรธรรมชาติ – ที่ตั้งใกล้กรุงเทพฯ – อากาศดีเป็นลำดับโลก 1.2 สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น – กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย – ให้เวลาการท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย	**1. ด้านสร้างสิ่งดึงดูดใจ** (Attraction) 1.1 สิ่งดึงดูดใจที่ธรรมชาติให้มา – ทรัพยากรธรรมชาติ 1.2 สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น – รักษาคุณภาพการบริการ – ราคายุติธรรม ไม่เอาเปรียบ	**1. ด้านสร้างสิ่งดึงดูดใจ** (Attraction) 1.1 สิ่งดึงดูดใจที่ธรรมชาติให้มา – ทรัพยากรธรรมชาติ – ที่ตั้งใกล้กรุงเทพฯ 1.2 สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น – เส้นทางการเดินทางง่ายไม่ซับซ้อน – กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย – อาหารมีบริการหลากหลาย
	2. ด้านการเข้าถึง (Accessibility) – การจราจรติดขัด – ไม่มีรถประจำทาง – ใช้ยานพาหนะส่วนตัวสะดวกที่สุด – ป้ายบอกทิศทางขาดช่วง – องค์ประกอบการท่องเที่ยวไม่ใกล้เคียงกัน – เส้นทางไม่ซับซ้อน – บริการขนส่งเข้าไม่ถึงจุดจัดกิจกรรม	**2. ด้านการเข้าถึง** (Accessibility) – การจราจรติดขัด – ใช้ยานพาหนะส่วนตัวสะดวกที่สุด – สถานที่กิจกรรมอยู่ลึก	**2. ด้านการเข้าถึง** (Accessibility) – การจราจรติดขัด – ไม่มีรถประจำทาง – ใช้ยานพาหนะส่วนตัวสะดวกที่สุด – ป้ายบอกทิศทางขาดช่วง ไม่ชัดเจน – องค์ประกอบต่าง ๆ ทางการท่องเที่ยวไม่ใกล้เคียงกัน – การเข้าถึงไม่ตอบสนองกับกลุ่มที่สนใจ

ตาราง 8 (ต่อ)

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
1. จังหวัดนครนายก มีศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยหรือไม่อย่างไร	**3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)** – ไม่มีจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลาง – ที่พักพร้อมรับรองนักท่องเที่ยว – ยังไม่มีจุดบริการด้านพยาบาลหรือประถมพยาบาล	**3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)** – ไม่มีจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลาง – พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกมาตรฐาน – อาหารมีบริการหลากหลาย – ไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวตอนกลางคืน	**3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)** – ไม่มีจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลา – ปรับปรุงความเชื่อมโยงของกิจกรรม – ควรศึกษานักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ – ผู้ประกอบการเอกชนอำนวยความสะดวกลูกค้าของตนเอง – กิจกรรมในสถานที่ราชการไม่เน้นสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว
	4. ด้านการบริหารจัดการ (Activities) – การจัดการสื่อสารควรนำเสนอแบบใหม่ – การจราจรปัจจุบันเป็นแผนตั้งรับในอนาคตควรมีการบริหารใกขึ้นกว่านี้ – ผู้ประกอบการไม่มีแบบแผนการจัดการ	**4. ด้านการบริหารจัดการ (Activities)** – การจัดการบุคลากรควรปรับรุง – พื้นที่อุทยานไม่มีนโยบายจัดการที่ชัดเจน – ทรัพยากรธรรมชาติหากมีการบริหารที่ดีดึงมาได้เติมศักยภาพมากกว่านี้ – ปัจจุบัน ขาดการจัดการที่เหมาะสม	**4. ด้านการบริหารจัดการ (Activities)** – ศึกษาพฤติกรรมนำมาคิดสร้างสรรค์ – ให้ความรู้คนในพื้นที่ให้มาก – รูปแบบกิจกรรมหลายระดับ

ตาราง 8 (ต่อ)

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
1. จังหวัดนครนายก มีศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยหรือไม่อย่างไร	**5. ด้านที่พัก** – จำนวนที่พักเพียงพอกลุ่มนักท่องเที่ยว – ปรับเรื่องความสะอาด ความปลอดภัย และการบริการ – ควรเพิ่มโปรแกรมเสริม – รับรองกลุ่มสัมมนามากกว่า – นักท่องเที่ยวมาแบบไปเช้าเย็นกลับจึงไม่ได้การตอบรับที่ดี	**5. ด้านที่พัก** – ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่ – ที่พักเป็นแบบรีสอร์ท โฮมสเตย์ – รับรองกลุ่มสัมมนามากกว่า – ไม่มียานพาหนะส่วนตัวลำบากกับการพักแรมในจังหวัดนครนายก – ควรปรับด้านการบริการมากกว่านี้	**5. ด้านที่พัก** – ที่พักเป็นแบบรีสอร์ท โฮมสเตย์ – จำนวนที่พักเพียงพอกลุ่มนักท่องเที่ยว – ที่พักปัจจุบันยังไม่ตอบโจทย์ – ปัจจุบันรับรองกลุ่มสัมมนามากกว่า – ปรับเรื่องความสะอาด ปลอดภัย บริการ – ที่พักควรมีบริการเสริมนอกจากที่พักและอาหารเช้า
	6. ด้านกิจกรรม – สร้างศักยภาพด้านกีฬาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น – ด้านสถานที่ อุปกรณ์ที่ประกอบกิจกรรมไม่มั่นคง – ต้องเน้นเรื่องของความปลอดภัย – รูปแบบกิจกรรมไม่เคยมีการดัดแปรงเป็น พื้นฐานรูปแบบกิจกรรมเดิม – บางกิจกรรมต้องอาศัยฤดูกาล	**6. ด้านกิจกรรม** – การประชาสัมพันธ์ควรทันสมัยน่าตื่นเต้นให้เข้ากับกิจกรรม – นักท่องเที่ยวสนใจสุขภาพมากขึ้นแล้ว – ต้องสร้างความเชื่อมั่นในกิจกรรม – การจัดโปรโมชั่นที่ครอบคลุมรูปแบบการท่องเที่ยว – ภาครัฐควรให้ความสนใจและการสนับสนุน ให้มากกว่านี้	**6. ด้านกิจกรรม** – สามารถพัฒนารูปแบบกิจกรรมไตรกีฬา – พัฒนากลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ – รูปแบบกิจกรรมแบบเดิมไม่มีการปรับเปลี่ยน – ภูมิอากาศเป็นอุปสรรคของกิจกรรม – จัดงานประจำปีหรือมหกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬามองภาพให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในรูปแบบกิจกรรม

ตาราง 9 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนและนักวิชาการ

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
2. กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยควรเป็นเช่นไร	**1. การวางแผน** – กระตุ้นการประชาสัมพันธ์ – ปรับแบบแผนให้มีการลงทุนน้อยที่สุด – ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีบทบาทการวางแผน – การวางแผนต้องศึกษาความชอบเฉพาะกลุ่ม	**1. การวางแผน** – รูปแบบให้สอดคล้องกับธรรมชาติ – การพัฒนาบุคลากรให้แก่นักท่องเที่ยว – กิจกรรมคงเดิมให้เป็นการเพิ่มเติมรูปแบบ – วางแผนให้ชัดเจนเป็นระบบ	**1. การวางแผน** – ควรมีการวางแผนขีดความสามารถ – งบประมาณส่วนกลาง – การฝึกอบรมเพื่อปรับทัศนคติด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา
	2. การพัฒนา – ส่งผลให้การท่องเที่ยวดีขึ้นมีรูปแบบการท่องเที่ยวมากขึ้น – สามารถจัดการแข่งขันประจำปีของจังหวัด เพื่อให้ภาพการท่องเที่ยวชัดเจนยิ่งขึ้น – กลุ่มนักท่องเที่ยวไม่เพียงมาเพื่อแข่งขันแต่เพิ่มในช่วงเวลาการฝึกซ้อมทำให้มีนักท่องเที่ยวมาได้ตลอดทั้งปี – เพิ่มเติมกิจกรรมให้สนุกมากยิ่งขึ้นยังคงรักษากิจกรรมผจญภัยที่มีชื่อเสียงแต่เดิม	**2. การพัฒนา** – ให้ทุกคนมีส่วนร่วมการพัฒนาทุกขั้นตอน – การทำงานต้องมีงบประมาณส่วนกลาง – เพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการ – ด้านสถานที่มีมากมายแต่ไม่ถูกนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ – บุคลากรมีความพร้อมในการทำงานแต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ	**2. การมีพัฒนา** – การท่องเที่ยวมีภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น – ด้วยเศรษฐกิจตอนนี้หากปรับเปลี่ยนผู้ประกอบการอาจไม่เห็นด้วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุน – ควรพัฒนาอินเตอร์เน็ตการสื่อสารออนไลน์ – การพัฒนาการจัดการองค์ความรู้และการฝึกอบรม

ตาราง 9 (ต่อ)

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
2. กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยควรเป็นเช่นไร	**3. การปรับปรุง** – การจราจรติดขัด – ขีดความสามารถการบริการเช่น จำนวนรถ อุปกรณ์ – ด้วยปัญหาเศรษฐกิจส่งผลต่อผู้ประกอบการไม่เหมาะกับการลงทุนที่มีมูลค่า	**3. การปรับปรุง** – การจราจรติดขัดมาก – ทุกภาคส่วนควรปรับปรุงการทำงานร่วมกันมากกว่านี้ – รูปแบบผจญภัยในปัจจุบันยังเป็นรูปแบบเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงมานาน – สถานที่ปรับปรุงให้เหมาะสมกับกิจกรรม	**3. การปรับปรุง** – การทำงานให้มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน – ต้องปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัยเข้ากับวัยของนักท่องเที่ยว – ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตอบโจทย์มากกว่านี้ – การเข้าถึงสถานที่ต้องมีการปรับปรุงเนื่องจากเข้าถึงได้ยากลำบาก
	4. การกระจายรายได้ – ชาวบ้านเปลี่ยนบทบาทจากการขายเป็นผู้ฝึกกิจกรรม – สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ – มีรายได้เพิ่มขึ้นจากประเภทการขายองค์ประกอบการเล่นกิจกรรม	**4. การกระจายรายได้** – สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น – ชาวบ้านในท้องถิ่นมีอาชีพเสริมจากอาชีพหลักจากงานเกษตรกร	**4. การกระจายรายได้** – ธุรกิจแตกต่างจากทั่วไปส่งผลต่อเศรษฐกิจกับคนในท้องถิ่นดีขึ้น – คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเพื่อประโยชน์ในระยะยาว – เกิดพันธมิตรกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง – เกิดอาชีพใหม่ให้กับคนในท้องถิ่นเกิดความรักและห่วงแหน

ตาราง 9 (ต่อ)

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
2. กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ควรเป็นเช่นไร	**5. ความพึงพอใจ** – การบริการรักษามาตรฐานให้ดียิ่งขึ้น – บุคคลที่ให้บริการต้องมีจิตรอาสา – รูปแบบกิจกรรมควรมีการจัดแบบต่อเนื่อง – สถานที่และอุปกรณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมต้องมีความพร้อม	**5. ความพึงพอใจ** – รักษาระดับความตื่นเต้นสนุกสนานของกิจกรรม – กลุ่มนักท่องเที่ยวไม่เน้นความสะดวกสบายแตกต่างจากนักท่องเที่ยวอื่น ๆ – ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม	**5. ความพึงพอใจ** – ระดับความปลอดภัยควรมีการดูแลอุปกรณ์บุคคลให้มีความรู้พร้อมบริการ – รักษาบรรยากาศในกิจกรรม – การบริการรักษามาตรฐานเหนือความคาดหมาย

ตาราง 10 แสดงสรุปผลการสัมภาษณ์สภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (SWOT) หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนและนักวิชาการ

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
2. กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ควรเป็นเช่นไร	**1. จุดแข็ง** – กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพราะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงความชอบจะทำอยู่สม่ำเสมอ – การเปลี่ยนแปลงเป็นการเสริมเพิ่มเติมสามารถพัฒนาได้จริง – จังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติอากาศบริสุทธิ์ใกล้กรุงเทพฯ – การที่ใกล้กรุงเทพฯได้เปรียบกับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาหยุดน้อย	**1. จุดแข็ง** – จังหวัดนครนายกมีทรัพยากรธรรมชาติที่ดี – การเพิ่มเชิงกีฬาไม่ต้องใช้งบเป็นจำนวนมากใช้การจัดรูปแบบให้เข้ากับช่วงเวลา – สถานที่สามารถขยายได้เพื่อเพิ่มการพัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาได้อีกหลายรูปแบบ	**1. จุดแข็ง** – สามารถต่อยอดไปสู่ระดับโลกในอนาคต – สามารถเป็นการท่องเที่ยวหลักเพราะมีความเชื่อมโยงกับรูปแบบกิจกรรมเดิม – จังหวัดนครนายกอยู่ใกล้กรุงเทพฯ สามารถเพิ่มกลุ่มเป้าหมายคือนักท่องเที่ยวต่างชาติ
	2. จุดอ่อน – ไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ภายในจังหวัดได้นานยิ่งขึ้น – รูปแบบกิจกรรมผจญภัยเป็นแบบพื้นฐานไม่มีการดัดแปลง – ภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่ชัดเจน – การทำงานของแต่ละหน่วยงานยังคงต่างคนต่างทำ	**2. จุดอ่อน** – สถานการณ์โควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจในการเล่นกิจกรรมมากขึ้น – สถานการณ์โควิด-19 ทำให้หลายกิจการต้องนับหนึ่งใหม่ – หากต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมากคงไม่เหมาะสม	**2. จุดอ่อน** – สภาพอากาศของประเทศไทยมีอากาศร้อนจัด – ไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามารับผิดชอบเป็นหน้าที่หลัก – สถานที่กิจกรรมกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวไม่มีความเชื่อมโยง – หน่วยงานภาครัฐมีการโยกย้ายตำแหน่งบ่อยครั้ง

ตาราง 10 (ต่อ)

คำถามวิจัย	หน่วยงานภาครัฐ	ผู้ประกอบการภาคเอกชน	นักวิชาการ
2. กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ควรเป็นเช่นไร	**3. โอกาส** - ทำให้ธุรกิจที่พักแรมร้านอาหารดีขึ้น เพราะเพิ่มเวลาได้นานขึ้น - สร้างภาพลักษณ์จุดเด่นขึ้นมาได้ - สร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น - สร้างโอกาสการปรับโครงสร้างของการท่องเที่ยวจังหวัดได้ - นำโอกาสทรัพยากรธรรมชาติเป็นจุดเด่น สร้างความแตกต่างเอื้อประโยชน์การพัฒนา	**3. โอกาส** - การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเป็นการสร้างความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ต้องการความสะดวกสบายแตกต่างจากนักท่องเที่ยวอื่น - ด้วยสถานการณ์โควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	**3. โอกาส** - ส่งเสริมความชัดเจนภาพลักษณ์ของจังหวัดนครนายกทำให้คนในท้องถิ่นมีรายได้เสริม - สามารถเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมหรือมหกรรมได้ - ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีนำมาเป็นข้อแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
	4. อุปสรรค - การเข้าถึงสถานที่ยังยากลำบากไม่มีรถประจำทาง การจราจรติดขัด - คนในท้องถิ่นมีความคิดหลงทิศทางในการสร้างรายได้มองในระยะสั้น - ด้านภูมิอากาศ ฤดูกาล - ด้วยสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคโควิด-19	**4. อุปสรรค** - การตลาดและการบริการไม่ไปในทิศทางเดียวกัน - ความรับผิดชอบส่วนใหญ่จะอยู่ที่หน่วยงานภาครัฐ - แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่มักอยู่ในเขตพื้นที่หน่วยงานราชการเป็นผู้ดูแล - ชาวบ้านยังไม่มีความรู้ในการบริการที่ดีให้แกนักท่องเที่ยว	**4. อุปสรรค** - หน่วยงานภาครัฐไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว - สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตในพื้นที่อุทยานมีหน่วยงานราชการคอยดูแล - บางกิจกรรมที่ต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติในฤดูแล้งไม่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เรื่องกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการภาคเอกชน และกลุ่มที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากนักวิชาการ สามารถสรุปความคิดเห็นที่ครอบคลุมคำถาม การวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

คำถามการวิจัย ข้อที่ 1 จังหวัดนครนายกมีศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

จากทั้งสามหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัย ให้ความคิดเห็นศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจะเป็นอากาศที่ดีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ที่มีอยู่ กิจกรรมผจญภัยที่ได้รับความสนุกสนานต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป และเส้นทางในการเดินทางไม่ซับซ้อนใกล้กรุงเทพฯ แต่ก็ควรมีการปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์และสถานที่ท่องเที่ยวตอนกลางคือที่ภายในจังหวัดไม่มีบริการให้แก่นักท่องเที่ยวนี้อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถดึงนักท่องเที่ยวให้ใช้เวลาหรือเลือกที่จะพักค้างแรมกับเราได้

การเข้าถึงมีความยากลำบากมากไม่เหมาะสำหรับผู้ที่สนใจแต่ไม่มียานพาหนะส่วนตัว เนื่องจากไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างสถานที่ บางสถานที่บริการกิจกรรมท่องเที่ยวผจญภัยอยู่ลึกมาก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงใช้ยานพาหนะส่วนตัว จึงส่งผลต่อการจราจรติดขัดมากส่งผลเสียให้อีกในหลายด้าน

สิ่งอำนวยความสะดวกผู้ประกอบการดูแลนักท่องเที่ยวของตัวไม่มีจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลางความพร้อมอยู่ในระดับพื้นฐาน การบริหารจัดการผู้ประกอบการรายเล็กมีการจัดการด้วยตนเองทางส่วนกลางไม่มีนโยบายขาดการพัฒนาที่ชัดเจน ในเขตพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติ หรือกิจกรรมผจญภัยที่ครบวงจรจะอยู่ในความดูแลของหน่วยงานราชการ ซึ่งไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวและมีความเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่หลักของหน่วยงาน และการบริหารจัดการบุคลากรควรมีการปรับปรุงด้านการบริการความกระตือรือร้น ความมีจิตอาสาในการบริการเพราะเป็นด่านแรกในการพบเจอนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความประทับใจกับนักท่องเที่ยว ด้านที่พักเป็นแบบรีสอร์ท โฮมสเตย์ไม่มีที่พักที่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ ผู้ใช้บริการที่พักภายในจังหวัดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสัมมนากลุ่มใหญ่จึงทำให้จำนวนที่พักสำหรับรับรองมีจำนวนมากแต่การบริการภายในที่พักมีเพียงบริการ

พื้นฐานไม่ตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยวดังนั้นควรมีบริการเสริมให้แก่นักท่องเที่ยวนอกจากการบริการสถานที่พักแรมและอาหารเช้า ด้านกิจกรรมเป็นรูปแบบพื้นฐานไม่เคยมีการปรับเปลี่ยน ยังสามารถพัฒนาด้านกิจกรรมได้หลายระดับและรูปแบบหากมีการศึกษาความเข้าใจ ด้านการประชาสัมพันธ์ควรที่จะทันสมัยเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มผู้ที่สนใจภายนอกให้มากยิ่งขึ้นกว่านี้

ถามการวิจัย ข้อที่ 2 กลยุทธ์เพื่อจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

จากทั้งสามหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยให้ความคิดเห็นการวางแผนควรปรับรูปแบบการวางแผนให้มีการลงทุนน้อยที่สุด วางแผนการกระตุ้นด้านการประชาสัมพันธ์ พัฒนาบุคลาการด้วยการปรับทัศนคติ งบประมาณ ขีดความสามารถ รูปแบบกิจกรรมคงเดิมให้เป็นการเพิ่มเติมด้านกีฬาที่มีความสอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ประเด็นดังกล่าวควรมีการวางแผนให้ชัดเจนและเป็นระบบมากกว่านี้ การพัฒนาควรดึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยมีงบประมาณส่วนกลางเพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการพัฒนาโดยให้องค์ความรู้เพื่อความเข้าใจ การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬานักท่องเที่ยวต้องการการฝึกซ้อมก่อนลงการแข่งขันที่จะทำให้จังหวัดนครนายกมีนักท่องเที่ยวเข้ามาตลอดทั้งปี การพัฒนาการทำงาน และการสื่อสารทางการท่องเที่ยวด้วยอินเตอร์เน็ตการสื่อสารออนไลน์ให้มากขึ้นกว่านี้ การปรับปรุงการทำงานทุกส่วนให้มีความเชื่อมโยงกัน สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยว จัดการเรื่องขีดความสามารถเช่น การจราจร จำนวนรถ อุปกรณ์ สถานที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรม การกระจายรายได้สามารถสร้างงานสร้างรายได้เพิ่มจากอาชีพหลักของคนในท้องถิ่นคือเกษตร โดยการเป็นบทบาทแตกต่างการท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกจากการขายของฝากเป็นผู้เชียวชาญในกิจกรรม หรือจำหน่ายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่จะสร้างรายได้ที่เป็นมิตรมองเห็นคุณค่าสิ่งที่มีอยู่เกิดความหวงแหน จะเกิดประโยชน์ในระยะยาวแก่คนในท้องถิ่น ความพึงพอใจกิจกรรมต้องให้นักท่องเที่ยวสนุกสนานตื่นเต้นและบรรยากาศไม่เน้นความสะดวกสบาย ควรมีการบริการความปลอดภัยมากที่สุดจากสถานที่อุปกรณ์ ส่งเสริมการบริการด้วยจิตอาสารักษามาตรฐานเหนือความคาดหมาย กระตุ้นกิจกรรมด้วยการจัดการแข่งขันประจำปี สภาพปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาจุดแข็งด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ใกล้กรุงเทพฯ สามารถเพิ่มกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ กิจกรรมเชิงกีฬาสามารถพัฒนาได้หลายรูปแบบโดยไม่ต้องใช้งบประมาณมากมายเนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับรูปแบบกิจกรรมเดิม กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบ

เป็นพิเศษจะมีความมั่นคงกับกิจกรรม จุดอ่อนสถานการณ์โควิด-19 ทำให้การท่องเที่ยวทรุดหนักทำให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปมีขั้นตอนการตัดสินใจมากขึ้น รูปแบบกิจกรรมไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนทำให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่น้อย การทำงานมีการปรับเปลี่ยนคณะทำงานบ่อยครั้งทำให้การทำงานไม่มีความเชื่อมโยง ไม่มีหน่วยงานไหนได้รับหน้าที่ดูแลการท่องเที่ยวผจญภัย โอกาสสถานการณ์โควิด19ได้โอกาสในการปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนไปนำมาสร้างเป็นภาพลักษณะที่เด่นชัด เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหากนักท่องเที่ยวเลือกที่จะอยู่กับจังหวัดนครนายกนานขึ้นก็จะทำให้ธุรกิจที่พักแรมดีขึ้นด้วย อุปสรรคการบริหารไปคนละทิศทางความรับผิดชอบส่วนใหญ่อยู่ที่หน่วยงานภาครัฐ ราชการ การเข้าถึงถือเป็นอุปสรรคในการพัฒนามากบางกิจกรรมที่ต้องอาศัยภูมิอากาศหรือฤดูกาลหากเกิดสถานการณ์แห้งแล้ง จะทำให้ไม่สามารถบริการให้แก่นักท่องเที่ยวได้

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ของการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมของการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้ประเมินจากศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยประกอบด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคจากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการวิเคราะห์ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันทางเศรษฐกิจ และสังคมนโยบายและความเข้าใจของประชาชนในพื้นที่การท่องเที่ยวผจญภัยซึ่งมีรายละเอียดในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในของการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายกเพื่อประโยชน์ในการเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยจังหวัดนครนายก ดังนี้

1. จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก (Strengths) ประกอบด้วย

1.1 อากาศดีติดอันดับโลก มีทรัพยากรธรรมชาติที่ใกล้กรุงเทพฯ

1.2 กลุ่มผู้ที่สนใจหรือนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย

1.3 กลุ่มนักท่องเที่ยวผจญภัยและกีฬามีความมั่นคงกับความรู้สึกชอบและต้องการพัฒนาความสามารถอยู่สม่ำเสมอ

1.4 รูปแบบการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป ได้รับความนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย แข่งขัน ออกกำลัง

1.5 การบริการเสริมทางด้านอาหารที่หลากหลาย ราคายุติธรรม

2. จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก (Weaknesses) ประกอบด้วย

2.1 เข้าสู่ช่วงฤดูแล้ง แห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำไม่สามารถบริการกิจกรรมผจญภัยทางน้ำได้

2.2 รูปแบบกิจกรรมผจญภัยเป็นแบบพื้นฐานขาดการดัดแปลง ขาดองค์ประกอบที่เชื่อมโยงเพิ่มความหลากหลาย

2.3 ขาดการบริหารการท่องเที่ยวของจังหวัดทำให้ภาพการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน

2.4 คณะการทำงานมีทิศทางที่แตกต่างกัน มีการโยกย้ายตำแหน่งการบริหารบ่อยครั้ง

2.5 บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถด้านการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว

3. โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก (Opportunities) ประกอบด้วย

3.1 แนวโน้มการสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติ

3.2 แนวโน้มให้นักท่องเที่ยวพำนักให้นานยิ่งขึ้นเพื่อกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมภายในจังหวัด

3.3 แนวโน้มการบริหารการท่องเที่ยวทราบทิศทางที่ชัดเจนมุ่งไปสู้การพัฒนาร่วมกันเพื่อสร้างให้เป็นจุดเด่น

3.4 แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน หากมีการปรับเปลี่ยนคณะทำงานก็สามารถดำเนินการทำงานให้เกิดความต่อเนื่องต่อไปได้

3.5 มีระบบการให้ความรู้ความเข้าใจให้เกิดความเชี่ยวชาญการบริการที่ตรงจุดกับความต้องการของนักท่องเที่ยวให้กับคนในท้องถิ่นเพื่อการสร้างอาชีพ

4. อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก (Threats) ประกอบด้วย

4.1 ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีข้อจำกัด กฎระเบียบ ขีดความสามารถในการพัฒนา

4.2 ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจ พฤติกรรม ความต้องการที่เปลี่ยนไป

4.3 ปัญหาการทำงานต่างฝ่ายต่างทำงาน มีความคิดแตกต่างกัน ขาดการพูดคุย ขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

4.4 ปัญหาการจราจรติดขัด สถานที่ขาดการเชื่อมโยง การเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก

4.5 ปัญหาคนในท้องถิ่นต้องการธุรกิจที่เห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด

ตาราง 11 สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ของการพัฒนาจังหวัดนครนายกให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (Strengths)	**จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย** (Weaknesses)
S1 อากาศดีติดอันดับโลก มีทรัพยากรธรรมชาติที่ใกล้กรุงเทพฯ	W1 ช่วงฤดูแล้ง แห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำไม่สามารถบริการกิจกรรมผจญภัยทางน้ำได้
S2 ผู้ที่สนใจหรือนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย	W2 ขาดการดัดแปลง องค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม
S3 กลุ่มนักท่องเที่ยวด้านนี้มีความมั่นคงกับความรู้สึกชอบที่สม่ำเสมอ	W3 ขาดการบริหารการท่องเที่ยวทำให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน
S4 รูปแบบการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป	W4 ปัญหาคณะการทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยครั้งมีทิศทางแตกต่างกัน
S5 การบริการเสริมทางที่หลากหลาย ราคายุติธรรม	W5 บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ
โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย (Opportunities)	**อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย** (Threats)
O1 แนวโน้มการสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติ	T1 ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดความสามารถในการพัฒนา
O2 แนวโน้มกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมใช้เวลาให้นานยิ่งขึ้น	T2 ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด19
O3 แนวโน้มการบริหารการท่องเที่ยวให้เป็นจุดเด่นและชัดเจน	T3 ปัญหาการทำงานที่ยังขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
O4 แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน	T4 ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก
O5 มีระบบการให้ความรู้ความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ	T5 ปัญหาคนในท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้เสนอสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่า t-Test

Sig. แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก

ผลการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	133	33.25
หญิง	250	62.5
เพศทางเลือก	17	4.25
รวม	400	100
2. อายุ		
น้อยกว่า 21 ปี	140	35
21-30 ปี	101	25.25
31-40 ปี	81	20.25
41-50 ปี	59	14.75
51-60 ปี	13	3.25
60 ปีขึ้นไป	6	1.5
รวม	400	100
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	40.25
ปริญญาตรี	175	43.75
ปริญญาโท	60	15
ปริญญาเอก	4	1
รวม	400	100
4. สถานภาพ		
โสด	283	70.75
หม้าย	3	0.75
สมรส	111	27.75
หย่าร้าง	3	0.75
รวม	400	100

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก	ความถี่	ร้อยละ
5. อาชีพหลัก		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐ	108	27
ธุรกิจส่วนตัว	65	16.25
พนักงานบริษัทเอกชน	67	16.75
เกษตรกร	5	1.25
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	155	38.75
รวม	400	100
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	177	44.25
15,001–20,000 บาท	65	16.25
20,001–25,000 บาท	42	10.5
25,001–30,000 บาท	24	6
30,001–35,000 บาท	26	6.5
35,001 ขึ้นไป	66	16.5
รวม	400	100
7. ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว		
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	170	42.5
ภาคเหนือ	20	5
ภาคกลาง	123	30.75
ภาคตะวันออก	23	5.75
ภาคตะวันตก	19	4.75
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	26	6.5
ภาคใต้	19	4.75
รวม	400	100

จากตาราง 12 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกมีผลการศึกษา ดังนี้

1. เพศหญิงจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาเพศชายจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และเป็นเพศทางเลือกจำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

2. อายุส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 21 ปีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ถัดมามีอายุอยู่ระหว่าง 21–30 ปีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 มีอายุอยู่ระหว่าง 31–40 ปีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 มีอายุอยู่ระหว่าง 41–50 ปีจำนวนคน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มีอายุอยู่ระหว่าง 51–60 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และลำดับสุดท้ายมีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษาจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และประกอบอาชีพเกษตรกรจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

4. สถานะการแต่งงานของกลุ่มตัวอย่างมีสถานะเป็นโสดจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.75 รองลงมาสถานะสมรสแล้วจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 และสองลำดับสุดท้ายเป็นหม้ายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 และหย่าร้างจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

5. อาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน/นิสิต/นักศึกษาจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาข้าราชการ/พนักงานรัฐจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27 พนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และเกษตรกรจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 ขึ้นไปจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001–20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001–25,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001–35,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001–30,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

7. ภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาภาคกลางอยู่ในจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 เป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 เป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 เป็นนักท่องเที่ยว

ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันตกและภาคใต้จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

ผลการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬามีความแตกต่างกันความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายกประกอบไปด้วย ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดนครนายกมาก่อนหรือไม่ ลักษณะผู้ร่วมการเดินทางของท่าน ท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบใด ท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบใด หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับผู้ใด หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใด หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใด หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะสาเหตุใด หากท่านเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาสถานที่ใดเหมาะสมกับการจัดกิจกรรม และหากท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาที่ท่านสนใจในการเข้าร่วม

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละรูปแบบการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก

รูปแบบการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	ความถี่	ร้อยละ
1. ลักษณะผู้ร่วมการเดินทาง		
คนเดียว	13	3.25
ครอบครัว	239	59.75
กลุ่มเพื่อน	109	27.25
บริษัททัวร์	3	0.75
มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่	36	9.00
รวม	400	100.00
2. ประเภทกิจกรรมผจญภัยเข้าร่วม		
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	230	57.50
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	148	37.00
แบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	22	5.50
รวม	400	100.00

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	ความถี่	ร้อยละ
3. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬา		
การเล่นกีฬา	196	49.00
เข้าชมการเล่นกีฬา	153	38.25
เข้าชมสถานที่การเล่นกีฬา	51	12.75
รวม	400	100.00
4. ลักษณะผู้เข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา		
คนเดียว	21	5.25
กลุ่มเพื่อนของท่าน	357	89.25
กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ	22	5.50
รวม	400	100
5. ระดับการเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย		
แข่งขันแบบธรรมดาทั่วไป	235	58.75
แข่งขันแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์	144	36.00
แข่งขันแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์	21	5.25
รวม	400	100.00
6. องค์ประกอบสภาพแวดล้อมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย		
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางน้ำ	135	33.75
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางบก	238	59.50
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางอากาศ	27	6.75
รวม	400	100.00
7. วัตถุประสงค์เข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย		
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	79	19.75
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	112	28.00
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	209	52.25
รวม	400	100.00
8. สถานที่เข้าร่วมกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม		
ในสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา	233	58.25
นอกสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา	167	41.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 13 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย มีความสัมพันธ์กันความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก พบว่า

1. ลักษณะผู้ร่วมการเดินทางเป็นครอบครัวจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 ถัดมามากับกลุ่มเพื่อนจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 เดินทางคนเดียวจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และเดินทางกันบริษัททัวร์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

2. ประเภทกิจกรรมผจญภัยเข้าร่วมที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยแบบธรรมดาทั่วไปไม่จำเป็นต้องมีทักษะจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ถัดมาเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์มีทักษะระดับปานกลางจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ต้องมีทักษะระดับสูงจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

3. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬา จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 ถัดมาเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบเข้าชมการเล่นกีฬา 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 และเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบเข้าชมสถานที่การเล่นกีฬา 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

4. ลักษณะผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับกลุ่มเพื่อนของท่าน จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.25 ถัดมาเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาคนเดียวจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

5. ระดับการเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบการแข่งขันแบบธรรมดาทั่วไป จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 ถัดมาตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบแข่งขันแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบแข่งขันแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางบก จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 ถัดมากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางน้ำจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ

33.75 และกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางอากาศจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

7. วัตถุประสงค์เข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมลักษณะกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะความสนุกสนานและความบันเทิง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 ถัดมาเข้าร่วมลักษณะกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา เพราะความตื่นเต้นและความท้าทายจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 ตามลำดับ

8. สถานที่เข้าร่วมกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย ในสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 และนอกสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงการแจกแจงตามรายด้าน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก เป็นรายด้าน

ความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ความต้องการด้านบุคลากร	4.353	0.514	มากที่สุด
ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	4.313	0.585	มากที่สุด
ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	4.313	0.679	มากที่สุด
ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	4.340	0.539	มากที่สุด
ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	4.316	0.586	มากที่สุด
รวม	**4.327**	**0.519**	**มากที่สุด**

จากตาราง 14 ความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 4.327 แปลผลได้ว่ามากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปน้อย พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกต้องการด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.353 ถัดมาด้านการพัฒนาที่พักแรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.340 ด้านการพัฒนาร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.316 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.313 และด้านวัสดุ/อุปกรณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.313 แปลผลได้ว่ามากที่สุด

ตาราง 15 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านความต้องการด้านบุคลากร

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกด้านความต้องการด้านบุคลากร	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความรู้ความสามารถด้านผจญภัย	0 (0.00)	0 (0.00)	41 (10.25)	156 (39.00)	203 (50.75)	4.405	0.669	มากที่สุด
บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความเต็มใจในการให้บริการ	0 (0.00)	0 (0.00)	41 (10.25)	165 (41.25)	194 (48.50)	4.383	0.665	มากที่สุด
บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีจำนวนพอเพียง	0 (0.00)	4 (1.00)	72 (18.00)	153 (38.25)	171 (42.75)	4.228	0.773	มากที่สุด
บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีมนุษย์สัมพันธ์ดี	0 (0.00)	8 (2.00)	43 (10.75)	143 (35.75)	206 (51.50)	4.368	0.754	มากที่สุด
บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความสุภาพในการให้บริการ	0 (0.00)	4 (1.00)	42 (10.50)	152 (38.00)	202 (50.50)	4.380	0.712	มากที่สุด
รวม						4.353	0.514	**มากที่สุด**

จากตาราง 15 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านความต้องการด้านบุคลากรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.353 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.514 แปลผลได้ว่า มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นจากมากไปน้อย พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดคือบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความรู้ความสามารถด้านผจญภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.405 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.669 รองลงมา บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความเต็มใจในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.383 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.655 บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความสุภาพในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.380 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.712 บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีมนุษย์สัมพันธ์ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.368 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.754 และบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีจำนวนพอเพียงเท่ากับ 4.228 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.773 แปลผลได้ว่ามากที่สุดในทุกประเด็น ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยคุ้มกับราคา	0 (0.00)	4 (1.00)	54 (13.50)	163 (40.75)	179 (44.75)	4.293	0.734	มากที่สุด
มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำกิจกรรมที่เหมาะสม	1 (0.25)	0 (0.00)	49 (12.25)	168 (42.00)	182 (45.50)	4.325	0.704	มากที่สุด
ระยะเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	0 (0.00)	9 (2.25)	64 (16.00)	169 (42.25)	158 (39.50)	4.190	0.781	มาก
ลักษณะสิ่งแวดล้อมเหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	0 (0.00)	2 (0.50)	40 (10.00)	152 (38.00)	206 (51.50)	4.405	0.687	มากที่สุด
สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพียงพอต่อความ ต้องการ	1 (0.25)	2 (0.50)	42 (10.50)	171 (42.75)	186 (46.50)	4.353	0.685	มากที่สุด
รวม						**4.313**	**0.585**	**มากที่สุด**

จากตาราง 16 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกด้านความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.313 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.585 แปลผลได้ว่ามากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นจากมากไปน้อยพบว่าประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดคือลักษณะสิ่งแวดล้อม เหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีค่าเฉลี่ยท่ากับ 4.405 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.687 ถัดมาได้แก่สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพียงพอต่อความ ต้องการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.353 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.685 มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำกิจกรรมที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.325 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.704 กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยคุ้มกับราคากิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยคุ้มกับราคามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.293 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.734 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และระยะเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.190 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.781 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
วัสดุ/อุปกรณ์ มีเพียงพอต่อการเล่นกิจกรรม	0 (0.00)	1 (0.25)	66 (16.50)	142 (35.50)	191 (47.75)	4.308	0.748	มากที่สุด
การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่นกิจกรรม	0 (0.00)	3 (0.75)	58 (14.50)	135 (33.75)	204 (51.00)	4.350	0.751	มากที่สุด
การบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกิจกรรม	0 (0.00)	6 (1.50)	61 (15.25)	141 (35.25)	192 (48.00)	4.298	0.778	มากที่สุด
ความน่าเชื่อถือของวัสดุ/อุปกรณ์	0 (0.00)	4 (1.00)	58 (14.50)	138 (34.50)	200 (50.00)	4.335	0.758	มากที่สุด
การใช้วัสดุ/อุปกรณ์ใช้ง่าย ไม่ซับซ้อน	0 (0.00)	1 (0.25)	73 (18.25)	141 (35.25)	185 (46.25)	4.275	0.762	มากที่สุด
รวม						**4.313**	**0.679**	**มากที่สุด**

จากตาราง 17 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกด้านความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.313 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.679 แปลผลได้ว่าได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นจากมากไปน้อย พบว่าประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่นกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.350 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.751 รองลงมาความน่าเชื่อถือของวัสดุ/อุปกรณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.335 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.785 วัสดุ/อุปกรณ์ มีเพียงพอตอการเล่นกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.308 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.748 การบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.298 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.778 และการใช้วัสดุ/อุปกรณ์ใช้ง่าย ไม่ซับซ้อน 4.275 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.762 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในด้านการพัฒนาที่พักแรม

ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
สถานที่พักแรมเดินทางเข้าถึงสะดวก	0 (0.00)	1 (0.25)	58 (14.50)	161 (40.25)	180 (45.00)	4.300	0.719	มากที่สุด
ความสะอาดของที่พักแรม	1 (0.25)	0 (0.00)	45 (11.25)	143 (35.75)	211 (52.75)	4.408	0.705	มากที่สุด
อัตราค่าที่พักแรมที่เหมาะสม	1 (0.25)	2 (0.50)	62 (15.50)	154 (38.50)	181 (45.25)	4.280	0.757	มากที่สุด
ความปลอดภัยบริเวณที่พักแรม	1 (0.25)	2 (0.50)	49 (12.25)	124 (31.00)	224 (56.00)	4.420	0.742	มากที่สุด
ที่พักแรมมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร	1 (0.25)	3 (0.75)	60 (15.00)	151 (37.75)	185 (46.25)	4.290	0.763	มากที่สุด
รวม						**4.340**	**0.539**	**มากที่สุด**

จากตาราง 18 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกด้านความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.340 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.539 แปลผลได้ว่าได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นจากมากไปน้อยพบว่าประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ความปลอดภัยบริเวณที่พักแรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.420 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ถัดมาได้แก่ความสะอาดของที่พักแรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.408 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.705 สถานที่พักแรมเดินทางเข้าถึงสะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.300 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.719 ที่พักแรมมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.290 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.763 และอัตราค่าที่พักแรมที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.280 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.757 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ในความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ความรู้เกี่ยวกับเมนูอาหารการให้คำแนะนำเกี่ยวกับเมนูอาหาร	1 (0.25)	1 (0.25)	70 (17.50)	187 (46.75)	141 (35.25)	4.165	0.731	มาก
การปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเท่าเทียมกัน	0 (0.00)	3 (0.75)	50 (12.50)	157 (39.25)	190 (47.50)	4.335	0.720	มากที่สุด
การปรุงอาหาร เครื่องดื่มมีความสะอาด และความปลอดภัย	1 (0.25)	1 (0.25)	48 (12.00)	126 (31.50)	224 (56.00)	4.428	0.729	มากที่สุด
ร้านอาหารมีบรรยากาศดี	0 (0.00)	4 (1.00)	50 (12.50)	158 (39.50)	188 (47.00)	4.325	0.728	มากที่สุด
หากท่านพึงพอใจในร้านอาหารที่ท่านใช้บริการท่านจะกลับมาใช้บริการอีกครั้ง	1 (0.25)	1 (0.25)	54 (13.50)	154 (38.50)	190 (47.50)	4.328	0.733	มากที่สุด
รวม						**4.316**	**0.586**	**มากที่สุด**

จากตาราง 19 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหารในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.316 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.586 แปลผลได้ว่าได้ว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นจากมากไปน้อย พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การปรุงอาหาร เครื่องดื่มมีความสะอาด และความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.428 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.729 ถัดมาได้แก่การปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเท่าเทียมกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.335 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.720 หากท่านพึงพอใจในร้านอาหารที่ท่านใช้บริการท่านจะกลับมาใช้บริการอีกครั้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.328 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.733 ร้านอาหารมีบรรยากาศดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.325 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.728 แปลผลได้ว่ามากที่สุดและความรู้เกี่ยวกับเมนูอาหารการให้คำแนะนำเกี่ยวกับเมนูอาหารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.165 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.731 มากตามลำดับ

1. การกำหนดสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

1.1 เพศต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 20 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
เพศ																		
ชาย	4.424	2.068	0.128	4.326	0.668	0.513	4.346	0.610	0.544	4.374	0.554	0.575	4.409	2.629	0.073	4.376	1.202	0.301
หญิง	4.313			4.296			4.287			4.318			4.266			4.296		
เพศทางเลือก	4.376			4.459			4.435			4.388			4.329			4.398		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในทุกด้านจึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

1.2 อายุต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 21 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
อายุ																		
น้อยกว่า 21 ปี	4.184			4.219			4.170			4.211			4.183			4.193		
21-30 ปี	4.477			4.457			4.428			4.442			4.489			4.459		
31-40 ปี	4.417	6.583	0.000*	4.331	4.511	0.001*	4.390	5.499	0.000*	4.415	5.117	0.000*	4.398	5.901	0.000*	4.390	6.510	0.000*
41-50 ปี	4.508			4.386			4.502			4.471			4.342			4.442		
51-60 ปี	4.231			4.092			4.000			4.077			4.092			4.098		
60 ปีขึ้นไป	4.033			3.600			3.500			3.867			3.633			3.727		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.184	-	-0.286*	-0.233*	-0.324*	-0.046	0.151
21-30 ปี	4.470		-	0.060	-0.031	0.246	0.444
31-40 ปี	4.417			-	-0.091	0.187	0.384
41-50 ปี	4.508				-	0.278	0.475
51-60 ปี	4.231					-	0.278
60 ปีขึ้นไป	4.033						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่าผู้ที่มีอายุ น้อยกว่า 21 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากรน้อยกว่าผู้มีอายุ 21 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.219	-	-0.239	-0.112	-0.168	0.126	0.619
21-30 ปี	4.457		-	0.127	0.071	0.365	0.857*
31-40 ปี	4.331			-	-0.056	0.239	0.731
41-50 ปี	4.386				-	0.294	0.786
51-60 ปี	4.092					-	0.492
60 ปีขึ้นไป	3.600						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่าผู้ที่มีอายุ 21 –30 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมากกว่า ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21–30 ปี	31–40 ปี	41–50 ปี	51–60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.170	–	-0.258	-0.220	-0.332	0.170	0.670
21–30 ปี	4.428		–	0.038	-0.074	0.428	0.928
31–40 ปี	4.390			–	-0.112	0.390	0.890
41–50 ปี	4.502				–	0.502	1.002*
51–60 ปี	4.000					–	0.500
60 ปีขึ้นไป	3.500						–

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่าผู้ที่มีอายุ 41–50 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ มากกว่า ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม

ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21–30 ปี	31–40 ปี	41–50 ปี	51–60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.211	–	-0.231*	-0.204	-0.260*	0.134	0.344
21–30 ปี	4.442		–	0.027	-0.029	0.365	0.575
31–40 ปี	4.415			–	-0.056	0.338	0.548
41–50 ปี	4.471				–	0.394	0.605
51–60 ปี	4.077					–	0.210
60 ปีขึ้นไป	3.867						–

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรมต่ำกว่าผู้มีอายุ 21–30 ปีและผู้มีอายุ 41–50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21–30 ปี	31–40 ปี	41–50 ปี	51–60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.183	–	-0.306*	-0.215	-0.159	0.091	0.550
21–30 ปี	4.489		–	0.091	0.147	0.397	0.856*
31–40 ปี	4.398			–	0.055	0.305	0.765
41–50 ปี	4.342				–	0.250	0.709
51–60 ปี	4.092					–	0.459
60 ปีขึ้นไป	3.633						–

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร ต่ำกว่า ผู้มีอายุ 21–30 ปี และ ผู้มีอายุอยู่ระหว่าง 21–30 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร สูงกว่า ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวม

ความต้องกาด้านภาพรวม	$\bar{X}$	อายุ					
		น้อยกว่า 21 ปี	21–30 ปี	31–40 ปี	41–50 ปี	51–60 ปี	60 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	4.193	–	-0.266*	-0.197	-0.249	0.095	0.466
21–30 ปี	4.459		–	0.069	0.017	0.361	0.732*
31–40 ปี	4.390			–	-0.052	0.292	0.663
41–50 ปี	4.442				–	0.344	0.715
51–60 ปี	4.098					–	0.371
60 ปีขึ้นไป	3.727						–

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวม ต่ำกว่า ผู้มีอายุ 21–30 ปี และ ผู้มีอายุอยู่ระหว่าง 21–30 ปี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวม สูงกว่า ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

1.3 ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 28 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษาต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
ระดับการศึกษา																		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.205			4.209			4.173			4.195			4.168			4.190		
ปริญญาตรี	4.441	7.927	0.000*	4.402	3.454	0.017*	4.413	4.765	0.003*	4.457	7.072	0.000*	4.433	6.194	0.000*	4.429	6.801	0.000*
ปริญญาโท	4.477			4.313			4.360			4.380			4.367			4.379		
ปริญญาเอก	4.550			4.600			4.900			4.400			4.400			4.570		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.205	-	-0.236*	-0.272*	-0.345*
ปริญญาตรี	4.441		-	-0.036	-0.109
ปริญญาโท	4.477			-	-0.073
ปริญญาเอก	4.550				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร น้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.209	-	-0.194*	-0.105	-0.391*
ปริญญาตรี	4.402		-	0.089	-0.198*
ปริญญาโท	4.313			-	-0.287*
ปริญญาเอก	4.600				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยน้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป และผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกมีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมากกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.195	-	-0.262*	-0.185	-0.205
ปริญญาตรี	4.457		-	0.077	0.057
ปริญญาโท	4.380			-	-0.020
ปริญญาเอก	4.400				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่า ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรมน้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม

ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.195	-	-0.262*	-0.185	-0.205
ปริญญาตรี	4.457		-	0.077	0.057
ปริญญาโท	4.380			-	-0.020
ปริญญาเอก	4.400				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 พบว่า ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรมน้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.168	-	-0.265*	-0.199	-0.232
ปริญญาตรี	4.433		-	0.066	0.033
ปริญญาโท	4.367			-	-0.033
ปริญญาเอก	4.400				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่า ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหารน้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวมการบริการ

ด้านภาพรวม	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.190	-	-0.239*	-0.189	-0.380*
ปริญญาตรี	4.429		-	0.050	-0.141
ปริญญาโท	4.379			-	-0.191
ปริญญาเอก	4.570				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 พบว่า ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านภาพรวมน้อยกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

1.4 สถานะภาพที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ได้ดังนี้

ตาราง 35 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
สถานภาพ																		
โสด	4.322			4.322			4.309			4.320			4.312			4.317		
หม้าย	4.867	1.899	0.129	4.467	0.182	0.908	4.400	0.628	0.598	4.600	1.779	0.150	4.733	2.370	0.070	4.613	0.943	0.420
สมรส	4.413			4.290			4.335			4.396			4.337			4.354		
หย่าร้าง	4.467			4.200			3.800			3.800			3.533			3.960		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกด้านจึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

1.5 อาชีพที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ดังนี้

ตาราง 36 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพหลักต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
อาชีพหลัก																		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐ	4.417			4.339			4.326			4.435			4.400			4.383		
ธุรกิจส่วนตัว	4.446			4.388			4.425			4.406			4.388			4.410		
พนักงานบริษัทเอกชน	4.487	2.068	0.128	4.355	0.668	0.513	4.406	0.610	0.544	4.352	0.554	0.575	4.322	2.629	0.073	4.384	1.202	0.301
เกษตรกร	4.400			4.480			4.800			4.480			4.480			4.528		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	4.209			4.240			4.201			4.235			4.219			4.221		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 พบว่าการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านบุคลากรจึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	อาชีพ				
		ข้าราชการ/พนักงานรัฐ	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
ข้าราชการ/พนักงานรัฐ	4.417	-	-0.029	-0.070	0.017	0.208*
ธุรกิจส่วนตัว	4.446		-	-0.040	0.046	0.237*
พนักงานบริษัทเอกชน	4.487			-	0.087	0.278*
เกษตรกร	4.400				-	0.191
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	4.209					-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่า ที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร น้อยกว่าผู้ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐ ธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

1.6 ระดับรายได้ที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 38 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน																		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	4.237			4.269			4.227			4.259			4.245			4.247		
15,001-20,000 บาท	4.412			4.351			4.397			4.357			4.342			4.372		
20,001-25,000 บาท	4.381	4.280	0.001*	4.314	1.634	0.150	4.305	2.363	0.059	4.371	2.675	0.022*	4.410	1.889	0.095	4.356	2.788	0.057
25,001-30,000 บาท	4.342			4.100			4.117			4.242			4.158			4.192		
30,001-35,000 บาท	4.454			4.469			4.385			4.423			4.392			4.425		
35,001 บาท ขึ้นไป	4.548			4.409			4.509			4.521			4.448			4.487		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 พบว่าการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านบุคลากรและด้านการพัฒนาที่พักแรมจึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	30,001-35,000 บาท	35,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	4.237	-	-0.175	-0.144	-0.105	-0.217	-0.311*
15,001-20,000 บาท	4.412		-	0.031	0.071	-0.042	-0.136
20,001-25,000 บาท	4.381			-	0.039	-0.073	-0.167
25,001-30,000 บาท	4.342				-	-0.112	-0.206
30,001-35,000 บาท	4.454					-	-0.094
35,001 บาท ขึ้นไป	4.548						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 39 พบว่า ผู้มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร น้อยกว่า ผู้มีรายได้ 35,001 บาท ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	30,001-35,000 บาท	35,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	4.259	-	-0.098	-0.112	0.017	-0.164	-0.262*
15,001-20,000 บาท	4.357		-	-0.015	0.115	-0.066	-0.164
20,001-25,000 บาท	4.371			-	0.130	-0.052	-0.150
25,001-30,000 บาท	4.242				-	-0.181	-0.279*
30,001-35,000 บาท	4.423					-	-0.098
35,001 บาท ขึ้นไป	4.521						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้มีรายได้ 35,001 บาท ขึ้นไป มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม สูงกว่า ผู้มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท และ ผู้มีรายได้ 25,001-30,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.7 ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 41 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว																		
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	4.424			4.373			4.392			4.366			4.327			4.376		
ภาคเหนือ	4.350			4.470			4.410			4.400			4.410			4.408		
ภาคกลาง	4.208			4.198			4.164			4.242			4.211			4.205		
ภาคตะวันออก	4.313	2.893	0.009*	4.330	2.091	0.053	4.365	2.547	0.050	4.296	1.639	0.135	4.409	1.523	0.169	4.343	2.183	0.053
ภาคตะวันตก	4.547			4.537			4.653			4.537			4.547			4.564		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.454			4.169			4.154			4.500			4.431			4.342		
ภาคใต้	4.368			4.305			4.284			4.305			4.295			4.312		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 พบว่าการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านบุคลากรจึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว						
		กรุงเทพฯ และปริมณฑล	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	4.424	-	0.074	0.216*	0.111	-0.123	-0.030	-0.056
ภาคเหนือ	4.350		-	0.142	0.037	-0.197	-0.104	0.018
ภาคกลาง	4.208			-	-0.105	-0.339	- 0.246	0.160
ภาคตะวันออก	4.313				-	-0.234	-0.141	0.055
ภาคตะวันตก	4.547					-	0.094	-0.179
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.454						-	-0.085
ภาคใต้	4.368							-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากรสูงกว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

เพศของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ไม่แตกต่างกัน

สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวผจญภัยไม่แตกต่างกัน

อายุนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความแตกต่างในความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ที่พัก ร้านอาหาร และในภาพรวมผู้ที่อายุ 21–30 ปีมีความต้องการการบริการสูงกว่าผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และในภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก

อาชีพหลักของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง บุคลากร อาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษามีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐหรือธุรกิจส่วนตัว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง บุคลากร และด้านที่พักแรม นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำหรือเท่ากับ 15,000 บาทมีความต้องการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้มีรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป จะมีความต้องการด้านที่พักแรมสูงกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

รูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย 2 รูปแบบที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก จากสมมติฐานดังกล่าวสามารถแบบตามสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

2.1 ลักษณะผู้ร่วมการเดินทางที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 43 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะผู้ร่วมการเดินทางต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน																		
คนเดียว	4.492			4.338			4.462			4.523			4.615			4.486		
ครอบครัว	4.329			4.267			4.300			4.331			4.313			4.308		
กลุ่มเพื่อน	4.406	0.752	0.557	4.417	1.376	0.242	4.356	0.467	0.760	4.360	0.569	0.685	4.297	1.099	0.357	4.367	0.635	0.638
บริษัททัวร์	4.267			4.533			4.333			4.333			4.000			4.293		
มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่	4.306			4.278			4.217			4.272			4.311			4.277		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 พบว่า ลักษณะผู้ร่วมการเดินทางต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ไม่แตกต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

2.2 ลักษณะการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 44 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะการเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	4.396			4.324			4.347			4.374			4.317			4.351		
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	4.270	3.178	0.053	4.251	3.739	0.025*	4.219	3.593	0.058	4.253	4.361	0.013*	4.270	3.421	0.034*	4.253	4.201	0.016*
แบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	4.455			4.609			4.591			4.564			4.618			4.567		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 พบว่า ลักษณะการเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยแตกต่างกันในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านการพัฒนาที่พักแรม ด้านการพัฒนาร้านอาหาร และด้านรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงจำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังนี้

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	4.324	-	0.073	-0.285
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	4.251		-	-0.358*
แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	4.609			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 พบว่า ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง) มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ต่ำกว่าผู้มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบแบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบScheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม

ด้านการพัฒนาที่พักแรม	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	4.374	-	0.121	-0.190
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	4.253		-	-0.311*
แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	4.564			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 พบว่า ลักษณะเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง) มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาที่พักแรม ต่ำกว่าลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบแบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ด้านการพัฒนาร้านอาหาร	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	4.317	-	0.046	-0.302
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	4.270		-	-0.348*
แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	4.618			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 47 พบว่า ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง) มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร ต่ำกว่าลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบแบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างลักษณะในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

รวม	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)
แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)	4.351	-	0.099	-0.216
แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)	4.253		-	-0.315*
แบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)	4.567			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 พบว่า ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง) มีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก รวม ต่ำกว่าผู้มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบแบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ร่วมกับผู้ใดที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยจังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 49 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ร่วมกับผู้ใดต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
คนเดียว	4.210			4.257			4.171			4.257			3.981			4.175		
กลุ่มเพื่อนของท่าน	4.364	0.976	0.378	4.316	0.101	0.904	4.325	0.624	0.536	4.351	0.806	0.447	4.350	5.784	0.003*	4.341	1.357	0.259
กลุ่มนักท่องเที่ยว																		
กลุ่มอื่นๆ	4.309			4.318			4.245			4.227			4.091			4.238		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 49 พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ร่วมกับผู้ใดที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการพัฒนาร้านอาหาร จึงจำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ดังนี้

ตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบScheffe ระหว่างลักษณะเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมผจญภัยกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		คนเดียว	กลุ่มเพื่อนของท่าน	กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ
คนเดียว	3.981	-	-0.369*	-0.110
กลุ่มเพื่อนของท่าน	4.350		-	0.259
กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ	4.091			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย คนเดียว มีความต้องการความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร ต่ำกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย กลุ่มเพื่อนของท่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 การเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 51 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการในรูปแบบเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
แข่งขันแบบธรรมดาทั่วไป	4.397			4.345			4.359			4.383			4.342			4.365		
แข่งขันแบบซอฟท์แอดเวนเจอร์	4.322	4.445	0.012*	4.275	0.920	0.399	4.258	1.468	0.232	4.282	1.899	0.151	4.282	0.582	0.559	4.284	1.846	0.159
แข่งขันแบบเอ็กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์	4.067			4.219			4.171			4.248			4.257			4.192		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 พบว่าการในรูปแบบเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในด้านบุคลากรจึงจำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ดังนี้

ตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe ระหว่างการเข้าร่วมในรูปแบบแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย กับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากร

ความต้องการด้านบุคลากร	$\bar{X}$	กิจกรรมผจญภัย		
		คนเดียว	กลุ่มเพื่อนของท่าน	กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ
แข่งขันแบบธรรมดาทั่วไป	3.981	4.397	-	0.074
แข่งขันแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์	4.350	4.322		-
แข่งขันแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์	4.091	4.067		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 พบว่าการเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบแข่งขันแบบธรรมดาทั่วไปมีความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านบุคลากรสูงกว่า รูปแบบแข่งขันแข่งขันแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 53 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางน้ำ	4.421			4.353			4.336			4.360			4.363			4.367		
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางบก	4.298	3.513	0.051	4.282	0.905	0.405	4.277	1.560	0.211	4.317	0.750	0.473	4.276	1.488	0.227	4.290	1.784	0.169
กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางอากาศ	4.489			4.393			4.511			4.437			4.430			4.452		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 53 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่

2.6 การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 54 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เหตุผลเพราะต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	4.309			4.215			4.159			4.289			4.197			4.234		
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	4.455	3.157	0.054*	4.468	5.821	0.003*	4.511	7.517	0.001*	4.438	2.623	0.074	4.473	6.290	0.002*	4.469	6.288	0.002*
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	4.314			4.267			4.265			4.306			4.277			4.286		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 54 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะในรูปแบบกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ด้านการพัฒนาร้านอาหาร และรวมจึงจำเป็นต้องเปรียบเทียบเป็นราย คู่ดังนี้

ตาราง 55 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย

กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	$\bar{X}$	ความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยว		
		เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	4.215	-	-0.253*	-0.052
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	4.468		-	0.201*
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	4.267			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 55 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงมีค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยต่ำกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายมีค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยสูงกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 56 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ด้านวัสดุ/อุปกรณ์	$\bar{X}$	ความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยว		
		เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	4.159	-	-0.351*	-0.106
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	4.511		-	0.246*
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	4.265			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 56 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สาเหตุเพราะเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงมีค่าเฉลี่ยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ต่ำกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายมีค่าเฉลี่ยด้านวัสดุ/อุปกรณ์สูงกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สาเหตุเพราะกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ด้านการพัฒนาร้านอาหาร

ด้านการพัฒนาร้านอาหาร	$\bar{X}$	ความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยว		
		เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	4.197	-	-0.276*	-0.079
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	4.473		-	0.197*
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	4.277			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 57 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงมีค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาร้านอาหารต่ำกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายมีค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาร้านอาหารสูงกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Scheffe การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สาเหตุเพราะกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

รวม	$\bar{X}$	**ความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยว**		
		เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง
เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	4.234	-	-0.235*	-0.052
เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย	4.469		-	0.183*
เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง	4.286			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 58 พบว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงมีค่าเฉลี่ยรวมต่ำกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะสาเหตุเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ การเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทายมีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่าการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.7 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกได้ ดังนี้

ตาราง 59 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างท่านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร			ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย			ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์			ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม			ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร			รวม		
	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.	ค่าเฉลี่ย	ค่า F	ค่า Sig.
ในสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา	4.361			4.349			4.361			**4.365**			4.320			4.351		
นอกสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา		2.566	0.110		0.321	0.571		1.130	0.288		0.002	0.968		6.450	0.011*		0.563	0.454
	4.340			4.262			4.246			**4.304**			4.310			4.292		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 59 พบว่าท่านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่ต่างกันต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการพัฒนาร้านอาหาร

จากการทดสอบสมมติฐานทั้งสองสมมติฐานสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. การกำหนดสมมุติปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังตารางที่ 60

ตาราง 60 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร	ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	รวม
เพศ						
อายุ	*	*	*	*	*	*
ระดับการศึกษา	*	*	*	*	*	*
สถานภาพ						
อาชีพหลัก	*			*		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	*					
ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว	*					

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 60 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศและสถานภาพที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุและระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในทุกด้าน

ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพหลักที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร และ ด้านการพัฒนาที่พักแรมและปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร

2. รูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังตาราง 61

ตาราง 61 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

	ความต้องการด้านบุคลากร	ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย	ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์	ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม	ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร	รวม
ลักษณะผู้ร่วมการเดินทาง						
ลักษณะการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัย		*		*	*	*
ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบที่ต่างกัน						
การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับผู้ใด						
การตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใด	*					
การตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบ						
ลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะ	*	*	*		*	*
ท่านเข้าร่วมกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาสถานที่ใดเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่ต่างกัน					*	

* หมายถึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 61 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

ลักษณะผู้ร่วมการเดินทาง ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบที่ต่างกัน การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ร่วมกับผู้ใด และการเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบ ที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านการพัฒนาที่พักแรม ด้านการพัฒนาร้านอาหาร และรวม

การเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ในรูปแบบที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร

ลักษณะกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพราะเหตุที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ด้านการพัฒนาร้านอาหาร และภาพรวม

การรเข้าร่วมกิจกรมกีฬาเชิงผจญภัย สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่ต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายกในด้านการพัฒนาร้านอาหาร

บทที่ 5

บทสรุป

งานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

2. เพื่อประเมินศักยภาพและความสามารถด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

4. เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดนครนายกผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

4.1 สรุปผลการวิจัย

4.2 การอภิปรายผลการวิจัย

4.3 ข้อเสนอแนะของการวิจัย

4.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

การศึกษาวัตถุประสงค์ของที่ 1 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Semi-structure) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 1 ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT Analysis ดังนี้

สภาพทั่วไปของจังหวัดนครนายกเป็นเมืองที่ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติอากาศบริสุทธิ์ที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯต่อให้ผู้ที่สนใจต้องการพักผ่อนจากการทำงานมีเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อยก็สามารถเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกได้ รูปแบบหรือกิจกรรมท่องเที่ยว

แบบผจญภัยมีทั้งผู้ปรกอบการเอกชนและภาครัฐที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมจะได้รับความสนุกสนาน ท้าทาย ตื่นเต้น การเพิ่มเติมรูปแบบกีฬาเข้าไปเป็นการต่อยอดจากรูปแบบเดิมเพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยว โดยไม่ต้องให้งบประมาณมากมายในการเพิ่มรูปแบบเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ

ปัญหาของจังหวัดนครนายกมีด้านการจราจรและการคมนาคม ระบบขนส่งไม่ทั่วถึง ไม่มีความเชื่อมโยงกันไม่สะดวกเป็นอย่างมากสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่มียานภาหนะส่วนตัว สภาพอากาศของประเทศไทยมีอากาศที่ร้อนจัดหากไม่ใช่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความท้าทายความสามารถตนเองอย่างแท้จริงก็จะเป็นจุดที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ประทับใจ รูปแบบกิจกรรมผจญภัยเดิมใช้ช่วงเวลาเข้าร่วมกิจกรรมแบบสั้น ๆ ทำให้ธุรกิจที่พักแรมภายในจังหวัดไม่ตื่นตัว การทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นผู้กำหนดนโยบายหรือทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในภาพรวมมีการสลับสับเปลี่ยนผู้ดูแลบ่อยครั้ง การทำงานยังขาดการพูดคุยกับของหลายหน่วยงานส่งผลต่อภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายกไม่ชัดเจน

อุปสรรคการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวยังยากลำบากหากไม่มีการปรับแก้ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อุทยานที่มีกฎหรือข้อบังคับหน่วยงานที่ดูแล คือ หน่วยงานราชการที่ยังขาดความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การทำงานในความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาและการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐยังขาดการทำงานแบบบูรณาการ เป้าหมายหรือทิศทางที่ไม่ตรงกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนทั้งการไม่มีงบประมาณส่วนกลางเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคโควิด19 ทำให้นักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจในการเล่นกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาสภาพทั่วไปจังหวัดนครนายกสามารถมีโอกาสในการพัฒนาได้ ดังนี้

1) เพิ่มมูลค่ากิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ 2) พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว 3) พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว 4) พัฒนาบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว 5) พัฒนาโครงสร้างแผนงานให้ชัดเจน เป็นระบบอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ 6) ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการ

เข้าแข่งขัน งานมหกรรมหรือเทศกาล 7) พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ 8) ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด-19

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวถึงความสามารถของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก

การศึกษาวัตถุประสงค์ของที่ 2 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Semi-structure) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 2 ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับศักยภาพท่องเที่ยว (6 A's) และการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย ดังนี้

รายละเอียดเกี่ยวกับศักยภาพท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (6 A's)

ด้านสร้างสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) : สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวหลักคือทรัพยากรธรรมชาติ และอากาศที่บริสุทธิ์ติดอันดับโลก เป็นสิ่งดึงดูดใจที่จะดึงนักท่องเที่ยวที่มีชีวิตชาวเมืองที่อยากจะหลีกหนีความแออัด หรือการทำงานหนักด้านพื้นที่ตั้งของจังหวัดนครนายกที่ติดกับกรุงเทพมหานครและเส้นทางการเดินทางที่ง่ายไม่สลับซับซ้อนเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาท่องเที่ยวจำกัดรูปแบบกิจกรรมก็แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป นักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนาน ท้าทาย ตื่นเต้น และออกกำลังกาย

ด้านการเข้าถึง (Accessibility) : ถึงแม้ว่าจังหวัดนครนายกจะมีพื้นที่ ๆ ติดกับกรุงเทพมหานครแต่ถ้าหากไม่แก้ไขเรื่องการจราจรที่ติดขัดมากก็จะทำให้ใช้เวลาในการเดินทางไม่ต่างจากจังหวัดที่อยู่ไกลออกไปได้ การที่ไม่มีรถประจำทางเข้าถึงสถานที่ประกอบกิจกรรมเนื่องจากที่ตั้งอยู่ลึกทำให้นักท่องเที่ยวนิยมใช้ยานพาหนะส่วนตัวแต่การบริการการเข้าถึงยังคงเป็นป้ายบอกทิศทางที่ขาดช่วงควรได้รับการแก้ไข โดยการใช้ระบบสื่อสารออนไลน์หรือระบบแผนที่ออนไลน์ที่ระบุถึงสถานที่ประกอบกิจกรรม เพื่อลดการใช้ป้ายบอกทางที่บดบังทัศนียภาพทางธรรมชาติที่สวยงามของจังหวัดนครนายก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) : จังหวัดนครนายกมีความพร้อมทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน แต่ในการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดในเรื่องของจุดบริการการประถมพยาบาล หรือโรงพยาบาลที่ค่อยอำนวยความสะดวกในเวลาฉุกเฉินจึงส่งผลต่อความมั่นใจของนักท่องเที่ยวในการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ควรมีการเพิ่มจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลาง เพิ่มความเชื่อมโยงของกิจกรรมและองค์ประกอบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์การเข้าร่วมกิจกรรม อุปกรณ์เสริมด้านความปลอดภัย นอกเหนือจากร้านขายของฝากทั่วไป

ด้านการบริหารจัดการ (Ancillary) : การบริหารจัดการควรเริ่มจากการให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำงานแบบบูรณาการพูดคุยร่วมกันทุกฝ่าย ทำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยอย่างลึกซึ้ง กำหนดแผนนโยบายแผนการจัดการให้ชัดเจน นำจุดเด่นด้านทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดนครนายกมีความอุดมสมบูรณ์หากมีการบริหารที่ดีดึงมาได้เติมศักยภาพมากกว่านี้เพื่อลงมาสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงาน การบริหารจัดการควรหันมาใช้ระบบสื่อสารออนไลน์เพื่อตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันให้มากขึ้น

ด้านที่พัก (Accommodation) : ที่พักของจังหวัดนครนายกจะเป็นแบบรีสอร์ท หรือโฮมสเตย์ส่วนใหญ่ลักษณะเป็นบ้านหลังที่รายล้อมธรรมชาติ ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่ กลุ่มลูกค้าด้านที่พักของจังหวัดนครนายกส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสัมมนา จำนวนที่พักจึงมีจำนวนมาก แต่ไม่สามารถตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยวได้เนื่องจากความสะอาด ความปลอดภัย และการการบริการยังเป็นขั้นพื้นฐานคือด้านอาหารเช้า ควรปรับให้มีบริการเสริมเช่น สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ การนวดประเภทต่าง ๆ ควรจัดโปรโมชั่นควบคู่กับกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย เพื่อกระตุ้นธุรกิจด้านที่พักของจังหวัดนครนายกมากขึ้นกว่าปัจจุบัน

ด้านกิจกรรม (Activities) : จังหวัดนครนายกมีรูปแบบกิจกรรมผจญภัยบรการนักท่องเที่ยวที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป นักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น ท้าทาย แต่รูปแบบกิจกรรมเป็นรูปแบบพื้นฐานที่ไม่ได้การปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมทำให้นักท่องเที่ยวที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ แล้วได้รับความตื่นเต้น ท้าทายลดลง ดังนั้นความมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมให้เข้ากับช่วงของสถานการณ์การการแพร่กระจายของโรคโควิด–19 ความสะอาด ปลอดภัย และช่วยส่งเสริมร่างกายให้แข็งแรงสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่นักท่องเที่ยว

รายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย

โดยใช้หลักการในการพัฒนาการท่องเที่ยว 5 ขั้นตอน ดังนี้

การวางแผน : การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยแต่เดิมไม่มีความชัดเจนไม่มีการกำหนดทิศทางการพัฒนาลงไปให้แก่ผู้ประกอบการ ดังนั้นการวางแผนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควร มีการวางแผนกระบวนการพัฒนาให้ชัดเจนและขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ การจะทราบถึงข้อกำหนดดังกล่าวควรให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน และตั้งมีงบประมาณส่วนกลางให้แก่คระผู้ทำงานโดยการกระตุ้นการประชาสัมพันธ์ ปรับแบบแผนให้มีการลงทุนน้อยที่สุดให้สอดคล้องกับธรรมชาติ พัฒนาบุคลากรให้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบกิจกรรมต้องศึกษาความชอบเฉพาะกลุ่ม

การพัฒนา : หากจังหวัดนครนายกมีการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาส่งเสริมภาพการท่องเที่ยวของจังกวัดนครนายกชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการพัฒนาระบบการทำงานแบบบูรณาการดึงทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอน โดยมีงบประมาณส่วนกลางส่งเสริมการทำงานพัฒนาบุคลากรด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจดึงศักยภาพของบุคลากรและสถานที่ให้เกิดประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ควรพัฒนาปรับมาให้ระบบสื่อสารออนไลน์ให้ทันกับกลุ่มคนส่วนมากให้เข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากตามแนวคิดของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในขณะนี้เนื่องด้วยปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ควรพัฒนาจัดการแข่งขันประจำปีของจังหวัดนครนายกเพื่อเพิ่มช่วงเวลาในการฝึกซ้อมเพื่อให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ตลอดทั้งปี

การปรับปรุง : ด้านที่ควรมีการปรับปรุงมากที่สุดคือด้านการคมนาคมและการเข้าถึงสถานที่เนื่องจากมีขีดความสามารถน้อยมากและส่งผลกระทบต่อด้านอื่น ๆ ได้อีกมากมาย เพราะสถานที่ประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวและองค์ประกอบการบริการการท่องเที่ยวอยู่ห่างกันหรือลึกจากถนนใหญ่ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาใช้ยานพาหนะส่วนตัว ทำให้เกิดการจราจรที่ติดขัดมากต่อให้ที่ตั้งของจังหวัดนครนายกได้เปรียบกว่าจังหวัดอื่น ๆ ที่อยู่ห่างไกลแต่ระยะเวลาที่ใช้เดินทางไม่แตกต่างกันมากนัก การประชาสัมพันธ์ควรปรับปรุงในการใช้สื่อสารออนไลน์มากกว่าให้เข้ากับรูปแบบกิจกรรม ยุคสมัยและรวดเร็ว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬามากกว่านี้กลุ่มนักท่องเที่ยวพื้นฐาน

การกระจายรายได้ : สามารถเปลี่ยนบทบาทคนในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่มีเวลาในการรอพืชพันธุ์เจริญเติบโต คนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเข้ามาค้าขายองค์ประกอบการท่องเที่ยว หากสามารถพัฒนาได้จะทำคนในพื้นที่เป็นหลักโดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นจากการเป็นผู้เชี่ยวชาญในกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ส่งผลให้เกิดความหวงแหนแก่คนในพื้นที่เกิดประโยชน์ในระยะยาว สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากการบริการที่ตรงจุดเช่น อุปกรณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนตัว หรือการป้องกันรักษาพยาบาลจากกิจกรรมเพิ่มความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ : การบริการเพื่อรักษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายกได้ในระบบพื้นฐาน การจะพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้ได้รับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวคือ สถานที่ที่ให้บริการกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาควรมีหลายกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมรักษาระดับความตื่นเต้นสนุกสนานของกิจกรรม ด้านอุปกรณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมต้องมีความพร้อม สะอาด และมั่นคง ปรับบรรยากาศในสถานที่ให้เข้ากับ

กิจกรรม ควรเพิ่มจุดบริการด้านความปลอดภัยหรือประถมพยาบาลเพื่อสร้างความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

การศึกษาวัตถุประสงค์ของที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าร่วมการท่องเที่ยวและกิจกรรมผจญภัย จำนวนทั้งสิ้น 400 ท่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 ประเด็น ได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว จากผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ที่อายุน้อยกว่า 21 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่สถานภาพโสด เป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ที่พักอาศัยหรือภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวจะอยู่ภาคกลางในส่วนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สรุปผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะผู้ร่วมการเดินทาง ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบที่ต่างกัน การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา และการตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบ ที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายกไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ลักษณะการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านการพัฒนาที่พักแรม ด้านการพัฒนาร้านอาหารและภาพรวม

การตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร

ลักษณะกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะเหตุที่แตกต่างกันมีความแตกต่างต่อความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกในด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ด้านการพัฒนาร้านอาหาร และภาพรวม

นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาทางด้านสถานที่ ๆ เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่ต่างกันมีความแตกต่างให้ความสำคัญในความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกในด้านการพัฒนาร้านอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

เพศของนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

สถานภาพของนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

อายุนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความแตกต่างในความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านวัสดุ/อุปกรณ์ผจญภัยเชิงกีฬา ที่พัก ร้านอาหาร และในภาพรวมผู้ที่อายุ 21–30 ปีมีความต้องการการบริการสูงกว่าผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และในภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก

อาชีพหลักของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในเรื่อง บุคลากร อาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษามีความต้องการการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐหรือธุรกิจส่วนตัว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกันในด้านบุคลากร และด้านที่พักแรม นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำหรือเท่ากับ 15,000 บาทมีความต้องการบริการการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้มีรายได้35,001บาทขึ้นไปจะมีความต้องการด้านที่พักแรมสูงกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

การเสนอแนะกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขั้นตอนด้วยการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากผลการวิเคราะห์

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จึงได้ผลจากการวิเคราะห์ SWOT Analysis ได้ดังนี้

สรุปการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Strengths)

อากาศดีติดอันดับโลก มีทรัพยากรธรรมชาติที่ใกล้กรุงเทพฯ ผู้ที่สนใจ หรือนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย กลุ่มนักท่องเที่ยวด้านนี้มีความมั่นคงกับความรู้สึกชอบที่สม่ำเสมอ รูปแบบการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป และการบริการเสริมทางที่หลากหลาย ราคายุติธรรม

จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Weaknesses)

ปัญหาสภาพอากาศของประเทศไทยมีอากาศร้อนจัด แห้งแล้ง ขาดการดัดแปลงองค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม ขาดการบริหารการท่องเที่ยวทำให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน ปัญหาคณะการทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยครั้งมีทิศทางแตกต่างกัน และบุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ

โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Opportunities)

แนวโน้มการสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติ แนวโน้มกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมใช้เวลาให้นานยิ่งขึ้น แนวโน้มการบริหารการท่องเที่ยวให้เป็นจุดเด่นและชัดเจน แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน และมีระบบการให้ความรู้ความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ

อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Threats)

ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดความสามารถในการพัฒนา ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด–19 ปัญหาการทำงานที่ยังขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก และปัญหาคนในท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด

สรุปการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Strengths)

ด้านอาหารให้ความสำคัญการปรุงอาหารเครื่องดื่มมีความสะอาดปลอดภัย สิ่งแวดล้อมรอบสถานที่กิจกรรมสร้างบรรยากาศให้เข้ากับกิจกรรม นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาทางบก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความสนุกสนาน

จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Weaknesses)

มีความต้องการบุคลากรให้ความรู้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มความมั่นใจความปลอดภัยบริเวณที่พักแรมส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจ กลุ่มอายุน้อยศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีต้องการการบริการท่องเที่ยวน้อย การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่นกิจกรรม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000

โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Opportunities)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสนใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับกลุ่มเพื่อน นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬา ช่วงอายุที่แตกต่างกันมีความต้องการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาแตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาแบบธรรมดา

อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Threats)

ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดความสามารถในการพัฒนา ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด19 ปัญหาการทำงานที่ยังขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก และปัญหาคนในท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลจะเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะอธิบายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

ผลสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก พบว่าการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวยังคงมีความยากลำบากหากไม่มี

การปรับแก้ ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) ที่ได้ให้หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวโดยนักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่อาศัยความทรหด อดทน เสี่ยงภัย ตื่นเต้น ท้าทายตามสถานที่ห่างไกล ถึงแม้ว่าการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เข้าถึงสถานที่ประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) หรือยังไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแบบผจญภัย (Adventure Tourism) ไม่ถือว่าเป็นการบริการการท่องเที่ยวในลักษณะเพื่อทดสอบความท้าทาย ตื่นเต้น ดังนั้นหน่วยงานของรัฐควรเข้ามาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น ในส่วนของความชื่นชอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่อาศัยความทรหด อดทน เสี่ยงภัย ตื่นเต้น ท้าทายควรอยู่ในรูปแบบกิจกรรมดังนั้นการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรนำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเพียงเท่านั้น

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อุทยานที่มีกฎหรือข้อบังคับหน่วยงานที่ดูแลคือหน่วยงานราชการที่ยังขาดความเชี่ยวชาญ เนื่องจากไม่ใช่หน้าที่ในการปฏิบัติงานหลักทางด้านการท่องเที่ยว แต่ในพื้นที่การดูแลในเขตพื้นที่อุทยาน หรือในเขตพื้นที่ทางทหารได้มีการจัดกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยในการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งขัดแย้งกับ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560–2564 ที่ระบุว่า กฎหมายระเบียบและข้อบังคับควรมีการระบุให้มีความชัดเจนทันสมัยเป็นธรรม ควรให้กฎหรือข้อบังคับสอดคล้องกับข้อบังคับสากล ดังนั้นการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาคณะบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวควรเข้ามาทำงานร่วมกันหรือให้หน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องหรือในเขตพื้นที่อุทยานที่เปิดจุดบริการการท่องเที่ยวด้านผจญภัยเชิงกีฬาให้แก่นักท่องเที่ยว ควรมีการจัดอบรมพนักงานหรือข้าราชการที่ยังขาดความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหรือข้อบังคับ ให้มีความสอดคล้องบริบทของการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามารู้สึกประทับใจ แต่ก็ควรมีกฎหรือข้อบังคับมากกว่าสถานที่ท่องเที่ยวทั่วไป แต่ใช้เป็นการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากนักท่องเที่ยว ถึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหรือข้อบังคับให้นักท่องเที่ยวทราบ โดยทั่วกันก่อนเข้ามาท่องเที่ยวยังจุดบริการในเขตพื้นที่อุทยาน หรือในเขตพื้นที่ทางทหาร รวมถึงติดคำแจ้งเตือนตามจุดต่าง ๆ ที่อาจเกิดการละเมิดเกี่ยวกับกฎหรือข้อบังคับ

การทำงานในความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาและการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดนครนายกยังขาดการทำงานแบบบูรณาการความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ จึงทำให้เป้าหมายหรือทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายกไม่ตรงกันไปคนละทิศทางระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน

และชุมชนทั้งการยังขาดการไม่มีงบประมาณส่วนกลางในการพัฒนาการท่องเที่ยว หากต้องการผลักดันการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรมีการจัดตั้งงบประมาณส่วนนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงศ์ ภูมิบ่อพลับ (2561) ที่ได้วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้ ที่พบว่า ต้องมีการบูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นการสร้าง มูลค่าเพิ่มและการตระหนักรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยว ในมุมมองนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปนำไปสู่คุณค่าและประโยชน์ต่าง ๆ ให้เกิดกับจังหวัดที่ต้องการพัฒนา โดยส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างรายได้ในพื้นที่ ด้านสังคม ประชาชน เยาวชน เห็นถึงคุณค่าของการท่องเที่ยวอย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากประชาชน ภาครัฐ เอกชน เคารพในความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีเพื่อให้เกิดความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว การเมือง ที่แท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวถึงความสามารถของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

รายละเอียดเกี่ยวกับศักยภาพท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (6 A's)

ด้านสร้างสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) : สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวหลัก คือ ทรัพยากรธรรมชาติ และอากาศ เป็นที่สิ่งดึงดูดใจจะดึงนักท่องเที่ยวที่มีชีวิตชาวเมืองที่อยากจะหลีกหนีความแออัด และรูปแบบกิจกรรมก็แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนาน ท้าทาย ตื่นเต้น และออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับ การความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของ Standeven and De Knop (1999, p. 170) ที่ระบุว่า ลักษณะของสิ่งดึงดูดใจทางด้านการท่องเที่ยว อาจเกิดจากทรัพยากรทางธรรมชาติ และยังสอดคล้องกับการจำแนกองค์ประกอบสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2549) ที่ได้ระบุว่า สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญข้อหนึ่ง ได้แก่ ความประทับใจจากลมฟ้าอากาศ และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

ด้านการเข้าถึง (Accessibility) : ถึงแม้ว่าจังหวัดนครนายกจะมีพื้นที่ ๆ ติดกับกรุงเทพมหานครแต่ถ้าหากไม่แก้ไขเรื่องการจราจรที่ติดขัดมากรวมกับแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ลึก และป้ายบอกทิศทางที่ขาดช่วง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ การจำแนกองค์ประกอบสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2549) ที่ได้ระบุว่า ปัญหาการจราจรที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาที่จอดรถ ปัญหาการจราจรติดขัด เป็นต้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) : พบว่าจังหวัดนครนายกยังไม่ความพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดในเรื่องของจุดบริการการปฐมพยาบาล หรือโรงพยาบาลที่ค่อยอำนวยความสะดวกในเวลาฉุกเฉิน ควรมีการเพิ่มจุดบริการนักท่องเที่ยวส่วนกลาง เพิ่มความเชื่อมโยงของกิจกรรมและองค์ประกอบการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์การเข้าร่วมกิจกรรม อุปกรณ์เสริมด้านความปลอดภัย นอกเหนือจากร้านขายของฝากทั่วไป ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยของ อัมรินทร์ ศรัณยสกุล (2550) ที่ระบุว่า ศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง โรงพยาบาลในการรับรองประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ และยังขัดแย้งกับ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว (6 A's) ของ บุษบา สิทธิการ และสิริวัฒนา ใจมา (2553) ที่ระบุว่า ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาที่สำคัญข้องหนึ่งได้แก่ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ควรมีโรงพยาบาลหรือสาธารณสุข อย่างเพียงพอ ดังนั้นหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนควรจัดตั้งจุดบริการการปฐมพยาบาล หรือโรงพยาบาลที่ค่อยอำนวยความสะดวกในเวลาฉุกเฉิน อย่างเพียงพอ

ด้านการบริหารจัดการ (Ancillary) : การบริหารจัดการควรเริ่มจากการให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำงานแบบบูรณาการพูดคุยร่วมกันทุกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรพงศ์ ภูมิบ่อพลับ (2561) ที่ได้วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้ ที่ระบุว่า ควรมีการบูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวและการตระหนักรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยว

ด้านที่พัก (Accommodation) : ที่พักของจังหวัดนครนายกจะเป็นแบบรีสอร์ทหรือโฮมสเตย์ ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่ กลุ่มลูกค้าด้านที่พักของจังหวัดนครนายกส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสัมมนา จำนวนที่พักจึงมีจำนวนมากแต่ไม่สามารถตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยวได้ ควรปรับให้มีบริการเสริมเช่น สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ การนวดประเภทต่าง ๆ ควรจัดโปรโมชั่นควบคู่กับกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อกระตุ้นธุรกิจด้านที่พักของจังหวัดนครนายกมากขึ้นกว่าปัจจุบัน ซึ่งขัดแย้งกับการแนวคิดองค์ประกอบพื้นฐานความต้องการของการท่องเที่ยวผจญภัยที่สำคัญมี 5 ประการ ของ สุรเชษฎ์ เชษฐมาส ที่ระบุองค์ประกอบพื้นฐานความต้องการของการท่องเที่ยวผจญภัยข้อหนึ่งคือ ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม ที่พักแรมในกลุ่มนักท่องเที่ยวผจญภัยจะแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ชื่อชอบความสะดวกสบาย ทันสมัย การบริการภายที่พักแรมครบวงจร ในนักท่องเที่ยวผจญภัยอยู่ใกล้ธรรมชาติและให้ความสำคัญในเรื่องความสะอาด ดังนั้น

ภาคเอกชนควรมีการลงทุนเกี่ยวกับที่พักที่อำนวยความสะดวกแบบครบครันเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว

ด้านกิจกรรม (Activities) : จังหวัดนครนายกมีรูปแบบกิจกรรมผจญภัยบรการนักท่องเที่ยวที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป นักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย แต่รูปแบบกิจกรรมเป็นรูปแบบพื้นฐานที่ไม่ได้การปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรม ทำให้นักท่องเที่ยวที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ แล้วได้รับความตื่นเต้น ท้าทายลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2558) ที่ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย : รูปแบบสมการโครงสร้าง ที่พบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัยในความต้องการรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

สรุปผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาจังหวัดนครนาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนารถ โพธิ์นิ่ม (2554) ที่วิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็กเทพประสิทธิ์พัทยา ที่ได้ระบุว่า เคยรับชมมวย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มต้วอย่างย่อมเคยมีประสบการณ์เหมือน ๆ กัน รวมถึงโดยเดินทางมากับครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก อาทิ โรงเรียนนายร้อย จปร. ที่เหมาะแก่การมาเที่ยวกันแบบครอบครัว รูปแบบกิจกรรมผจญภัยส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยแบบธรรมดาทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร หลิมไพโรจน (2554) ที่ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทองเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ๆ เน้นกิจกรรมการทองเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยกึ่งอนุรักษ์ และ ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬาร่วมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของอับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Maslow, 1970) ที่ระบุว่า บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น กีฬาทางบกเพราะความสนุกสนานและความบันเทิงในสนามแข่งขันโดยกิจกรรมที่สนใจได้แก่การแข่งขันยิงปืน ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก อาทิ โรงเรียนนายร้อย จปร. ที่มีกิจกรรมเป็นการยิงปืน เช่นเดียวกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อเสนอแนะกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขั้นตอนด้วยการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากผลการวิเคราะห์การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และนักวิชาการนำมาวิเคราะห์ร่วมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันทางเศรษฐกิจและสังคมนโยบายและความเข้าใจของประชาชนในพื้นที่การท่องเที่ยวผจญภัย และการจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากข้อมูลของนักท่องเที่ยวในด้านพฤติกรรม ความต้องการมาใช้ร่วมกันที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก จึงได้ผลจากการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากนั้นทำการสังเคราะห์ด้วยเทคนิค TOWS Matrix Analysis ทำให้เกิดกลยุทธ์การพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายกได้ดังนี้

ตาราง 62 สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strengths) **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**	**จุดอ่อน (Weaknesses)** **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**
S1 อากาศดีติดอันดับโลก มีทรัพยากรธรรมชาติที่ใกล้กรุงเทพฯ S2 ผู้ที่สนใจหรือนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย S3 กลุ่มนักท่องเที่ยวด้านนี้มีความมั่นคงกับความรู้สึกชอบที่สม่ำเสมอ S4 รูปแบบการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป S5 การบริการเสริมทางที่หลากหลาย ราคายุติธรรม	W1 ปัญหาสภาพอากาศของประเทศไทยมีอากาศร้อนจัด แห้งแล้ง W2 ขาดการดัดแปลง องค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม W3 ขาดการบริหารการท่องเที่ยวทำให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน W4 ปัญหาคณะการทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยครั้งมีทิศทางแตกต่างกัน W5 บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ
โอกาส (Opportunities) **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**	**อุปสรรค (Threats)** **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**
O1 แนวโน้มการสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติ	T1 ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดความสามารถในการพัฒนา

ตาราง 62 (ต่อ)

โอกาส (Opportunities) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา	อุปสรรค (Threats) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา
O2 แนวโน้มกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมใช้เวลาให้นานยิ่งขึ้น O3 แนวโน้มการบริหารการท่องเที่ยวให้เป็นจุดเด่นและชัดเจน O4 แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน O5 มีระบบการให้ความรู้ความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ	T2 ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด19 T3 ปัญหาการทำงานที่ยังขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม T4 ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก T5 ปัญหาคนในท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด

ตาราง 63 สรุปการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็ง (Strengths) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา	จุดอ่อน (Weaknesses) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา
S1 ด้านอาหารให้ความสำคัญการปรุงอาหารเครื่องดื่มมีความสะอาดปลอดภัย S2 สิ่งแวดล้อมรอบสถานที่กิจกรรมสร้างบรรยากาศให้เข้ากับกิจกรรม S3 นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย S4 พฤติกรรมท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาทางบก S5 พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความสนุกสนาน	W1 มีความต้องการบุคลากรให้ความรู้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มความมั่นใจ W2 ความปลอดภัยบริเวณที่พักแรมส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจ W3 กลุ่มอายุน้อยศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีต้องการการบริการท่องเที่ยวน้อย W4 การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่นกิจกรรม W5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000
โอกาส (Opportunities) **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**	**อุปสรรค (Threats)** **การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา**
O1 พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสนใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน O2 นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับกลุ่มเพื่อน O3 นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬา	T1 สิ่งอำนวนความสะดวกพื้นฐานเพียงพอต่อการเข้าร่วมกิจกรรม T2 บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ด้านการบริการอย่างเต็มใจและเท่าเทียมกัน T3 พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาในสนามแข่งขัน

ตาราง 63 (ต่อ)

โอกาส (Opportunities) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา	อุปสรรค (Threats) การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา
O4 ช่วงอายุที่แตกต่างกันมีความต้องการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาแตกต่างกัน	T4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงมีความต้องการการบริการที่พักแรม
O5 นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาแบบธรรมดา	T5 นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความตื่นเต้นท้าทาย

การวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis ของการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis จึงนำข้อมูลจากการวิเคราะห์มากำหนดเป็นกรอบในการเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก เพื่อยกระดับภาพลักษณ์และกิจกรรมของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา โดยการสังเคราะห์ด้วยเทคนิค TOWS Matrix Analysis ทำให้เกิดกลยุทธ์การพัฒนาแบ่งได้ 4 ประเภท คือ

1. กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)
2. กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
3. กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)
4. กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

สรุปการสังเคราะห์ TOWS Matrix Analysis ของการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

การสังเคราะห์กลยุทธ์การพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายกเพื่อยกระดับภาพลักษณ์และกิจกรรมของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา โดยนำจุดแข็ง และโอกาสที่นำมาวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรุก (SO) ด้วยการพิจารณาข้อดีหรือจุดเด่นเพื่อหาประโยชน์จากโอกาสที่มี ได้แก่ 1) เพิ่มมูลค่ากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงป้องกัน 3) พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากการสร้างบรรยากาศจากทรัพยากรธรรมชาติให้เข้ากับกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา 4) พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากทรัพยากรธรรมชาติทางบกเน้นความสนุกสนานตื่นเต้นท้าทาย (ST) นำจุดแข็งและอุปสรรคที่จะสามารถป้องกัน ได้แก่ 1) พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย

สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว 2) พัฒนาบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงแก้ไข 3) พัฒนาบุคลากรด้านการบริการให้มีความรู้ความเข้าใจผลดีของการการบริการที่ดี 4) พัฒนาธุรกิจที่พักแรมด้วยการเพิ่มบริการเสริมให้จากการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยว (WO) จุดอ่อนและโอกาสที่มี ได้แก่ 1) พัฒนาโครงสร้างแผนงานพื้นฐานให้ชัดเจน และเป็นระบบจัดการอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ 2) ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขัน งานมหกรรมหรือเทศกาล การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรับ 3) พัฒนาการจัดการในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อก้าวเข้าสู้จังหวัดนครนายก 4) พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้เป็นการแข่งขันที่สามารถร่วมเล่นหลายคน (WT) จุดอ่อนและอุปสรรคที่สามารถหลีกเลี่ยง ได้แก่ 1) พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ 2) ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด–19 3) ส่งเสริมอัตรากำลังความต้องการการใช้จ่ายตามกำลังของนักท่องเที่ยว 4) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตรงต้องการยุคการแพร่กระจายของโควิด–19

ตาราง 64 การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) **จังหวัดสีเขียวเพียบพร้อมผจญภัยเชิงกีฬา**	**กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)** **จังหวัดจังหวัดงานมหกรรมผจญภัยเชิงกีฬา**
SO1 เพิ่มมูลค่ากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ	WO1 พัฒนาโครงสร้างแผนงานให้ชัดเจนเป็นระบบอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญในท้องถิ่นเพื่อสร้างอาชีพ
SO2 พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว	WO2 ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬางานมหกรรมหรือเทศกาลเพื่อการฝึกซ้อมและเข้าแข่งขัน
SO3 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากการสร้างบรรยากาศจากทรัพยากรธรรมชาติให้เข้ากับกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา	WO3 พัฒนาการจัดการในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อก้าวเข้าสู้จังหวัดนครนายก
SO4 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากทรัพยากรธรรมชาติทางบกเน้นความสนุกสนานตื่นเต้นท้าทาย	WO4 พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้เป็นการแข่งขันที่สามารถร่วมเล่นหลายคน

ตาราง 64 (ต่อ)

กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) **จังหวัดสร้างความเชื่อมั่นด้วยการเรียนรู้**	**กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)** **จังหวัดส่งเสริมยุคการแพร่กระจายของโรคโควิด-19**
ST1 พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่น	WT1 พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ
ST2 พัฒนาบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว	WT2 ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด19
ST3 พัฒนาบุคลากรด้านการบริการให้มีความรู้ความเข้าใจผลดีของการการบริการที่ดี	WT3 ส่งเสริมอัตรากำลังความต้องการการใช้จ่ายตามกำลังของนักท่องเที่ยว
ST4 พัฒนาธุรกิจที่พักแรมด้วยการเพิ่มบริการเสริมให้จากการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยว	WT4 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตรงต้องการยุคการแพร่กระจายของโควิด-19

จากจากพิจารณาจุดแข็งและโอกาส ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก จากจุดแข็งในบริบทโอกาส ดังนี้

ตาราง 65 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – SO Strategy

TOWS Matrix Analysis	
จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา **(Strengths)**	**โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา** **(Opportunities)**
1. อากาศดีระดับโลกทรัพยากรธรรมชาติใกล้กรุงเทพฯ	1. การสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติ
2. ผู้สนใจนักท่องเที่ยวมีเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย	2. แนวโน้มกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมใช้เวลาให้นานยิ่งขึ้น
3. นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความชอบ มั่นคง และสม่ำเสมอ	3. การบริหารการท่องเที่ยวให้เป็นจุดเด่นและชัดเจน
4. รูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป	4. แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน
5. การบริการเสริมทางที่หลากหลาย ราคายุติธรรม	5. ระบบให้ความรู้เข้าใจกับคนในท้องถิ่นเพื่อสร้างอาชีพ
6. อาหารการปรุงอาหารเครื่องดื่มให้สะอาดปลอดภัย	6. กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาสนใจการเข้าร่วมแข่งขัน
7. สร้างบรรยากาศกับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับกิจกรรม	7. ตัดสินใจร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬากับกลุ่มเพื่อน
8. ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความตื่นเต้นท้าทาย	8. ตัดสินใจร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬา
9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาทางบก	9. อายุต่างกันต้องการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาต่างกัน
10. การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความสนุกสนาน	10. ตัดสินใจร่วมแข่งขันผจญภัยเชิงกีฬาแบบธรรมดา
กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) จังหวัดสีเขียวเพียบพร้อมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา	
กลยุทธ์ SO1 เพิ่มมูลค่ากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ	
กลยุทธ์ SO2 พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์ SO3 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากการสร้างบรรยากาศจากทรัพยากรธรรมชาติให้เข้ากับกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา	
กลยุทธ์ SO4 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากทรัพยากรธรรมชาติทางบกเน้นความสนุกสนานตื่นเต้นท้าทาย	

การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกเชิงรุก (SO Strategy) กลยุทธ์ S01 เพิ่มมูลค่ากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มรูปแบบกิจกรรมหลากหลายด้วยเชิงกีฬาที่เข้ากับสถานการณ์ที่พร้อมเติมด้วยอากาศธรรมชาติปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีไม่ส่งผลเสียต่อธรรมชาติ กลยุทธ์ S02 พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว หากมีการพัฒนาโครงสร้างการบริการให้ตรงความต้องการแล้ว สามารถเพิ่มเติมการบริการที่เหนือความคาดหมายของนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มผู้ที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวให้ให้เวลาท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายกให้นานยิ่งขึ้นได้ กลยุทธ์ S03 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากการสร้างบรรยากาศจากทรัพยากรธรรมชาติให้เข้ากับกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อเสริมกับรูปแบบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวรู้สึกตื่นเต้น ท้าทายก่อนได้เข้าร่วมกิจกรรม กลยุทธ์ S04 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากทรัพยากรธรรมชาติทางบกเน้นความสนุกสนานตื่นเต้นท้าทาย เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมทางบกมากกว่าควรนำมาพัฒนาเพื่อให้ตอบโจทย์กับกลุ่มนักท่องเที่ยว

จากการพิจารณาจุดแข็งและอุปสรรค ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก จากจุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรค ดังนี้

ตาราง 66 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – ST Strategy

TOWS Matrix Analysis	
จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Strengths)	**โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Opportunities)**
1. อากาศดีระดับโลกทรัพยากรธรรมชาติใกล้กรุงเทพฯ	1. เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดจำกัดในการพัฒนา
2. ผู้สนใจนักท่องเที่ยวมีเวลาท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย	2. ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด19
3. นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความชอบ มั่นคง และสม่ำเสมอ	3. ทำงานที่ยังขาดระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
4. รูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป	4. ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก
5. การบริการเสริมทางที่หลากหลาย ราคายุติธรรม	5. ปัญหาคนท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด
6. อาหารการปรุงอาหารเครื่องดื่มให้สะอาดปลอดภัย	6. สิ่งอำนวนความสะดวกพื้นฐานเพียงพอกับกิจกรรม
7. สร้างบรรยากาศกับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับกิจกรรม	7. บุคลากรด้านการบริการอย่างเต็มใจและเท่าเทียมกัน
8. ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความตื่นเต้นท้าทาย	8.การเข้าร่วมกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาในสนามแข่งขัน
9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาทางบก	9.นักท่องเที่ยวมีรายได้สูงต้องการการบริการที่พักแรม
10. การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความสนุกสนาน	10.กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อความตื่นเต้นท้าทาย

ตาราง 66 (ต่อ)

TOWS Matrix Analysis
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) จังหวัดสร้างความเชื่อมั่นด้วยการเรียนรู้
กลยุทธ์ ST1 พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว
กลยุทธ์ ST2 พัฒนาการบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว
กลยุทธ์ ST3 พัฒนาบุคลากรด้านการบริการให้มีความรู้ความเข้าใจผลดีของการการบริการที่ดี
กลยุทธ์ ST4 พัฒนาธุรกิจที่พักแรมด้วยการเพิ่มบริการเสริมให้จากการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยว

การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก เชิงป้องกัน (ST Strategy) กลยุทธ์ ST1 พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว หากทุกฝ่ายมีบทบาทหน้าที่การทำงานร่วมกัน พูดคุยหาทางออกหรือทิศทางในการพัฒนาจะส่งผลการภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้อย่างชัดเจน กลุ่มนักท่องเที่ยวสามารถทราบจากการรับข้อมูลก็จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวได้ ST2 พัฒนาบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว ปัจจุบันคนท้องถิ่นยังขาดความเข้าใจในการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสามารถให้ความรู้ความเชี่ยวชาญซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาในการเข้าใจ แต่เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาวที่จะส่งผลต่อการตอบแทนที่มากกว่า ST3 พัฒนาบุคลากรด้านการบริการให้มีความรู้ความเข้าใจผลดีของการการบริการที่ดี เพื่อการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการบริการอย่างเต็มใจและเท่าเทียมกันทั้งการบริการด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา และองค์ประกอบการท่องเที่ยวส่งผลที่ดีต่อภาพรวมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก ST4 พัฒนาธุรกิจที่พักแรมด้วยการเพิ่มบริการเสริมให้จากการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ภายในจังหวัดนครนายกเพิ่มขึ้น และกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมภายในจังหวัดนครนายกนากจากกลุ่มสัมมนา จากจากพิจารณาจุดแข็งและอุปสรรค ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก จากจุดอ่อนและโอกาสเพื่อแก้ไข ดังนี้

ตาราง 67 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – WO Strategy

TOWS Matrix Analysis	
จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Weaknesses)	**โอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Opportunities)**
1. ปัญหาสภาพอากาศมีอากาศร้อนจัด แห้งแล้ง	1. แนวโน้มการสร้างกิจกรรมเป็นมิตรกับธรรมชาติ
2. ขาดการดัดแปลง องค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม	2. แนวโน้มกระตุ้นธุรกิจที่พักแรมใช้เวลาให้นานยิ่งขึ้น
3. ขาดการบริหารทำให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน	3. แนวโน้มการบริหารทำให้เป็นจุดเด่นและชัดเจน
4. คณะการทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยทิศทางต่างกัน	4. แนวโน้มการปรับโครงสร้างระบบการทำงาน
5. บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ	5. ระบบให้ความรู้เข้าใจคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ
6. ต้องการบุคลากรให้ความรู้กิจกรรมเพิ่มความมั่นใจ	6. การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสนใจเข้าร่วมแข่งขัน
7. ความปลอดภัยบริเวณที่พักแรมทำให้เกิดความมั่นใจ	7. ตัดสินใจร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬากับกลุ่มเพื่อน
8. อายุน้อยศึกษาต่ำกว่า ป.ตรีต้องการการบริการน้อย	8. ตัดสินใจร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบการเล่นกีฬา
9. การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่น	9. อายุต่างกันต้องการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาต่างกัน
10.รายต่อเดือนของนักท่องเที่ยวต่ำหรือเท่ากับ 15,000	10. ตัดสินใจแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาธรรมดา
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) จังหวัดงานมหกรรมผจญภัยเชิงกีฬา	
กลยุทธ์W01 พัฒนาโครงสร้างแผนงานชัดเจนเป็นระบบบอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญกับคนท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ	
กลยุทธ์W02 ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขัน งานมหกรรมหรือเทศกาล	
กลยุทธ์W03 พัฒนาการจัดการในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อก้าวเข้าสู่จังหวัดนครนายก	
กลยุทธ์W04 พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้เป็นการแข่งขันที่สามารถร่วมเล่นหลายคน	

การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก เชิงแก้ไข (WO Strategy) กลยุทธ์ W01 พัฒนาโครงสร้างแผนงานให้ชัดเจน เป็นระบบอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญกับคนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ หารมีการสร้างโครงสร้างหรือแผนงานที่ชัดเจนต่อให้เกิดโยกย้ายผู้ทำงานก็จะสามารถดำเนินการต่อได้อย่างไม่ติดขัด จัดการบุคลากรให้พร้อมทางด้านการบริการ กลยุทธ์ W02 ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา เพื่อการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขัน งานมหกรรมหรือเทศกาล รูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาสามารถนำมาดัดแปลงได้หลากหลายรูปแบบเพื่อนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสามารถทางด้านผจญภัยที่แตกต่างกัน การต่อยอดรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬายังส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกให้เป็นจุดเด่นและชัดเจนได้จากงานมหกรรมหรือเทศกาล สามารถพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเนื่องด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้แสวงหาการพัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอเพื่อการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขัน กลยุทธ์ W03 พัฒนาการจัดการในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อก้าวเข้าสู่จังหวัดนครนายก หากนักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจมากขึ้นในการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้นักท่องเที่ยวมีความกล้าปรับเปลี่ยนจากรูปแบบกิจกรรม

ธรรมดามากขึ้นได้ กลยุทธ์ W04 พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้เป็นการแข่งขันที่สามารถร่วมเล่นหลายคน เพื่อตอบสนองความต้องการกับกลุ่มนักท่องเที่ยวในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

จากจากพิจารณาจุดอ่อนและอุปสรรค ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก เพื่อลดจุดอ่อนหลีกเลี่ยงอุปสรรค ดังนี้

ตาราง 68 แสดงการวิเคราะห์ TOWS Matrix Analysis – WT Strategy

TOWS Matrix Analysis	
จุดอ่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Weaknesses)	**อุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา (Threats)**
1. ปัญหาสภาพอากาศมีอากาศร้อนจัด แห้งแล้ง	1. เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีขีดจำกัดในการพัฒนา
2. ขาดการดัดแปลง องค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม	2. ปัญหาสถานการณ์การแพร่กระจายของโควิด19
3. ขาดการบริหารทำให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน	3. การทำงานยังไม่ระบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
4. คณะทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยมีทิศทางต่างกัน	4. ปัญหาการจราจรการเข้าถึงสถานที่ยากลำบาก
5. บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ	5. ปัญหาคนท้องถิ่นต้องการเห็นผลประโยชน์ที่เร็วที่สุด
6. ปัญหาอากาศประเทศไทยมีอากาศร้อนจัด แห้งแล้ง	6. สิ่งอำนวนความสะดวกพื้นฐานพอต่อกิจกรรม
7. ขาดการดัดแปลง องค์ประกอบรูปแบบกิจกรรม	7. บุคลากรด้านการบริการอย่างเต็มใจและเท่าเทียมกัน
8. ขาดการบริหารให้ภาพการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน	8. พฤติกรรมการร่วมกิจกรมในสนามแข่งขัน
9. คณะทำงานโยกย้ายตำแหน่งบ่อยคทิศทางต่างกัน	9. นักท่องเที่ยวที่รายได้สูงต้องการการบริการที่พักแรม
10. บุคลากรด้านการบริการขาดความรู้ความสามารถ	10. ร่วมกิจกรรมเพื่อความตื่นเต้นท้าทาย
กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) จังหวัดส่งเสริมความต้องการยุคการแพร่กระจายของโควิด19	
กลยุทธ์WT1 พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ	
กลยุทธ์WT2 ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด19	
กลยุทธ์WT3 ส่งเสริมอัตรากำลังความต้องการการใช้จ่ายตามกำลังของนักท่องเที่ยว	
กลยุทธ์WT4 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตรงต้องการยุคการแพร่กระจายของโควิด19	

การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก เชิงรับ (WT Strategy) กลยุทธ์ WT1 พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ เพื่อแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้เกิดการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวกลยุทธ์ WT2 ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด 19 เป็นโอกาสในการ

ปรับเปลี่ยนการท่องเที่ยวผจญภัยแต่เดิม ให้เข้ากับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด 19 ที่นักท่องเที่ยวดูแลเรื่องความสะอาด ความปลอดภัย ส่งเสริมสุขภาพมากขึ้น

จากกลยุทธ์และโครงการต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปแนวทางในการวางกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก ด้วยกระบวนการทัดที่ผู้วิจัยขอตั้งชื่อว่า “A^3 P^7 Paradigm Model” ที่ให้ความสำคัญกับการร่วมมือกันในการพัฒนาแบบบูรณาการระหว่างหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักของการพัฒนาส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาได้โดยศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนานั้นจะต้องวางกลยุทธ์การพัฒนาองค์ประกอบในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยได้ดังภาพ 10

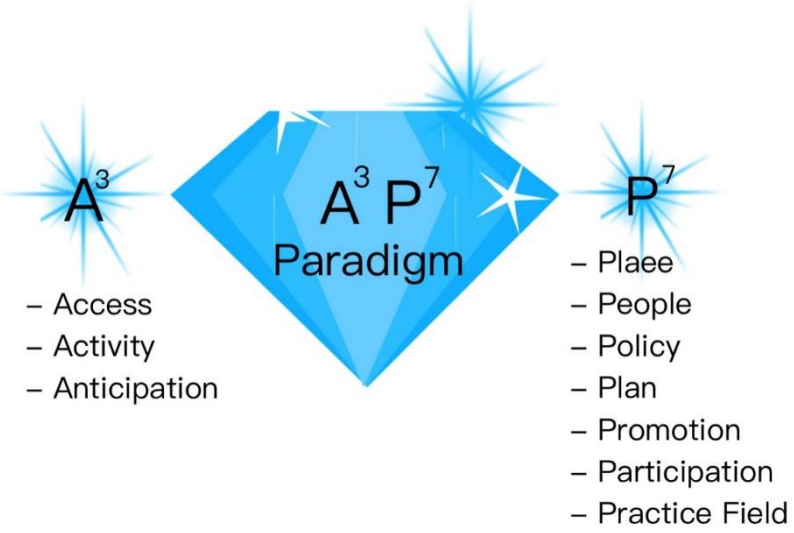

ภาพ 10 A^3 P^7 Paradigm Model

จากการวางกลยุทธ์การพัฒนาผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก ได้นำเสนอกระบวนการทัดที่ผู้วิจัยขอตั้งชื่อว่า “A^3 P^7 Paradigm Model”

Access: กลยุทธ์ WT4 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตรงต้องการยุคการแพร่กระจายของโควิด 19

Activity: กลยุทธ์ SO3 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากการสร้างบรรยากาศจากทรัพยากรธรรมชาติให้เข้ากับกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา กลยุทธ์ WO4 พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้เป็นการแข่งขัน

ที่สามารถร่วมเล่นหลายคน กลยุทธ์ SO1 เพิ่มมูลค่ากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬา ที่ได้ประโยชน์และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ กลยุทธ์ SO4 พัฒนากิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจากทรัพยากรธรรมชาติทางบกเน้นความสนุกสนานตื่นเต้นท้าทาย

Anticipation: กลยุทธ์ WT2 ส่งเสริมพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคการแพร่กระจายของโควิด 19 กลยุทธ์ SO2 พัฒนาโครงสร้างการบริการที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพการท่องเที่ยว

Plaee: ST4 พัฒนาธุรกิจที่พักแรมด้วยการเพิ่มบริการเสริมให้จากการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยว

People: กลยุทธ์ ST2 พัฒนาการบริการ คนท้องถิ่นด้วยการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยชน์ในระยะยาว กลยุทธ์ ST3 พัฒนาบุคลากรด้านการบริการให้มีความรู้ความเข้าใจผลดีของการการบริการที่ดี

Policy: กลยุทธ์ ST1 พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว

Plan: กลยุทธ์ WO1 พัฒนาโครงสร้างแผนงานชัดเจนเป็นระบบอบรมเพิ่มความเชี่ยวชาญกับคนท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาการจัดการในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อก้าวเข้าสู้จังหวัดนครนายก

Promotion: กลยุทธ์ WT1 พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการรับสื่อ กลยุทธ์ WT3 ส่งเสริมอัตรากำลังความต้องการการใช้จ่ายตามกำลังของนักท่องเที่ยว

Participation: กลยุทธ์ ST1 พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย สร้างการทำงานแบบบูรณาการสร้างความเชื่อมั่นส่งถึงผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว

Practice Field: กลยุทธ์ WO2 ส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขัน งานมหกรรมหรือเทศกาล

ข้อเสนอนะของการวิจัย

1. ผู้ที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายกต้องมีความรู้ความเข้าใจการใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่สร้างความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์

2. ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่มีอยู่เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวเพื่อนำเสนอให้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบผจญภัยเชิงกีฬาของการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ที่เป็นไปได้

3. สร้างความโดดเด่นให้กับการท่องเที่ยวของจังหวัดในทิศทางเดียวกัน ย้ำความเป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาที่มีความโดดเด่นต่างจากการท่องเที่ยวอื่นทั่วไป

4. ให้คนท้องถิ่นหรือชุมชนในจังหวัดนครนายกมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาให้มากขึ้น

5. รณรงค์ให้รู้จักการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ด้วยการสนทนาปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นสื่อที่มีค่าใช้จ่ายน้อย แต่สามารถสื่อสารได้กระจายเป็นวงกว้างในระยะเวลาสั้น ๆ

6. รณรงค์ให้คนท้องถิ่นหรือชุมชนรู้จักภูมิใจทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก ปลุกจิตสำนึกที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นคงความสวยงาม และอุดมสมบูรณ์อยู่เสมอ เพื่อส่งผลที่ดีต่อภาพการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก

7. รณรงค์ปลูกฝังแนวความคิดการบริการที่ดี สามารถบริการความรู้ด้านกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาได้ครบถ้วน สร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว ส่งผลให้นักท่องเที่ยวกล้าที่จะเพิ่มระดับความยากของกิจกรรมได้เพื่อให้คนมีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวเพื่อสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว

8. ทำภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายกชัดเจนในการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา เพื่อสร้างภาพจำให้แก่จังหวัดเมื่อผู้ที่สนใจหรือนักท่องเที่ยวนึกถึง ด้วยการบริหารจัดการให้ไปในการส่งเสริมทิศทางเดียวกัน พยามยามพลัดดันรูปแบบกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาจัดเป็นมหกรรมหรืองานประจำปีของจังหวัดนครนายก

9. กระตุ้นธุรกิจที่พักแรมภายในจังหวัดนครนายก ได้ด้วยกิจกรรมยามค่ำคืนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้พักแรมภายในจังหวัดนครนายก ผู้ประกอบธุรกิจที่พักแรมควรศึกษาความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว ควรนำมาปรับปรุงแก้ไขบริการหลักและบริการเสริมให้แก่นักท่องเที่ยว

10. ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งของจังหวัดนครนายกที่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร ที่มีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ใช้รวมตัวท่องเที่ยวแต่ในเมืองหลวง ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เพื่อเป็นการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นการเปิดตลาดกลุ่มใหม่ให้แก่จังหวัดนครนายก นอกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจในการนำไปศึกษาเติม ได้แก่

1. ควรทำการศึกษาต่อเนื่องทุกปี เพื่อทราบผลของการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

2. ควรศึกษาการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดอื่น ๆ ที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อหาจุดเด่นและข้อแตกต่างของจังหวัดนครนายก

3. งานวิจัยในอนาคตอาจมุ่งศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น การศึกษาข้อเปรียบเทียบพฤติกรรม ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีรูปแบบ และการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

กรรณิกา วรพันธุ์ และจินณพัษ ปทุมพร. (2558). **การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น**. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4**. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2562, จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=4146

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). **ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). **SPORTS TOURISM รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนารูปแบบทางธุรกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย**. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2562, จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/article_attach/FinalReport_SportsTourism2560.pdf

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). **รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว** (ฉบับที่ 6 ต.ค.–ธ.ค.2559).

การท่องเที่ยวแห่ประเทศไทย. (2545). **ขอบเขตของคำว่าการท่องเที่ยวรูปแบบผจญภัย**. สืบค้นเมื่อ 14 กันยายน 2562, จาก http://digi.library.tu.ac.th/thesis/ra/0081/10CHAPTER_2.pdf

การท่องเที่ยวแหล่งประเทศไทย. (2558). **จังหวัดนครนายก**. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2562, จาก http://www.tat8.com/thai/index.html

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ฉันทัช วรรณถนอม. (2552). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สามลดา.

ณัฐริการ์ ปานมาศ. (2560). **ความพึงพอใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพฯ.

ทรงชัย อังกาทิพย์. (2542). **ผจญภัยไร้ขีดจำกัด Outdoor & adventure**. กรุงเทพฯ: มติชน.

ธนวรรธน์ พลวิชัย และปรีดา โพธิ์ทอง. (2561). **การวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา**. การประชุมวิาการและนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS** (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บิซิเนส อาร์. แอนด์ ดี.

ธารนี นวสันธี และคณะ. (2559). **แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีส่วนร่วมของชมุชนสามเรือนจังหวัดพระนครศรีอยธุยา**. วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, 9(3).

นรินทร หลิมไพโรจน. (2554). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

นิคม จารุมณี. (2535). **การท่องเที่ยวและการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

นุชนารถ โพธิ์นิ่ม. (2554). **แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็กเทพประสิทธิ์ พัทยา**. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2554). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). **การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซด์ จำกัด.

บุษบา สิทธิการ และสิริวัฒนา ใจมา. (2553). **รายงานวิจัยการพัฒนาบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและสนับสนุนความพร้อมของเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ในกลุ่มภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย**. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.

ประยงค์ มีใจซื่อ. (2556). **การจัดการเชิงกลยุทธ์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปรางทิพย์ ยุวานนท์. (2561). **การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา**. วารสารร่มพฤกษ์ มหาวิทยาลัยเกริก, 36(3).

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกูล และสุภาพ ฉัตราภรณ์. (2553). **การออกแบบการวิจัย** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิชิต เทพวรรณ์. (2554). **การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์: แนวคิดและกลยุทธ์เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน**. กรุงเทพฯ: บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2556). **ยุทธศาสตร์การพัฒนา: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติเชิงรุก**. นนทบุรี: บุ๊คพอยท์ วิชาการ.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2545). **การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21**. วารสารเทคโนโลยี, 23(3).

วรพงศ์ ภูมิบ่อพลับ. (2561). **การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้**. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 11(2).

วรรณา วงษ์วานิช. (2546). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพ ฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรวินท์ สุวัณ ณ เขมรัฐ และคณะ. (2547). **ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, กรุงเทพฯ.

วรัญญา ภัทรสุข. (2554). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชระ เชียงกูล. (2560). **การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาด**

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11.

วารัชต์ มัธยมบุรุษ. (2554). **รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2562, จาก https://tourismatbuu.wordpress.com/

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2544). **กระโดดเชือก**. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.

ศุภนิมิตร วีรสุ. (2555). **กลยุทธ์ยุทธวิธี ผู้นำแบบซุนวู**. กรุงเทพฯ: ก้าวแรก.

โศรยา หอมชื่น. (2554). **ITB World Travel Trends Report 2011/2012**. สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2562, จาก www.itb-berlin.com/library

สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย. (2549). **รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย**. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2562, จาก https://erp.mju.ac.th/openFile.aspx?id=MjA3Njk3&method=inline

สาละ บุญคง. (2556). **อ่านยุทธวิธีกลศึกขงเบ้ง** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ก้าวแรก.

สำนักงานจังหวัดนครนายก กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. (2560). **แผนพัฒนาจังหวัดนครนายก พ.ศ. 2561 – 2564**. นครนายก: สำนักงานจังหวัดนครนายก.

สำนักงานจังหวัดนครนายก. (2558). **ข้อมูลพื้นฐาน: เมืองนครนายก**. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2562, จาก https://ww2.nakhonnayok.go.th/amphur_content/cate/2

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). **รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ฉบับที่ 1**. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กเซลเลนท์ บิสเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด.

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย : รูปแบบสมการโครงสร้าง**. วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สิริพร อิ่มหุ่น. (2560). **รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย**. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

สุภางค์ จันทวานิช. (2553). **ทฤษฎีสังคมวิทยา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรเชษฎ์ เชษฐมาส. (2541). **วิสัยทัศน์การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ในรายงานการฝึกอบรมหลักสูตรการให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ**. สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

เสรี วังส์ไพจิตร และรัชพร จันทร์สว่าง. (2546). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว.

เสาวภา มีถาวรกุล. (2552). **ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการส่งเสริมการขายและการบริการในระดับการค้าปลีก**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่: สงขลา.

หวัง เซียน หมิง. (2550). 100 **ยุทธวิธีสงครามธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

อดุลย์ จาตุรงคกุล. (2543). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อานนท์ สีดาเพ็ง. (2559). **รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม**. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

เอื้อมพร หลินเจริญ. (2554). **เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ**. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1).

Analoui, F. (2007). **Strategic Human Resource Management**. London: Thomson.

Anna Maria Pioettil. (2017). **Sports and tourism for sustainable tourism and local development**. Journal of Sport & Tourism, 6(2).

Bourdeau Corneloup and Mao. (2002**). Adventure sports and tourism in the french mountains: Dynamics of change and challenges for sustainable development**. Current Issues in Tourism, 5(1).

Buhalis, D. (2000). **Marketing the competitive destination in the future. Tourism Management** (Vol. 21).

Cooper and Boniface. (1998). **Geography of travel and tourism**. UK: Butterworth Heinemann.

Domjan, M. (1996). **The Principles of Learning and Behavior Belmont**. California: Thomson Wadsworth.

Getz and Andersson. (2010). **The event-tourist career trajectory: A study of high-involvement amateur distance runners**. Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, 10(4).

Gibson, H. J. (1998). **Sport tourism: A critical analysis of research**. Sport Management Review, 1(1).

Green and Chalip. (1998). **Sport tourism as the celebration of subculture**. Annals of Tourism Research, 25(2).

Hall, C. M. (1992). **Hallmark tourist events: Impacts**. London: Belhaven Press.

Hinch and Higham. (2005). **Sport, tourism and authenticity**. European Sport Management Quarterly, 5(3).

Hinch et al. (2005). **Leisure constraint theory and sport tourism**. Sport in society. Cultures, Commerce, Media, Politics, 8(2).

Johnson Scholes and Whittington. (2006). **Exploring Corporate Strategy: Text and Cases** (Vol. 7). London: Prentice Hall.

Johnson Scholes and Whittington. (2007). **Exploring Corporate Strategy** (Vol. 8). New York: Prentice-Hall.

Kraus, R. G. (2001). **Recreation and leisure in modern society** (Vol. 6). Toronto: Jones and Barlett Publishers.

Leiper, N. (1990). **Tourist attraction systems**. Annals of Tourism Research, 77(3).

Lewis, C. C. (2014). **Impacts of Hosting a Sport Event in Tourism High Season**. RASAALA, 5(1).

Loudon and Bitta. (1988). **Consummer Behavior: Concept and Applications** (Vol. 3). New York: McGraw-Hill.

Maier and Weber. (1993). **Sport tourism in local and regional planning**. Tourism Recreation Research, 18(2).

Maslow, A. H. (1970). **Motivation and personality**. New York: Harper & Row.

McIntosh and Goeldner. (2002). **Tourism: Principles, Practices, Philosophies** (Vol. 9). New York: John Wiley & Sons.

McPherson Curtis and Loy. (1989). **The social significance of sport: An introduction to the sociology of sport**. Champaign: Human Kinetics.

Murphy, P. E. (1985). **Tourism: A community approach**. New York: Methuen.

Pelasol, J. (2012). Igcabugao: **A Potential Tourist Destination in the Southern Part of Iloilo, Philippines**. International Peer Reviewed Journal JPAIR Multidisciplinry Research is being certified for QMS ISO 9001:2008 by the Anglo Japanese American Registrars of the United Kingdom.

Pitts and Lei. (2005). **Strategic Management: Building and Sustaining Competitive Advantage**: South-Western College Pub.

Robinson and Gammon. (2004). **A question of primary and secondary motives: Revisiting and applying the sport tourism framework**. Journal of Sport Tourism, 9(3).

Schermerhorn, J. R. (2002). **Management** (Vol. 7). New York: John Wiley & Sons.

Schiffman and Kanuk. (2004). **Consumer behavior** (Vol. 8). New Jersey: Pearson Education International.

Standeven and De Knop. (1999). **Sport tourism**. Champaign: Human Kinetics.

Taleghani and Ghafary. (2014). **Providing a Management Model for the Development of Sports Tourism**. Procedia – Social and Behavioral Sciences, 120.

Valek, N. S. (2018). **The relationship between community sporting event participants and the media. The case of Abu Dhabi**. Journal of Sport & Tourism, 3(4).

Walters. (1978). **Adaptive Management of Renewable Resources**. New York: McGraw-Hill.

Weed and Bull. (1997). **Influences on sport tourism relations in Britain: The effects of government policy**. Tourism Recreation Research, 22(2).

Weed, M. (2008). **Olympic tourism**. Oxford: Elsevier.

Woolfolk, A. E. (1995). **Educational Psychology**. Boston: Allyn & Bacon.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis** (Vol. 3). New York: Harper and Row Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับนักวิชาการ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับนักวิชาการ

เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

.....

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพรทิพย์ รุ่งเรือง

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

วิทยาลัยการจัดการ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ (ชื่อ–สกุล).....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

เบอร์โทรศัพท์.....Email.....

ประสบการณ์ในการทำงาน.....

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่ทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก

2.1 บทบาทหน้าที่ทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีความสำคัญกับกิจการของท่านหรือการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความเห็นของท่านเกี่ยวกับศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

3.1 ท่านคิดว่าศักยภาพการสร้างสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไรควรส่งเสริมสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.5 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านที่พักในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านที่พักเพื่อนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.6 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านกิจกรรมผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร และควรส่งเสริมด้านกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของท่านกับการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

4.1 ท่านคิดว่ามีการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่ามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.3 ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงการท่องเที่ยวผจญภัย และหากมีการปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.4 ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวผจญภัยมีความสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น การการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นหรือไม่

.....

.....

.....

4.5 ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวผจญภัยมีการรักษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นยังครองความเป็นที่นิยมทางด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศไทยให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

5.1 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา เพิ่มจุดแข็งในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ลดจุดอ่อนในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา สร้างโอกาสในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.4 ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 6 แนวทางการเพิ่มยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

6.1 ท่านคิดว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ควรสร้างยุทธศาสตร์เพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในด้านใด

.....

.....

.....

6.2 ท่านมีการวางแผนการจัดการยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรที่จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาของแต่ละด้าน อันได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่

.....

.....

.....

6.3 หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาในด้านใดและอย่างไรบ้างเพื่อส่งเสริมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

6.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

( )

ผู้ทรงคุณวุฒินักวิชาการ

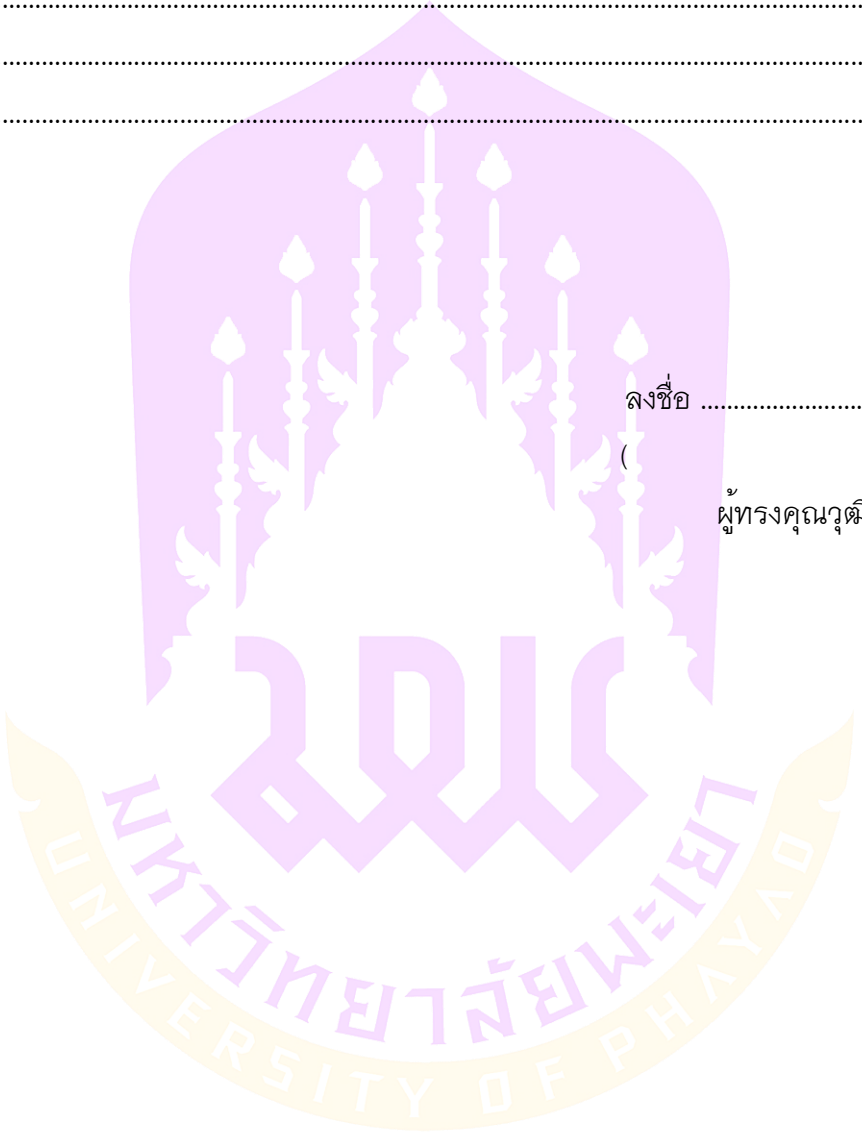

ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาคเอกชน

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาคเอกชน

เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

.....

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพรทิพย์ รุ่งเรือง

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

วิทยาลัยการจัดการ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์(ชื่อ–สกุล).....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

เบอร์โทรศัพท์.....Email.....

ประสบการณ์ในการทำงาน.....

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่ของกิจการของท่านที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก

2.1 บทบาทหน้าที่ของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีความสำคัญกับกิจการของท่านหรือการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความเห็นของท่านเกี่ยวกับศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

3.1 ท่านคิดว่าศักยภาพการสร้างสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.5 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านที่พักในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านที่พักเพื่อนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.6 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านกิจกรรมผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร และควรส่งเสริมด้านกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของท่านกับการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

4.1 กิจการของท่านมีการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.2 กิจการของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.3 กิจการของท่านมีความคิดอย่างไรในการปรับปรุงการท่องเที่ยวผจญภัย และหากมีการปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.4 กิจการของท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับความสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสามารถกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นหรือไม่

.....

.....

.....

4.5 กิจการของท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการรักษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นยังครองความเป็นที่นิยมทางด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศไทยให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

5.1 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา เพิ่มจุดแข็งในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ลดจุดอ่อนในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา สร้างโอกาสในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.4 ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 6 แนวทางการเพิ่มยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

6.1 ท่านคิดว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ควรสร้างยุทธศาสตร์เพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในด้านใด

.....

.....

.....

6.2 ท่านมีการวางแผนการจัดการยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรที่จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาของแต่ละด้าน อันได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่

.....

.....

.....

6.3 หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาในด้านใดและอย่างไรบ้างเพื่อส่งเสริมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

6.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิหน่วยงานเอกชน

ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาครัฐ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย สำหรับภาครัฐ

เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

.....

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพรทิพย์ รุ่งเรือง

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

วิทยาลัยการจัดการ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ (ชื่อ–สกุล).....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

เบอร์โทรศัพท์.....Email.....

ประสบการณ์ในการทำงาน.....

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก

2.1 องค์กรของท่านมีส่วนเกี่ยวข้อง และบทบาทหน้าที่กับการส่งเสริมการการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 ท่านเห็นว่าการการท่องเที่ยวผจญภัยและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยมีความสำคัญกับองค์กรของท่านหรือการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความเห็นของท่านเกี่ยวกับศักยภาพความสามารถของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

3.1 ท่านคิดว่าศักยภาพการสร้างสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการเข้าถึงเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.5 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านที่พักในปัจจุบันเป็นอย่างไร ควรส่งเสริมด้านที่พักเพื่อนักท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

3.6 ท่านคิดว่าศักยภาพด้านกิจกรรมผจญภัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร และควรส่งเสริมด้านกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาอย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

4.1 หน่วยงานของท่านมีการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการวางแผนการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.2 หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างไร และมีความเห็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.3 หน่วยงานของท่านมีความคิดอย่างไรในการปรับปรุงการท่องเที่ยวผจญภัย และหากมีการปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4.4 หน่วยงานของท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับความสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น การการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาสามารถการกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นหรือไม่

.....

.....

.....

4.5 หน่วยงานของท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการรักษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นยังครองความเป็นที่นิยมทางด้านการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศไทยให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

5.1 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา เพิ่มจุดแข็งในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ลดจุดอ่อนในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา สร้างโอกาสในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.4 ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 6 แนวทางการเพิ่มยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

6.1 ท่านคิดว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา ควรสร้างยุทธศาสตร์เพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในด้านใด

.....

.....

.....

6.2 ท่านมีการวางแผนการจัดการยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรที่จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาของแต่ละด้าน อันได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่

.....

.....

.....

6.3 หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาและกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาในด้านใดและอย่างไรบ้างเพื่อส่งเสริมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

6.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิหน่วยงานภาครัฐ

ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับนักท่องเที่ยว

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือประกอบการศึกษาวิจัยของนิสิตระดับปริญญาเอก ซึ่งอยู่ในการควบคุมดูแลของคณาอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาศึกษาความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวถึงการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อนำมาประเมินวิเคราะห์ศักยภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาเพื่อนำเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมุ่งศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดกรุณากรอกแบบสอบถาม เพื่อผู้วิจัยจักนำข้อมูลสำคัญที่ได้ไปเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการบริการนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการตัดสินใจ กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

นางสาวพรทิพย์ รุ่งเรือง
นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย เข้ามาท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

[ ] ชาย [ ] หญิง [ ] เพศทางเลือก

2. อายุ

[ ] น้อยกว่า 21 ปี [ ] 21–30 ปี

[ ] 31–40 ปี [ ] 41–50 ปี

[ ] 60 ปีขึ้นไป [ ] 51–60 ปี

3. ระดับการศึกษา

[ ] ต่ำกว่าปริญญาตรี [ ] ปริญญาตรี

[ ] ปริญญาโท [ ] ปริญญาเอก

4. สถานภาพ

[ ] โสด [ ] หม้าย

[ ] สมรส [ ] หย่าร้าง

5. อาชีพหลัก

[ ] ข้าราชการ/พนักงานรัฐ [ ] ธุรกิจส่วนตัว

[ ] พนักงานบริษัทเอกชน [ ] เกษตรกร

[ ] นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา [ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

[ ] ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท [ ] 15,001–20,000 บาท

[ ] 20,001–25,000 บาท [ ] 25,001–30,000 บาท

[ ] 30,001–35,000 บาท [ ] 35,001 ขึ้นไป

7.ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

[ ] กรุงเทพฯ และปริมณฑล [ ] ภาคเหนือ

[ ] ภาคกลาง [ ] ภาคตะวันออก

[ ] ภาคตะวันตก [ ] ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

[ ] ภาคใต้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ลักษณะผู้ร่วมการเดินทางของท่าน

[ ] คนเดียว [ ] ครอบครัว

[ ] กลุ่มเพื่อน [ ] บริษัททัวร์

[ ] มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่

2. ท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยในรูปแบบใด (ต้องมีทักษะในการเล่นกิจกรรมผจญภัย)

[ ] แบบธรรมดาทั่วไป (ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ)

[ ] แบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับปานกลาง)

[ ] แบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์ (มีทักษะระดับสูง)

3. ท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาในรูปแบบใด

[ ] การเล่นกีฬา

[ ] เข้าชมการเล่นกีฬา

[ ] เข้าชมสถานที่การเล่นกีฬา

4. หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาร่วมกับผู้ใด

[ ] คนเดียว

[ ] กลุ่มเพื่อนของท่าน

[ ] กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ

5. หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใด

[ ] แข่งขันแบบธรรมดาทั่วไป

[ ] แข่งขันแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์

[ ] แข่งขันแบบเอ๊กซ์ตรีม แอดเวนเจอร์

6. หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาในรูปแบบใด

[ ] กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางน้ำ

[ ] กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางบก

[ ] กิจกรรมผจญภัยเชิงกีฬาทางอากาศ

7. หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมลักษณะกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาเพราะสาเหตุใด

[ ] เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

[ ] เพื่อความตื่นเต้นและความท้าทาย

[ ] เพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

8. หากท่านเข้าร่วมกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬาสถานที่ใดเหมาะสมกับการจัดกิจกรรม

[ ] ในสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา

[ ] นอกสนามแข่งขันกิจกรมผจญภัยเชิงกีฬา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก

คำชี้แจง: โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใด โดยระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ความต้องการการบริการของนักท่องเที่ยว ต่อการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความต้องการด้านบุคลากร					
1. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความรู้ความสามารถด้านผจญภัย					
2. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความเต็มใจในการให้บริการ					
3. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีจำนวนพอเพียง					
4. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีมนุษย์สัมพันธ์ดี					
5. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความสุภาพในการให้บริการ					
ความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย					
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยคุ้มกับราคา					
2. มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำกิจกรรมที่เหมาะสม					
3. ระยะเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย					
4. ลักษณะสิ่งแวดล้อม เหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัย					
5. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพียงพอต่อความ ต้องการ					
ความต้องการด้านวัสดุ/อุปกรณ์					
1. วัสดุ/อุปกรณ์ มีเพียงพอตอการเล่นกิจกรรม					
2. การจัดวัสดุ/อุปกรณ์ ครบถ้วนที่ต้องใช้ในการเล่นกิจกรรม					
3. การบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกิจกรรม					
4. ความน่าเชื่อถือของวัสดุ/อุปกรณ์					
5. การใช้วัสดุ/อุปกรณ์ใช้ง่าย ไม่ซับซ้อน					
ความต้องการด้านการพัฒนาที่พักแรม					
1. สถานที่พักแรมเดินทางเข้าถึงสะดวก					
2. ความสะอาดของที่พักแรม					
3. อัตราค่าที่พักแรมที่เหมาะสม					
4. ความปลอดภัยบริเวณที่พักแรม					
5. ที่พักแรมมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร					
ความต้องการด้านการพัฒนาร้านอาหาร					
1. ความรู้เกี่ยวกับเมนูอาหาร การให้คำแนะนำเกี่ยวกับเมนูอาหาร					
2. การปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเท่าเทียมกัน					
3. การปรุงอาหาร เครื่องดื่มมีความสะอาด และความปลอดภัย					
4. ร้านอาหารมีบรรยากาศดี					
5. หากท่านพึงพอใจในร้านอาหารที่ท่านใช้บริการท่านจะกลับมาใช้บริการอีกครั้ง					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการตัดสินใจ กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว

ความหมายของกลยุทธ์

คำว่า “กลยุทธ์” หรือ “Strategy” มาจากภาษากรีก คือ “Strategos” โดยมีรากศัพท์ทางการทหารหมายถึงการแม่ทัพ (generalship) ในการนำกองทัพ (พิชิต เทพวรรณ์, 2554, หน้า 52–59); (Johnson Scholes and Whittington, 2006) ต่อมาภาคธุรกิจนิยมใช้คำว่ากลยุทธ์ นักวิชาการให้ความหมายของกลยุทธ์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้ สเคอร์เมอฮอร์น (Schermerhorn, 2002, p. 10) ให้ความหมายกลยุทธ์ หมายถึง แผนแม่บท หรือแผนปฏิบัติงานหลักที่สำคัญ ซึ่งองค์การใช้เป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางในการดำเนินงานในระยะยาว ตลอดจนเพื่อใช้สำหรับการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน

Pitts and Lei (2005, p. 10–11) อธิบายว่า กลยุทธ์ หมายถึง ความคิด แผนงาน การปฏิบัติการต่าง ๆ ที่องค์การนำมาใช้ให้เกิดความสำเร็จเหนือกว่าคู่แข่งขัน ตลอดจนกลยุทธ์นั้น ออกแบบเพื่อช่วยให้องค์การบรรลุผลสำเร็จ

Johnson Scholes and Whittington (2007, p. 10) กล่าวถึง กลยุทธ์ว่า หมายถึงกรอบหรือทิศทางขององค์การในระยะยาว โดยมีการจัดสรรทรัพยากรท่ามกลางสภาวะแวดล้อมที่ท้าทายเพื่อให้เกิดประโยชน์กับองค์การ

การที่เข้าใจหลักการของกลยุทธ์จะเป็นพื้นฐานในการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategic plan) และแผนแม่บท (master plan) ซึ่งจะเชื่อมโยงสัมพันธ์กับแผนอื่น ๆ เช่น แผนปฏิบัติการ (action plan) แผนงบประมาณ (budgeting plan) แผนการตลาด (marketing plan) เป็นต้น (เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2556, หน้า 94) สิ่งสำคัญของกลยุทธ์นั้น ต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ เป้าหมาย (end) วิธีการไปสู่เป้าหมาย (way) และเครื่องมือ (tool) ความสามารถเชิงกลยุทธ์ (strategic capability) ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. แนวทางหรือวิธีการที่ลึกล้ำ และชัดเจน
2. มีเป้าหมายที่แน่นอน
3. มีแผนปฏิบัติการที่ได้เปรียบเหนือคู่แข่งเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย
4. สมรรถนะขององค์กร (core competency) ทรัพยากรมีประสิทธิภาพสูง และพร้อมที่จะปฏิบัติการทุกเวลา
5. คู่แข่งไม่มีทางสร้าง หรือลอกเลียนแบบกลยุทธ์ของเราได้ในเวลาอันจำกัดส่วนกลยุทธ์ที่เหมาะสมจะชี้ให้เห็นได้ชัดเจนในเรื่องของ การกำหนดทิศทางที่ชัดเจน (a clear direction)

การรู้ข้อดีข้อเสีย (strengths and weaknesses) ของตนเอง (รู้เรา) เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งขัน การบ่งบอกถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่จะมีผลกระทบต่อการบริหารของกิจการ (รู้เขา) การกระตุ้นให้เห็นความสำคัญในการกระทำหรือปฏิกิริยาโต้ตอบ (action and reaction) ของคู่แข่งขัน ซึ่งจะส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อองค์การ (ประยงค์ มีใจซื่อ, 2556, หน้า 5) ได้มีการศึกษากลยุทธ์ ซุนวู และพบข้อเสนอว่ามีหลักการสองระดับในตาราพิชัยสงคราม หลักการทั้งสอง ระดับนี้เรียกว่า หลักกลยุทธ์ (หวัง เซียน หมิง, 2550, หน้า 10); (ศุภนิมิตร วีรสุ, 2555, หน้า 22–47); (สาละ บุญคง, 2556, หน้า 10) กลยุทธ์มี 3 หลัก คือ พันธะผูกมัด เฝ้าสังเกต และ เตรียมการ โดยให้ประยุกต์ใช้ด้วยความเหมาะสม อีกทั้งการพิชิตสงครามธุรกิจ เช่น รู้เรา รู้เขา ใช้สิ่งล่อใจ สร้างพันธมิตร ฉวยโอกาส ใช้คนท้องถิ่นนำทาง ใช้การลาดตระเวน จับจองชัยภูมิ เป็นฝ่ายรุก เป็นฝ่ายรับ ล้อมเมือง ยืดหยุ่น และปรับกลยุทธ์ตามสถานการณ์

ประเภทของกลยุทธ์

ประเภทกลยุทธ์ที่นำมาในการศึกษา แบ่งเป็นกลยุทธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้ (เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2556, หน้า 53–59) กลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขัน (competitive advantage) สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์การได้แก่

1. ความเป็นผู้นำด้านต้นทุน (cost leadership strategy) โดยมีหลักการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้น้อยที่สุด และมีการใช้ประโยชน์จากการลดต้นทุน
2. การสร้างความแตกต่าง (differentiation strategy) เป็นวิธีการดึงดูดใจลูกค้าโดยการสร้างบริการให้มีลักษณะเด่น
3. การมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ (Focus strategy) มีการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ การมุ่งเน้นการสร้างความแตกต่าง การมีนวัตกรรมที่นำเสนอคุณค่าหรือสิ่งใหม่ ๆ และการมีคุณภาพ

กลยุทธ์สมรรถนะหลัก (core competences) ที่สามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบ ลักษณะหรือสิ่งที่ทำให้องค์กรสามารถผลิตสินค้าหรือให้บริการได้ดีกว่าคู่แข่ง หรือ แตกต่างเหนือคู่แข่งและยากต่อการเลียนแบบ ทั้งนี้ สิ่งที่ดีกว่า หรือแตกต่างเหนือคู่แข่ง นั้นอาจอยู่ในลักษณะนวัตกรรมในสินค้า หรือบริการ การมีทรัพย์สินทางปัญญาที่โดเด่น การมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และมีศักยภาพ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1. ต้องเป็นสิ่งที่สามารถสร้าง และให้คุณค่าแก่ลูกค้าได้
2. เป็นสิ่งที่หายาก
3. ไม่สามารถเลียนแบบได้

4. ไม่สามารถทดแทนได้

กลยุทธ์ที่เหมาะสม ใช้สมรรถนะหลัก ความสามารถที่โดดเด่นขององค์การกับทรัพยากรกับโอกาสของสภาพแวดล้อม ความเหมาะสมนั้นต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์โดยรวมขององค์การด้วย จึงจะสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์การได้ โดยความเหมาะสมสามารถแบ่งออกได้2 ลักษณะ ดังนี้ (Analoui, 2007)

1. ความเหมาะสมภายนอก (external fit) เป็นความเหมาะสมที่องค์การมีการใช้สมรรถนะหลักที่สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2. ความเหมาะสมภายใน (internal fit)

กลยุทธ์แบบตั้งใจ (strategic intent) โดยที่องค์การมีความมุ่งมั่นว่าต้องการทำสิ่งใดและทำอย่างไร ที่บอกถึงตำแหน่งทางการแข่งขันว่าต้องการเป็นผู้นำทางด้านใด โดยอาจระบุวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ท้าทาย สามารถปฏิบัติได้

กลยุทธ์ที่อิงกับการจัดสรรทรัพยากร (resource-based) โดยการใช้ความสามารถขององค์กรในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิผลอันทำให้ คู่แข่งไม่สามารถเลียนแบบได้

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (strategic management) เป็นแนวคิดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดการดำเนินงานในระยะยาวขององค์การ เพื่อการเปลี่ยนแปลงองค์การไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นชุดของการตัดสินใจในการดำเนินงานขององค์การในการกำหนดกลยุทธ์ และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ขององค์การเพื่อเท่าทันการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา

กลยุทธ์เพื่อการแข่งขัน จากที่กล่าวมาจะขยายความเพิ่มเติมกลยุทธ์ทางธุรกิจที่ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการตลาดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7 ประการ คือ การกำหนดกลยุทธ์เพื่อการแข่งขัน กลยุทธ์การแข่งขันของผู้ท้าชิงทางการตลาดกลยุทธ์การแข่งขันของผู้ตามทางการตลาด กลยุทธ์การแข่งขันของคู่แข่งรายย่อย กลยุทธ์ใน อุตสาหกรรมขั้นเริ่มก่อตัวและขั้นเจริญเติบโต กลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขั้นอิ่มตัว และยุทธวิธีที่สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดกลยุทธ์เพื่อการแข่งขัน (designing competitive strategies) อุตสาหกรรม ตลาดจะประกอบไปด้วยบริษัทต่าง ๆ มีทั้งบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ดำเนินธุรกิจเพื่อช่วงชิงลูกค้าเพื่อเพิ่มส่วน แบ่งตลาด และแสวงหากำไรซึ่งกันและกัน และด้วยเหตุที่ฐานะทางการตลาดของบริษัท เหล่านี้ไม่เท่ากัน ดังนั้น บทบาท

การดำเนินงานและการวางแผนการใช้กลยุทธ์เพื่อ แข่งขันกันก็จะต่างกันด้วย เพื่อความเข้าใจขอจัดแบ่งประเภทของบริษัทต่าง ๆ ในตลาดเป้าหมายออกเป็น 4 ประเภทแต่ละประเภทต่างมีส่วนแบ่งตลาดตามแสดง คือ ผู้นำทางการตลาด (market leader) 40% ผู้ท้าชิงทางการตลาด (market challenger) 30% ผู้ตามทางการตลาด (marker follower) 20% และคู่แข่งรายย่อย (market niches) 10% กลยุทธ์การแข่งขันของผู้นำทางการตลาด(market–leader strategies) ซึ่งทำได้

2. กลยุทธ์การแข่งขันของผู้ท้าชิงทางการตลาด (market–challenger strategies) บริษัทที่อยู่ในตำแหน่งที่สอง สาม และต่ำกว่าในอุตสาหกรรม มักจะเรียกว่าเป็นบริษัท ลำดับรอง (runner–up firms) บริษัทเหล่านี้มีฐานะที่อ่อนแอกว่าบริษัทผู้นำใน อุตสาหกรรมพวกเขาอาจยึดถือแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่งในสองแนวทาง คือสามารถที่จะต่อสู้เข้าโจมตีผู้นำและคู่แข่งอื่น ๆ เพื่อแย่งชิงส่วนครองตลาดเพิ่มขึ้น (ผู้ท้าชิง) หรืออาจจะพอใจในสภาพปัจจุบันรักษาฐานะตำ แหน่งเดิมไม่ต้องการสร้างความวุ่นวาย(ผู้ตาม)

3. กลยุทธ์การแข่งขันของผู้ตามทางการตลาด (market–follower strategies) หลายบริษัทพอใจที่จะเป็นผู้ตามมากกว่าที่จะไปท้าทายสู้รบกับผู้นำ เพราะเชื่อว่าการใช้กลยุทธ์ลอกเลียนแบบนวัตกรรมของผู้นำ อาจสามารถทำกำไรได้พอ ๆ กันกับผู้นำเหตุผลก็คือว่า นวัตกรรม (innovator) หรือผู้ประดิษฐ์คิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดจำเป็นต้องลงทุนเสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่นำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่าย แจ้งบอกแล้วให้ความรู้ผู้บริโภคก่อน ผลดีที่เกิดขึ้นจากผลงานที่ลงทุนไป ความเสี่ยงจากความเป็นผู้นำในตลาด บริษัทที่เข้ามาทีหลังในฐานะ ผู้ตามสามารถลอกเลียนแบบ และปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นของตนเองได้ดีขึ้น แม้ว่าอาจจะตามไม่ทันผู้นำแต่ผู้ตามก็สามารถบรรลุผลสำเร็จทำกำไรสูงได้เพราะว่าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการพัฒนานวัตกรรมเลย

4. กลยุทธ์การแข่งขันของคู่แข่งรายย่อย (market–nicer strategies) ทางเลือกอีกทางหนึ่งในการดำเนินธุรกิจ นอกจากการเป็นผู้ตามในตลาดขนาดใหญ่ คือการเป็นผู้นำในตลาดขนาดเล็ก (small market or niche) บริษัทเล็ก ๆ จำนวนมากปกติแล้วจะพยายามหลีกเลี่ยงที่จะแข่งขันกับบริษัทขนาดใหญ่ แต่จะมุ่งเป้าหมายไปยังตลาดขนาดเล็ก ๆ ซึ่งบริษัทขนาดใหญ่ให้ความสนใจน้อย หรือไม่สนใจเลยสามารถสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีกว่าบริษัทขนาดใหญ่อื่น ๆ ผลที่ตามมาก็คือนักการตลาดขนาด

5. กลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขั้นเริ่มก่อตัว และขั้นเจริญเติบโต (strategy in embryonic and growth industries) การเกิดอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ โดยปกติแล้วจะเริ่มก่อตัวขึ้นจากนวัตกรรม (innovations) ของบริษัทนำร่อง (pioneering companies) ซึ่งเป็นบริษัทแรกที่เป็น

ผู้คิดค้น และผลิตเป็นรูปผลิตภัณฑ์ หรือบริการขึ้นเพื่อจำหน่ายก่อน ผู้อื่นหรือที่เรียกว่า ผู้ริเริ่ม การเลือกใช้กลยุทธ์เพื่อสร้างกำไรจากนวัตกรรม (strategies for profiting from innovation)

6. กลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขั้นอิ่มตัว (strategy in mature industries) ต่อเมื่ออุตสาหกรรมอยู่ในขั้นเจริญเติบโต การแข่งระหว่างบริษัทผู้ผลิตต่าง ๆ จะอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เหตุผลก็เพราะว่า ตลาดยังไม่อิ่มตัว ดังนั้นผู้ผลิตแต่ละรายจึงสามารถที่จะขยายยอดขายของตนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องฟาดฟันห้ำหั่นเพื่อแย่งชิงลูกค้าซึ่งกันและกัน เพราะแต่ละรายยังพอที่จะดึงดูดลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้นได้โดยไม่ยากเย็นนัก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อความต้องการการของลูกค้าค่อย ๆ ลดลง เมื่ออุตสาหกรรมเคลื่อนเข้าสู่ระยะชะลอการเติบโต (shakeout stage) การแข่งขนในช่วงนี้จะรุนแรงมากที่สุด เพื่อแย่งชิงลูกค้าซึ่งกันและกัน บริษัทที่มีฐานะทางการแข่งขันที่แข็งแรงกว่าจะทุ่มการลงทุนใน “กลยุทธ์ เพื่อเพิ่มส่วนครองตลาด” (share–increasing strategy) เพื่อดึงดูดลูกค้าออกจากบริษัทที่อ่อนแอกว่า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาและขยายส่วนครองตลาดเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะต้องใช้ วิธีการแข่งขันที่เหี้ยมโหดก็ตาม (fierce competition)

7. กลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขั้นลด (strategy in declining industries) อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ในที่สุดก็จะก้าวเข้าสู่ขั้นลด (decline stage) เมื่อความต้องการของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์ หรือบริการของอุตสาหกรรมเริ่มลดลงทำให้ขนาดของตลาดโดยรวมของอุตสาหกรรมหดตัวอันเนื่องจากเหตุผลหลายประการ เป็นต้นว่า เกิดจากภัยคุกคามจากผลิตภัณฑ์ทดแทน (substitute products) อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางการเทคโนโลยี (technological change) แนวโน้มทางสังคม (social trends) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมลักษณะประชาชน (demographic shifts) รวมทั้งการแข่งขันจากต่างประเทศ (foreign competition) ทำให้ความสามารถเด่นเป็นเอกลักษณะของต้องสูญเสียไปอันเกิดจากการเข้ามาของคู่แข่งที่มีเทคโนโลยีใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า เป็นต้น ปัญหานี้ บริษัทจะต้องตัดสินใจว่าจะใช้กลยุทธ์อย่างไร เพื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในอุตสาหกรรม มีกลยุทธ์สำคัญ ที่บริษัทสามารถเลือกนำมาใช้ในช่วงอุตสาหกรรมลดลง

ในงานวิจัยนี้ สามารถนำมาศึกษาและนำมาสร้างกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก หลักการของกลยุทธ์จะเป็นพื้นฐานในการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategic plan) และแผนแม่บท (master plan) โดยมีการวางแผนปฏิบัติการ (action plan) แผนงบประมาณ (budgeting plan) แผนการตลาด (marketing plan) ซึ่งการจัดการเชิงกลยุทธ์ (strategic management) เป็นแนวคิดที่กำหนดการดำเนินงานในระยะยาวขององค์การ เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น การพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยจังหวัดนครนายก ให้พัฒนามา

สู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ควรใช้กลยุทธ์ในขั้นเริ่มก่อตัว และขั้นเจริญเติบโต (strategy in embryonic and growth industries) การเกิดกิจกรรมการแข่งขันขึ้นใหม่ โดยปกติแล้ว จะเริ่มก่อตัวขึ้นจากนวัตกรรม (innovations) การนำร่องซึ่งเป็นผลิตรูปกิจกรรมเพื่อการแข่งขันหรือบริการเพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว ผู้อื่นที่เรียกว่า ผู้ริเริ่ม การใช้กลยุทธ์เพื่อสร้างกำไรจากนวัตกรรม (strategies for profiting from innovation) กลยุทธ์การแข่งขันของผู้ตามทางการตลาด (market-follower strategies) เป็นผู้ตามมากกว่าที่จะไปท้าทายสู้รบกับผู้นำ เพราะเชื่อว่าการใช้กลยุทธ์ลอกเลียนแบบนวัตกรรมของผู้นำ อาจสามารถทำกำไรได้พอ ๆ กันกับผู้นำ

ภาคผนวก ฉ แผนยุทธศาสตร์การการท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564)

จากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารกรมการท่องเที่ยว ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการท่องเที่ยว การประชุมร่วมกับคณะทำงานการจัดประชุมกลุ่มย่อยกับเจ้าหน้าที่กรมการท่องเที่ยว และการจัดประชุม รับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้องในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สามารถสรุปเป็นแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561 – 2564 ของกรมการท่องเที่ยว ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล”

ส่งเสริมและพัฒนา หมายถึง การให้ข้อมูลและองค์ความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การพัฒนากลไกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว และช่วยประสานงานในการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการกำกับดูแล ธุรกิจและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามขอบเขตอำนาจที่กฎหมายกำหนด

คุณภาพการท่องเที่ยว หมายถึง คุณภาพของสินค้า และบริการทางการท่องเที่ยว บุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงความสะดวกและความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

อย่างยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐาน ของความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของพื้นที่

เป็นที่ยอมรับในระดับสากล หมายถึง การนำเกณฑ์ในระดับสากลมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

พันธกิจ

กรมการท่องเที่ยวมีพันธกิจหลัก 8 พันธกิจ ได้แก่

1) ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลและยั่งยืน 2) พัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้า บริการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 3) ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว และควบคุมกำกับให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด 4) อำนวยความสะดวกป้องกัน และรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างกิจกรรมการจัดการด้านการท่องเที่ยวแก่ทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 6) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการภาพยนตร์ ต่างประเทศในราชอาณาจักร 7) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเผยแพร่ ข้อมูลสถิติ และองค์ความรู้ เพื่อการวางแผน และการจัดการ 8) พัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

เพื่อให้การดำเนินการของกรมการท่องเที่ยวบรรลุ วิสัยทัศน์ และสอดคล้องกับสถานการณ์และแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงทางการท่องเที่ยวรวมถึงทิศทางนโยบายของผู้บริหาร และความคาดหวังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561 – 2564 ของกรมการท่องเที่ยว จึงประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพห่วงโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในประเทศ การพัฒนาองค์ความรู้และเครือข่ายระหว่างประเทศการเพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและระบบดิจิทัล และการสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีของกรมการท่องเที่ยว 45 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ส่งเสริมและพัฒนาห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยวประกอบด้วยสินค้าและบริการทาง การท่องเที่ยว บุคลากรทางการท่องเที่ยวการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวและสร้างต้นแบบเพื่อเป็นตัวอย่างเชิงประจักษ์ให้หน่วยงานต่าง ๆ ศึกษาและถอดบทเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวในภาพรวมและลดปัญหาทางการท่องเที่ยวรวมถึงส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยมในการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ

เป้าประสงค์

1) สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว 2) นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวก ความปลอดภัย มีความเชื่อมั่นในคุณภาพทางการท่องเที่ยว ในประเทศไทย 3) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยม ในการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

1) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการ ด้านการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี 2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี 3) ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่อคุณภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ต่อปี 4) จำนวนและรายได้จากการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวโดดเด่นเป็นที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนามาตรฐานและส่งเสริมการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน การท่องเที่ยวไทย

กลยุทธ์ที่ 3 บุคลากรทางการท่องเที่ยวเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 ธุรกิจนำเที่ยวคุณธรรม มัคคุเทศก์คุณภาพ พัฒนา กำกับส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 5 การท่องเที่ยวไทยไร้กังวล ส่งเสริมการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว และการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6 แม่เหล็กดึงดูดกองถ่ายภาพยนตร์ต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การพัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบองค์รวม การพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้และสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดการการท่องเที่ยว พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1) การจัดการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา และบูรณาการกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใน ห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว 2) องค์ความรู้และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยวมีความเป็นสากลทันสมัยครบถ้วน และน่าเชื่อถือ สำหรับใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการจัดการด้านการท่องเที่ยวตัวชี้วัด 3) จำนวนชุดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 4) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่นำข้อมูล และองค์ความรู้จากกรมการท่องเที่ยวไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 5) จำนวนหน่วยงานที่ได้รับการส่งเสริมหรือเข้าร่วม โครงการด้านการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวเข้มแข็ง พัฒนาและผลักดันการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การท่องเที่ยวไทยพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง เตรียมความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และวิกฤตทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 3 เครือข่ายการท่องเที่ยวแข็งแกร่งส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชน ชุมชน และ สถาบันการศึกษาในการพัฒนาและการจดัการการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การยกระดับองค์กร และระบบงานสู่ความเป็นเลิศ ปรับกระบวนการทำงานภายในองค์กรให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพทั้งสำหรับบุคลากรภายใน กรมการท่องเที่ยวและผู้รับบริการจากกรมการท่องเที่ยวการปรับวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมของบุคลากรในกรมการท่องเที่ยว การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้เท่าทันต่อสถานการณ์ และพลวัตการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันรวมถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของกรมการท่องเที่ยวและบุคลากรกรมการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับ

เป้าประสงค์

1) เป็นองค์กรสมรรถนะสูงที่มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบงานและวิธีการทำงานที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ 2) บุคลากรมีสมรรถนะสูงและเป็นมืออาชีพ 3) กรมการท่องเที่ยวและบุคลากรกรมการท่องเที่ยว มีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับ

ตัวชี้วัด

1) ความเร็วและความถูกต้องของกระบวนการทำงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 2) ระดับความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรกรมการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 3) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการของกรมการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 4) ระดับการรับรู้บทบาทที่ถูกต้องและภาพลักษณ์ที่ดีของกรมการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 5) ความพึงพอใจของบุคลากรกรมการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมการทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 พลิกโฉมวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมปรับวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วม

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับเป็นสำนักงานอัจฉริยะ พัฒนาระบบงานกระบวนการทำงานและการประเมินผลการดำเนินงาน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลังศึกษาโครงสร้างองค์กร อัตรากำลัง และมีเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาสมรรถนะบุคลากรแบบเรียนรู้ตลอดชีพ พัฒนาความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของบุคลากรพัฒนาบุคลากรของกรมการท่องเที่ยว ให้มีความรู้

กลยุทธ์ที่ 5 กายภาพแวดล้อมน่าทำงาน ปรับปรุงกายภาพสภาพแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 6 บทบาทชัดภาพลักษณ์ดี สร้างการรับรู้บทบาทที่ถูกต้องและภาพลักษณ์ที่ดีของกรมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และระบบดิจิทัล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีและระบบดิจิทัลมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในกรมการท่องเที่ยวรวมถึงเพื่อสร้างความเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและติดตามการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นฐานข้อมูลในการตัดสินใจในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1) มีระบบที่ทันสมัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและติดตามการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพตัวชี้วัด 2) จำนวนชุดข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่เผยแพร่ ในระบบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3) จำนวนผู้เข้าใช้ระบบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 4) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการระบบไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 เชื่อมโยงสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์แบบหนึ่งเดียว

กลยุทธ์ที่ 2 ระบบบริการออนไลน์ทันสมัย พัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลและการให้บริการผ่านระบบดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 3 ระบบฐานข้อมูลอัจฉริยะเพื่อการท่องเที่ยว พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

ทิศทางเป้าหมายของกรมการท่องเที่ยวในอนาคต

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น ผนวกกับการวิเคราะห์บริบท ปัจจุบันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นโยบายทางการท่องเที่ยวของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของกรมการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว ได้กำหนดทิศทางเป้าหมาย ดังนี้

ทิศทางเป้าหมายของกรมการท่องเที่ยวในอนาคต

ปี พ.ศ. 2561 – 2562 กรมการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ

1. การพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการภายในการปรับ วัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมพร้อมทั้งการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลกรกรมการท่องเที่ยว (Internal Reboots) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงานในปีต่อ ๆ ไปรวมถึงเพื่อให้กรมการท่องเที่ยวมีวัฒนธรรมและค่านิยมร่วมที่เหมาะสมกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในปัจจุบันและบุคลากรของกรมการท่องเที่ยวมีความรู้ความสามารถ ทักษะที่เป็นสากลและทันสมัย

2. การพัฒนาฐานงานดิจิทัล (Digital–Platform) ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของกรมการท่องเที่ยว และ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานทาง การท่องเที่ยว

3. การพัฒนาอัตลักษณ์และเรื่องราวของพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Identities and Local Stories) ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ มีทิศทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ซึ่งเป็น ทรัพยากรเด่นของพื้นที่ ลดความทับซ้อนของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เกิดการกระจาย นักท่องเที่ยว และลดการแข่งขันในมิติของราคาอีกทั้งสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมีเรื่องราว (Story) ที่น่าสนใจสอดแทรกซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในการนำเสนอให้แก่นักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2563 เมื่อกระบวนการทำงานและบุคลากรของกรมการท่องเที่ยวมรความพร้อม และมีเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยวซึ่งนับเป็นนวัตกรรมทางการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยวจะมุ่งให้ความสำคัญกับกิจกรรม

1. การสื่อสารบทบาทและการปรับภาพลักษณ์ของกรมการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้บทบาทที่ถูกต้องและภาพลักษณ์ที่ดีต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ กรมการท่องเที่ยวจะต้องร่วมงานด้วย (Reinforce–New Image) เนื่องด้วยการรับรู้บทบาทและภาพลักษณ์เป็นปัจจัยขั้นต้นที่สำคัญที่จะนำไปสู่การให้ความร่วมมือและ ความสำเร็จในการ ดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

2. การพัฒนานวัตกรรมทางการท่องเที่ยว (Tourism Innovation) โดยดำเนินการร่วมกับสถาบันการศึกษา ในพื้นที่ ผู้ประกอบการและผู้สนใจในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ซึ่งจะสอดรับกับการเปิดตัวฐานงานดิจิทัล ของกรมการท่องเที่ยว

3. การสร้างความเชื่อมั่น (Trust) ซึ่งมุ่งสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย และสร้าง ความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อกรมการท่องเที่ยว

ภาคผนวก ช แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564

1. วิสัยทัศน์

ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

1.2 กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายกรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำ และประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลัก สมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

1.3 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2. เป้าหมาย

2.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

2.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ และการสร้างสังคมสูงวัยอย่างคุณภาพ

2.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

2.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ซึ่งจะเป็นแผนที่มีความสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่มีความสุขอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เป็นกรอบการพัฒนาประเทศในระยะยาว

รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างสังคมที่มีคุณภาพ โดยการขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนการวางแผนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในระยะยาว ครอบคลุมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การสร้างความมั่นคง มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศจะต้องมีทิศทาง และเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่ชัดเจน โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง และสอดรับกับการปฏิรูปประเทศที่มุ่งสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ในอนาคต

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

3.1.1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.1.2 การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

3.1.3 การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.1.4 การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

3.1.5 การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

3.1.6 การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

3.1.7 การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ

3.1.8 การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

3.2.1 สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้า และการลงทุนทั้งภาครัฐ และเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า และได้รับผลประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

3.2.2 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็ง และยั่งยืน

3.2.3 พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะ และองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ ภาคแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชน และสถาบันเกษตรกร

3.2.4 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

3.2.5 การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

3.2.6 การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาประเทศส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.3.1 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์ และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

3.3.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

3.3.3 การเสริมสร้างคนให้มีสุขภาวะที่ดี

3.3.4 การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

3.4.1 การสร้างความมั่นคง และการเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

3.4.2 การพัฒนาและระบบบริการ และระบบบริหารจัดการสุขภาพ

3.4.3 การสร้างสภาพแวดล้อม และนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

3.4.4 การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

3.4.5 การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3.5.1 การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

3.5.2 การวางระบบบริหารการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

3.5.3 การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

3.5.4 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.5 การร่วมลดปัญหาโลกร้อนปรับตัวให้กับสภาพภูมิอากาศ

3.5.6 การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารการจัดการภาครัฐ

3.6.1 การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

3.6.2 การพัฒนาระบบให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

3.6.3 การปรับปรุงบทบาทภารกิจและโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

3.6.4 การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

3.6.5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

3.6.6 การต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบ

3.6.7 การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบและข้อบังคับให้มีความชัดเจนทันสมัยเป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากล หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ และบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

ภาคผนวก ซ บริบทการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายก

จังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นครั้งล่าสุดโดยนครนายก พุทธศักราช 2489 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2489 ด้านอุตุนิยมวิทยาจัดอยู่ในภาคตะวันออกโดยตั้งอยู่ที่ละติจูดที่ 14 องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 101 องศาตะวันออก มีระยะทางจากจากกรุงเทพมหานครตามถนนรังสิต–นครนายก (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305) ผ่านอำเภอองครักษ์ถึงจังหวัดนครนายก ระยะทาง 105 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,122 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,326,250 ไร่ที่มาของชื่อ “นครนายก” นั้น ไม่ชัดเจนทางประวัติศาสตร์ แนวคิดหลักของที่มาของชื่อ มีดังนี้ โดยนครนายกเดิมชื่อบ้านนาแต่ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัดนครนายก ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ดินแดนของนครนายกเป็นป่ารกชัฏ เป็นที่ดอนทำนา หรือทำการเพาะปลูกอะไรไม่ค่อยได้ผล มีไข้ป่าชุกชุมผู้คนจึงพากันอพยพไปอยู่ที่อื่นจนกลายเป็นเมืองร้าง ต่อมาพระมหากษัตริย์ทรงทราบความเดือดร้อนของชาวเมืองจึงโปรดให้ยกเลิกภาษีค่านา เพื่อจูงใจให้ชาวเมืองอยู่ที่เดิมทำให้มีคนอพยพมาอยู่เพิ่มมากขึ้นจนเป็นชุมชนใหญ่ และเรียกเมืองนี้จนติดปากว่า เมืองนครนายกภายหลังจึงกลายเป็นนครนายกจนทุกวันนี้ก่อนสมัยก่อนรัชกาลที่ 5 การปกครองส่วนภูมิภาคถูกแบ่งเป็นสมุหนายก และสมุหกลาโหม โดยสมุหกลาโหมปกครองทั้งฝ่ายพลเรือนและทหารในหัวเมืองด้านใต้ และสมุหนายกปกครองทั้งฝ่ายพลเรือน และทหารในหัวเมืองด้านเหนือ พื้นที่เดิมของจังหวัดนครานายกนั้นเป็นพื้นที่ที่เคยอยู่สังกัดกับสมุหกลาโหม แต่ภายหลังถูกโอนให้อยู่ภายใต้การดูแลของ สมุหนายกพื้นที่ตรงนี้จึงได้ชื่อว่านครนายกนับแต่นั้นเป็นต้นมา

สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบ ทางตอนเหนือและตะวันออกเป็นภูเขาสูงชันในเขตอำเภอบ้านนา อำเภอเมืองนครนายก และอำเภอปากพลี ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ซึ่งเป็นเขตรอยต่อกับอีก 3 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี นครราชสีมา และปราจีนบุรี ซึ่งมีเทือกเขาติดต่อกับทิวเขาดงพญาเย็น มียอดเขาสูงที่สุดของจังหวัด คือ ยอดเขาเขียวมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,351 เมตร ส่วนทางตอนกลาง และตอนใต้เป็นที่ราบอันกว้างใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งของที่ราบสามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาที่เรียกว่า “ที่ราบกรุงเทพฯ” และลักษณะดินเป็นดินปนทรายและดินเหนียวเหมาะแก่การ ทำนา ทำสวนผลไม้ และการอยู่อาศัยท่องเที่ยวและพักผ่อน ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม รวมถึงมีกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันได้ทั้ง จังหวัดนครนายก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ อำเภอปากพลี มีระยะทางจากกรุงเทพมหานครตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข

305 เลียบคลองรังสิตผ่านอำเภอองครักษ์ถึงจังหวัดนครนายกระยะทาง 105 กม. แต่ถ้ามีการก่อสร้างทางคมนาคมสายตรงจากกรุงเทพมหานครจะมีระยะทางประมาณ 60 กม. นอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ซึ่งเป็นรอยต่อกับอีก 3 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี นครราชสีมา และปราจีนบุรีโดยมีอาณาเขตจังหวัดนครนายกติดต่อกับจังหวัดข้างเคียง (สำนักงานจังหวัดนครนายก, 2558) ดังนี้

1. ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสระบุรีและจังหวัดนครราชสีมา
2. ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทราจังหวัดปราจีนบุรี
3. ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดปราจีนบุรี
4. ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดนครนายก มีทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นพื้นที่ป่าผืนใหญ่ มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ ภูเขาสูง และสัตว์ป่า ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งมีขนาดกว้างใหญ่ถึง 4 เท่าของเกาะภูเก็ต เป็นพื้นที่ธรรมชาติสีเขียวอันยิ่งใหญ่ที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ที่สุด จังหวัดนครนายกมีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอันโดดเด่นคือการล่องแก่งด้วยเรือยางและเรือคายัค โดยจังหวัดนครนายกถือว่าเป็นศูนย์กลางการเล่นเรือคายัคของประเทศไทย ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มักจะมีนักท่องเที่ยวนำเรือคายัคมาล่องแก่งกัน ตลอดสองข้างทางไปน้ำตกนางรองจะมีผู้ประกอบการให้เช่าเรือยางและเรือคายัคเพื่อล่องแม่น้ำนครนายก ซึ่งปัจจุบันสามารถล่องแก่งได้ตลอดทั้งปี เพราะได้น้ำจากเขื่อนขุนด่านปราการชลปล่อยลงมา กิจกรรมปั่นจักรยาน ขับเอทีวี ก็ได้รับความนิยมเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีความสนุกอีกอย่าง คือการโรยตัวจากหน้าผาน้ำตก เช่น โรยตัวที่เขาหล่น โรยตัวที่น้ำตกธารรัตนาสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมผจญภัย 2 สถานที่คือ สำนักงานการท่องเที่ยวโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

แหล่งท่องเที่ยวรูปแบบผจญภัย จังหวัดนครนายก มีดังนี้

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทย มีอาณาเขตครอบคลุม 11 อำเภอ ของ 4 จังหวัด แต่ที่ครอบคลุมจังหวัดนครนายกคือ อำเภอปากพลี อำเภอบ้านนาอำเภอเมือง ได้รับสมญานามว่าเป็นอุทยานมรดกของกลุ่มประเทศอาเซียน เป็นผืนใหญ่ตั้งอยู่ในเทือกเขาพนมดงรัก ในส่วนหนึ่งของดงพญาเย็นหรือดงพญาไฟในอดีต ประกอบด้วยขุนเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อนหลายลูก เป็นแหล่งกำเนิดของ ต้นน้ำลำธารที่สำคัญหลายสาย เช่น แม่น้ำนครนายก และแม่น้ำมูล อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ป่านานา

ชนิด เช่น ช้างป่า กวางป่า เก้ง กระทิง เสือ ตลอดจนมีลักษณะทางธรรมชาติที่สวยงาม มีเนื้อที่ 1,353,471.53 ไร่ หรือ 2,165.55 ตารางกิโลเมตร สถานที่ และกิจกรรมผจญภัยในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีดังนี้ แก่งหินเพิง การล่องแก่งด้วยเรือยาง จุดชมทิวทัศน์ซุ่มดูสัตว์ป่า ส่องสัตว์เวลากลางคืน เดินป่าศึกษาเส้นทางเดินป่าประเภทไม่พักแรม เส้นทางเดินป่าระยะไกล ดูนก ปั่นจักรยานเสือภูเขา ล่องแก่ง

อุทยานวังตะไคร้

อุทยานวังตะไคร้ เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อระดับต้น ๆ ของจังหวัดนครนายก จังหวัดที่ได้ชื่อว่าเป็น “เมืองในฝันใกล้กรุง” ตั้งอยู่บนถนนสายนครนายก – นางรอง ตำบลสาริกา อำเภอเมือง เพียง 120 กิโลเมตร จากกรุงเทพมหานครแวดล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่และพรรณไม้นานาชนิด รวมถึงสวนไม้ดอกไม้ประดับ อีกทั้งยังโอบล้อมด้วยภูเขา มีธารน้ำ 2 สาย ซึ่งมีต้นน้ำมาจากน้ำตกแม่ปล้อง และน้ำตกเหวกฐินไหลมาบรรจบกัน ณ ที่แห่งนี้ จึงเหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อน ดื่มด่ำธรรมชาติและอากาศอันบริสุทธิ์ สนุกกับกิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ล่องแก่งยางรถยนต์ กิจกรรมเหินฟ้าท้าสายน้ำ สนามวังตะไคร้ทดสอบกำลังใจ ล่องแก่งแม่น้ำนครนายก ขับรถ ATV Paintball และ BB GUN นั่งเรือชมเขื่อน พื้นที่กางเต็นท์ สวนพันธุ์ทิพย์ และน้ำตกจำลอง

โรงเรียนนายร้อย จปร.

ตั้งอยู่ที่ตำบลพรหมณี ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 14 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางองครักษ์ประมาณ 75 กิโลเมตร บริเวณโรงเรียนติดกับเขาชะโงก มีพื้นที่ประมาณ 19,290 ไร่ เป็นสถานที่ให้การศึกษาแก่ผู้ที่จะรับราชการเป็นนายทหารสัญญาบัตรแห่งกองทัพไทย ภายในมีสถานที่น่าสนใจหลายแห่ง และมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินและสนุกสนานเหมาะแก่การมาเที่ยวกันแบบครอบครัว กิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เดินป่าพักแรมพิชิตเขาชะโงก เดินป่าผจญภัย เดินป่าเชิงอนุรักษ์ ฝึกผู้นำหน่วยไต่ผาจำลอง และหน้าผาจริงทดสอบกำลังใจ 10 สถานีโดดหอสูง 34 ฟุต กิจกรรมยิงปืน กิจกรรมยิงปืนเพ้นท์บอล กิจกรรมจักรยานท่องเที่ยว กิจกรรมพายเรือแคนู กิจกรรมเลื่อนข้ามลำน้ำกิจกรรมจักรยาน

กิจกรรมล่องแก่งที่แม่น้ำนครนายก

กิจกรรมล่องแก่งที่แม่น้ำนครนายก ซึ่งมีระดับความยาก–ง่าย ตั้งแต่ระดับ 3–5 สร้างความสนุกได้ทุกเพศทุกวัย ตลอดทั้งปี โดยเริ่มต้นผจญภัยจากเชิงสะพานหลังเขื่อนขุนด่านปราการชล เลาะเลี้ยวไปตามลำน้ำนครนายก ในระดับความแรงของสายน้ำที่ 1–3 ผ่าน

แก่งต่าง ๆ โดยเฉพาะ แก่ง 3 ชั้น ที่สร้างความสนุกตื่นเต้นที่สุด ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร มีวังน้ำความยาวรวมทั้งหมด 7 กิโลเมตรรมแคมป์ไฟ

เขื่อนขุนด่านปราการชล

เขื่อนขุนด่านปราการชลชื่อเดิมเรียกว่า เขื่อนคลองท่าด่านเป็นเขื่อนคอนกรีตอัดบดยาวที่สุดในประเทศไทย และในโลก ตั้งอยู่ที่บ้านท่าด่าน ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก สร้างขึ้นตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อเก็บกักน้ำในช่วงหน้าฝนไว้ในหน้าแล้ง และควบคุมไม่ให้เกิดน้ำท่วมบ้านเรือนราษฎร ไร่นาและพื้นที่การเกษตรในหน้าฝน โดยสร้างครอบฝายท่าด่านเดิมนอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังสามารถเช่าเรือหางยาวไปชมน้ำตกที่อยู่ด้านในอ่างเก็บน้ำของเขื่อน มีรถให้บริการชมทัศนียภาพโดยรอบ และจะมีกลุ่มนักท่องเที่ยวปั่นจักรยานเสือภูเขาขึ้นมาในเขื่อนขุนด่านอยู่เป็นประจำ

เส้นทางปั่นจักรยานเสือภูเขา

ซึ่งได้จัดทำเส้นทางสำหรับท่านที่สนใจในกิจกรรมนี้ไว้ 4 เส้นทางด้วยกัน ได้แก่ เส้นทางที่ 1 เส้นทางวังตะไคร้ – วังยาว ระยะทาง 22 กิโลเมตร เริ่มต้นที่บริเวณเชิงสะพานวังตะไคร้ บรรยากาศระหว่างเส้นทางท่านจะได้พบกับสวนผลไม้ ทุ่งนา ทิวทัศน์เทือกเขา บ้านพักอาศัย แม่น้ำ ร้านขายผลไม้ริมทางที่ตั้งแคมป์

เส้นทางที่ 2 เส้นทางเขาชะโงก – เขาทุเรียน ระยะทาง 24 กิโลเมตร เริ่มต้นที่จักรดาวรีสอร์ท บรรยากาศระหว่างเส้นทางท่านจะได้พบกับทิวทัศน์บริเวณ รร.จปร. อ่างเก็บน้ำ ทุ่งนา ป่าชายเขา บ้านพักอาศัย สวนผลไม้ ทิวทัศน์เทือกเขา

เส้นทางที่ 3 เส้นทางวัดพราหมณี – เขามดดำ ระยะทาง 31 กิโลเมตร เริ่มต้นที่บริเวณวัดพราหมณีบรรยากาศระหว่างเส้นทาง ท่านจะได้พบกับทิวทัศน์เทือกเขา สวนผลไม้ ทุ่งนา ป่าชายเขา สวนนก บ้านพักอาศัย ร้านขายผลไม้ริมทาง

เส้นทางที่ 4 เส้นทางวัดคีรีวัน – เนินหอม ระยะทาง 43 กิโลเมตร เริ่มต้นที่วัดคีรีวัน บรรยากาศระหว่างเส้นทางแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติ ประกอบกับวิถีชีวิตของชาวบ้านผ่านอ่างเก็บน้ำถาวรนิมิต ทุ่งนา สวนผลไม้ และเทือกเขาใหญ่

จากบริบทการท่องเที่ยวผจญภัย จังหวัดนครนายกผู้วิจัยได้สรุปว่า นครนายกเป็นเมืองที่ใกล้กรุงเทพมหานคร สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกแล้วยังสามารถพัฒนาสร้างเมืองใหม่เป็นเมืองบริวารกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานการผังเมืองที่ดีได้อีกหลายเมือง จังหวัดนครนายกมีทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นพื้นที่ป่าผืนใหญ่ มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ ภูเขาสูง และสัตว์ป่า ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งมีขนาดกว้างใหญ่ถึง 4 เท่าของเกาะภูเก็ต มีกิจกรรมท่องเที่ยวโดดเด่นคือการล่องแก่งด้วยเรือยาง

และเรือคายัค ที่นครนายกถือว่าเป็นศูนย์กลางการเล่นเรือคายัคของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีความสนุกอีกอย่าง คือ การโรยตัวจากหน้าผาน้ำตก เช่น โรยตัวที่เขาหล่น โรยตัวที่น้ำตกธารรัตนาสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมผจญภัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยในจังหวัดนครนายก โดยต้องการทราบถึงลักษณะทางต่าง ๆ เพื่อมาศึกษาเรื่องของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนอกจากนี้งานวิจัยยังต้องการศึกษาถึงทัศนคติการบริการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยนี้ หาแนวทางเพื่อจะมาพัฒนาการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในจังหวัดนครนายก ให้มาเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแบบทัศนาจรที่เดินทางเข้ามาจะทำกิจกรรมผจญภัยรูปแบบซอฟท์ แอดเวนเจอร์ ในจังหวัดนครนายก ซึ่งใช้เวลาในการทำกิจกรรมไม่นานควรมีการพัฒนากิจกรรมให้น่าสนใจยิ่งขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดนครนายกไม่รู้ว่ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกเพื่อเพียงผ่านทางเพื่อไปต่อในจังหวัดอื่น ๆ ด้วยจังหวัดนครนายกมีข้อได้เปรียบคือ ใกล้กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัยพะเยา UNIVERSITY OF PHAYAO

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพรทิพย์ รุ่งเรือง
วัน เดือน ปี เกิด	4 กรกฎาคม 2534
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 ศศบ. (ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม), มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ พ.ศ. 2559 ศศม. (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 1128/211 ซอย 38 หมู่บ้านคาซ่าวิลล์ คลอง 2 ถนนเลียบคลองรังสิต ตำบลประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130
ผลงานตีพิมพ์	พรทิพย์ รุ่งเรือง และชวลีย์ ณ ถลาง. (2563). การจัดการเพื่อพัฒนาความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจในการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬา จังหวัดนครนายก. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 8(2). พรทิพย์ รุ่งเรือง. (อยู่ระหว่างการตีพิมพ์). การส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 24(1).